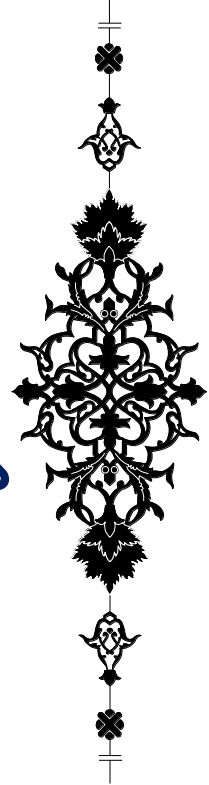

بسم الله الرحمن الرحيم

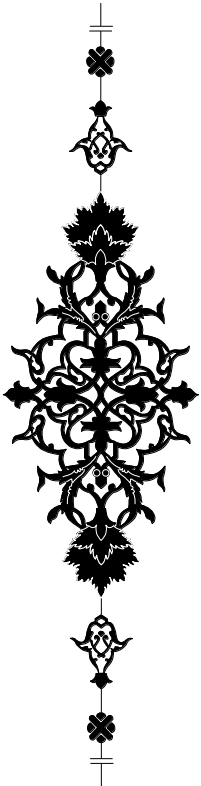
دویتی های باباطاهر

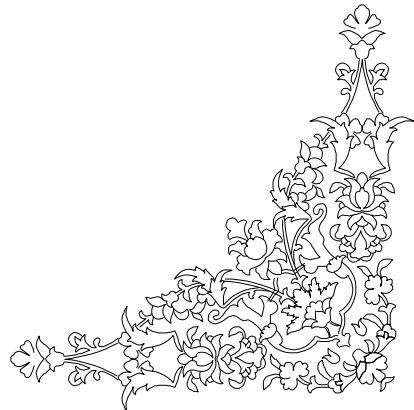

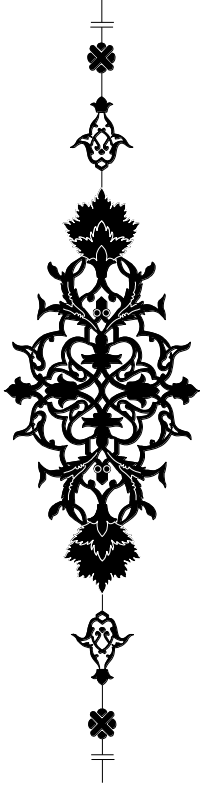
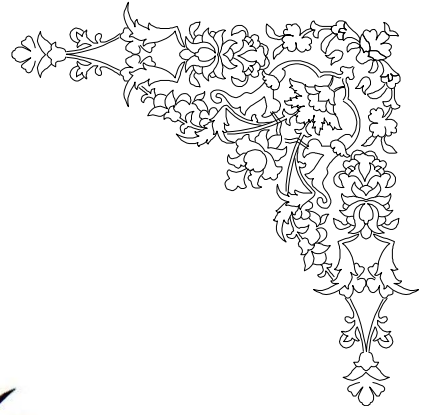
تهیه شده توسط

وبلاگ قاصدون

Ghasedoon.blog.ir

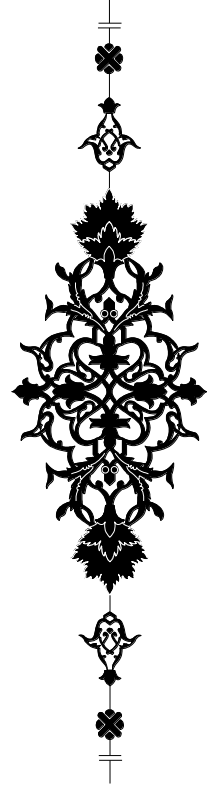
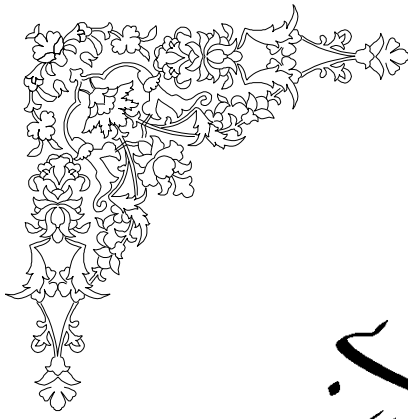

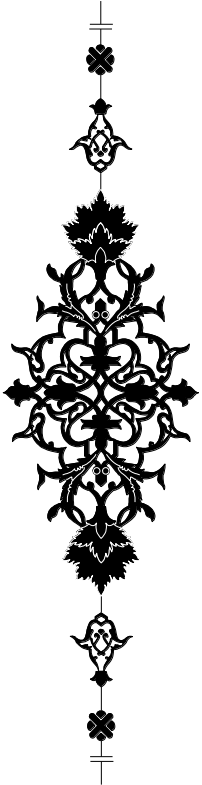
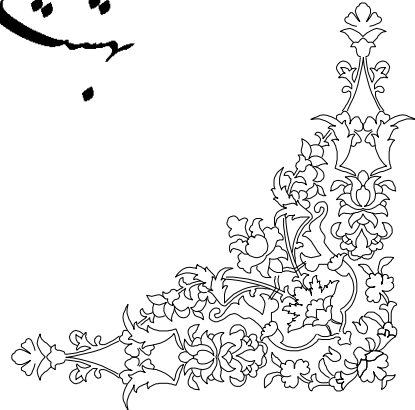
حکایت کنیم
در باب حکایت کنیم
نشان از قامت رعنائت کنیم

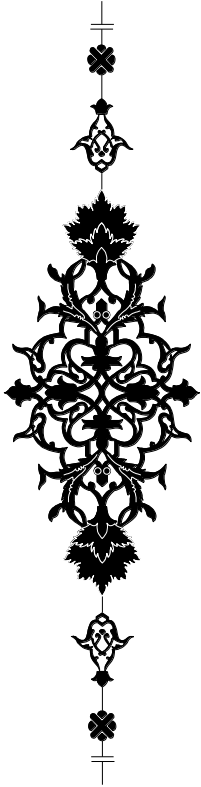
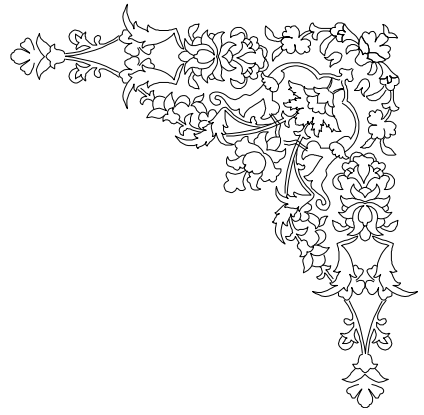

خوشا آنکہ اللہ یارشان ہے
بجز و قتل ہو اللہ کارشان ہے

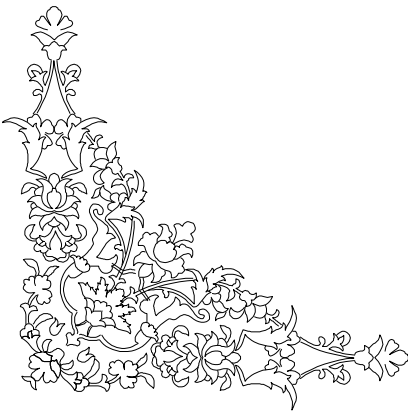
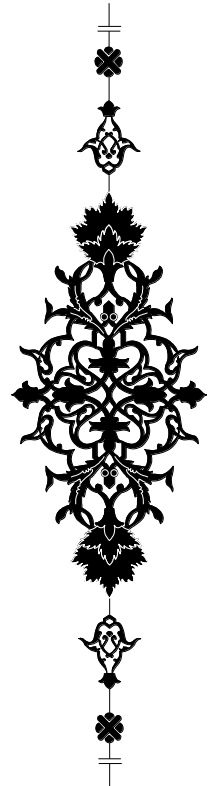
خوشا آنکہ دایم درنشانند
ہشت جاودان بازارشان ہے

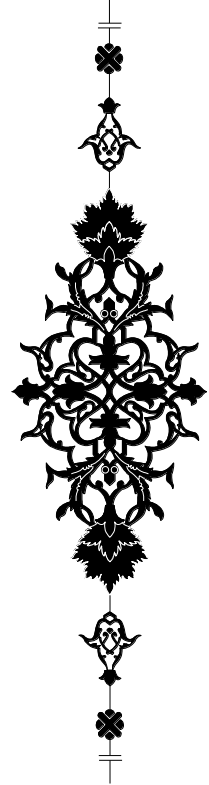
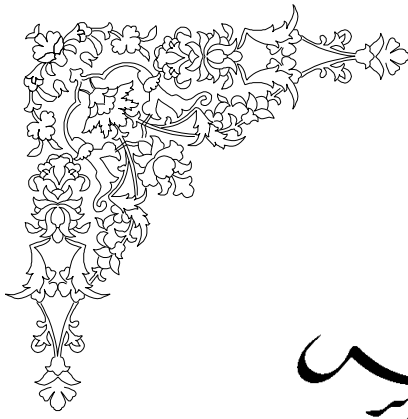

سکرده چو پیکری ایل ایل
 بود ایزر

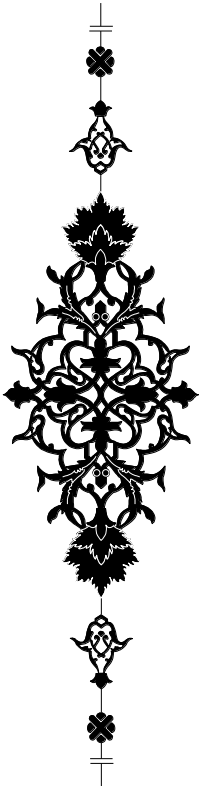
سکرده چو پیکری ایل ایل
 بود ایزر

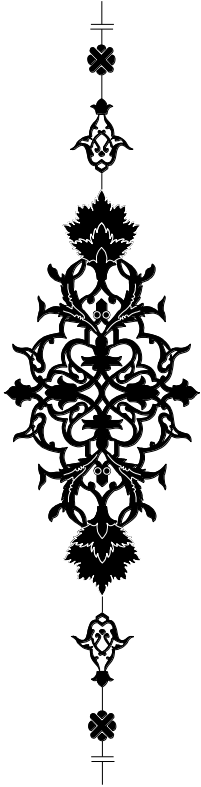
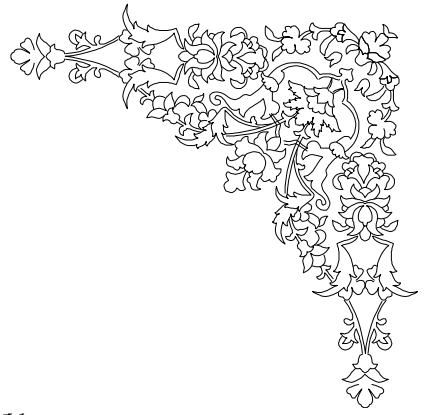

غم و درد موار عطار واپس
درازی شب از بیمار واپس

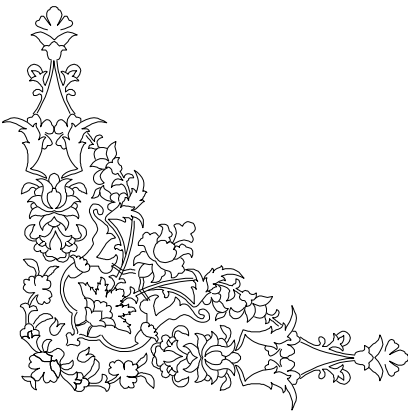
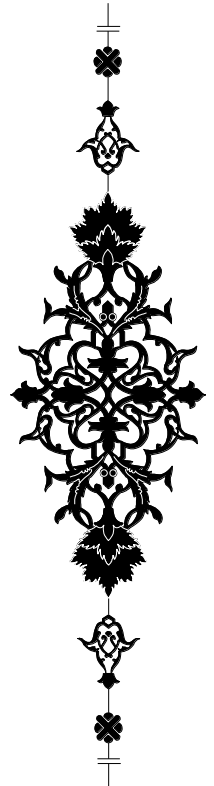
خلاق بر یکی صدمه بار پسند
تو که جان و دلی یکبار واپس

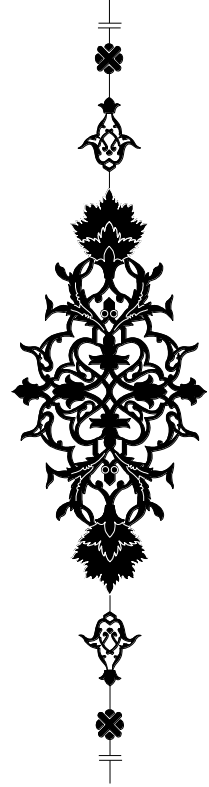
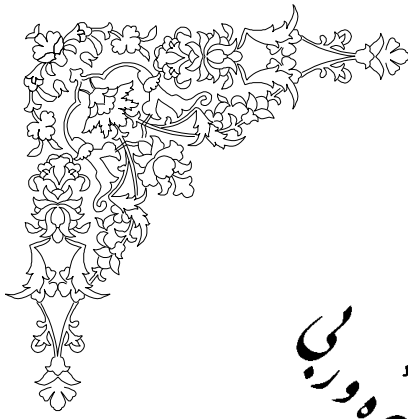

دست ای سگدل برمانوب
عجب نبود اگر خار انوب

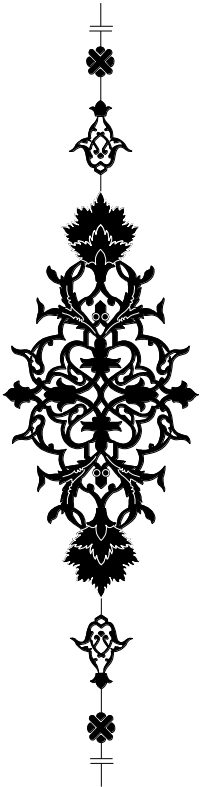
سوم تا سوجا دست را
در آرد چوب ریح انوب

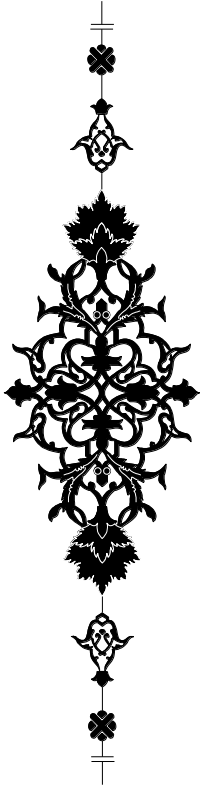
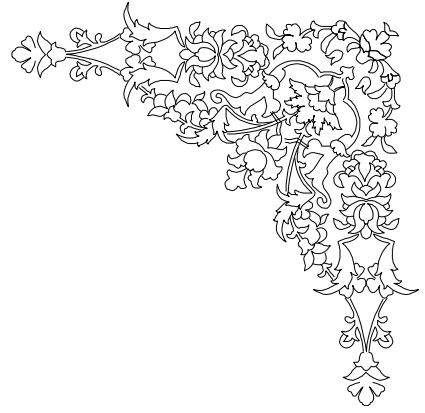

خوشا آنکه که از غم بهره داری
بر آنکه که از غم بهره داری

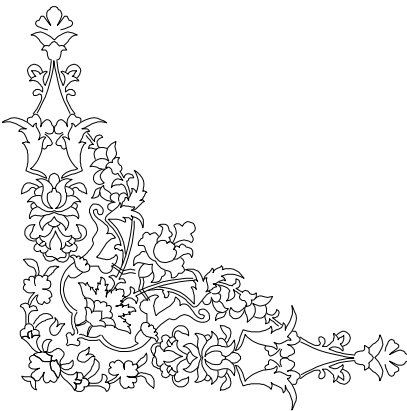
یکه که از غم بهره داری
یکه که از غم بهره داری

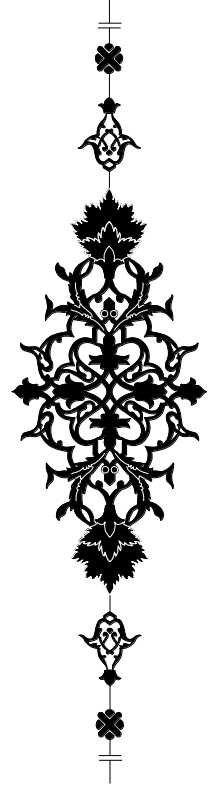
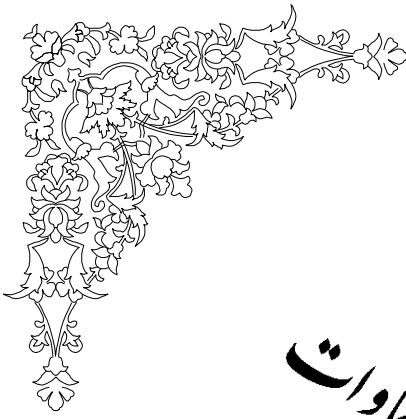

کیکی درد و کیکی درمان پسند
کیکی وصل و کیکی حسان پسند

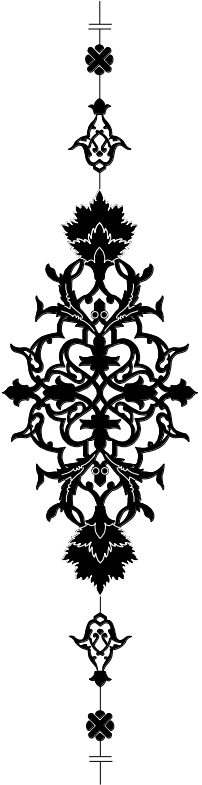
من از درمان و درد و وصل و هجران
سندم آنچه را جانان پسند

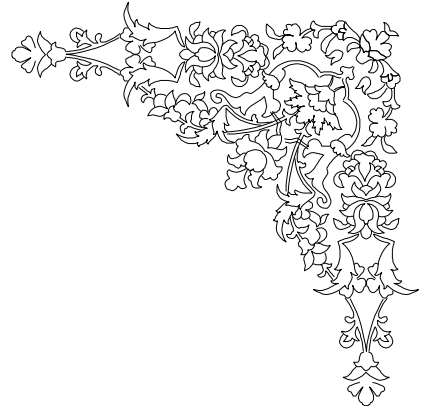

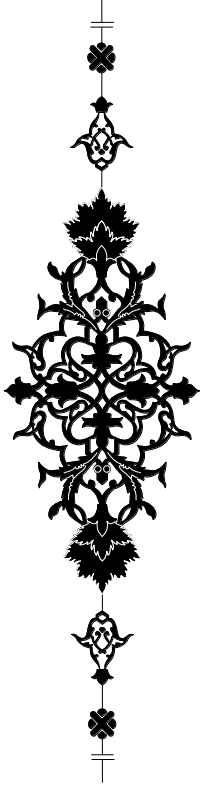
تیکہ نہ ناخواندہ علم سماوات
تیکہ نہ نابردہ رہ در حیرات

تیکہ سود و زبان خود دانے
پیاران کی رسی، سیات، سیات

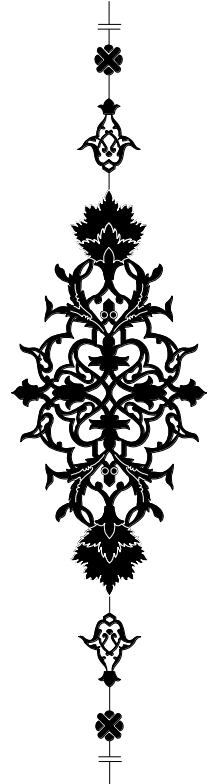

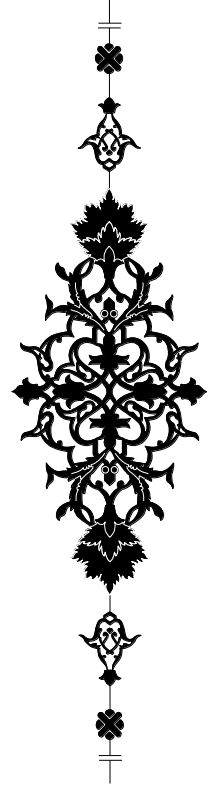

خدا داد از این دل داد از این دل
سنتیست کیمیا من ساد از این دل

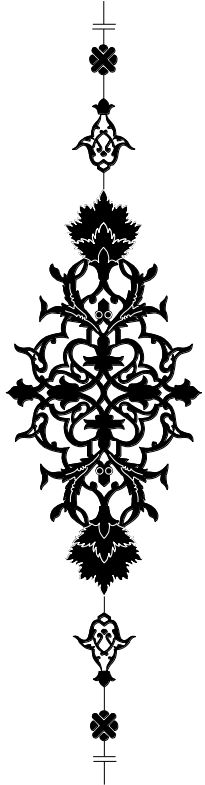
خوشتر داد داد خواندن داد خواهند
بر آرم من و صد سیر یاد از این دل

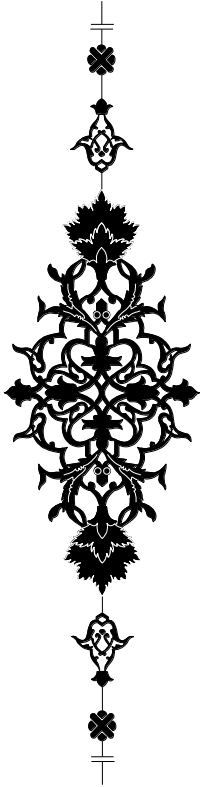
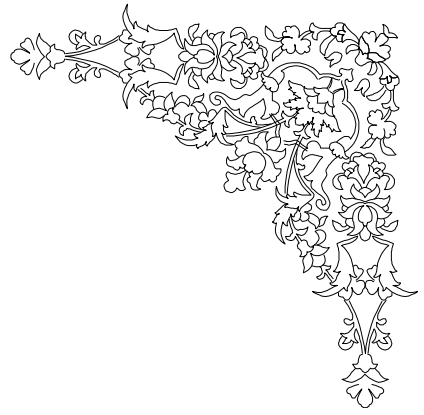

دلا بوشم
نعمت جابه نين
هم داغ نعمت چون لاله بر ديل

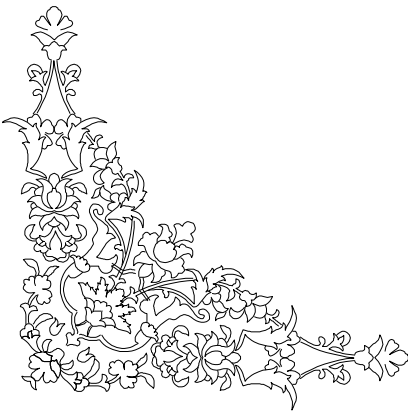
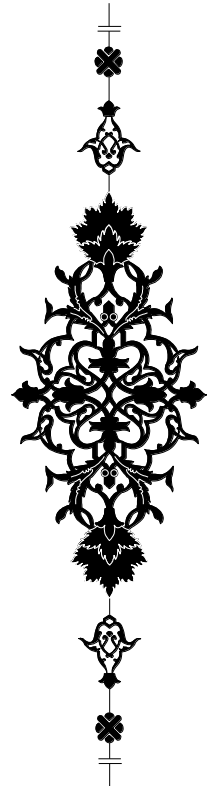
دم از مرث ز غم چو ندامت
در آن دم تادم صورائيل

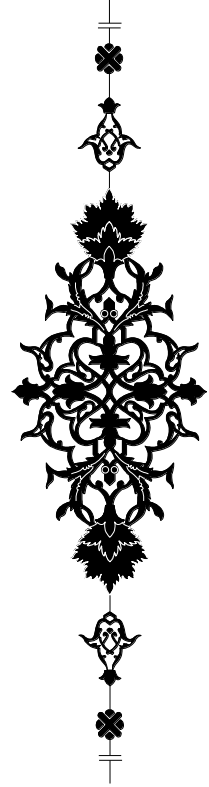
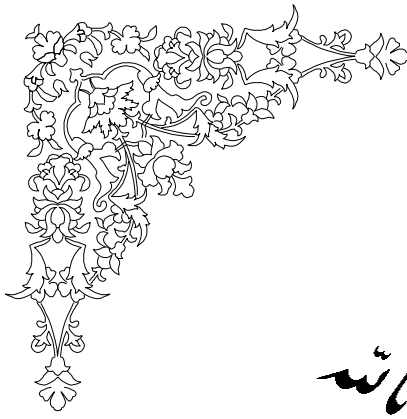

بی‌پیش‌دست زمره‌ی برآو
شکر زمرگان برآو

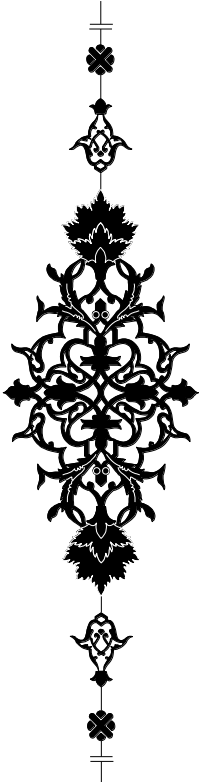
بی‌چرخ‌شمالی شب‌وروز
سیر زمره‌ی برآو

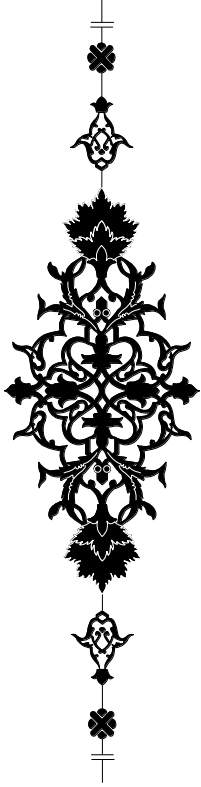
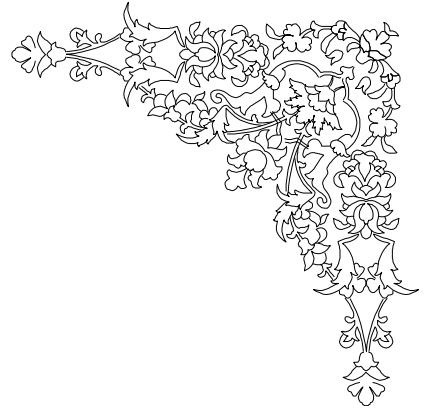

بسم الله و بسم الله و بسم الله
 و بسم الله و بسم الله و بسم الله

کردت از دست من برداشتم
 که دست تو را از دست من برداشتم
 که دست تو را از دست من برداشتم

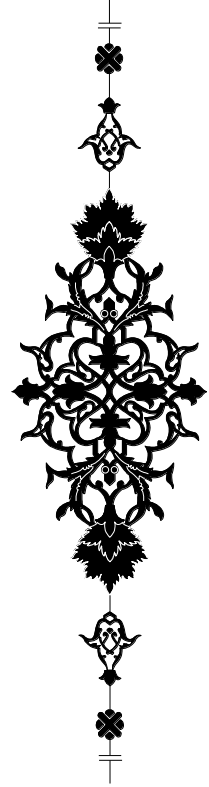
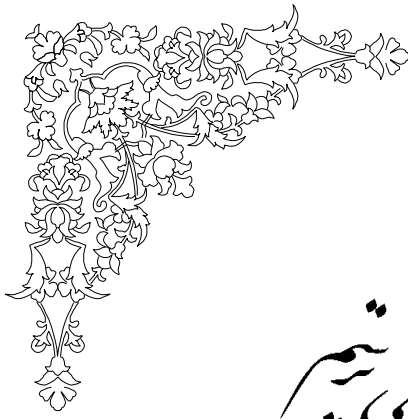

دل چوں دل نالان موند
دل چوں غم هجران موند

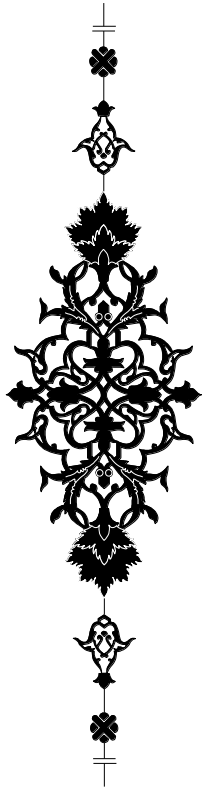
اگر دریا کر ابر بنه سار ان
دریا دیدہ کریان موند

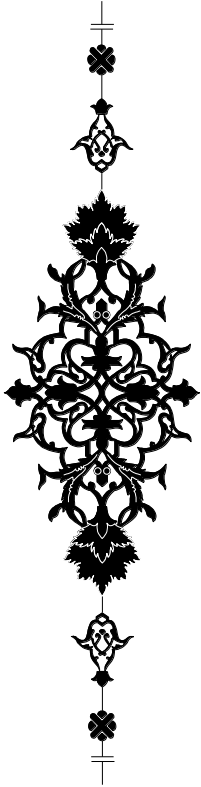
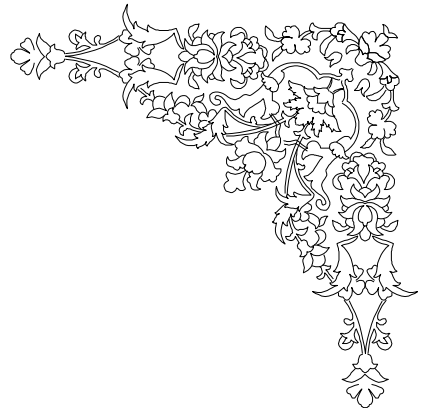

من آن سکن درو بی پریم
من آن سوزده شمع بی پریم

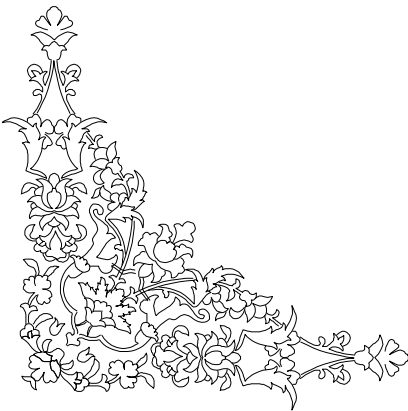
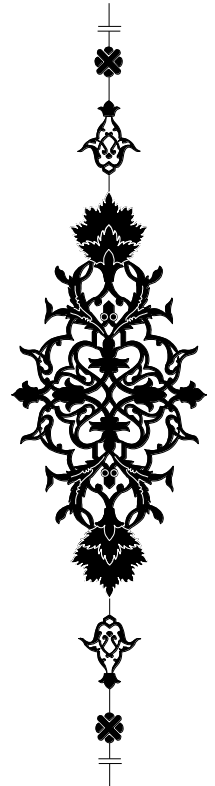
نکار آخرت کردم به دنیا
سکین حسیله بخل بی پریم

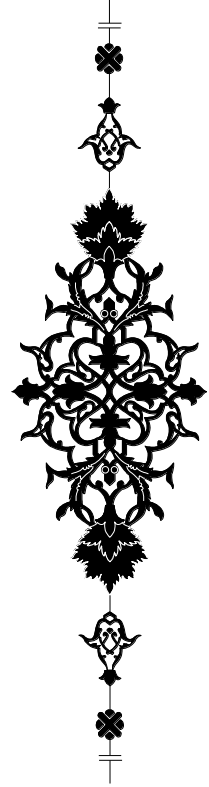
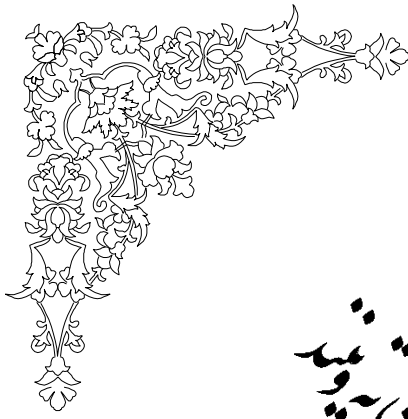

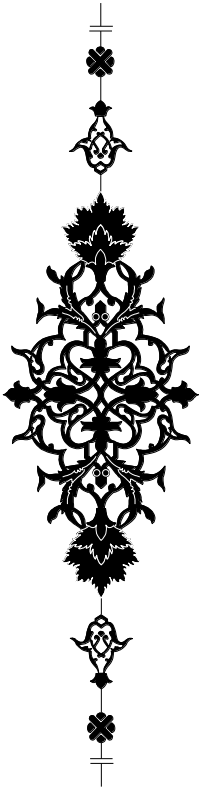
کمن کاری که با پرستش
جهان با این بسکت

خوش در نامه خوانان نامه خوانند
پیش روی نامه خود بسکت

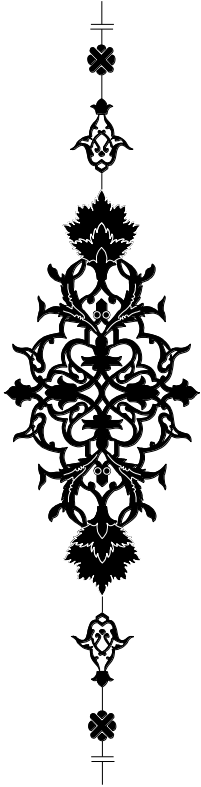
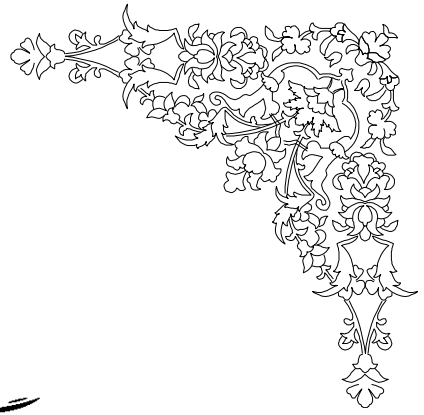

خوشا زمانکه
شیرسان پیروند
یکرند بابه
نخن بابه

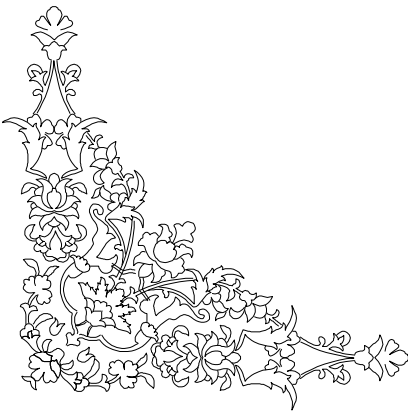
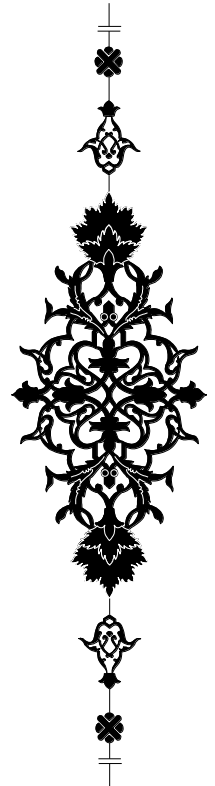
مویه پیم نبی کام پیروند
شیران بوم
بوم

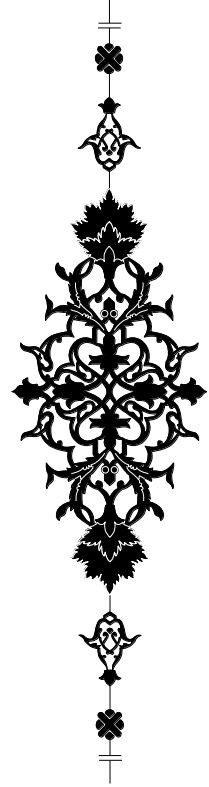

دوزخانت کرم تاربانم
چه میخواهی ازین حال بدیم

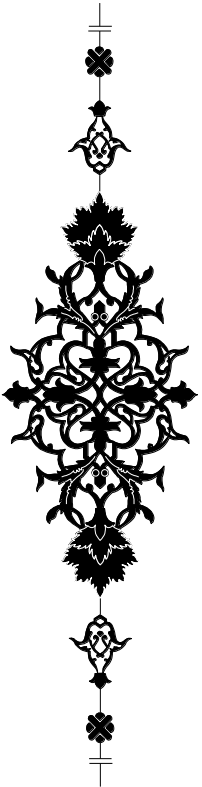
یکه با موسی یار چه میداری
چرا که نیمه سوانی بخوام

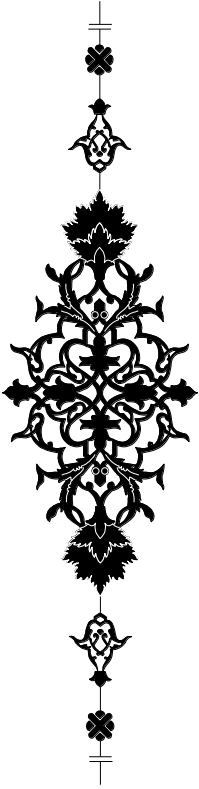
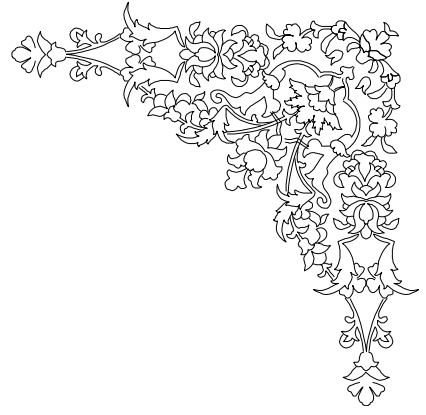

یایک شور کن احاطه
میل در محنت و در دلم

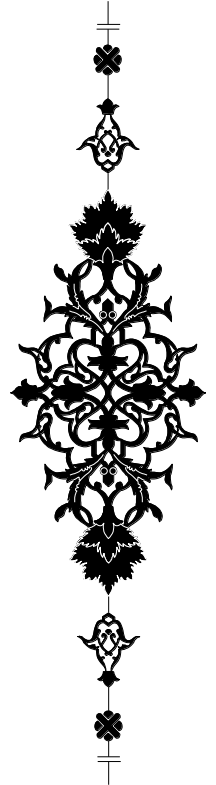
طاف، محنت ابروی تو سوزد
سر، محنت غم تا از تو طاف

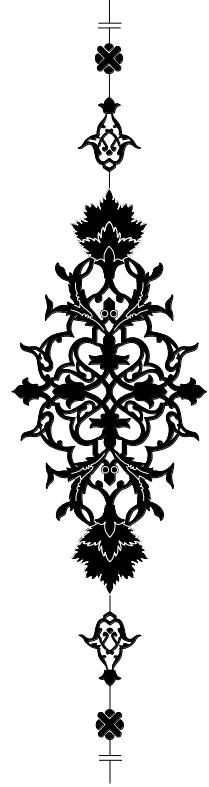
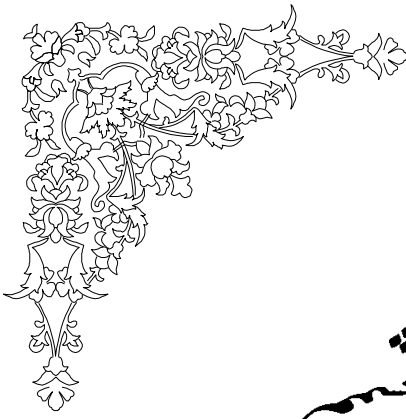

چشمه در حیات بحسنه
دو چشمه در حیات بحسنه
سوره حی

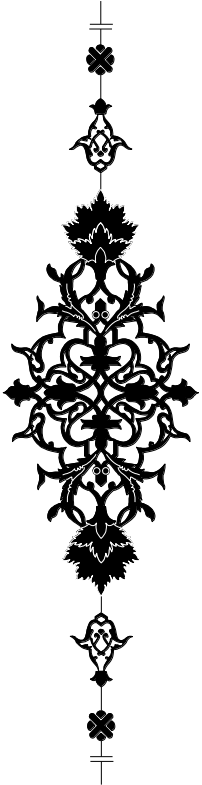
چشمه در حیات بحسنه
دو چشمه در حیات بحسنه
سوره حی

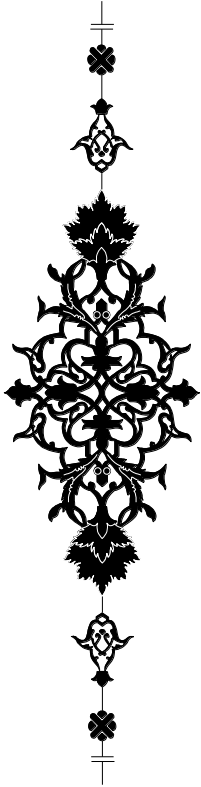
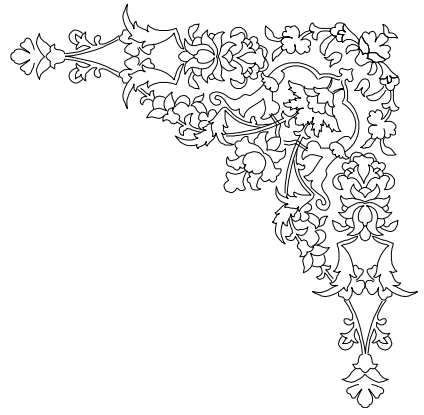

تیه باین
سواران
روح روشن

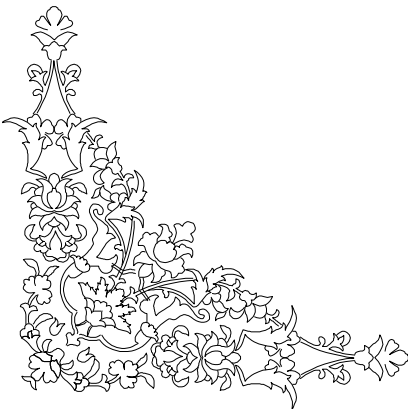
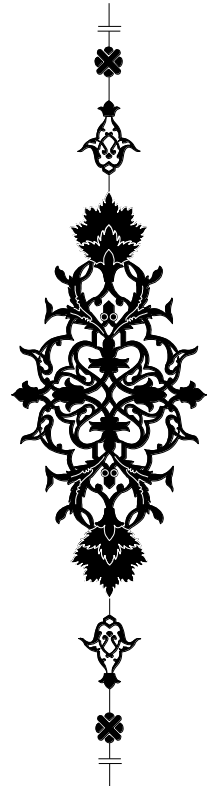
تیه ای نوکل باغ
گلستان
سیر حار

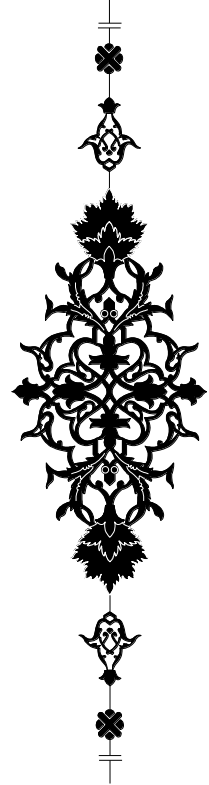
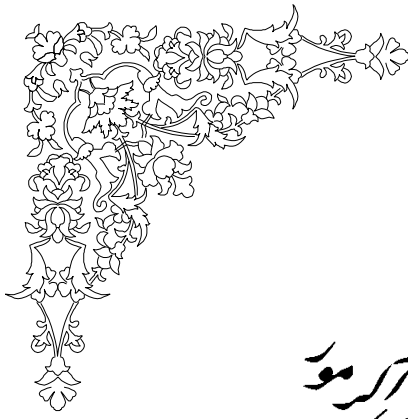

کیمی بزی سرک مالان دین د
نخون دیدگان آلاک سیت

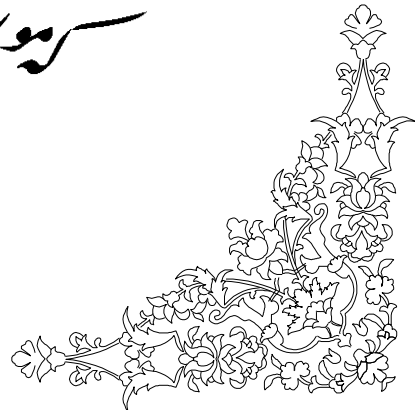
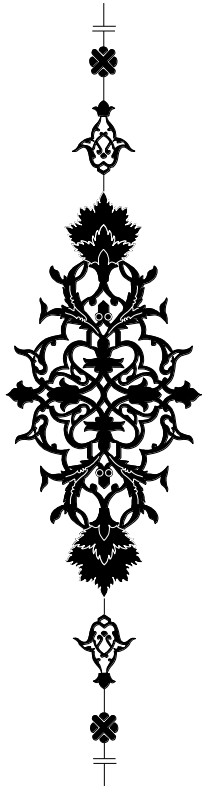
کشت و همی گفت از دنیا
سایت و سیت و سیت از سیت

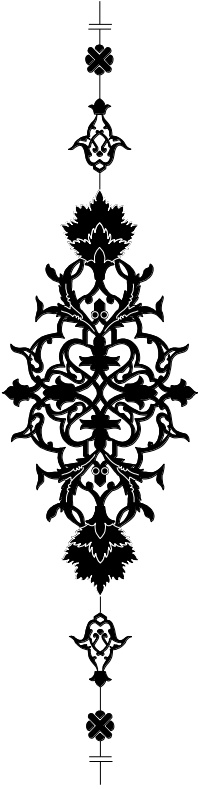
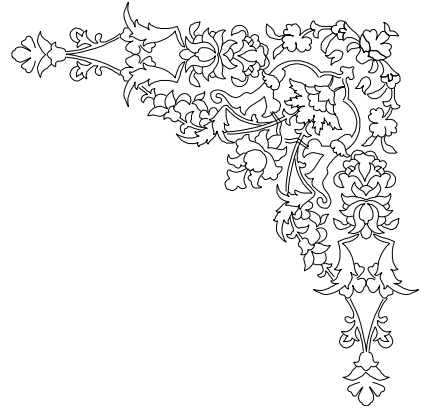

گرچه می گویند
که ز پیری به جز پند
که ز پیری به جز پند

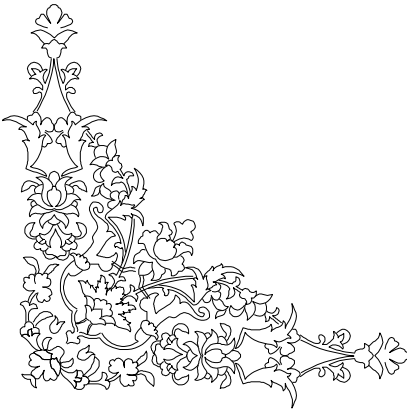
دلا رحمی جان خویش
که ز پیری به جز پند
که ز پیری به جز پند

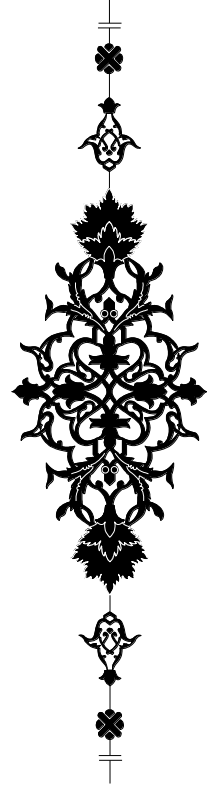

می
کرد دل دلسری دگر که می
کرد دل دلسری دگر که می
کرد دل دلسری دگر که می

دل و دلسری دگر که می
دل و دلسری دگر که می
دل و دلسری دگر که می

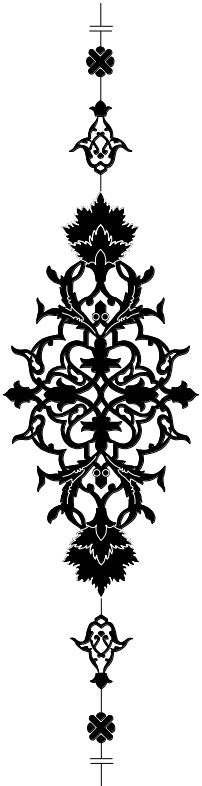

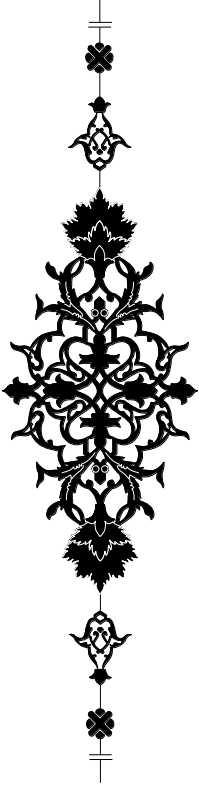
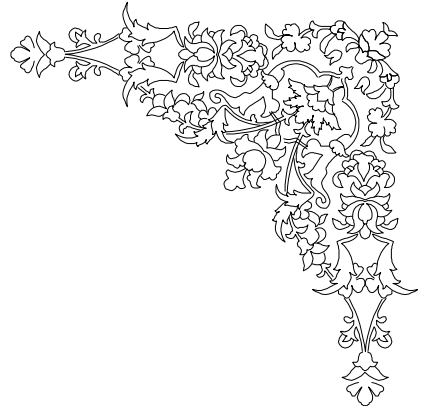

گر آن نامهربانم مهربان بی
 بر از دیدگانم خون روان بی

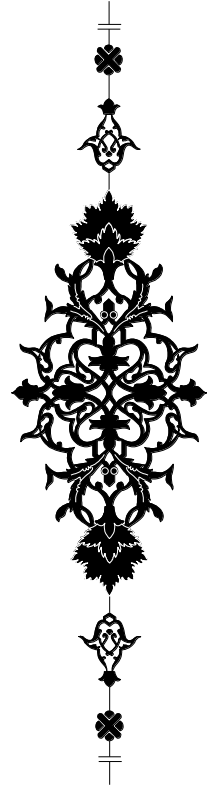
اگر کس بود که در می
 خراشیدن مرا ز دل به جان بی

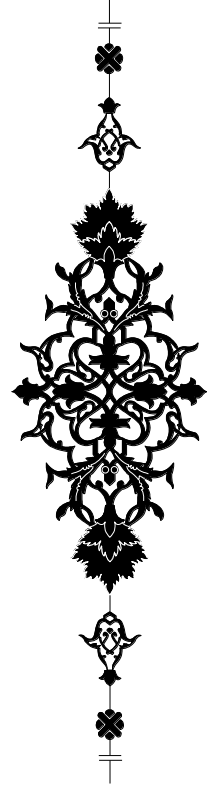
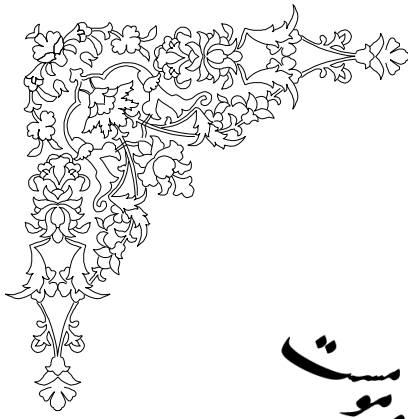

ہر آدمی کو ہے ایدل ایدل
زعم و اضطراب ہے ایدل ایدل

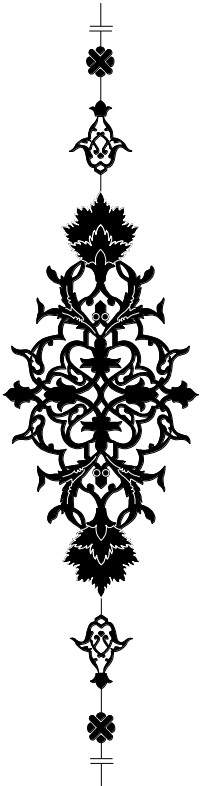
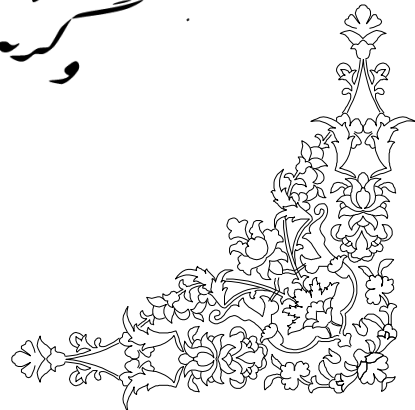
سرخسین شکر خدا کن
بورہ پختہ کامرانی ایدل ایدل

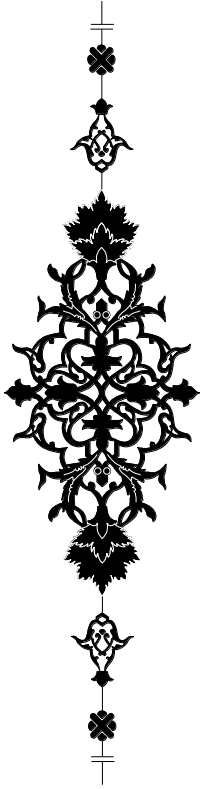
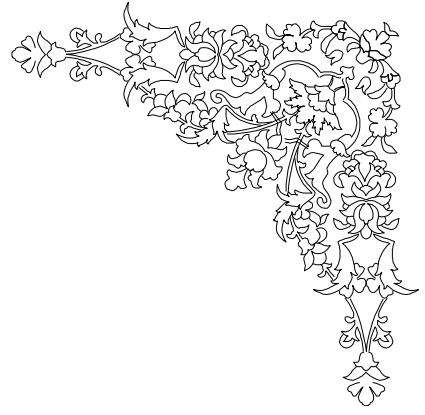

شب تاریک و گسستان و موت
قدح از دست موافقان و شکست

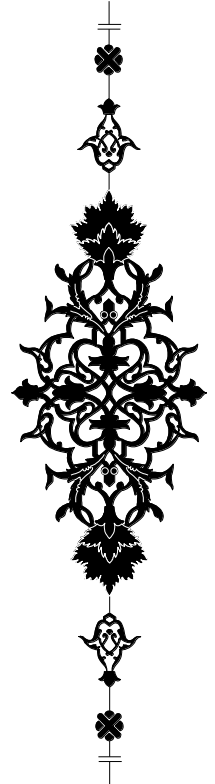
گمدا زنده اش بگو بگدا
و گره صد قدح تشابه شکست

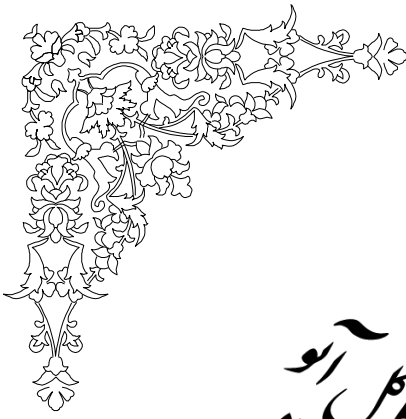

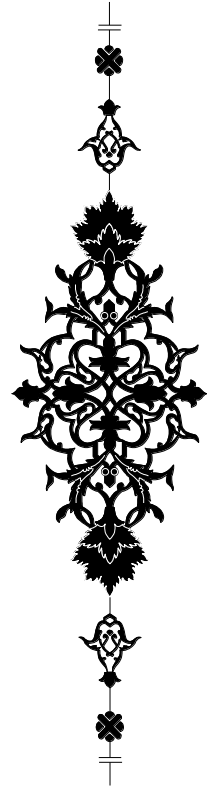
درياره دوشنبه
تبار و پايان پشترت يې
سرورک يې

کرز دوشنبه برآید پشترت يې
سختن ما که بارت
سوت زرين

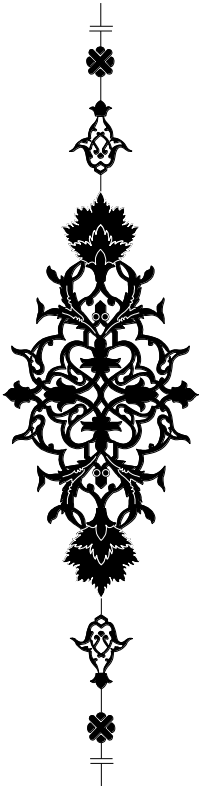
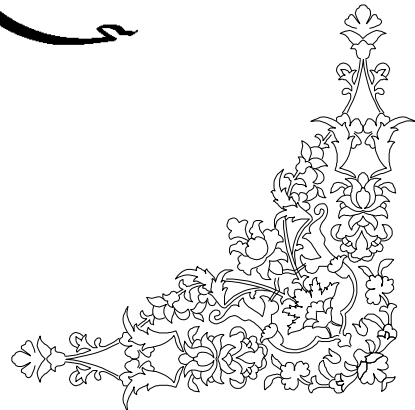

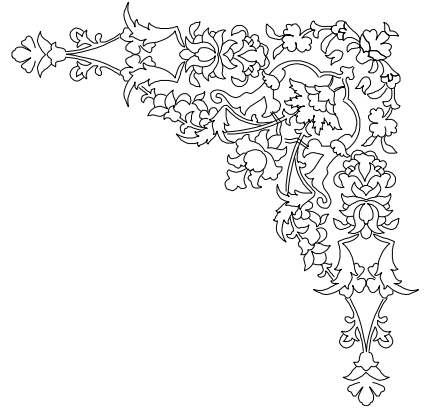

نیمی کزین ان سنبل آو
مراغوشه

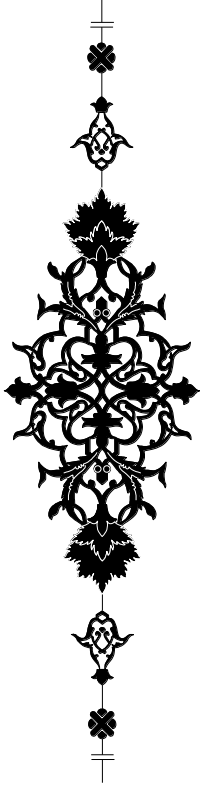

چو کیم خیاش را در آغوش
حس از بزم بوی گل آو

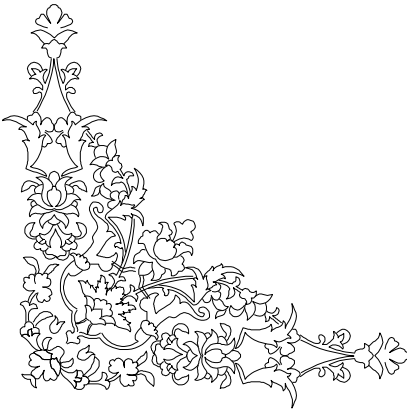

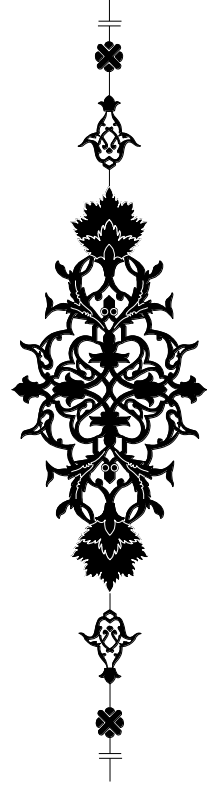
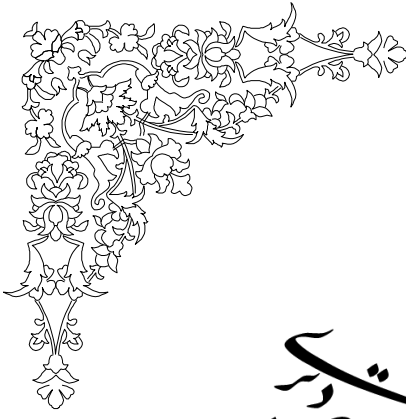

چو خوش بی وصلت ایمنه بشکبی
مرا وصل نو آرام دکن بی

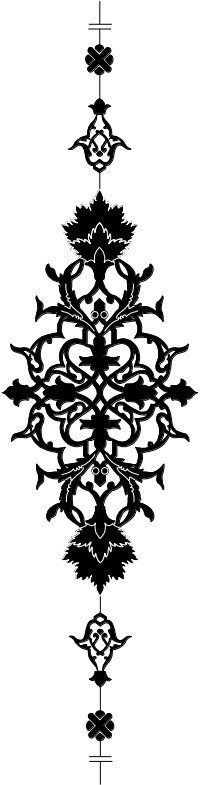
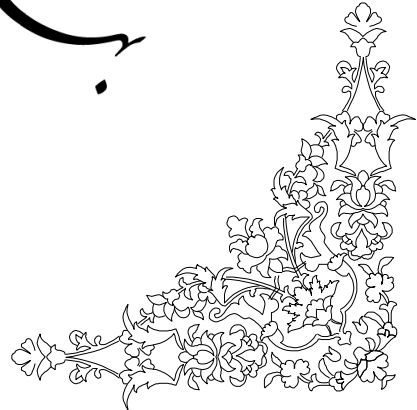
زمرت ایمنه شین چاک
مرا مدم دست سرت بر بی

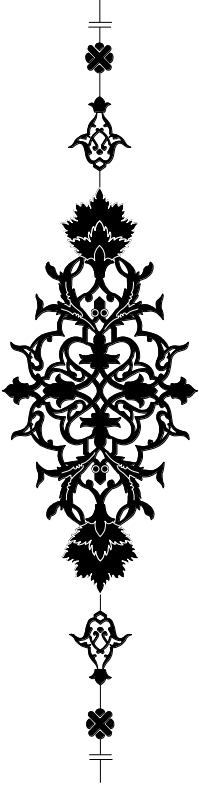
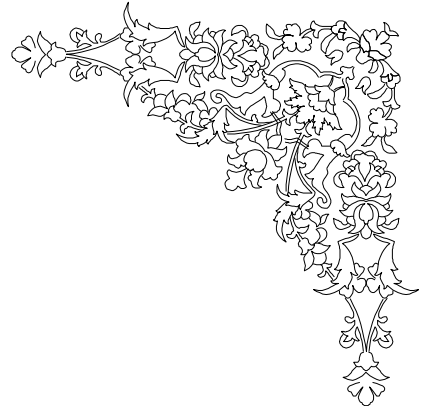

مسلسل زلف بر رخ ریتہ دیر
سکں و سبیل ہم آیتہ دیر

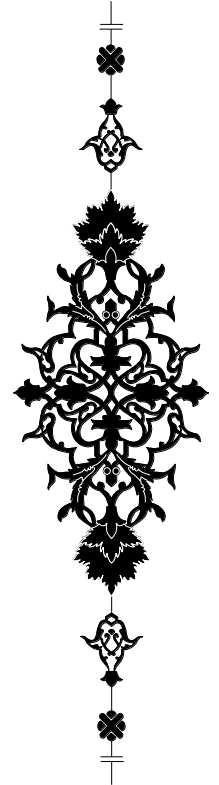
پیشان چون کمری زلف دوامارا
بہ تہاری دلی آویہ دیر

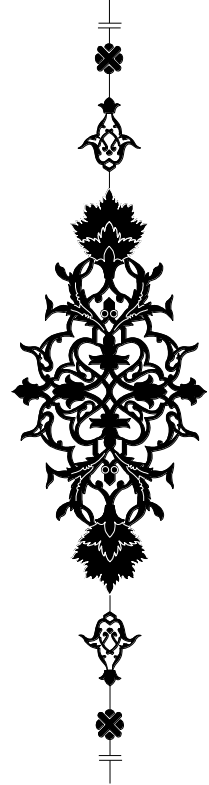

مستقیم از ایمان
کرستان
و کربلای پاودیشیم

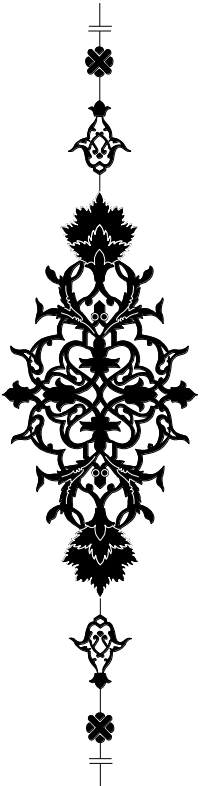
مستقیم از ایمان
کرستان
و کربلای پاودیشیم

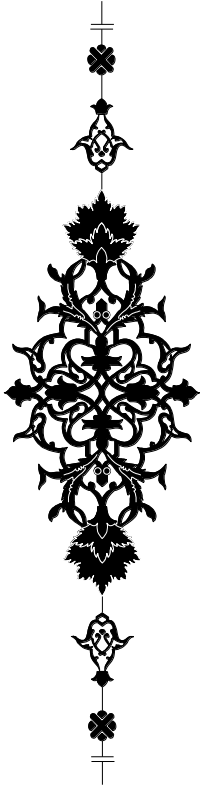
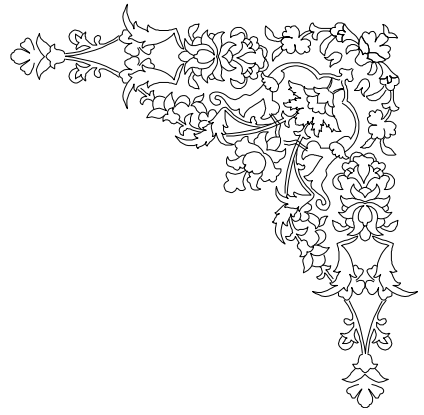

نواهی ناله غم از دونه دونه
عیار قلب و خاص بونه دونه

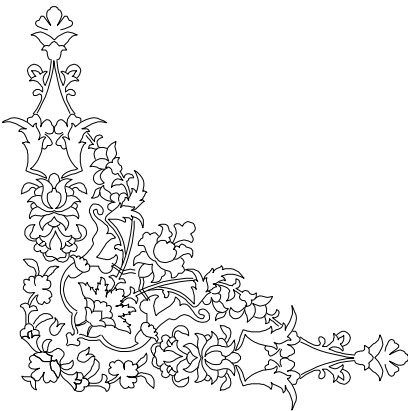
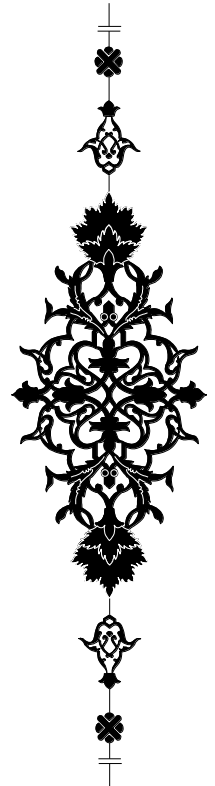
کریه در سینه دل با هم نسیم
سایه دلان با هم نسیم

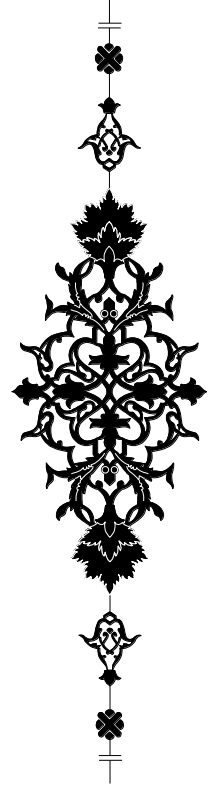

موانع
که در طرف ایدم
حرف ایدم
نو نقطه بر

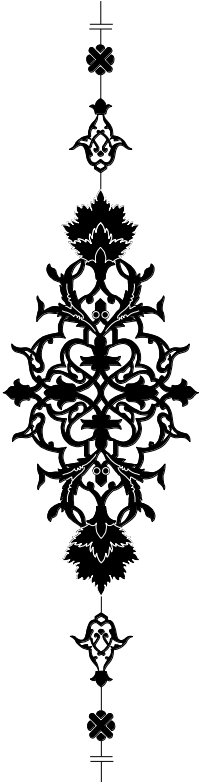
بهر انفی الف قدسی را
الف قدم که در الف ایدم

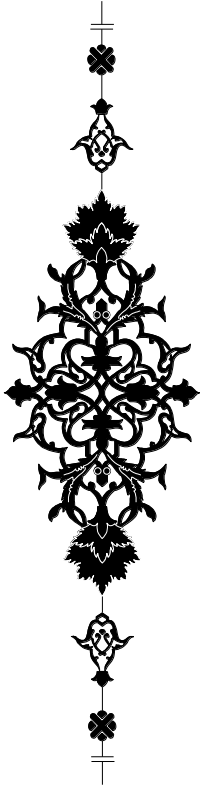
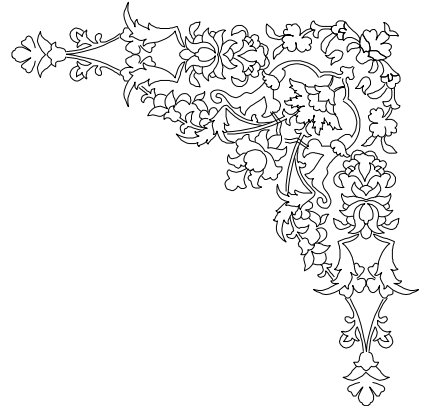

سرشتِ خاطر من به نغمه سروئی
ز باغم به گلِ باغِ سروئی

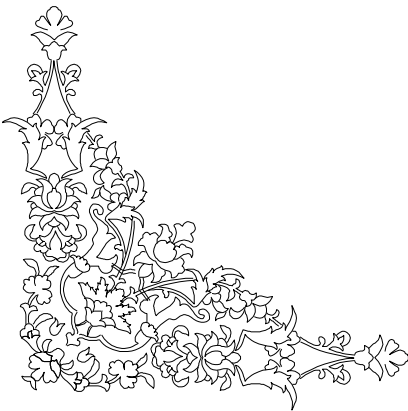
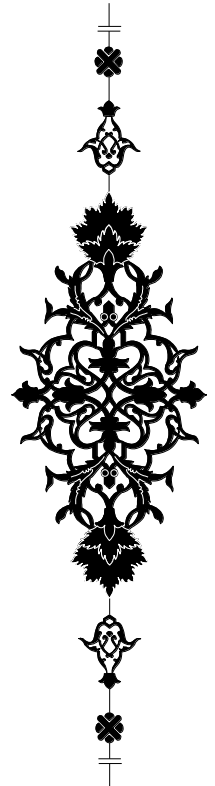
ز حشرِ ای دل به حاصلِ مو
کبانه‌ها سپیدی هم

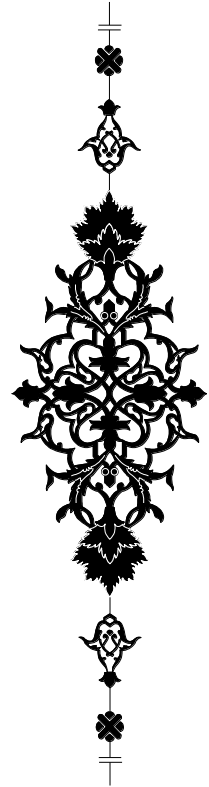
رغبت آتشی در بونہ دیرم
در آن آتش دل و جان سوہ دیرم

سکت ارباب نہ بد پر چشم ایدست
شمر گمان خاک را پیش روہ دیرم

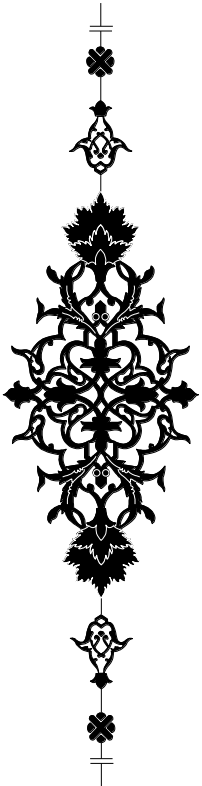

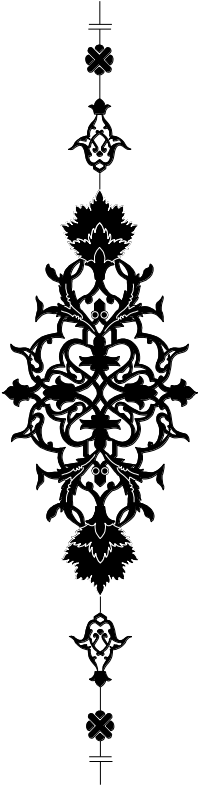
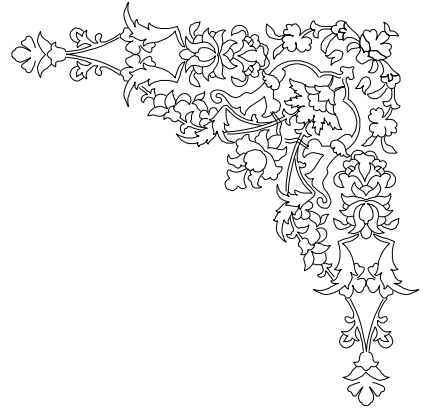

کھی تسم یان الوند دمان
آوش از دیده دادم به و سامان

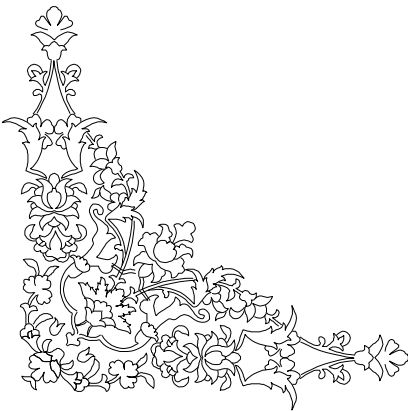
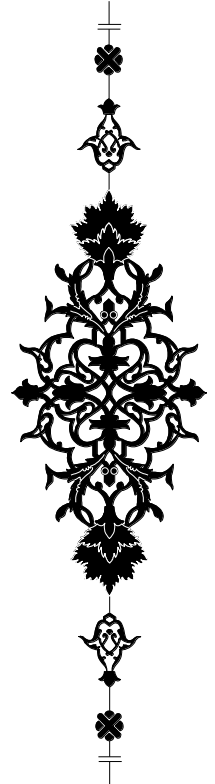
خروج ای که پوش و این کو
بر بادش و سامان سامان

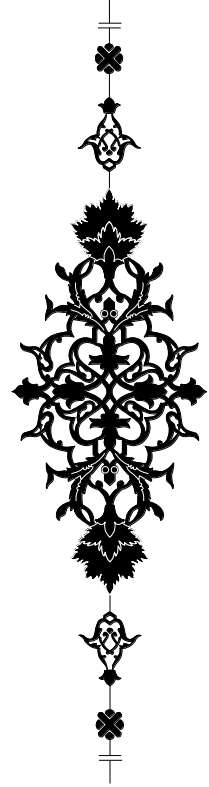
دو چہانت سالہ رزمی بی
خارج ابروانت ملک رزمی بی

بھی وعدہ کری امروزوں
نمیدام بکر ف دای تو کی بی

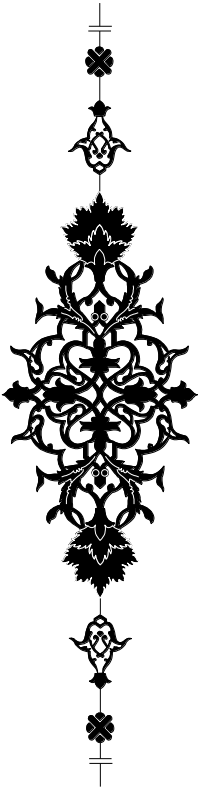

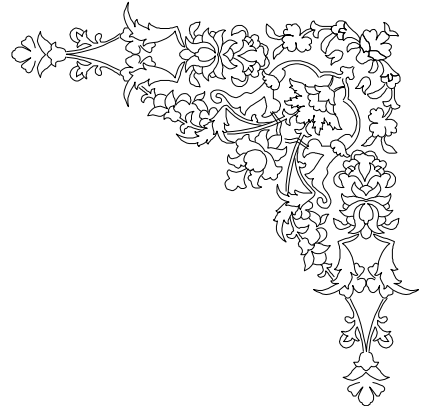

دیکر یک غنای خوشنوائی
کرمی بالید وقت صبوحی

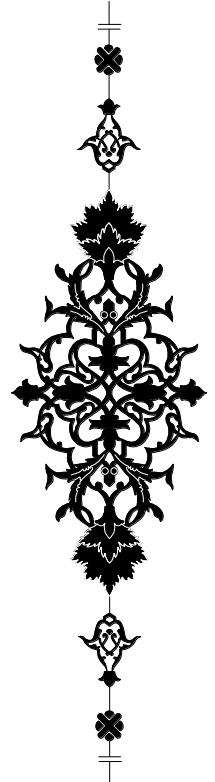
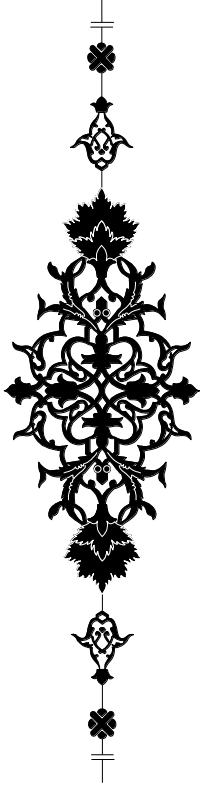
شبح منی گل می کیفیت
کر نیاز یوفای

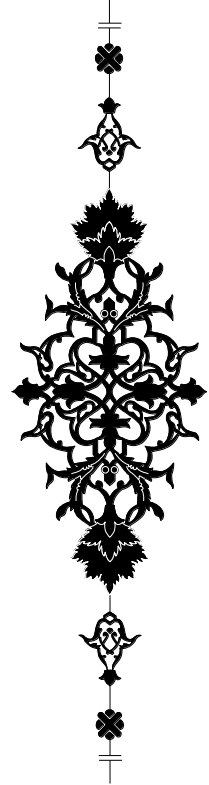

تفرستان گذردم صبا
شنیدم ناله و افغان و آهی

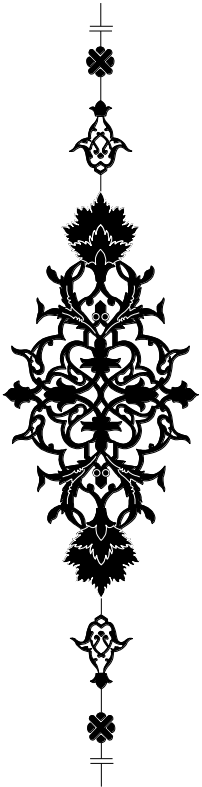
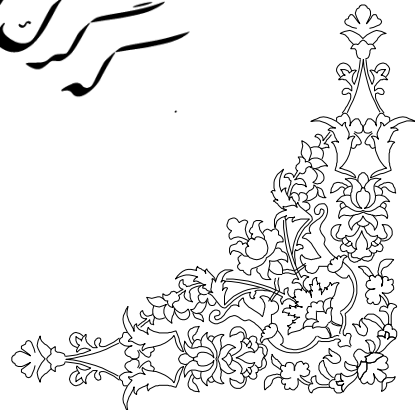
شنیدم کله باجاک سبقت
که این دنیا بنیاز زد کجایی

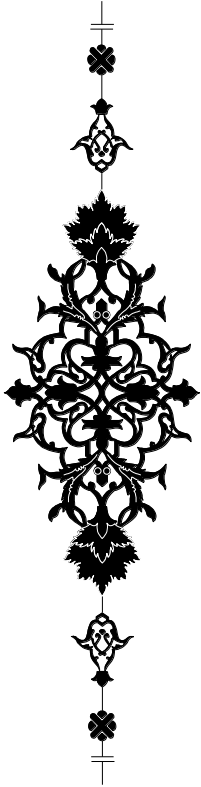
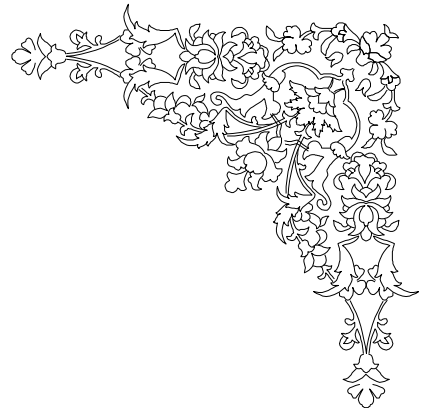

هر کس عاشق است از جان نترسد
 یقین از کشتن دوازده دانه نترسد

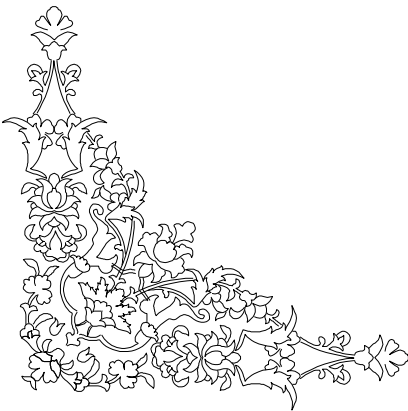
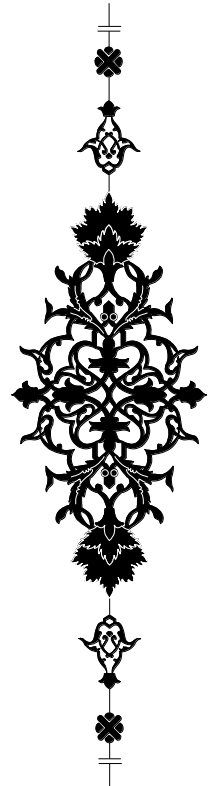
دل عاشق بود گر کینه
 سرگر از هی بی چو آن نترسد

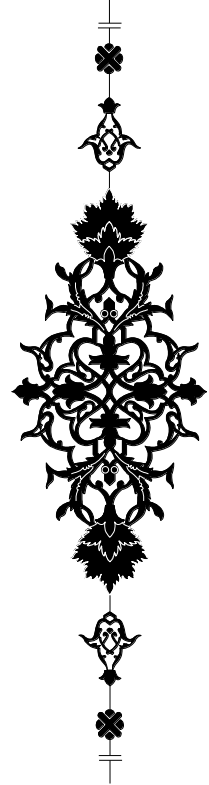
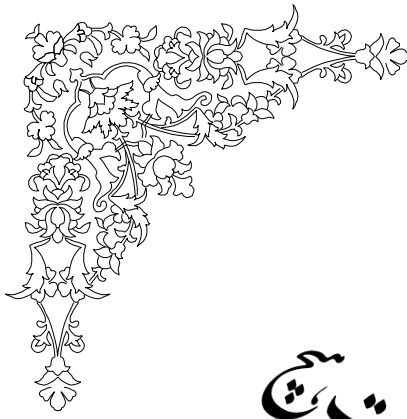

هزاران دل بخت برده و
هزارانست بکمر خون کرده و

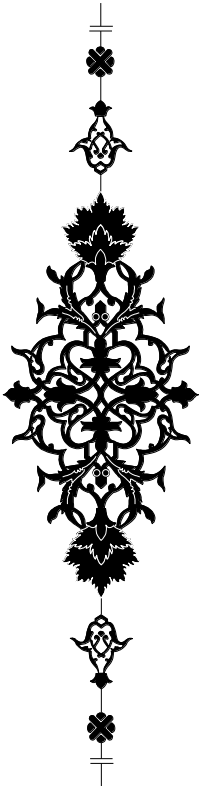
هزاران داغ ریش زویشم شد
هشتم ده از اسیر ده و

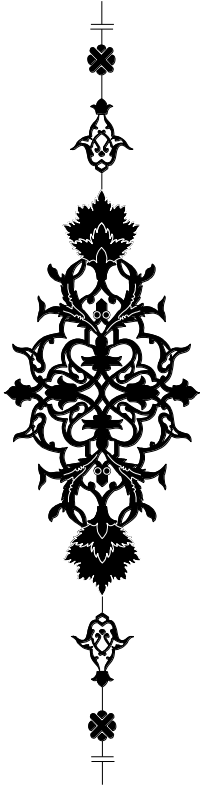
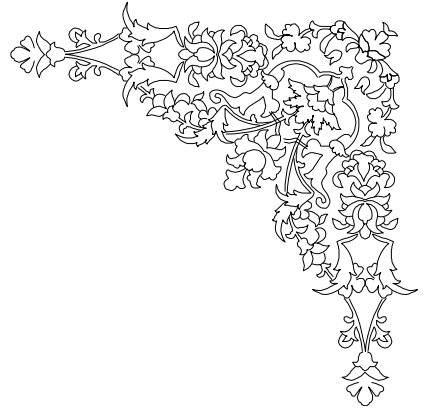

اگر زرين كلاهی عاقبت چه
اگر خود بادشاهی عاقبت چه

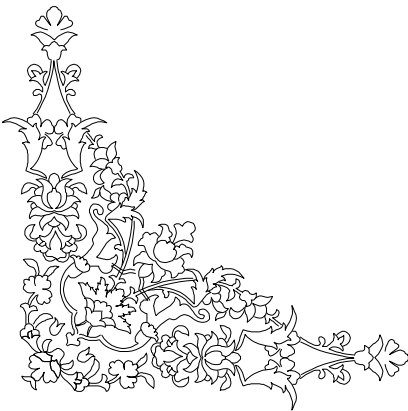
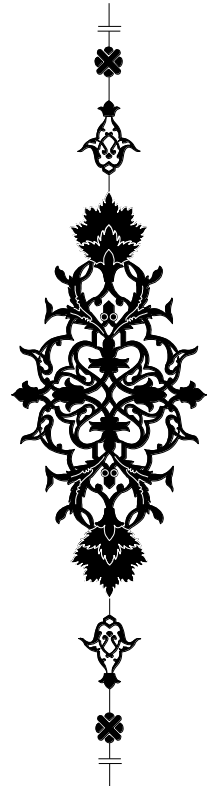
اگر ملک سلامت باشد
در آخر خاک راهی عاقبت چه

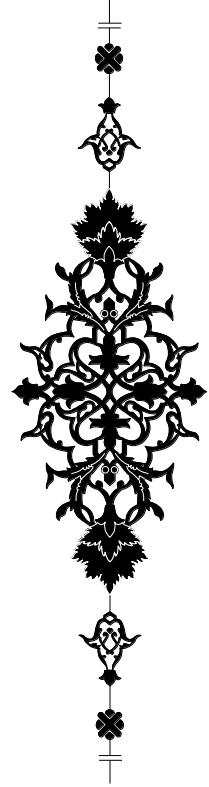

نغمه عشق تو کی بر سر آید
بمانی که چه بوم و بر آید

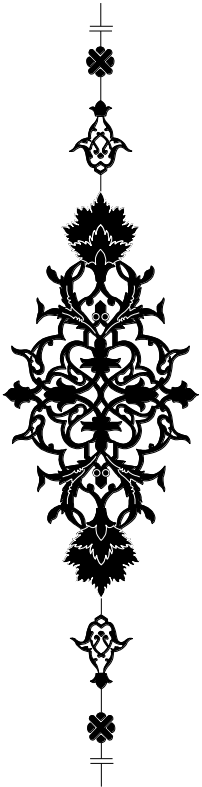
ز عشق سر فرازان کامیابند
که نور اول سبکباران بر آید

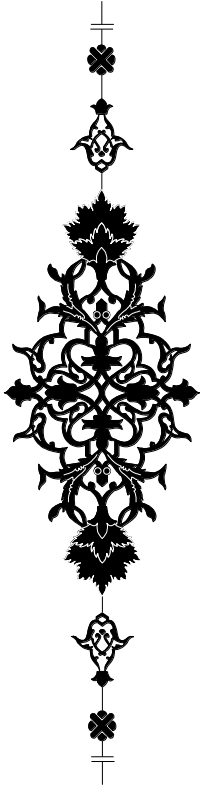
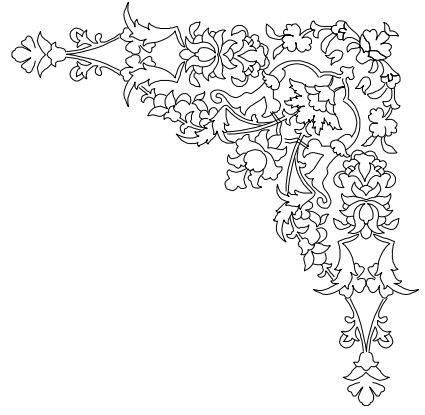

گر بیا مرادید که خلوت
 سبکبوی سوغای بیست

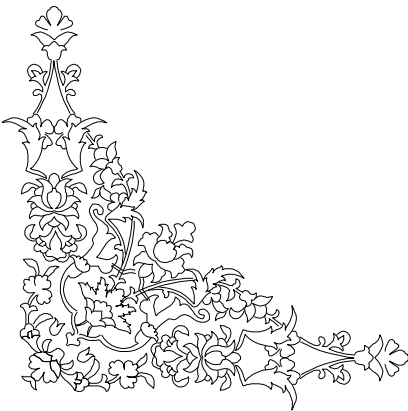
گر بیا هم ز دست چاک چاکو
 نخواست دشت بار و رقیابت

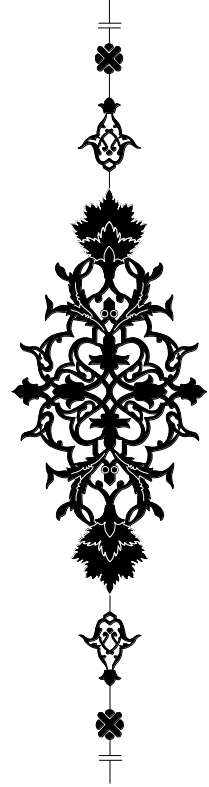
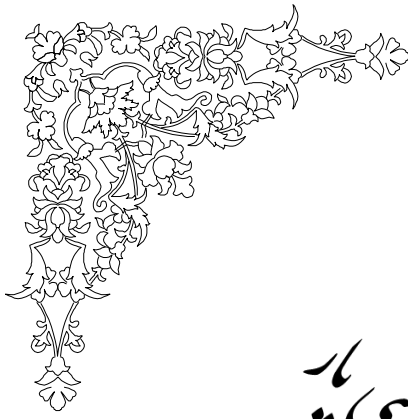

فلک به مری دارد نه هم کف
 بخون ریزی دش اصل گفت اف

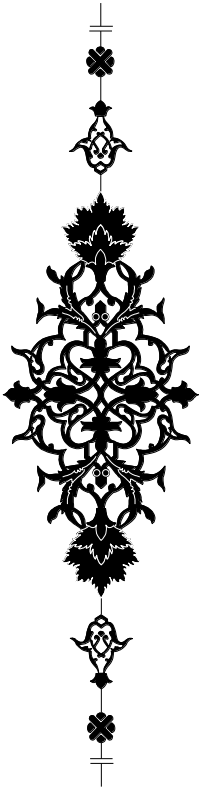
شبهه کارش، مینه
 بر اع دو دما بر کند

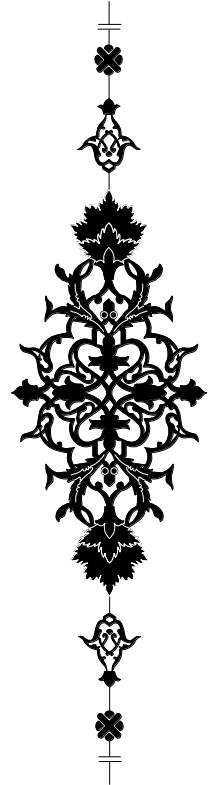
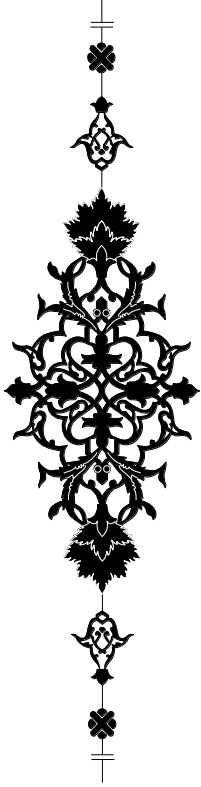
ز دل تشنه حالت دسی یار
خیال خط و حالت دسی یار

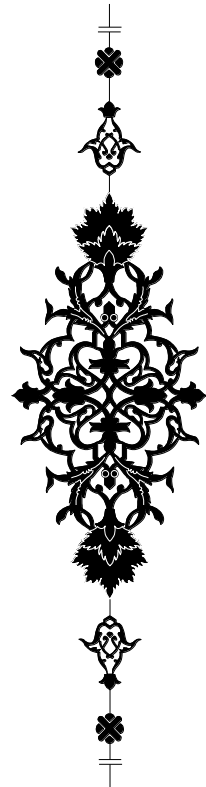
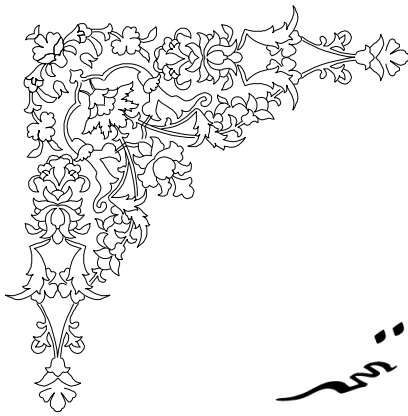
مزه از مبدور دیده ر چین
کر تا و نیم خیالت دسی یار

پیشانی
چرخ برسان
سندان چرخ
خمارین

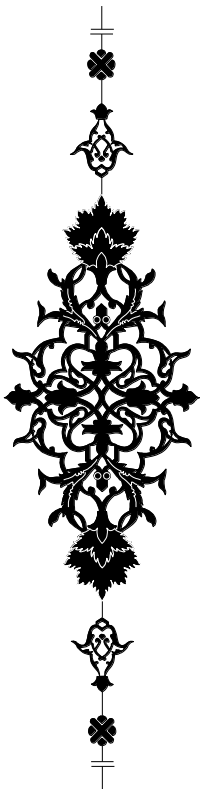
برای تیرہ روز کارا
یک کہ دل از ما بر کشید
چون شب یک

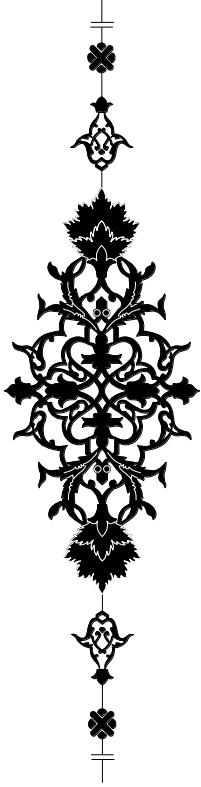
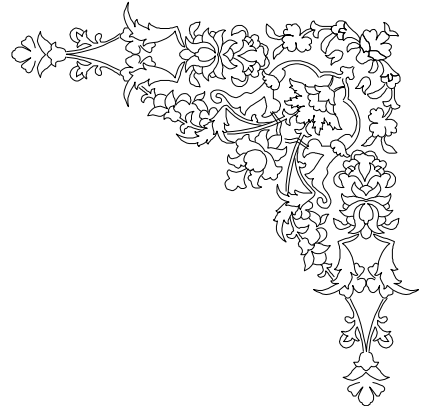

خبر بازی بدست
سبب دسی بود

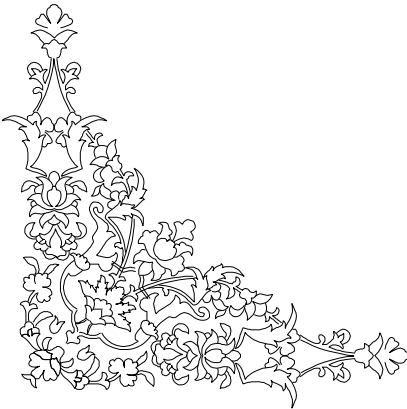
برو غافل محروم سار
هران غافل خورده

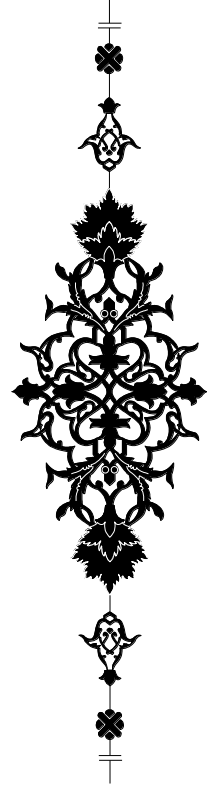
موان زدم که نامم بی قدر
زبان دیرم زبان دیرم

خود را بکدم گرد گشتی
خود را بکدم گرد گشتی

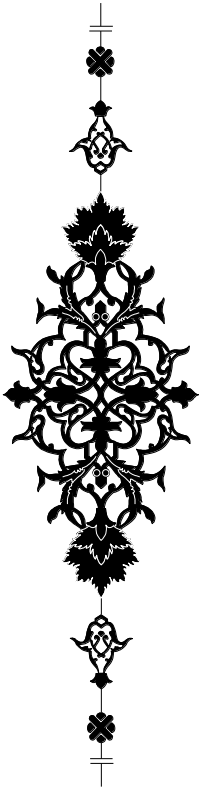

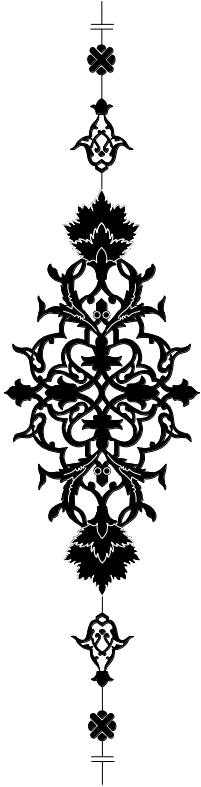
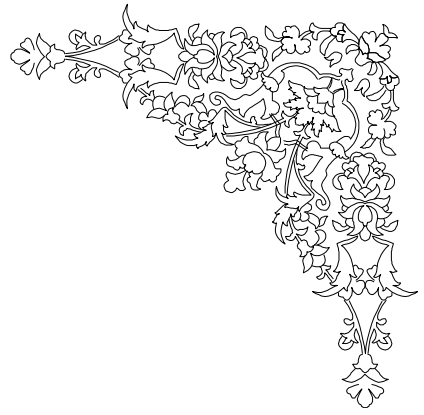

ریشم ریشان آفرید
مراسم ریشان آفرید

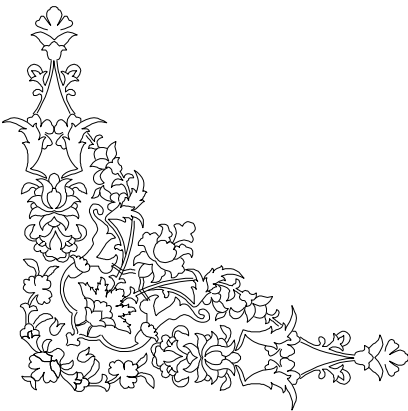
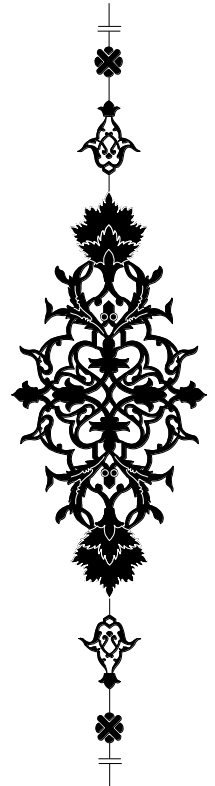
ریشان خاطران ریشند در خاک
مراسم ریشان آفرید

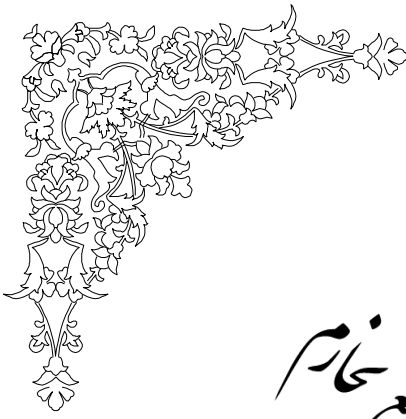

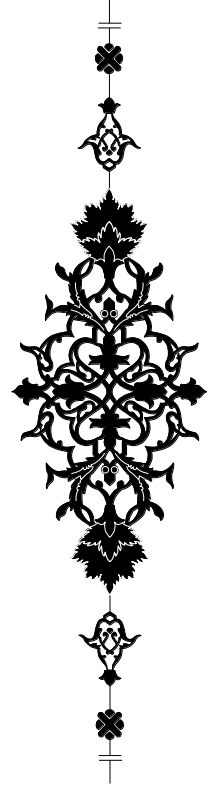
محبوب من
چون از دست تو
میراث او

شب هجران
جای است
زمرگن باره های

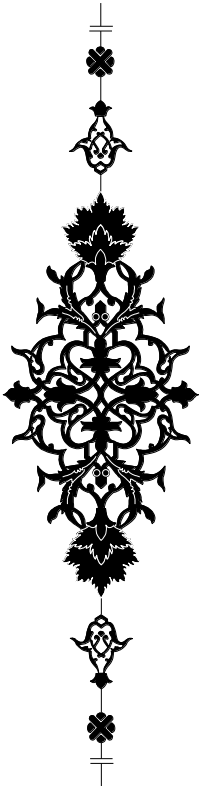

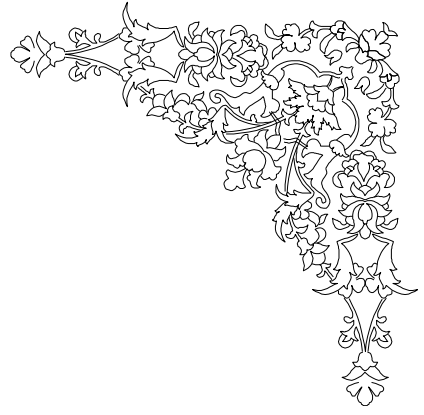

میکه چون اشتران قانع بخارم
چارم خوب و خرواری بیارم

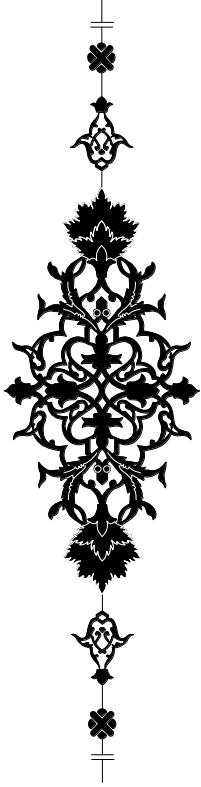

دین مزدقیل و رنج پندار
سوزار روی مالک سرتارم

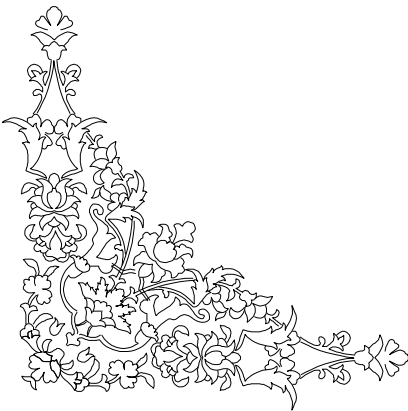
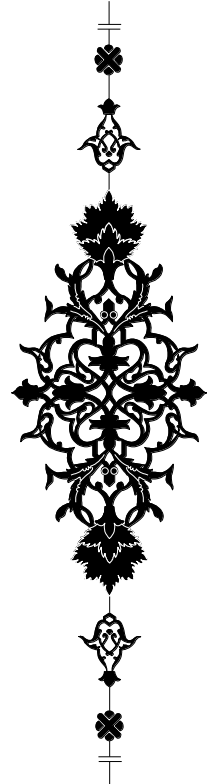

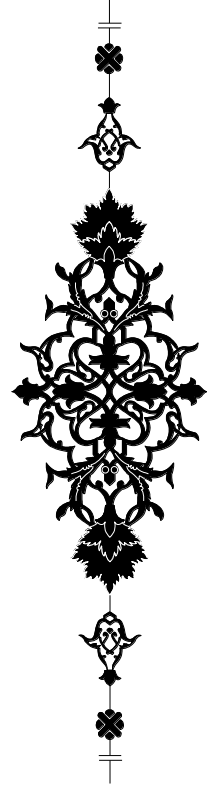
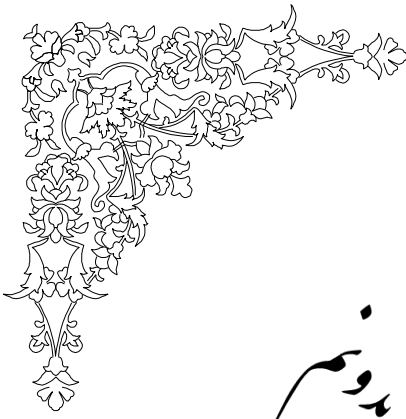

آزاده حالی بیل بیل
تفکر و خیالی بیل بیل

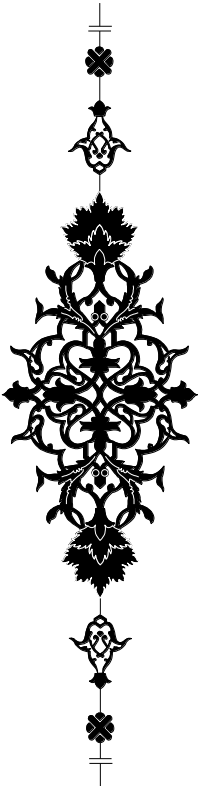
ساحتم بری دل را برآرم
نغمه تاجه حاکم بیل بیل

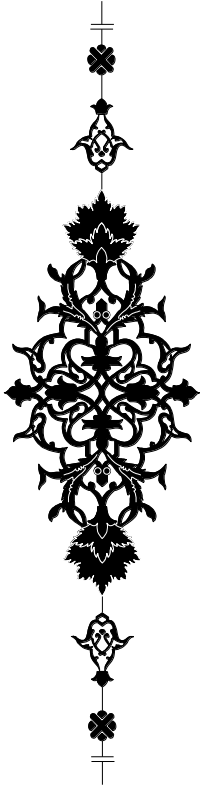
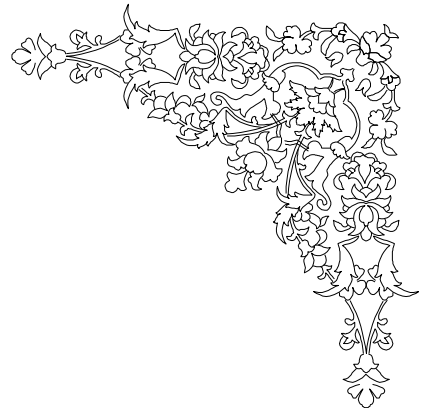

موان زدم که یار زندم
سیرانی . .

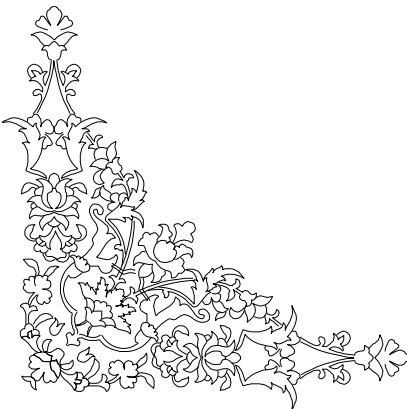
دل آرامی کز او دل کس دارم
نعب از ساقی کو زندم

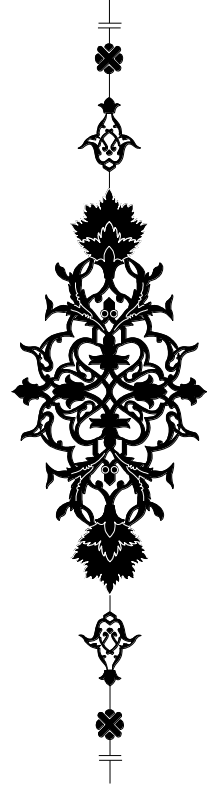

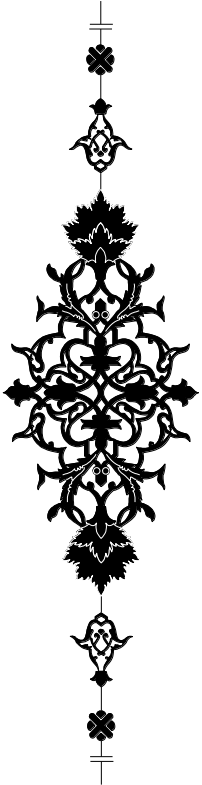
عقبت ز جان خود بر آره
مرا بیکدشت حاشه بر آره

بهاں مروت از دل گریزند
هزاران شانه دیکد بر آره

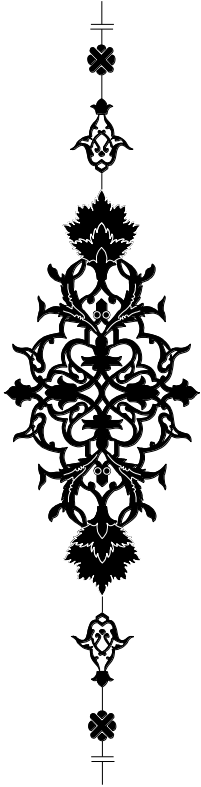
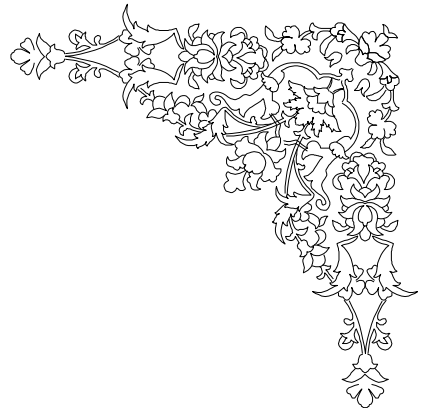

تن محنت کسی دیرم حایا
 تن غمی نوی دیرم حایا
 دل با غم

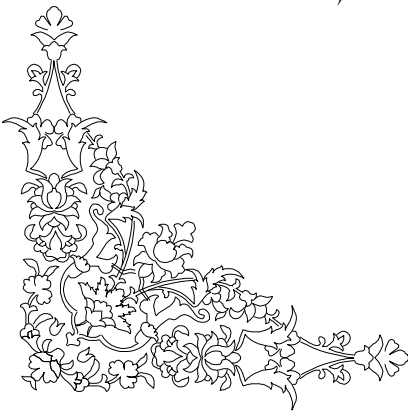
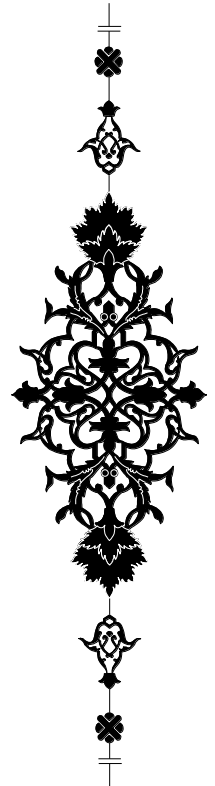
ز سون مسکن و جور غریبی
 سیرتشی دیرم حایا

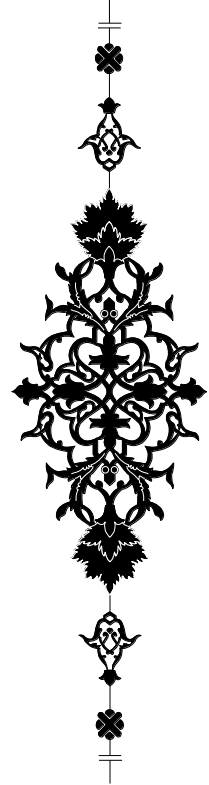
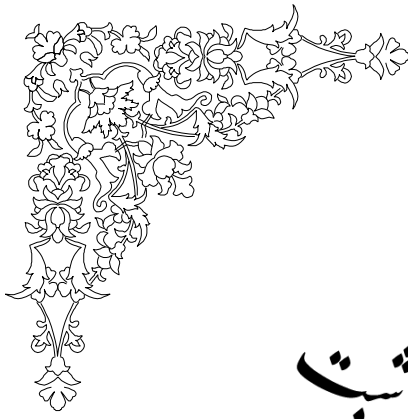

بود در مود و در نامم از دوست
بود وصل مود و هجرانم از دوست

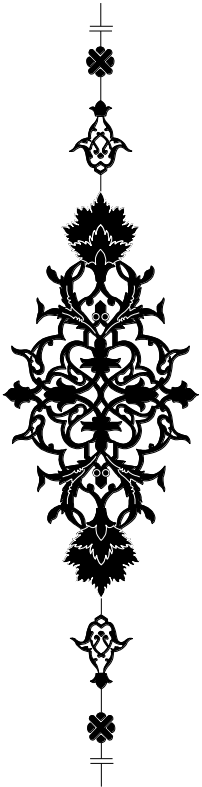
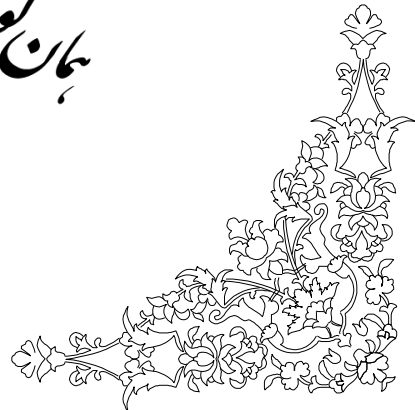
گر قصایم ازین واکره دوست
جدا هر گز نکردم و جامم از دوست

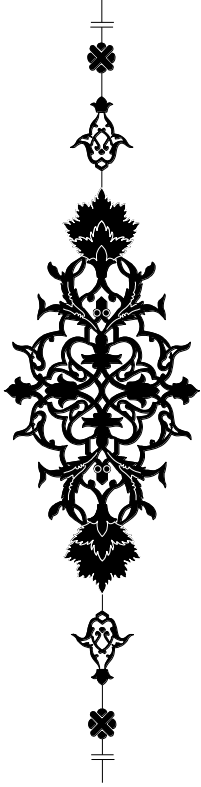
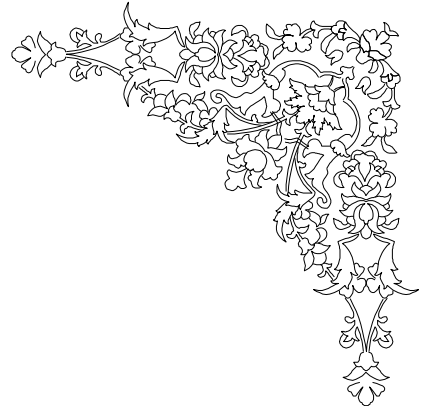

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

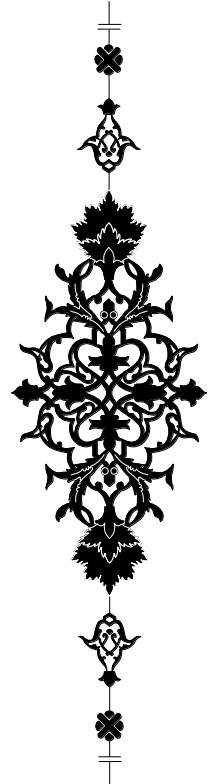
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

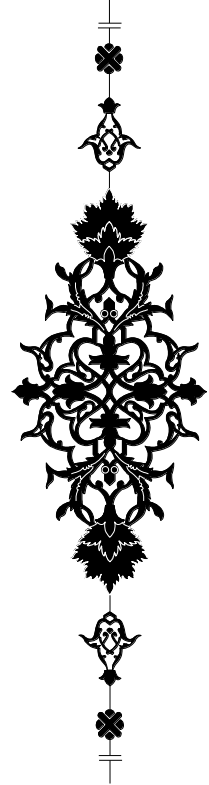
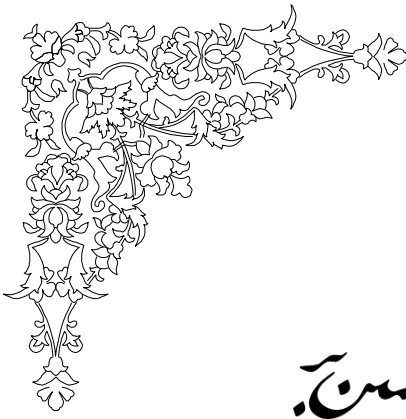

نعمت پایان پروردگار کرد
فراق مرغ بی بال و پر کرد

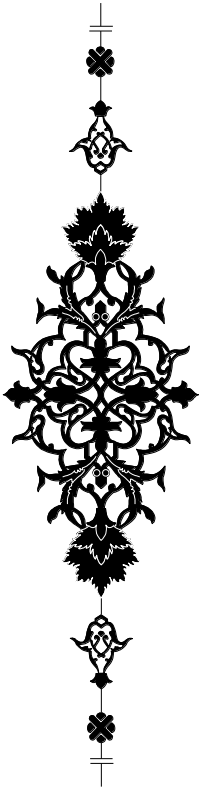
بمواجب صوری کن صورت
صوری طره خاکی بر سرم

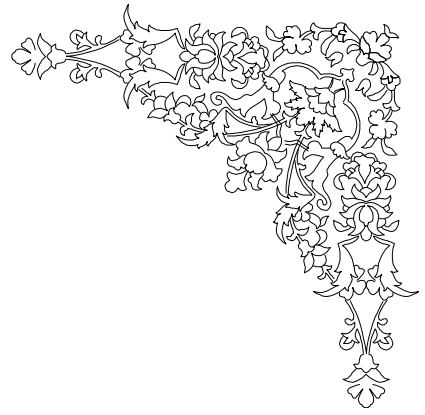

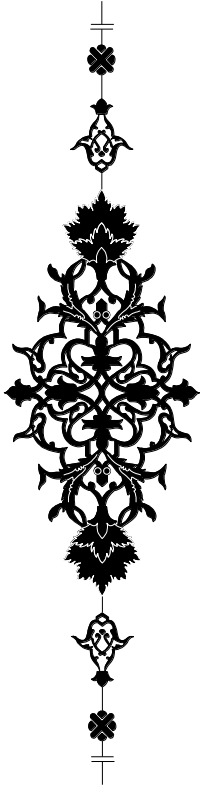
توئی آن شکستن لب پاسبین
منم آن احسنین دل دیدگان

از آن رسم که در غوغای
گرد آشت بر آب

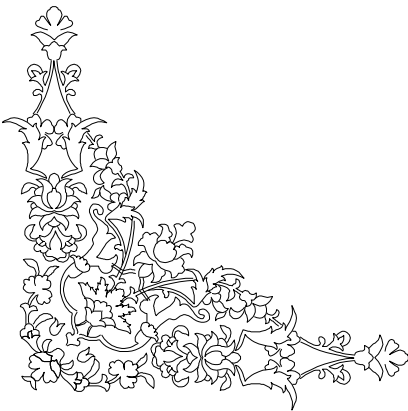

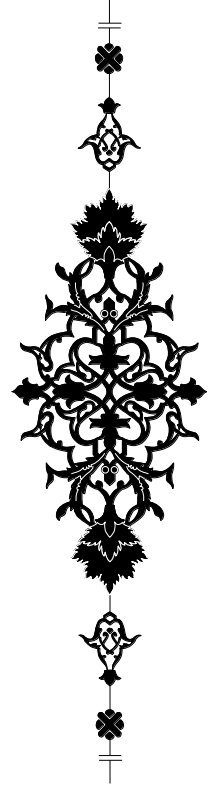

خوشتران که باز میزدند
 مثل شعله شب میزدند

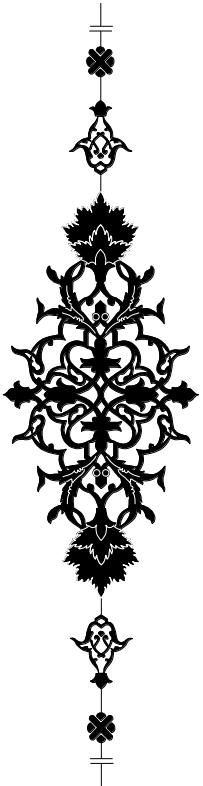
گشت و گشته و خانه و در
 سرائی حالی از دست میزدند

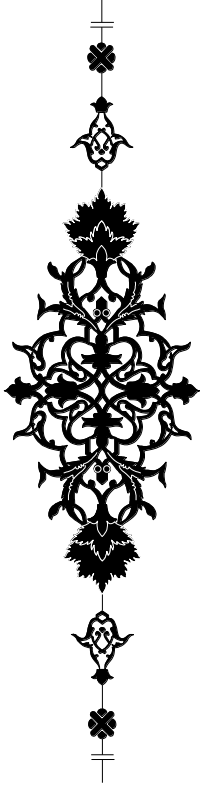
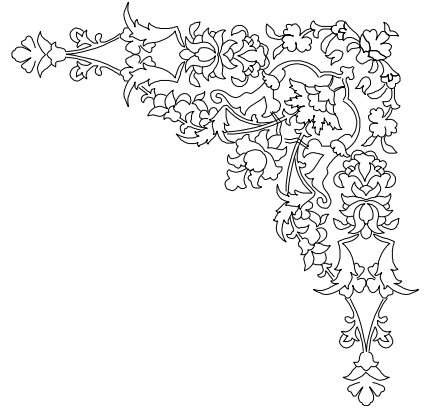

خوش آن زمان که سودای پی به درید
که سر پی به در پای به دید

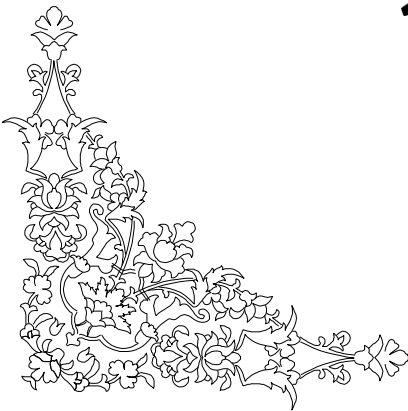
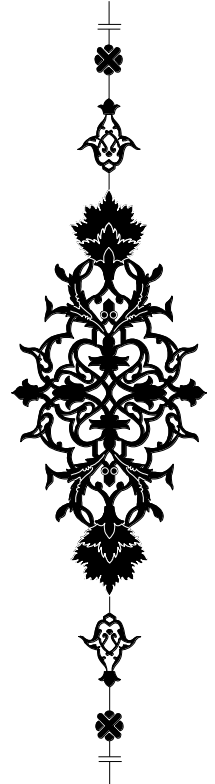
تیمت ای کمانی
دل دیرم کیمت ای به دید
کز زرد دل

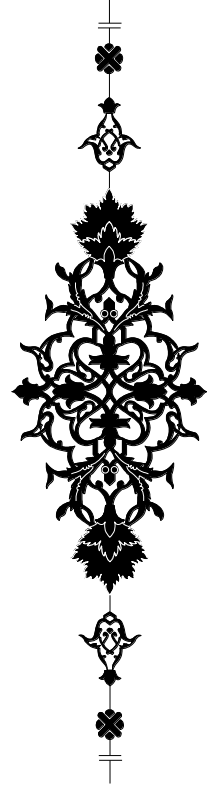

کردن شود خرد
ای که کردن آدم را همه برد
که فرزندان

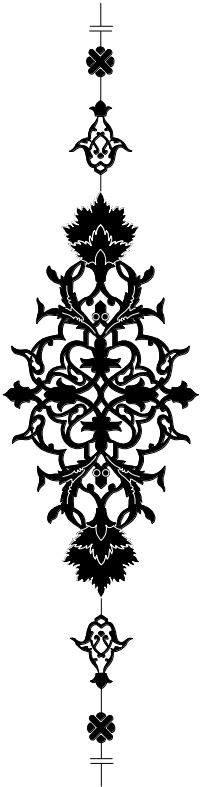
یکی ناکه که زنده شد
که گوید فلان ابن فلان

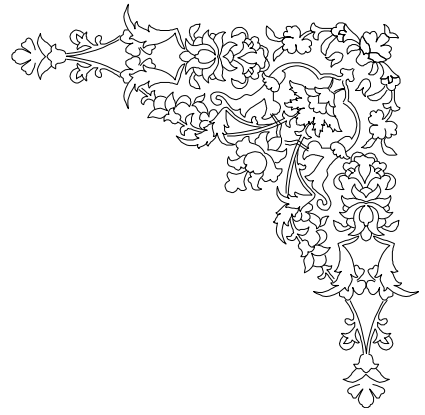

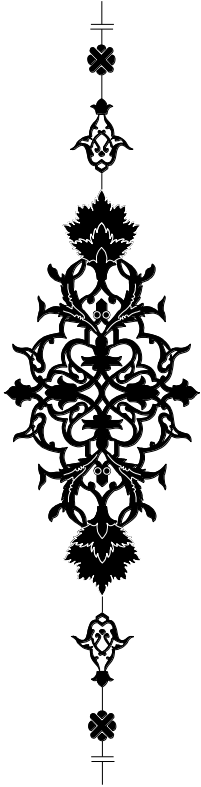
کریست که موحامد سوز
کرپان باید نام سوز

کفر زلفت ای پرین
برای رسم که ای نام سوز

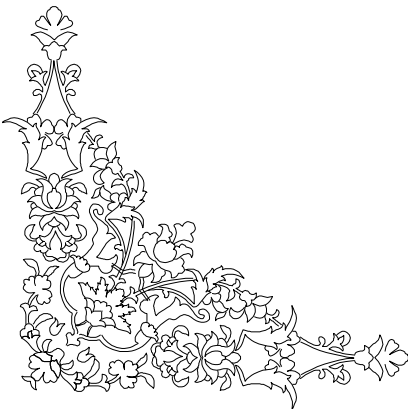
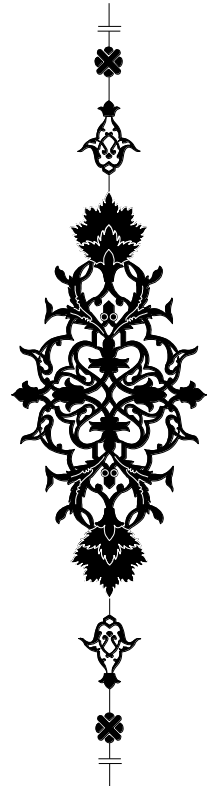

فلک زار و نزارم کردی آخر
جدا از کلمه نزارم کردی آخر

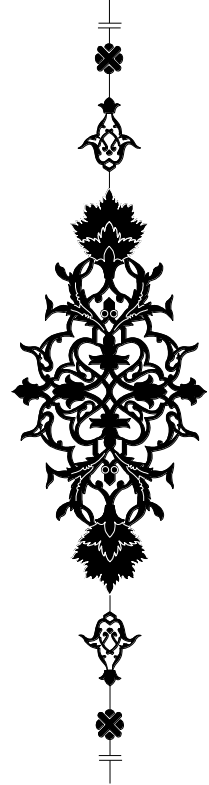

تخت زرد محبت
سیان به کارم کردی آخر
پیش و حی به

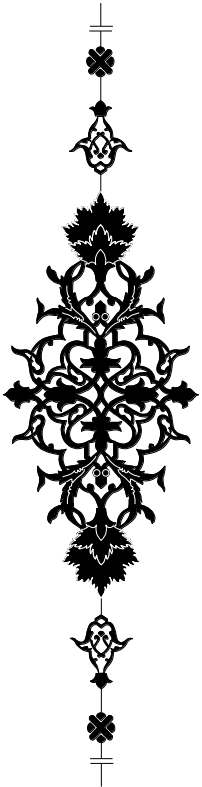

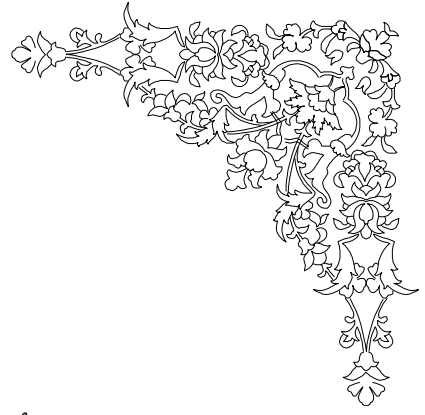

پسندی خوار و زارم تا کی و چه
پیشان روزگارم تا کی و چه

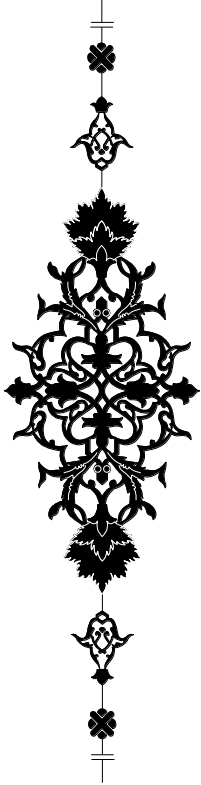

تکه باری زد و شمشیر به دست
گری تیر بار بارم تا کی و چه

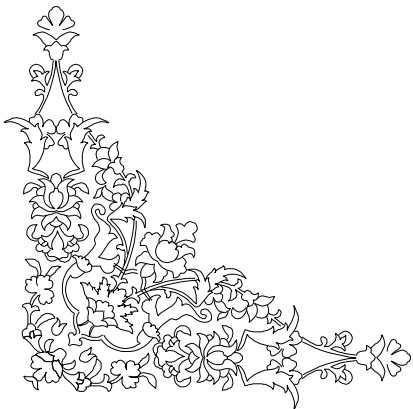
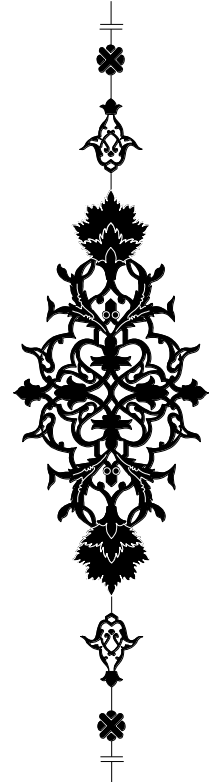

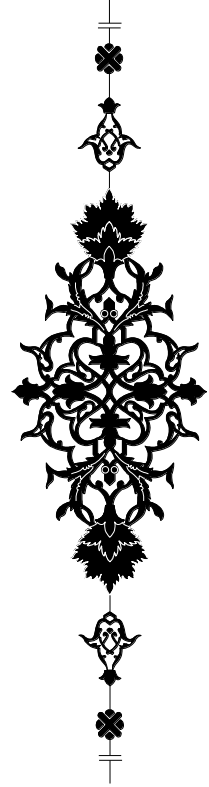
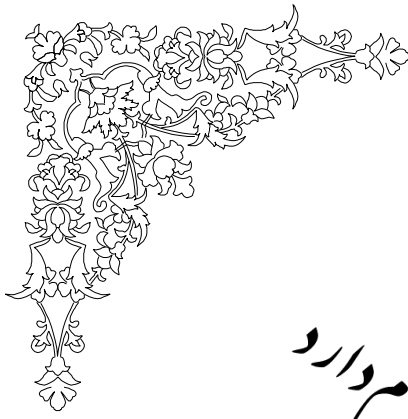

دلا غافل ر سحانی چه حال
مطیع نفس و شیخانی چه حال

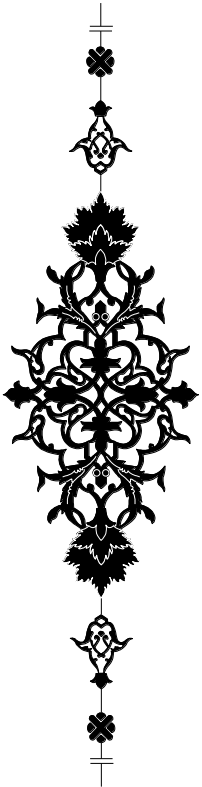
بودی در تو افزون از ملکات
نیو قدر خود نبی رانی چه حال

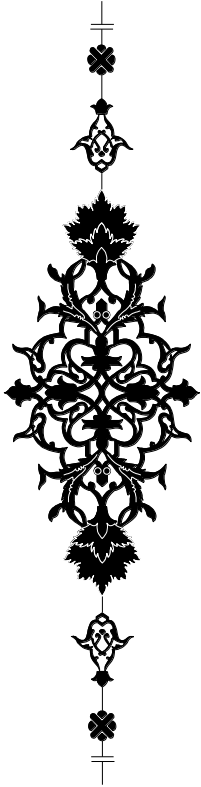
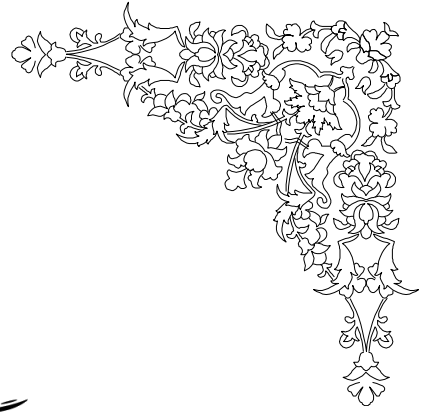

خور از خورشید رویت شرم دارد
مه نوز از برویت آزر م دارد

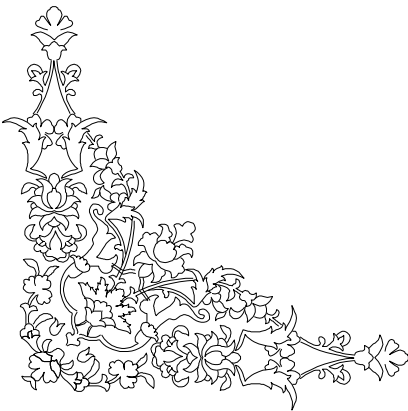
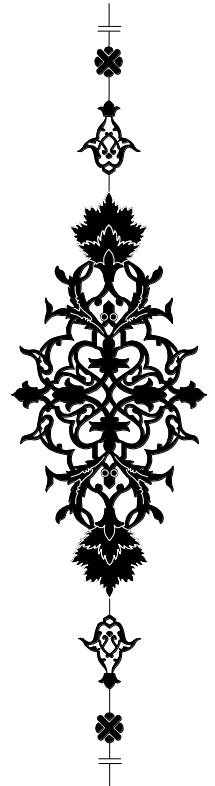
شیر و کوه و صحرا بر کبیری
زبان دل بدست کرم دارد

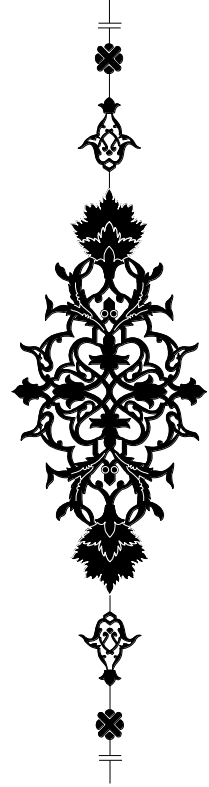

کر شیر کر بری کر کور
سراجاست بود جادیه کور

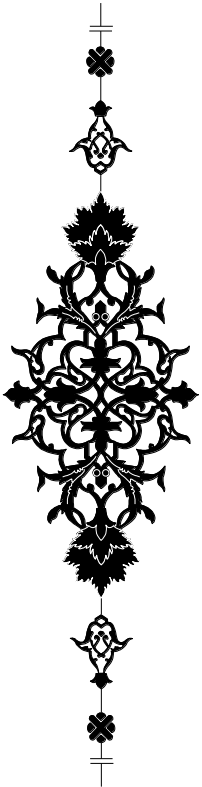
تست در خاک باشد سوره
سکبدش موش و مار و عقرب و مور

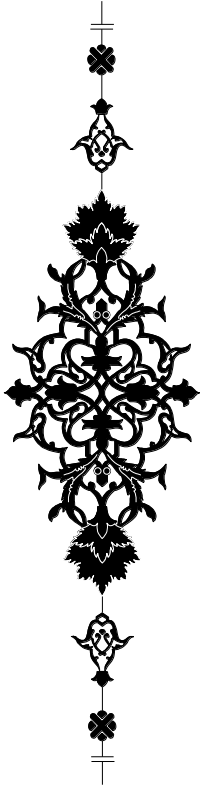
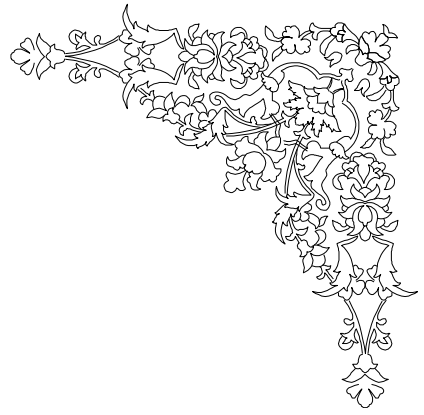

منزله گرفتار دودیم
یکی عشق و کرد در دهر دیم

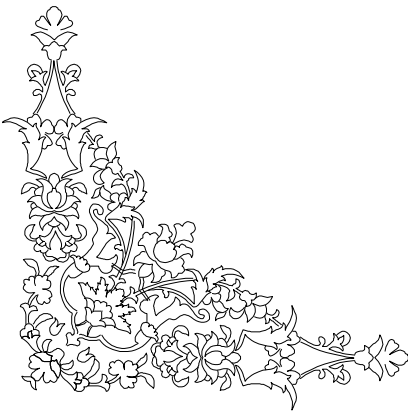
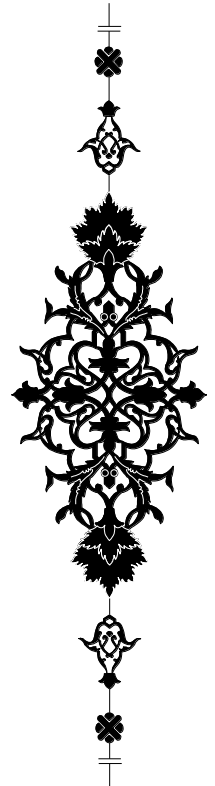
نصب کس بسا دایم نعم که ما را
جاست یک نظر نا دیده مردم

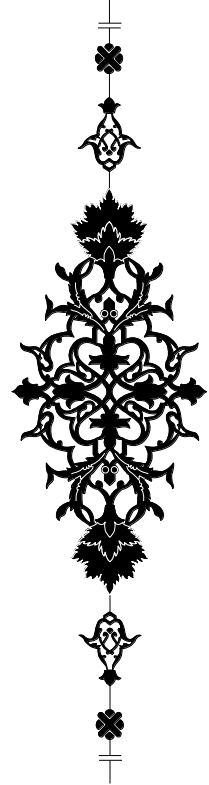
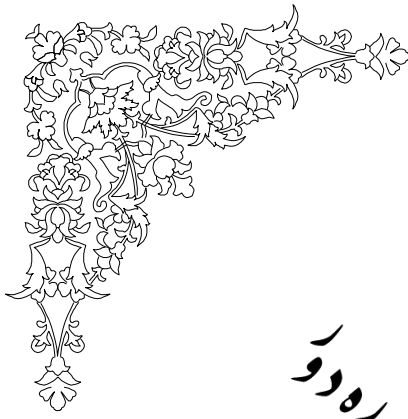

ز دل مشت تو ابرو رقیبی نمی
نم عشق بر سر گزشتی نمی

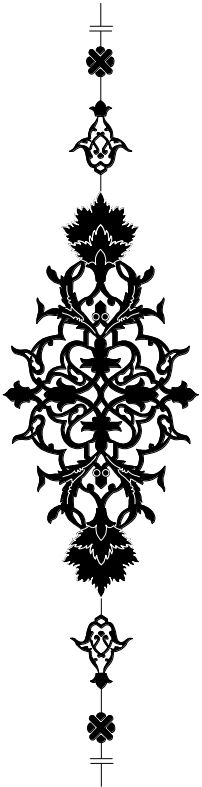
و کین شعله بر و محبت
میان مردمان نهفتی نمی

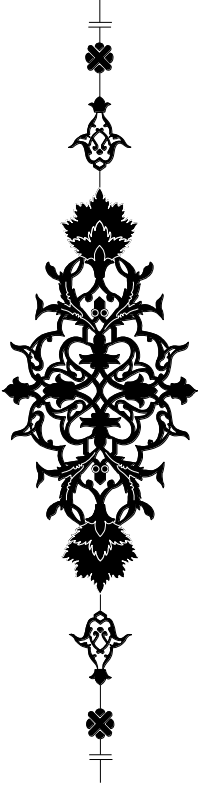
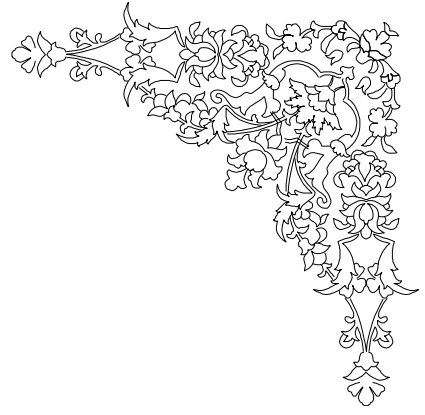

دلا اصلا نیشری از ره دو
دلا اصلا نیشری از ره دو

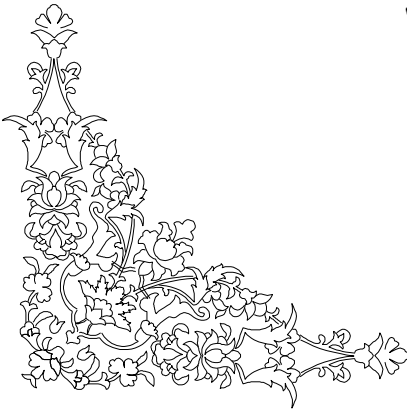
دلا اصلا نیشری که روزی
شو به نگاه مار و لاله نور

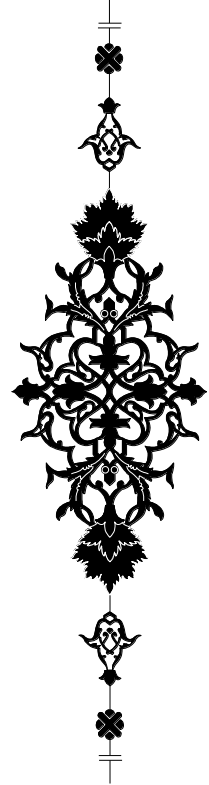
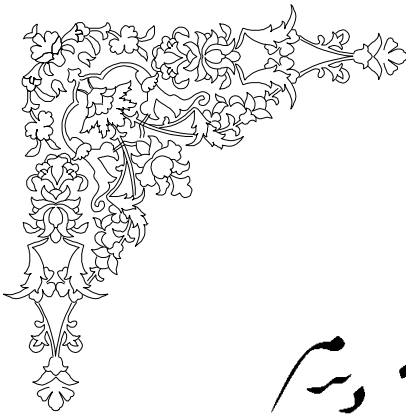

حرام بی بی آلاء و گل
حرام بی بی آواز بس

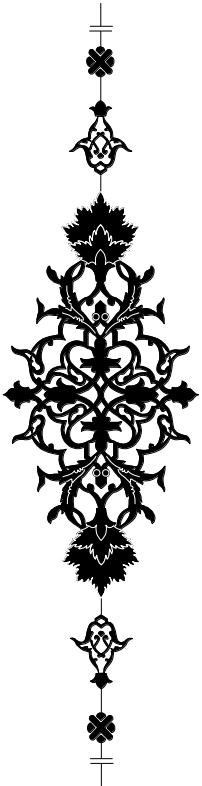
حرام بی بی اگر به ششم
کشم در پای گلشن

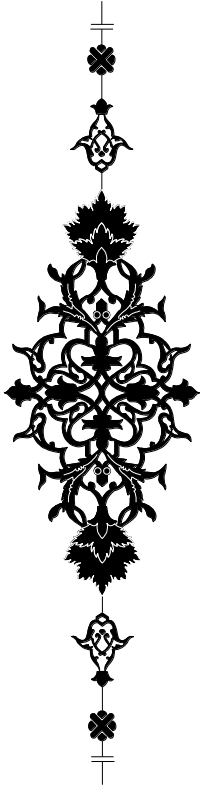
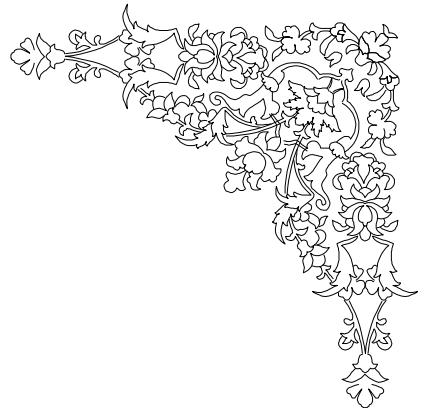

بہارِ شوق کوی نہ دیر
میں سے روئی نہ دیر

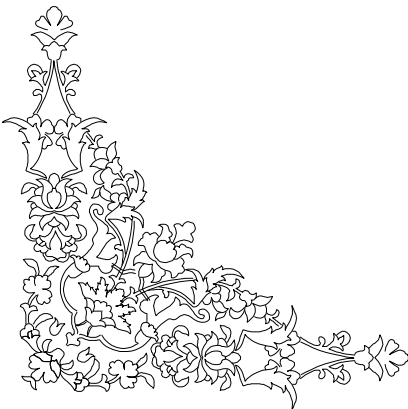
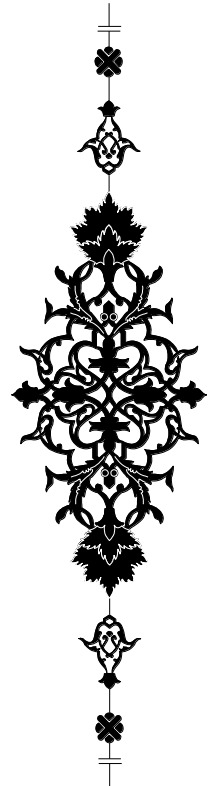
تسکینِ کس سے نہ دیر
نیم سوئے نہ دیر

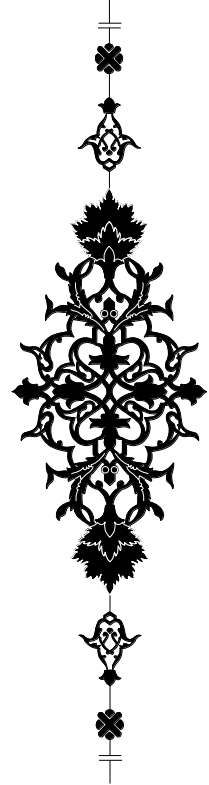

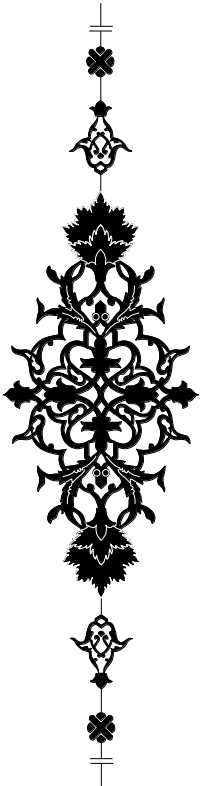
د شادۍ بروی با شې
تر رات شېم تاي

شود روزی بروز نوی
کر تاي چه سخت بویای

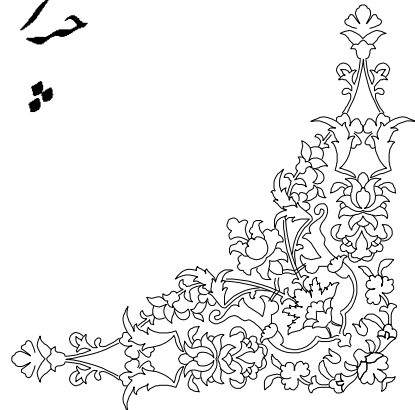

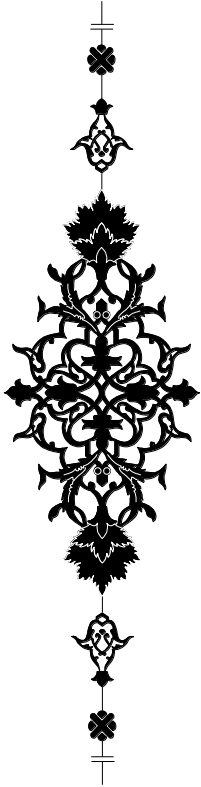
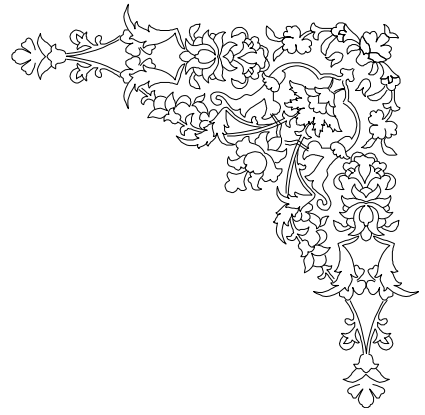

پیشہ سربازانہ
پیشہ سربازانہ

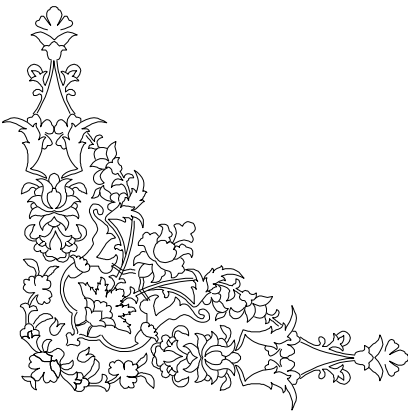
مہر و احباب
مہر و احباب

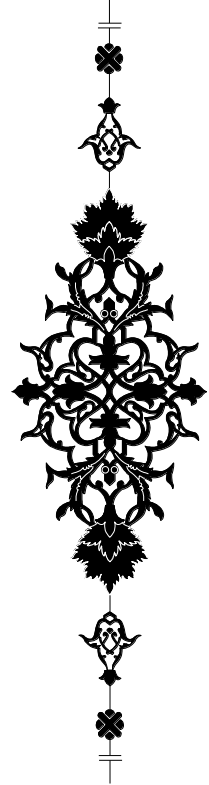
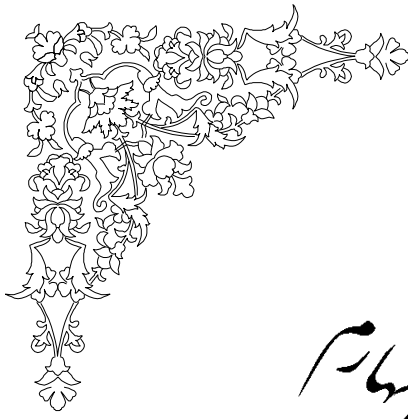

خدا یا دل ز موستان بزاری
نمیاید ز موبیارداری

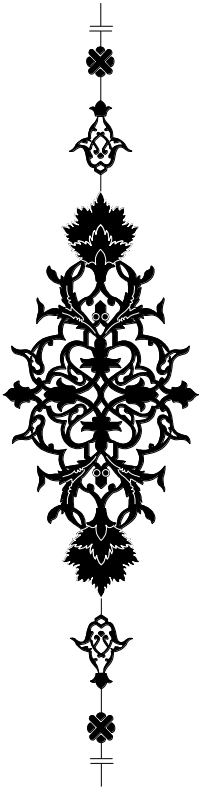
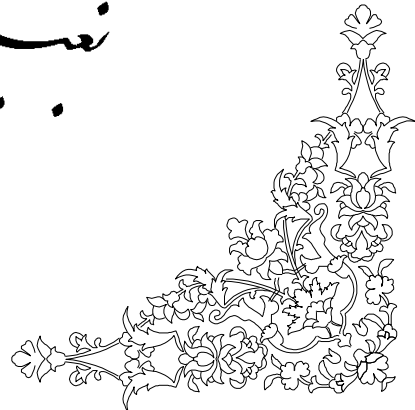
نسب دوزم لبش بخوم
حراست با این ابدار

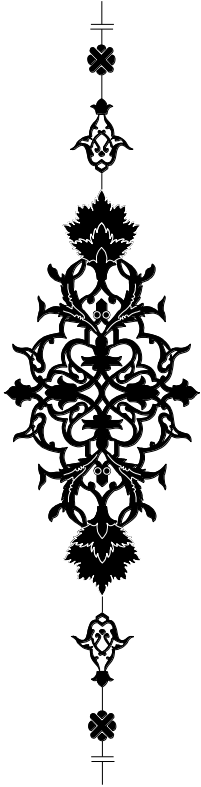
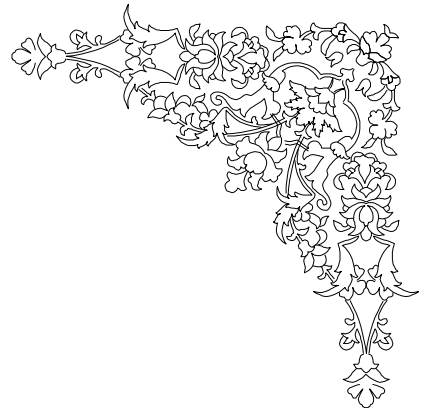

نورده ای روی تو باغ بهارم
خیالت من شبهای تارم

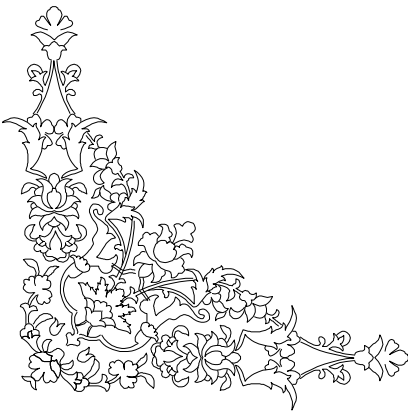
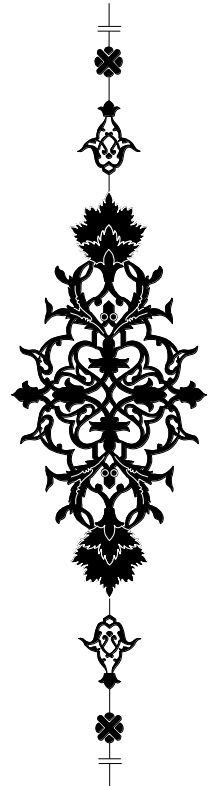
خدا دونه که در دنیای فانی
غیر عشق به کاری ندارم

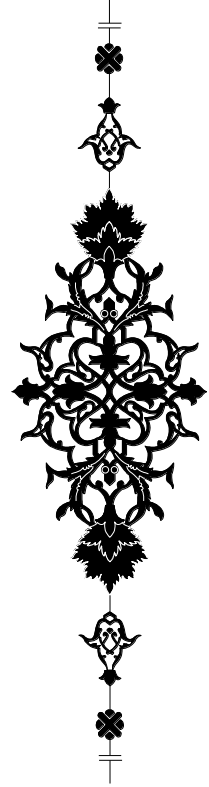
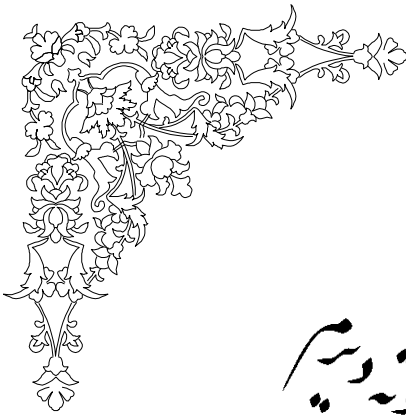

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

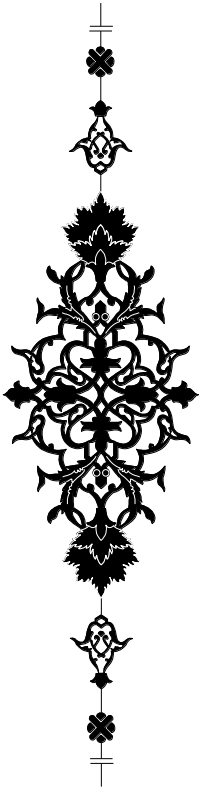
خداوند که در بازار عشقت
بخر جان، هیچ کالائی نداریم

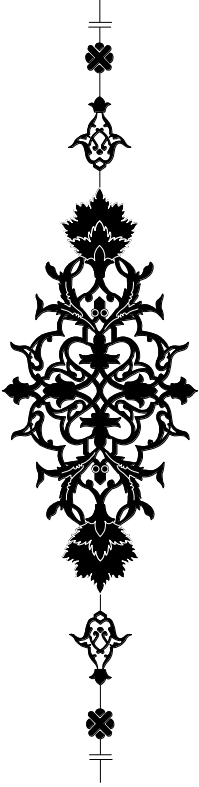

هزاران عزم بدل اندوخته داریم
هزاران شمع جان افروخته داریم

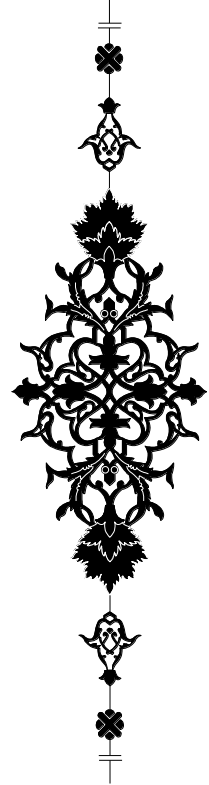
کیست که سحر کرد دل برآرم
هزاران مدح را سینه داریم

[illegible]

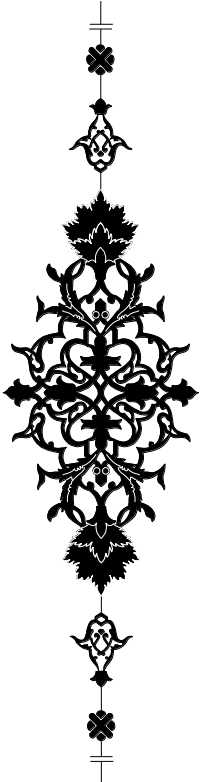
کلمہ کلمہ
کہ وہ مردہ راجان

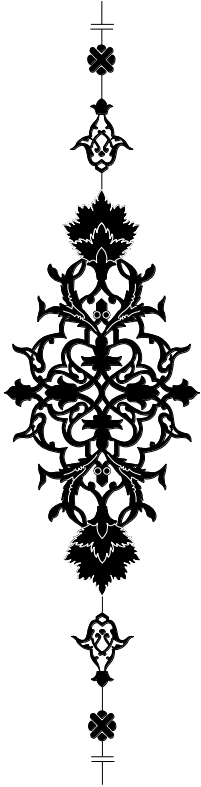
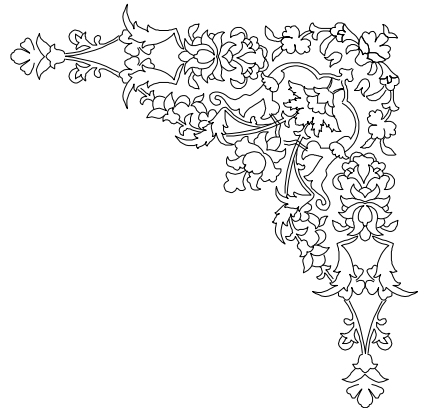

نعمت زنج را گمان به
وصال تو ز عمر جاودان به

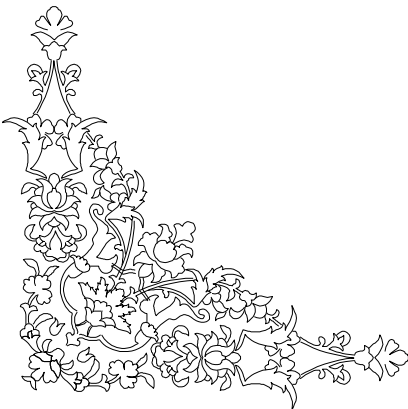
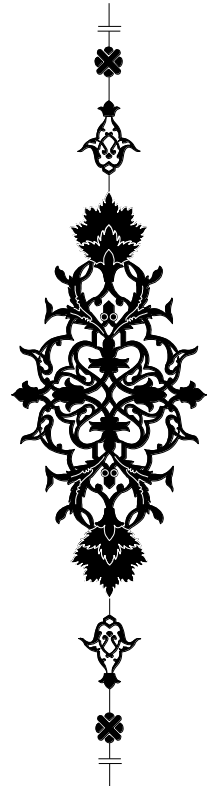
کفی از خاک کویت در حقیت
خدا دونه که از ملک جهان به

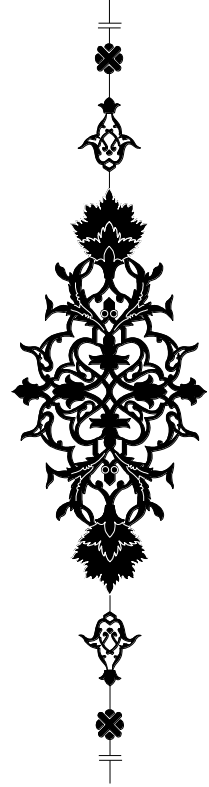

شسته ام سلمان نداره
شسته ام درمان نداره
دل خون

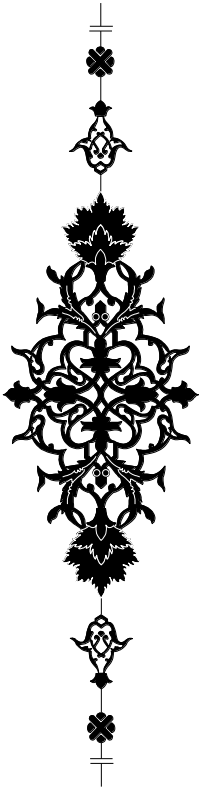
کافر مذهبی دل شسته دیرم
سر در مذهبی ایمان نداره

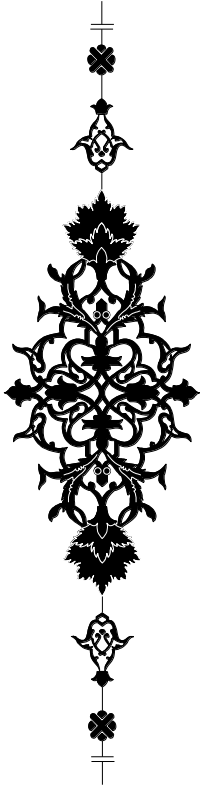
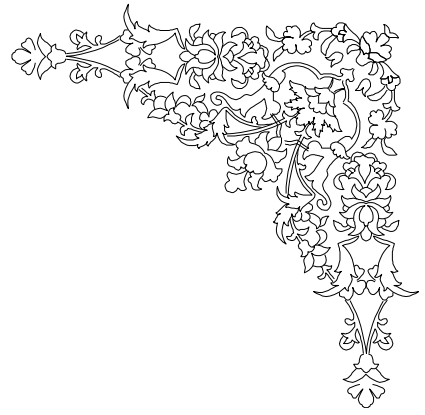

امان از افسوس سوزیده مو
فغان از بخت برگردیده مو

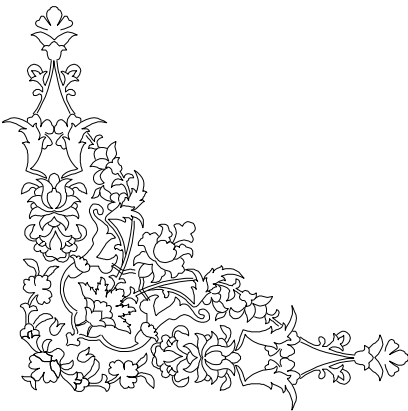
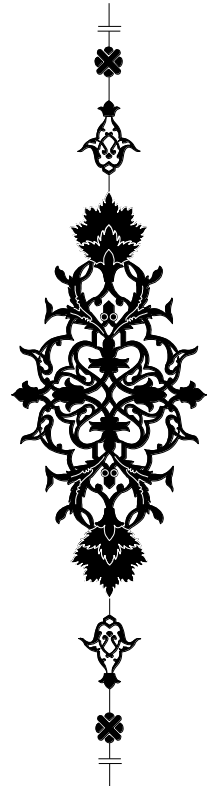
فلک از کینه و رزنی کی کدازه
رود خون از دل غم دیده مو

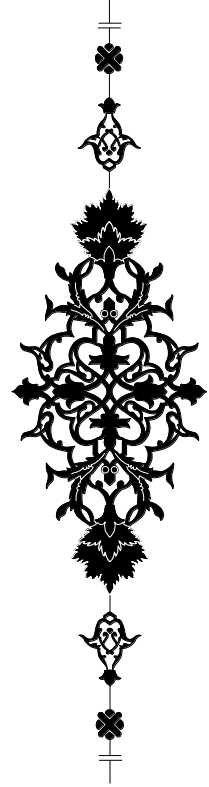

نیای کلان سر از باغی برآرد
بیارش هر کسی دستی برآرد

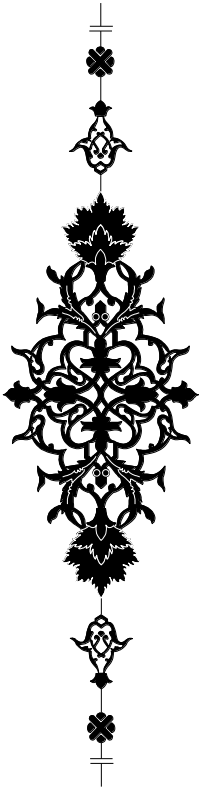
برآرد باغبان از چرخ وازبن
خساک بر جای مسوهر آرد

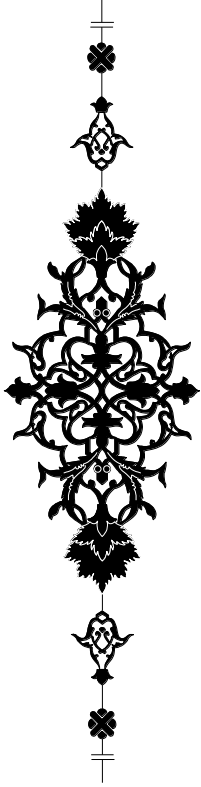
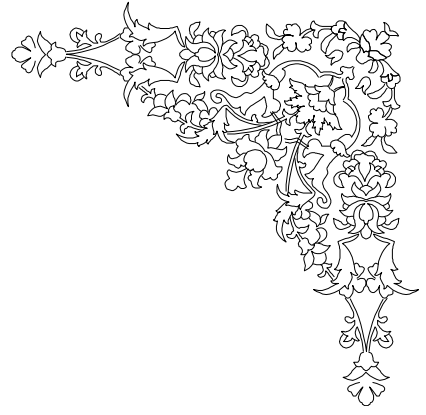

نعمت در سینه موخانه دیره
چو بخت در جای درویراه دیره

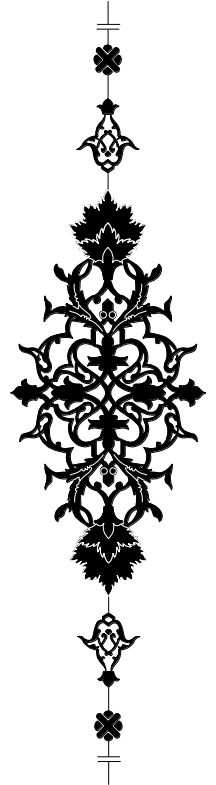
فلک هم در دل تنم هدیه
هر آن زنده که در این سینه دیره

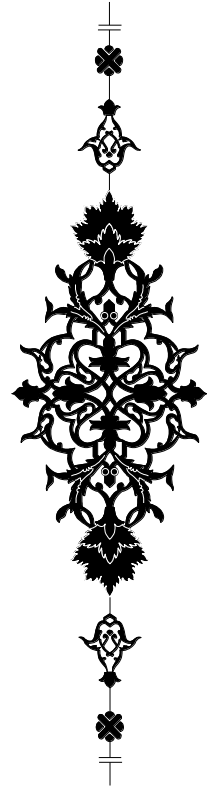
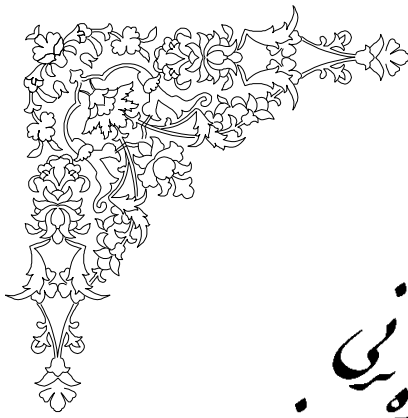

کشم اہی کہ گردون پریش
دل دیوانہ ام دیوانہ پریش

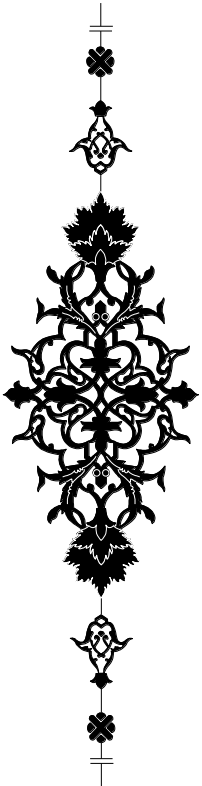
شیر از بین آہ سوہ دیلان
سر آہ سوہ دیلان کار پریش

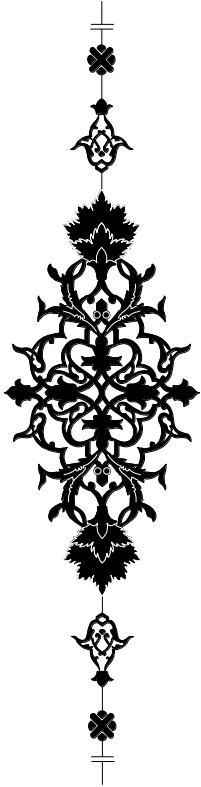
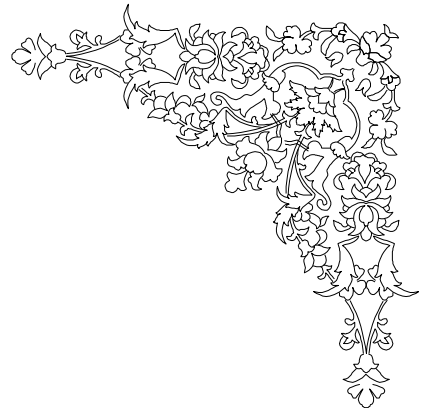

چی باید از شکم دیده بینی
هر شکم جاری از خون جگرینی

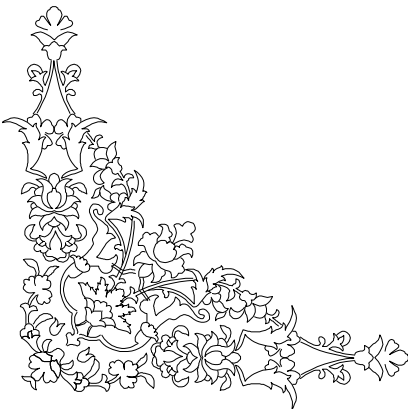
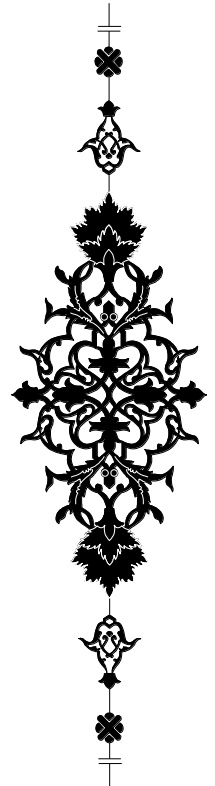
شور و سیم رود بانه زار
تیر از حال زار موجب

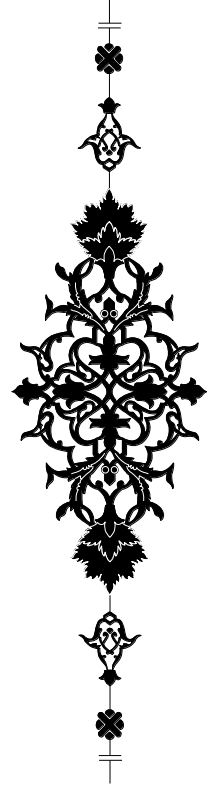
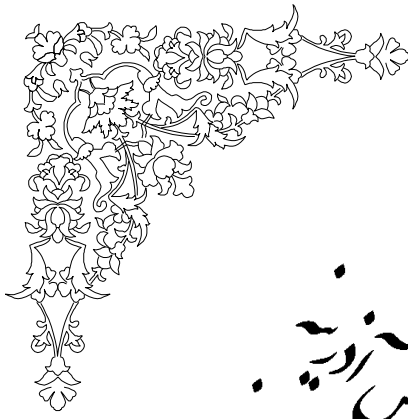

گر دستم رسد بر چرخ بگردون
از ویرسم که این چنین است و آن چون

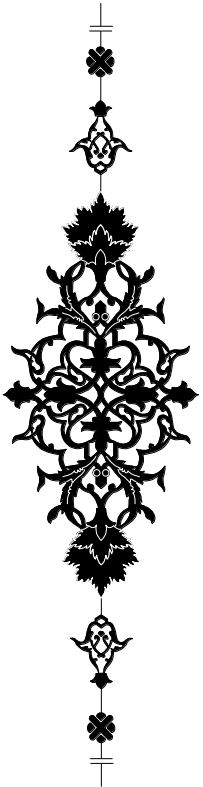
کیمی را ندیدی که گویه نعمت
کیمی را مان به جوالوده در خون

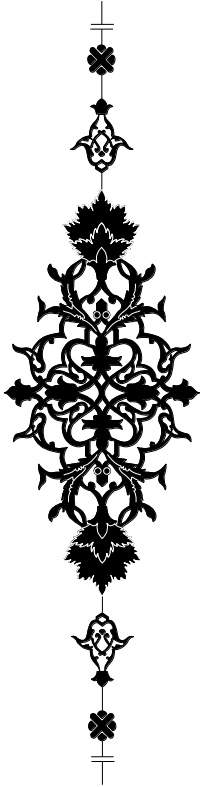
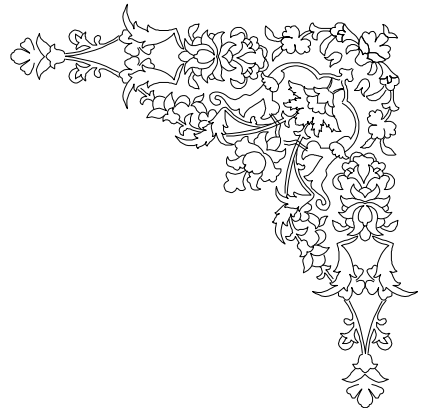

چو باغ است ای که داریش از پی
چو دشت است ای که خویشوارش پی

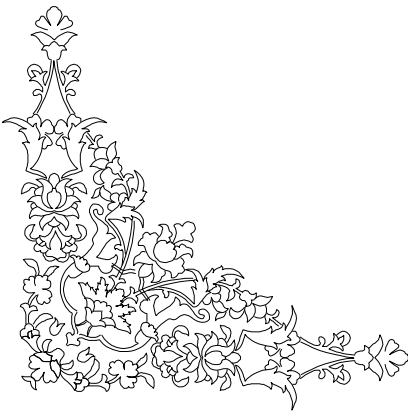
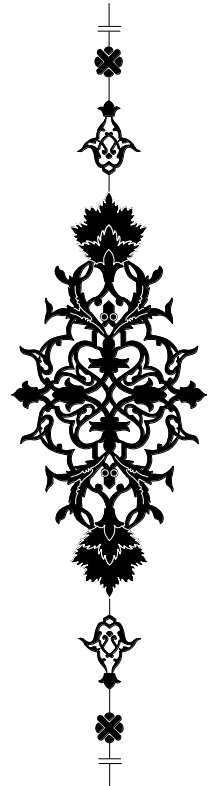
نست
که بوم و برین کین دلا
حسرت ای عشق بار پی
که

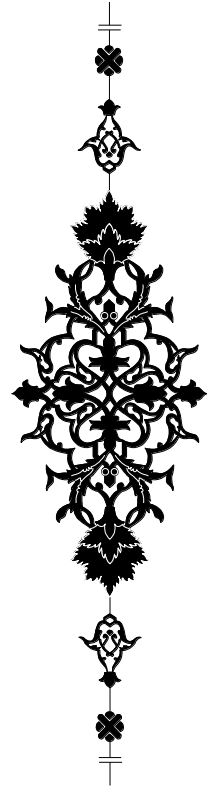
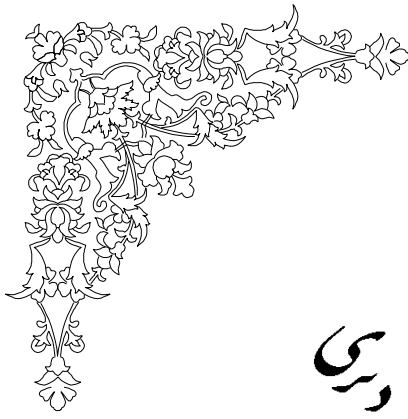

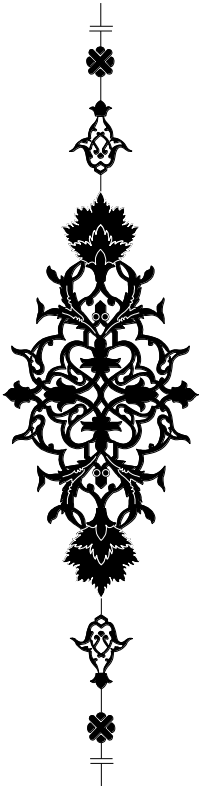
کجا بی جای بی راهی
سر موایم بد

بی جای بی راهی
سر قلم غلط

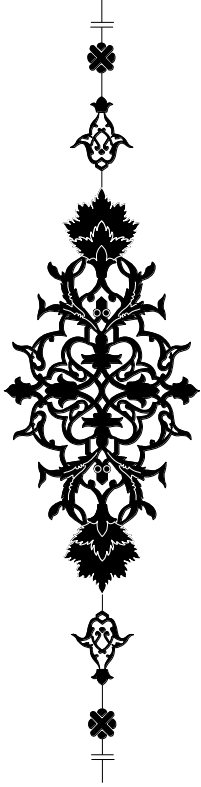
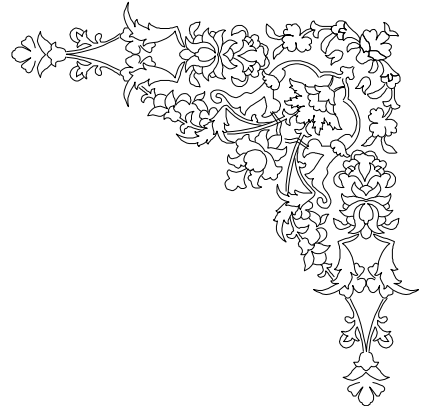

سمن زلفا بر بی چون لاله دیری
زیر کس باز در دنیا لاله دیری

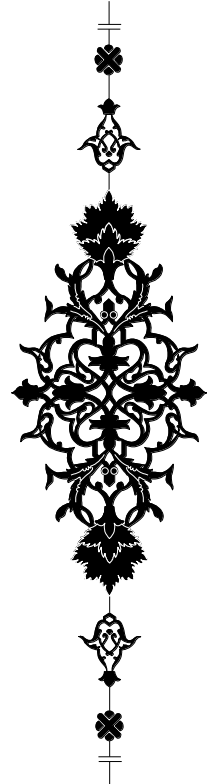
از آن روز به هم بر نیاری
کرد سزا چوین لاله دیری

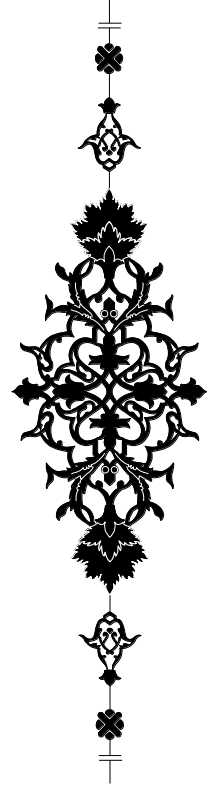
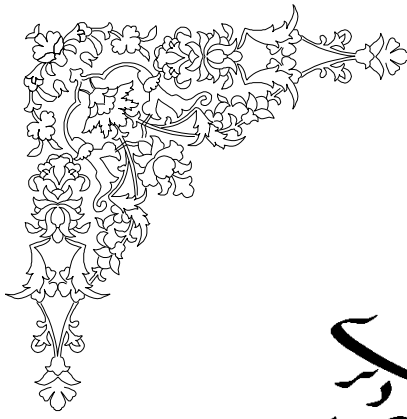

وای آن روزیکه قاضی مان جدایی
میزان و صراطیماجرایی

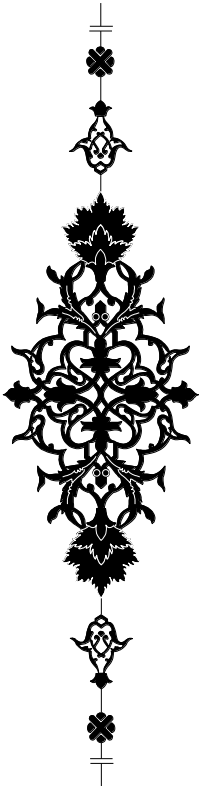
نبوت می روند پیرو جوانان
وای از ساعت که نبوت زان باب

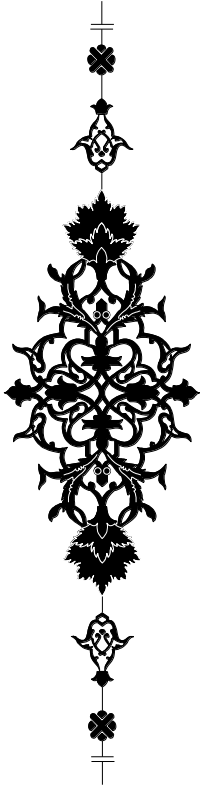
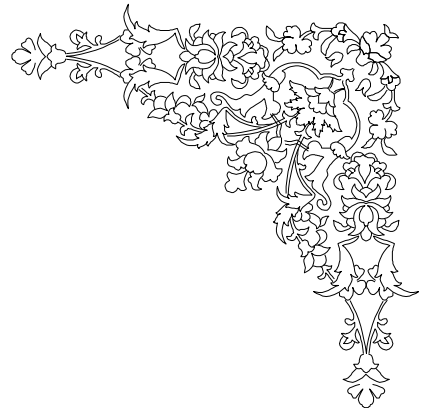

برویت از جانخوی رسه دیر
دو ابرویت باز ایه دیر

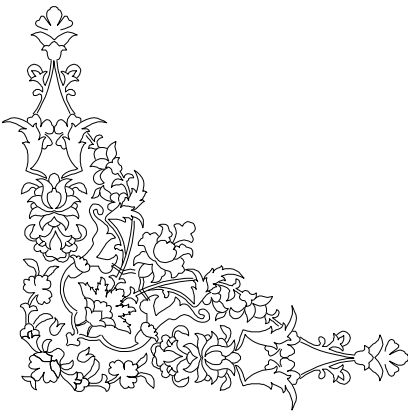
سحر دیده در چاه زرخندان
بی مروت دل او یه دیر

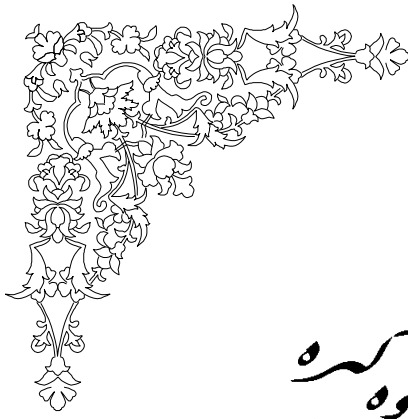

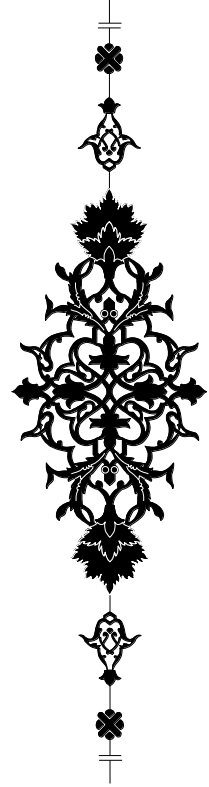
بزم شرب
بزم گفت کردن پس بزم
بزم زخم روان خون
بزم کلام

یکه هرگز دست از غم نبوده
سکجا از سوه دیدانت خبری

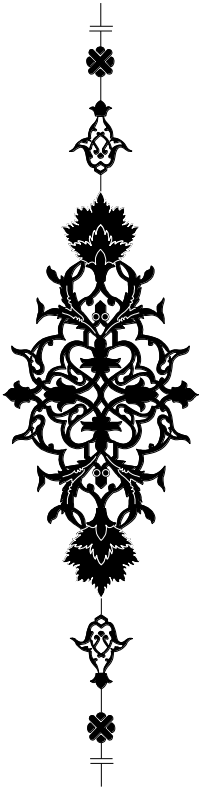
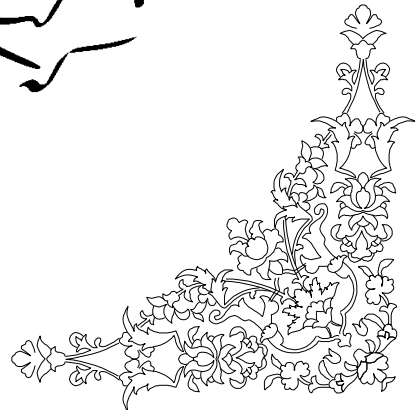

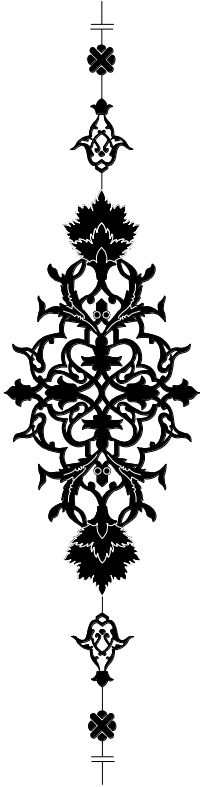
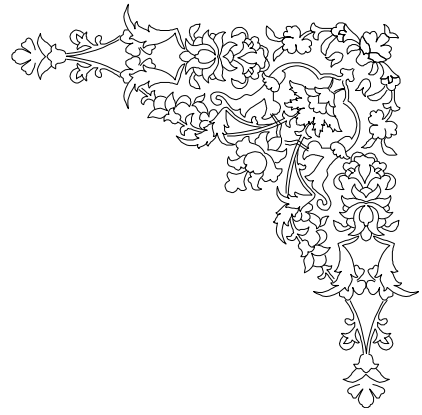

حکامان که اشکم راوه کیره
 بهفت چرخ راوه کیره
 ز اهرم

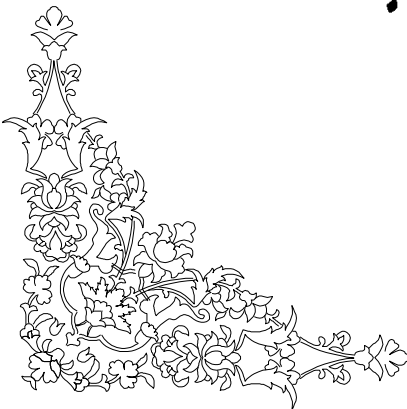
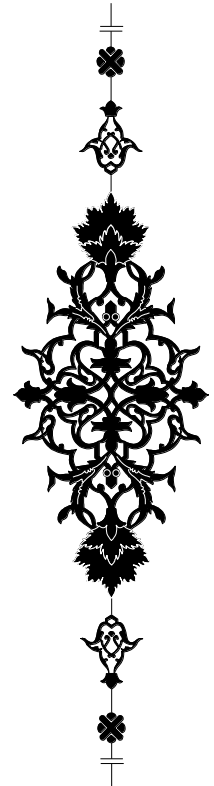
خان از دیده ریم اشک خونین
 چه سیر سیر سیلاب کیره
 چه سیر سیر

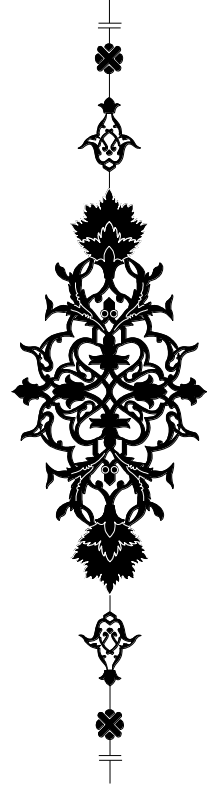
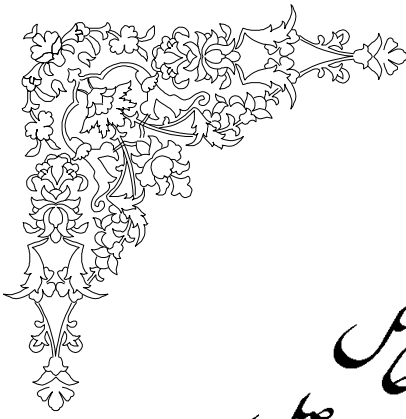

عمرین موسم خوش بهاره
چمن پر بهار الله زاره

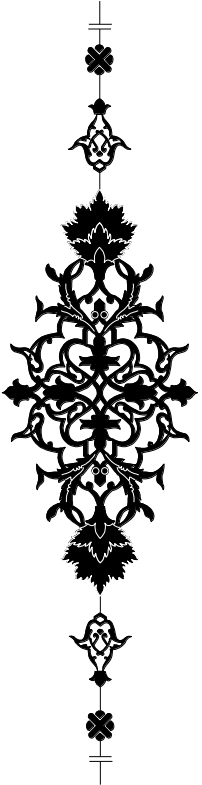
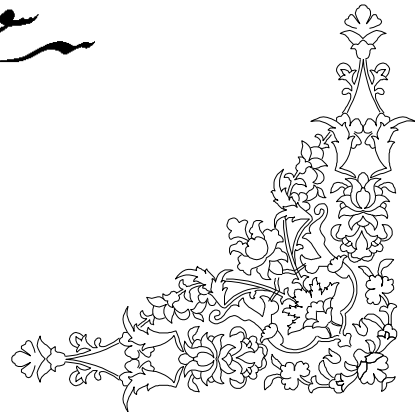
دست غنیمت دان در این فصل
که دنیای دنیایی است بهار

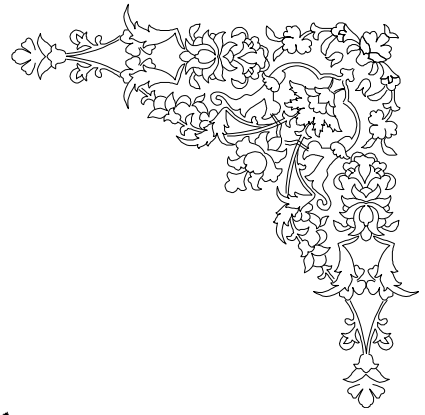

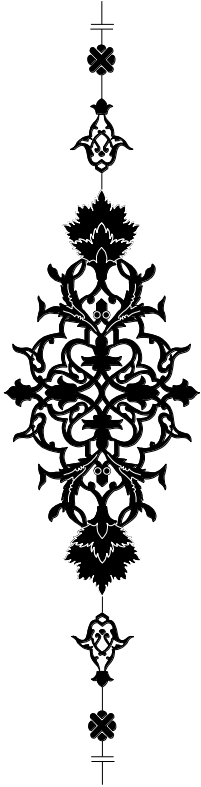
مراد آموه و درمان چه حال
مراد صل آموه و بحال

سویہ بی گل و آلالہ کے
سویہ سکہ پاران چه حال

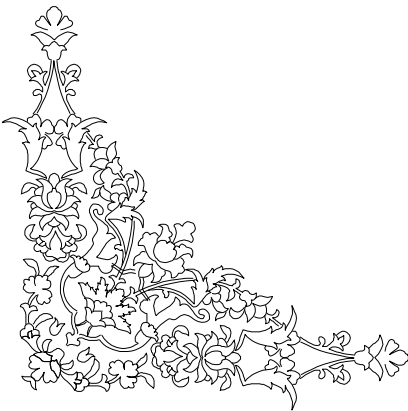
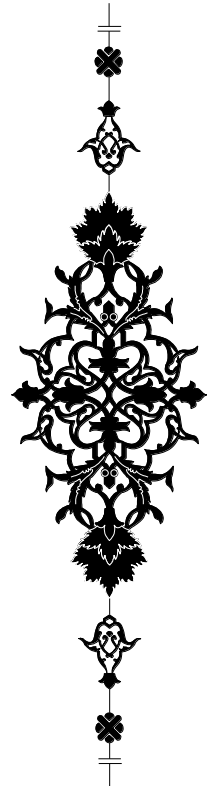

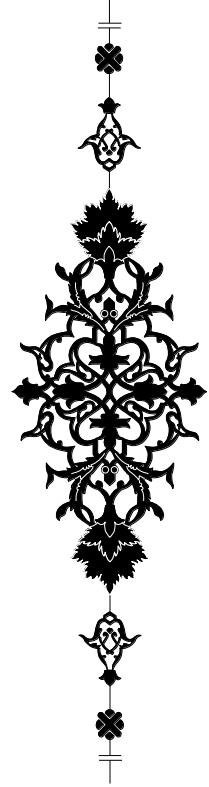
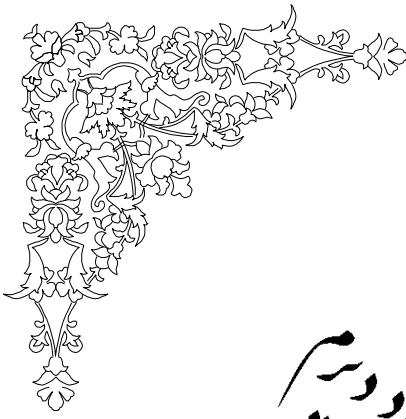

دلدار دست سہائی جام
زہ و مالہ خود رفت نام

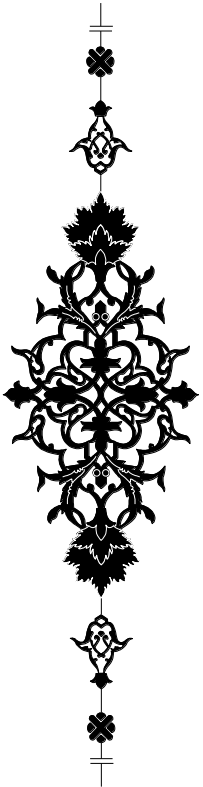
یشان تار از درد جدائی
سز و فید مغر استخوانم

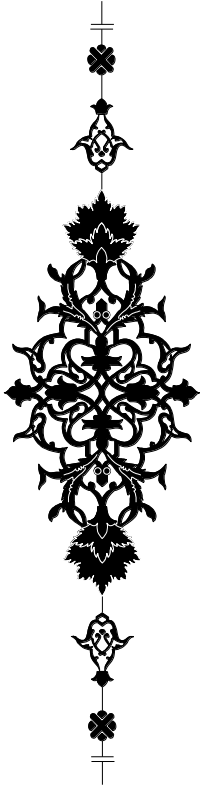
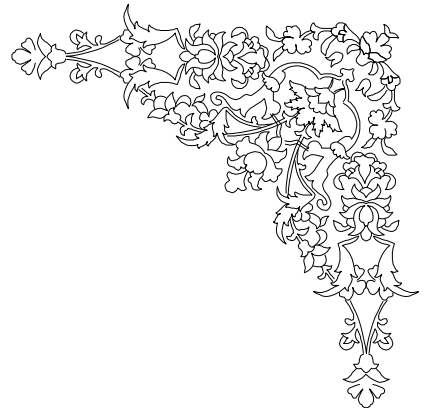

عشق تو مادر زاد داریم
نیاز آموزش استاد داریم

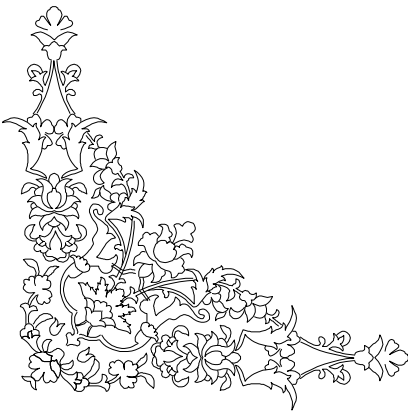
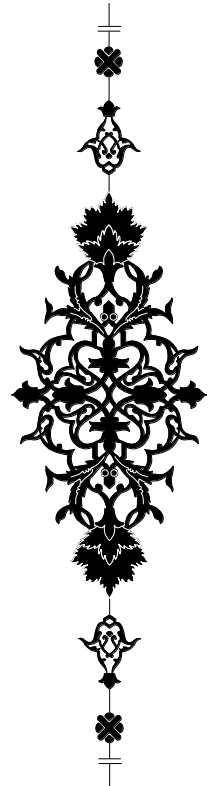
بدان خادم که از زمین عشق تو
خراب آباد دل آباد داریم

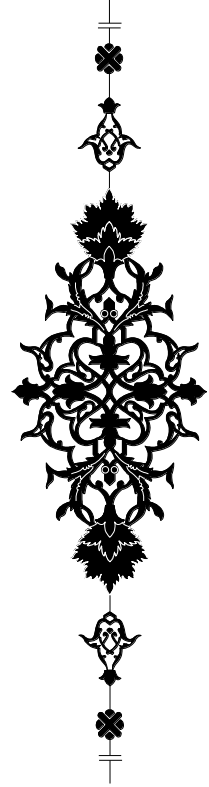

عزیزانِ عَزِيزِ دُرْدُودِ حُدَّائِي
چشمِ پندیده رُویشنای

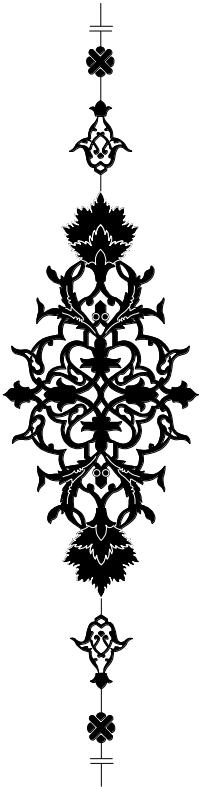
دردِ غمت و هجرِ کسوفت را
بیار و بدمی به رُویشنای

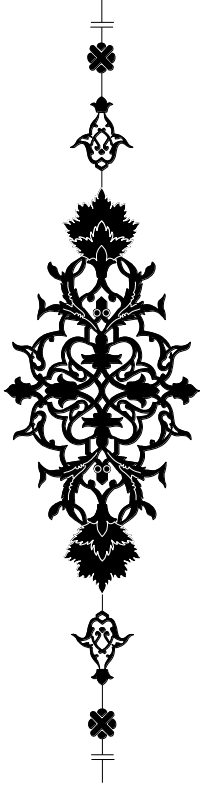
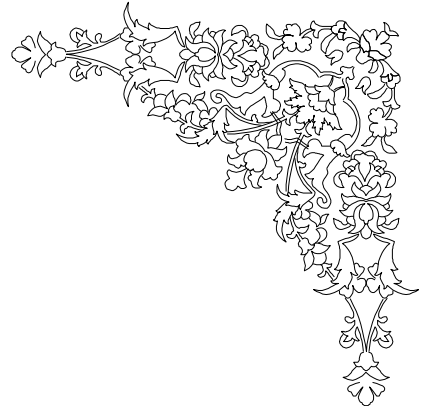

بلا مردم پیش تاج سمری
نخهای نو

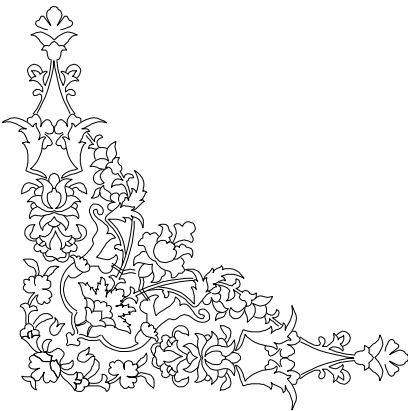
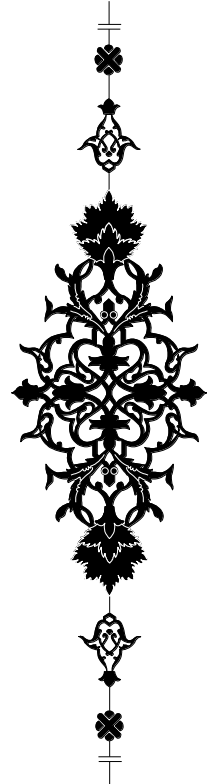
اگر شام جز یک شکر
چنان

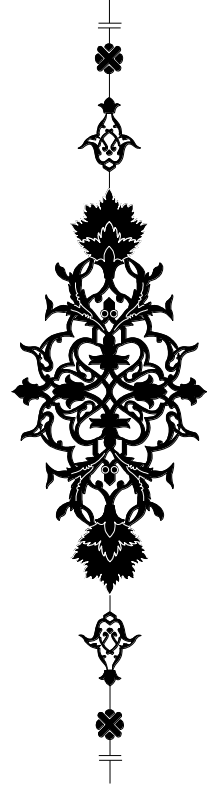
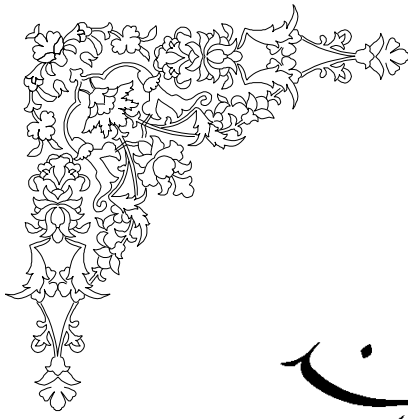

دلی دیرم
کز او کر
مست بازار محبت
خسیدار محبت

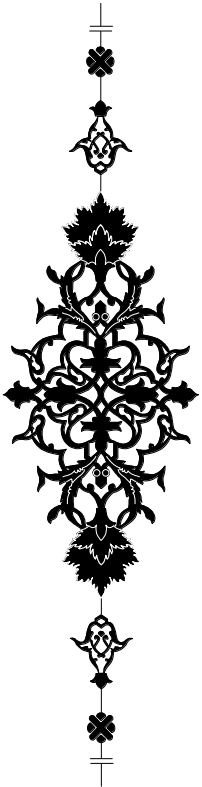
لباسی دوستم رفاقت دل
ز بود محبت و نار محبت

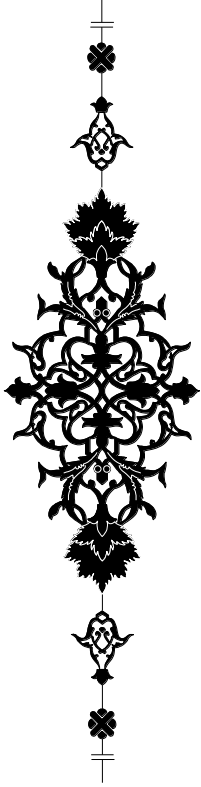
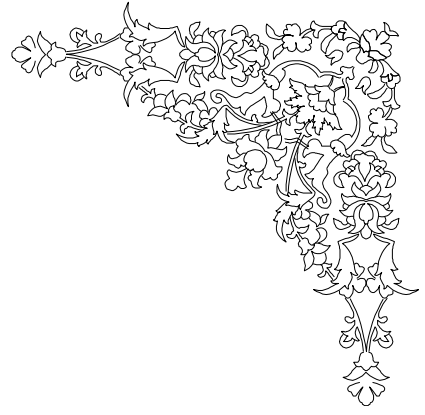

خوشامدین از جان بدیند
تن و جانی .

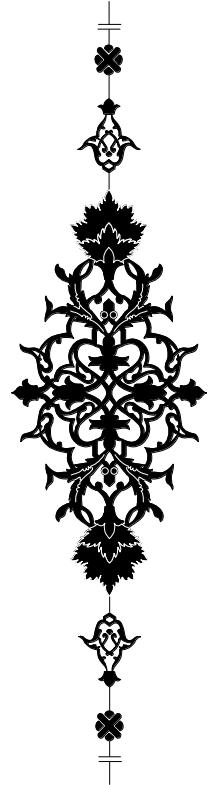
بدردش خورند سالان و ماهان
بدرد خویشین درمان بدیند

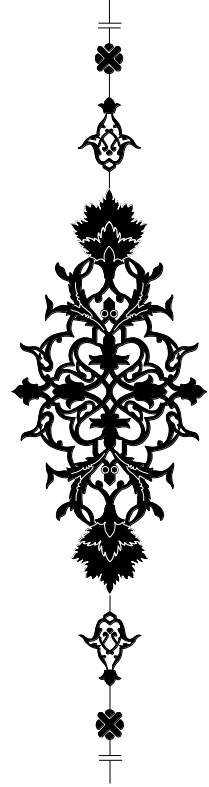
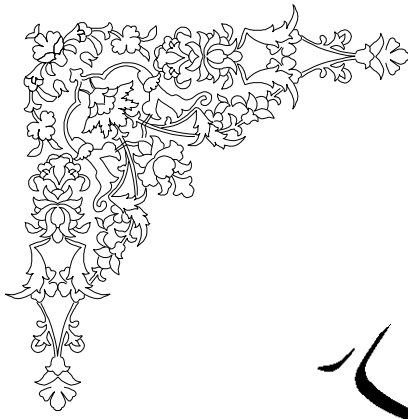

نورده بیل نیلیم از سوز
نورده آه سحر از موی سوز

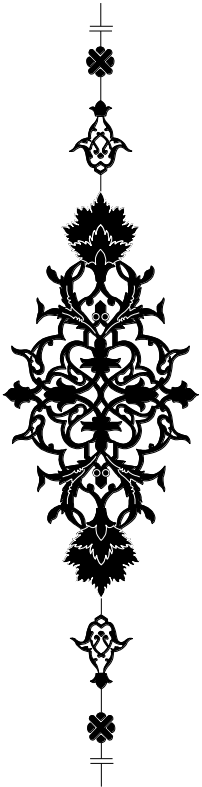
تو از بهر گلی ده روز نالی
مواز به دل آرام سود روز

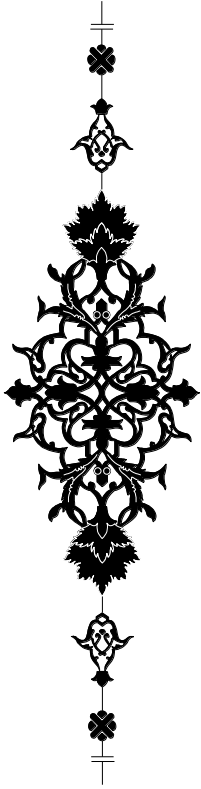
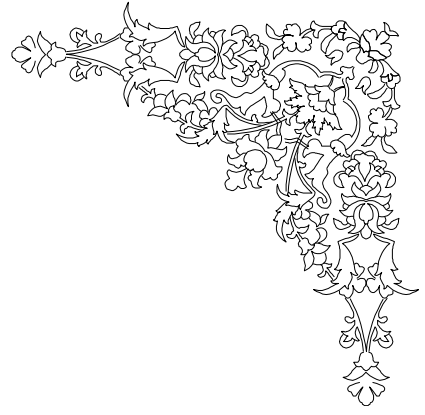

دیم آلاہ درد امن خار
و اتم آلاہ کی پیوستہ بار

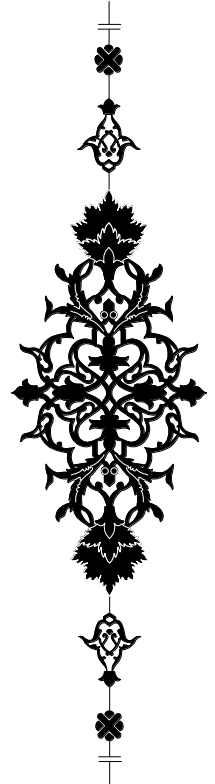
گہفت باغبان معذور میدان
درخت دوستی دیر اور دبار

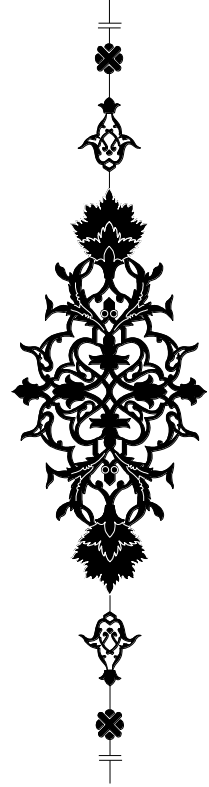

خوشت آن دل که از خود خیر بی
نیزه در میان خیر بی

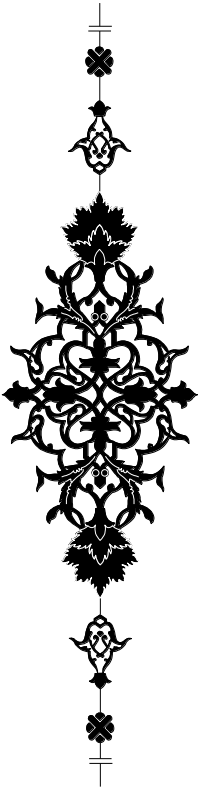
کبود و دشت و صحرا چو پیر بی
بی سگی دوان با چو پیر بی

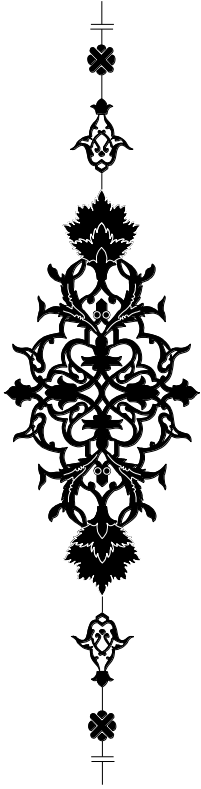
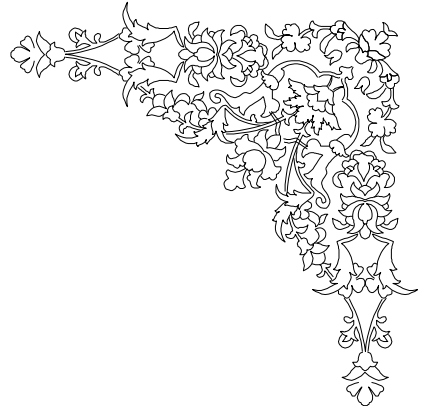

میدل ریش غم شوی بی
بهرجان سوز، حجب افروزی بی

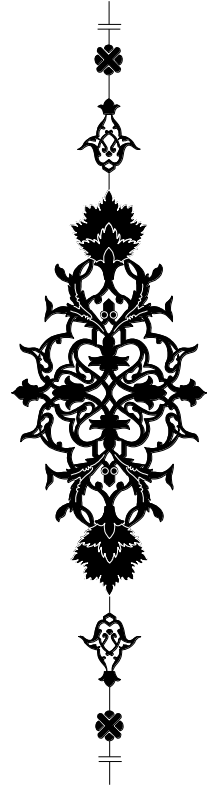
که از دست اجل برین قبا بی
گر شاه و کدائی دوستی بی

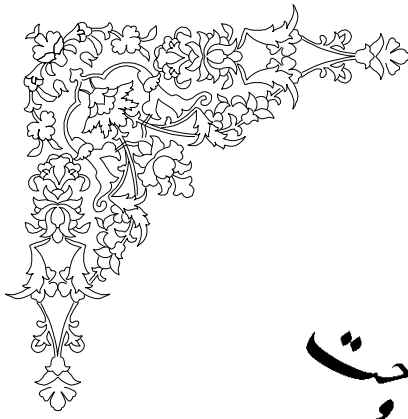

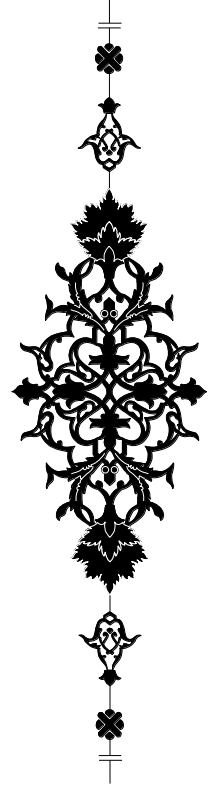
تقصیر ترا شدم از هر احوال
مربوبم از خون رگام

سکیم کاغذ از زردی دل
نویسم بر بار محرابم

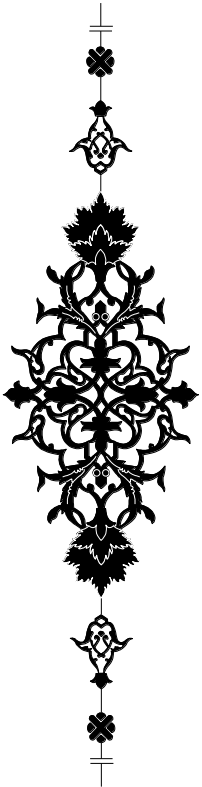

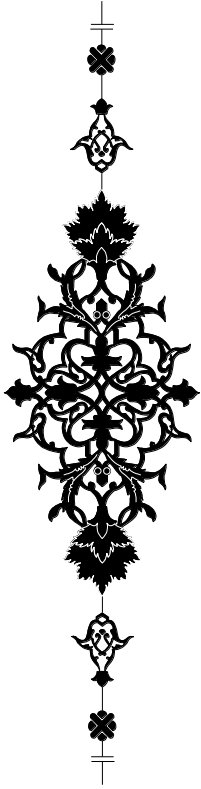
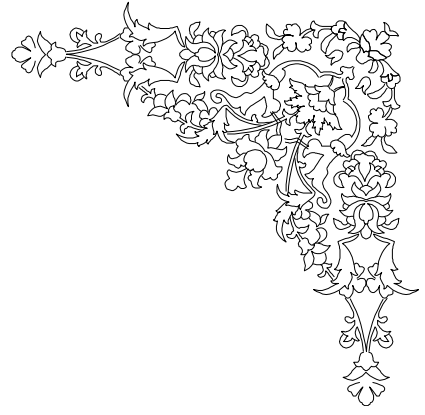

محبت تری در جام زوخت
کر نهادمان محبایم زوخت

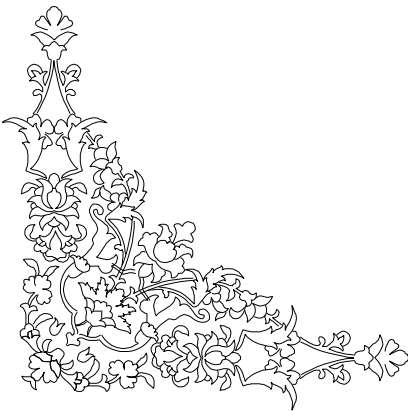
عجب سراسی بزم آید
کر خطاط اعلیٰ سبایم زوخت

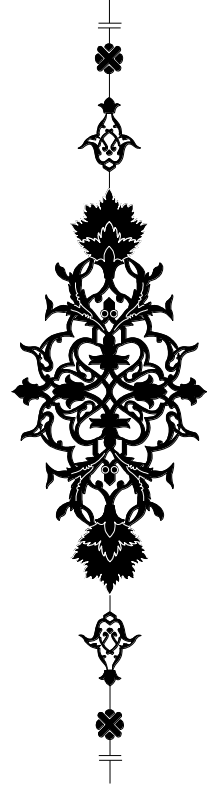
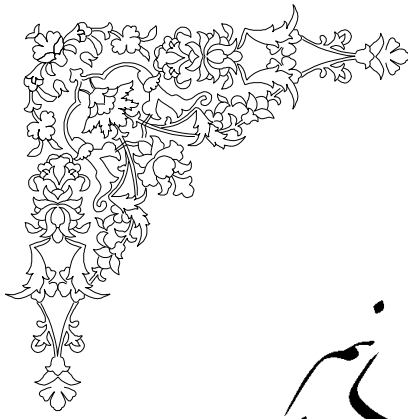

آہی ارواحم
تہ دانی حاتم
ورنواجم
راموچہ و اجم

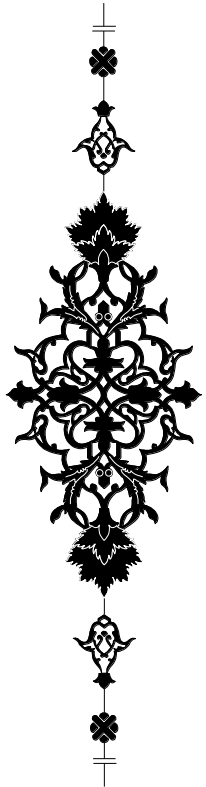
گر بنوازم حاجت روا ہے
وگر محروم سازی موچہ ساجم

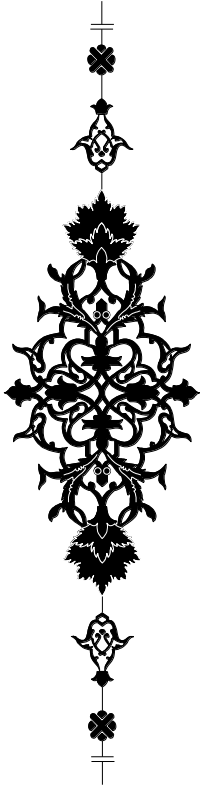
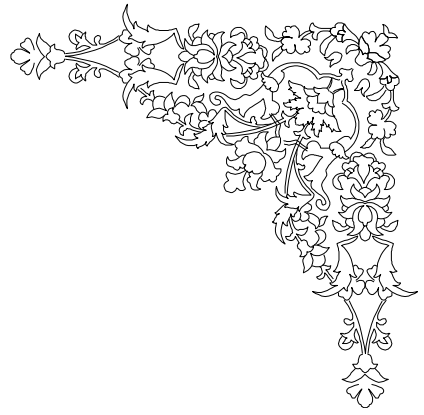

موان دل داده بی خانم نم
مخت نصیب خست جام
موان

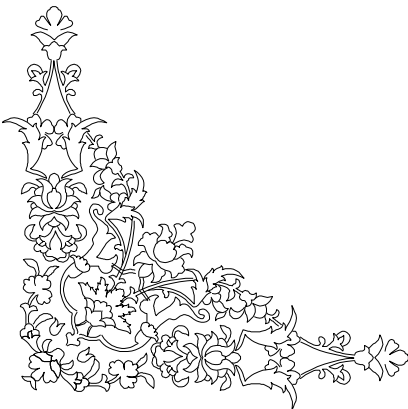
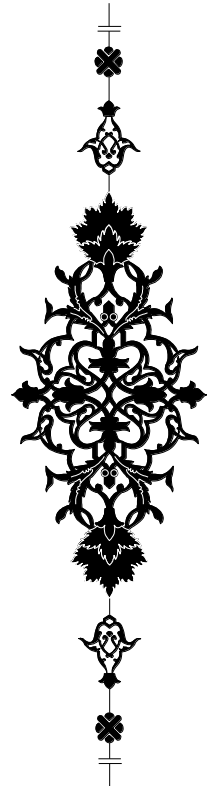
موان سرشته حارم در بیان
که چون بادی وزد هر سود دوا م
موان

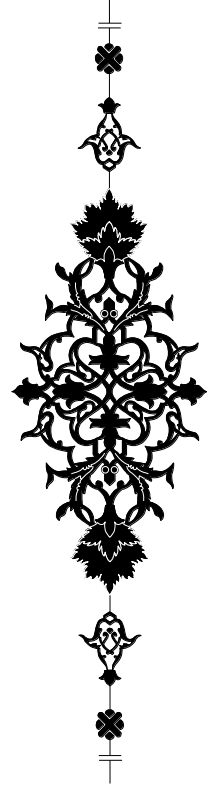
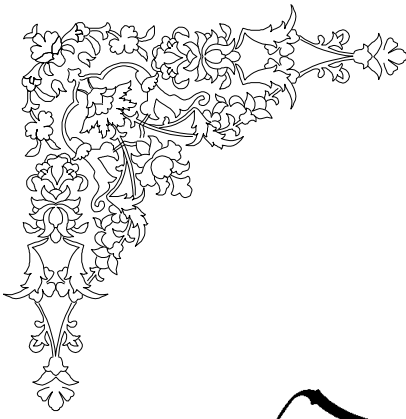

نمیدانم که رازم با که و با
عشقم و سوز و کد رازم با که و با حم

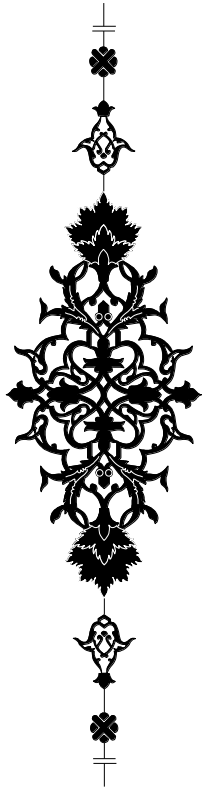
چه و با حم که که دونه بسکینه فاش
در راز و نیازم با که و با حم

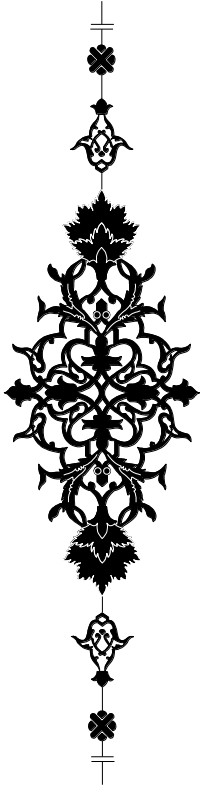
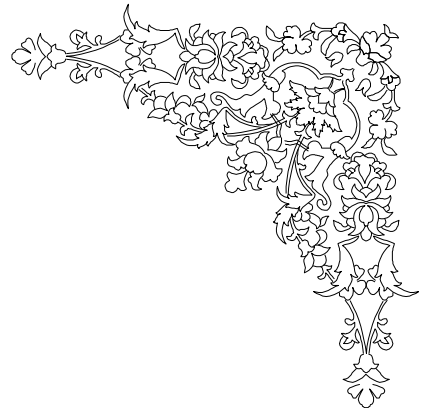

یگانه خوردهان به
 یگانه خوردهان به
 گمان

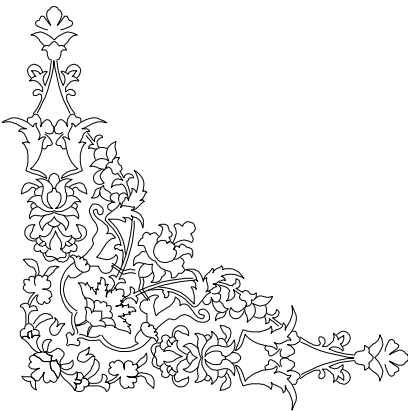
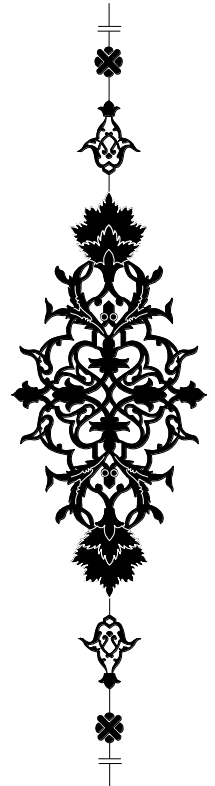
یگانه خوردهان به
 یگانه خوردهان به
 گمان

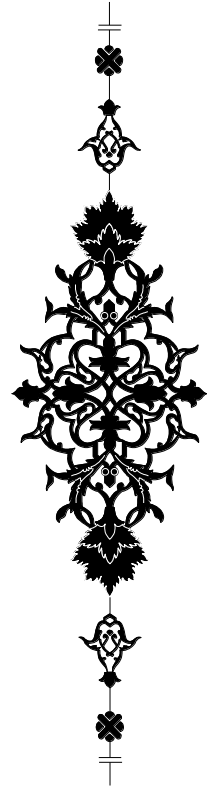
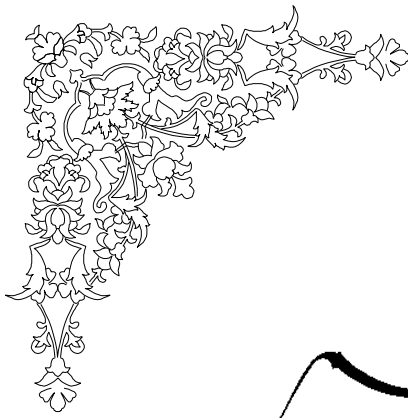

شویا تو ایسه چاره
روز از درد و غم چاره

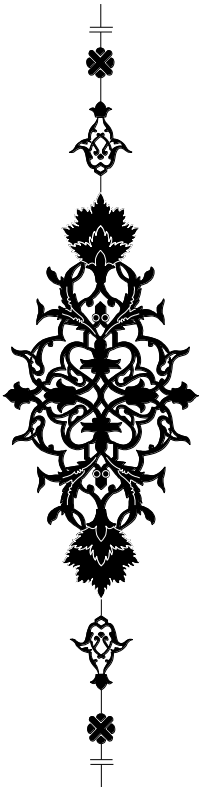
تو داری دستم خود قاری
موم که در جهان آواره

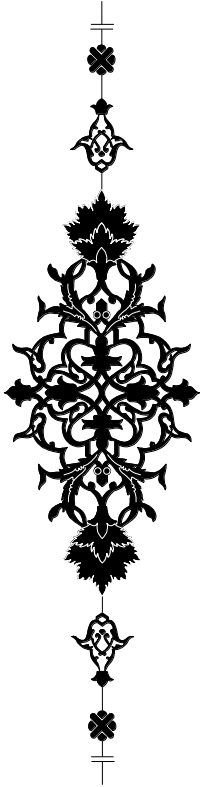
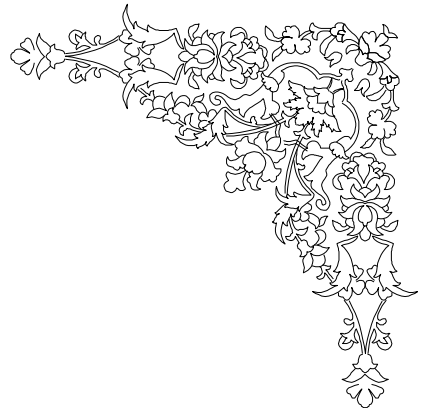

سنگد خضر یوسف
بازی
فک را حبه

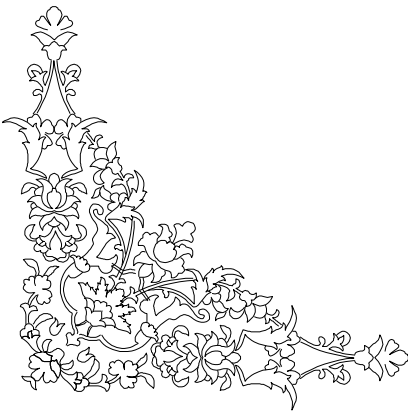
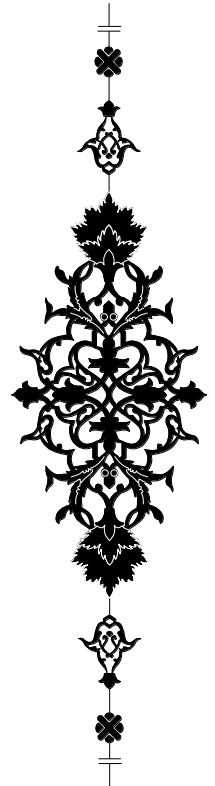
یوسف از کارم را باجی
بازی باجی یوسف

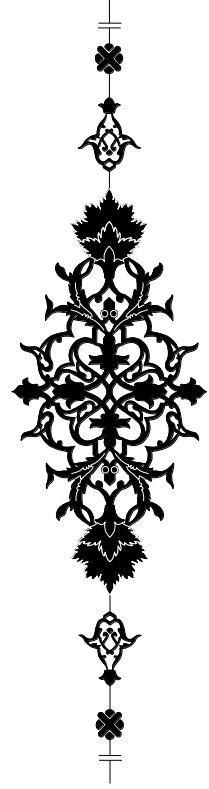
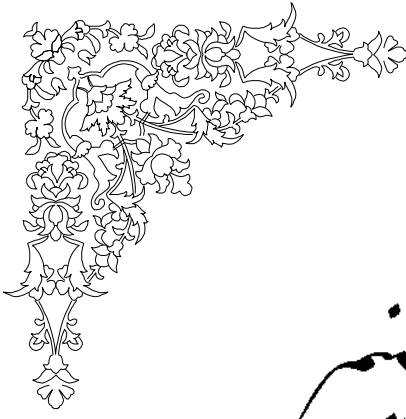

اگر چه سوزی سوزی خواهم
اگر چه سوزی سوزی خواهم

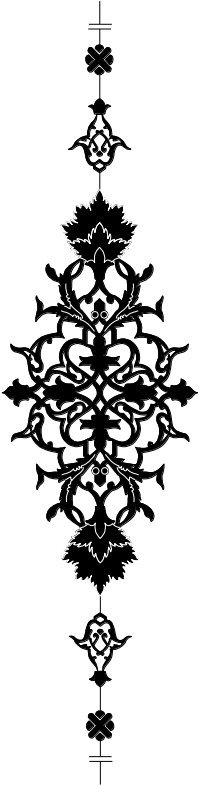
اگر با غم سوزی تا کنون خواهم
اگر با غم سوزی تا کنون خواهم

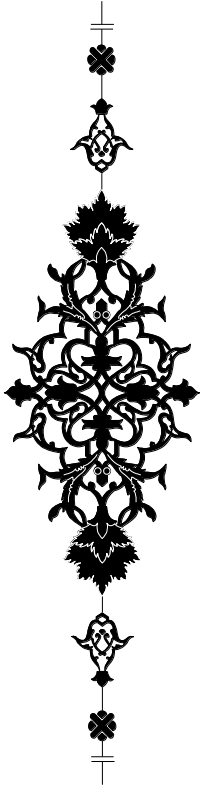
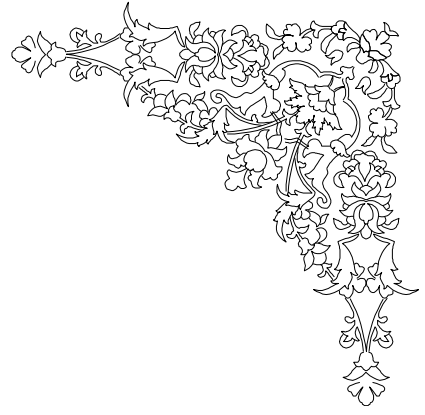

کوه بلند خندان
که لاله سر بر آره جویدم

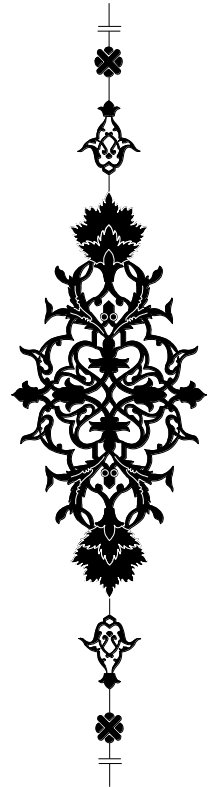
الاله یوفا کے یوفا
نکار یوفا خون موکری

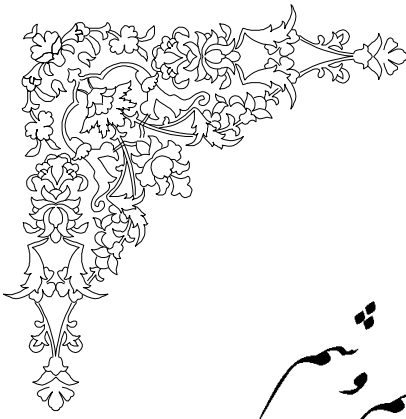

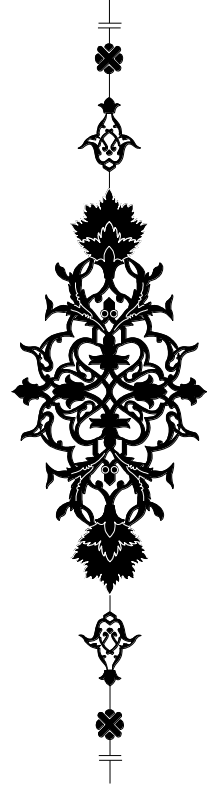
ز وصلت تا کبی فدا میوم
جگر سوز و درد آیم و

مگوئی که در کومینا
میامی بارخ زرد آیم و

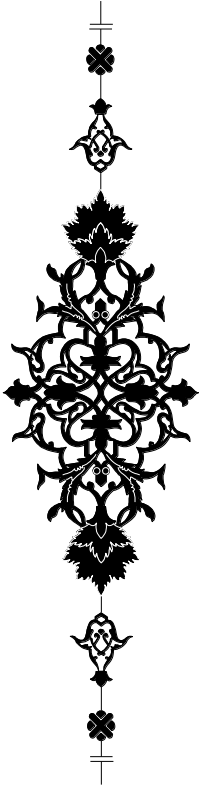

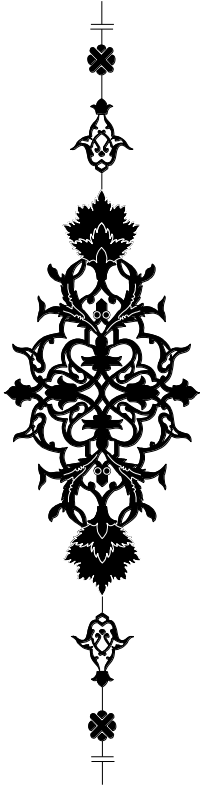
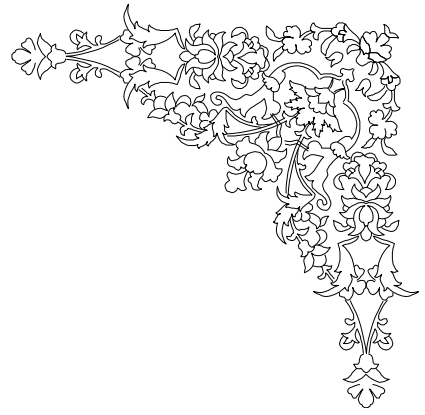

کجوت با حرامیم و هم
 زو صلت به واحد ایم و هم

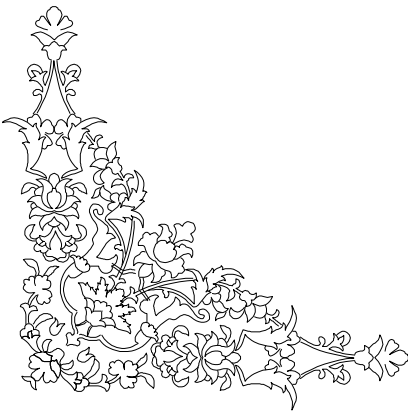
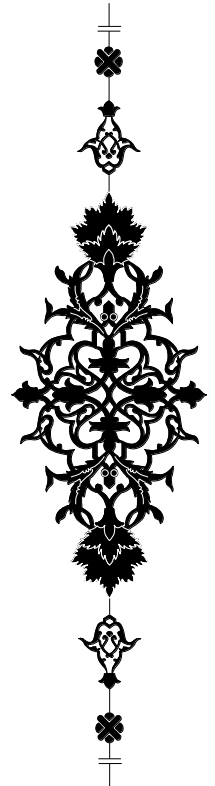
کجوت با حرامیم و هم
 نثری از حرامیم و هم

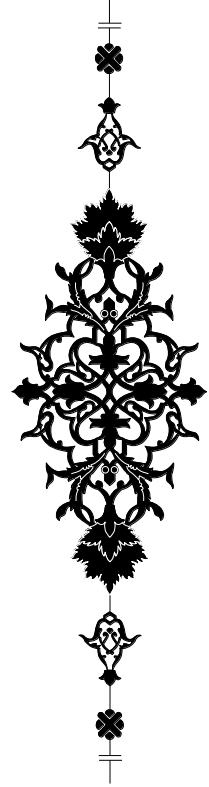
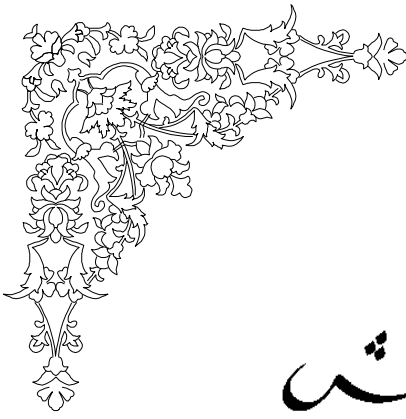

بوره کردیده چو نی بازیم
بوره لیلی و .

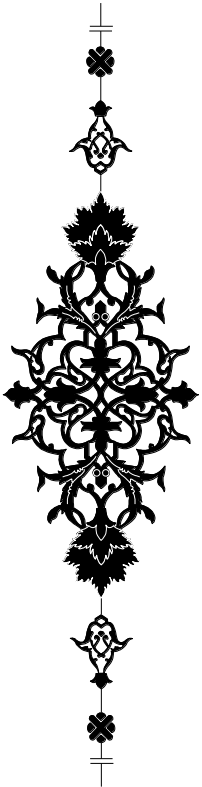
فریدون عزیزم رقی از دست
بوره کرد نو فریدونی بازیم .

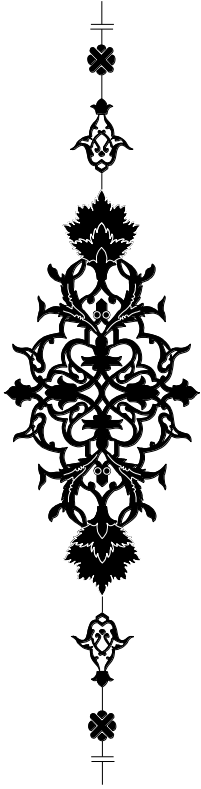
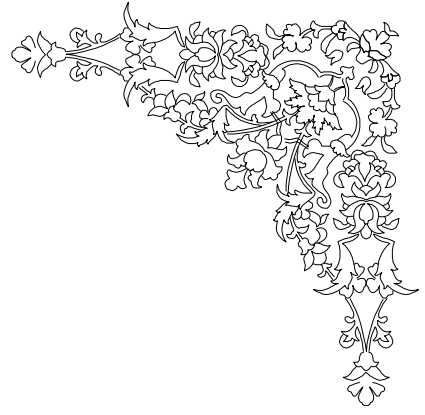

گلشن که خود بداد چو تاش
بایست دید کام دادم آتش

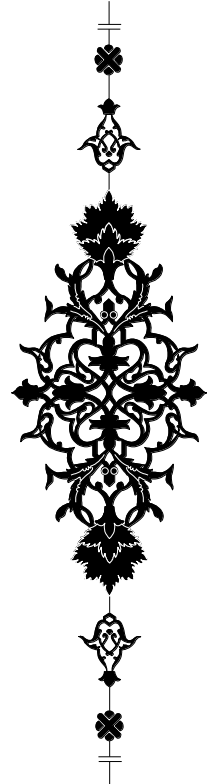
در این گلشن ندای کی روابی
گل از مودیکسی در گلش

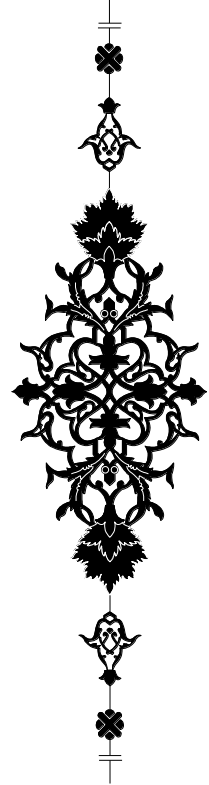
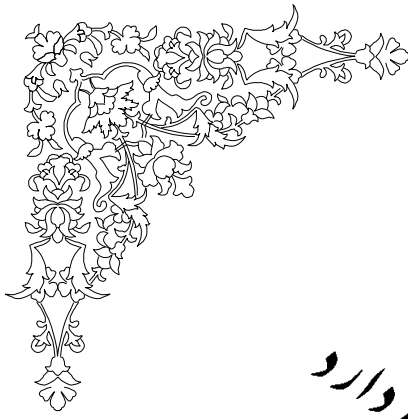

بخت ارشی در نوبه داریم
در آن آتش دل و جان سوخته داریم

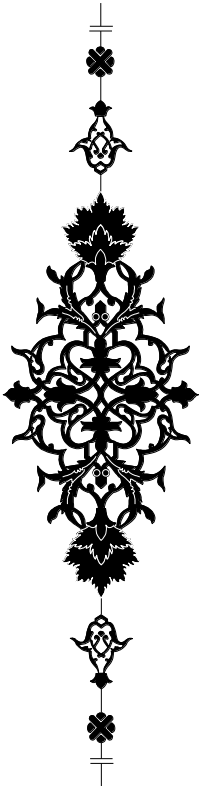
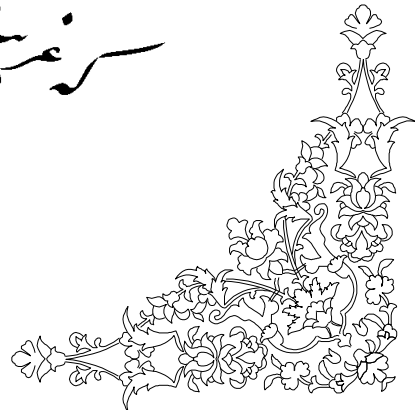
سکت کرمانج در چشم ایدو
شیرکان خاک پاش رفته داریم

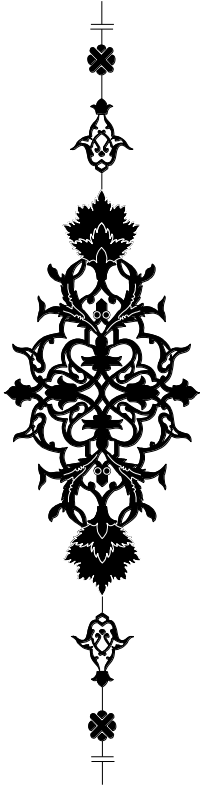
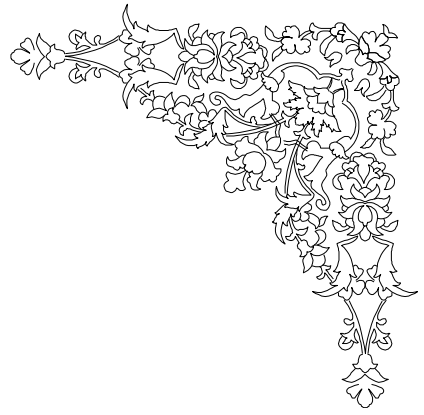

گستر دارد
غریبی بر مراد
پیکر دهم زنجیر دارد
فلک بر کردم

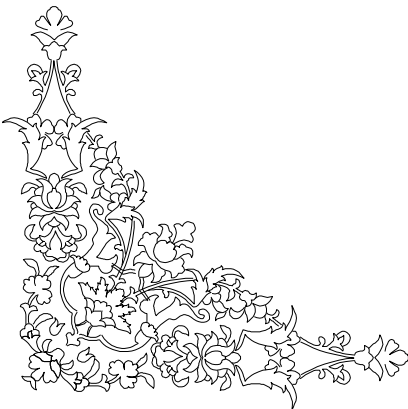
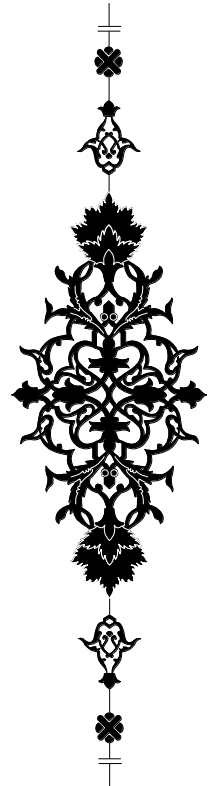
فلک از کردم زنجیر بردار
کر غمت خاک دای
سکینه دارد

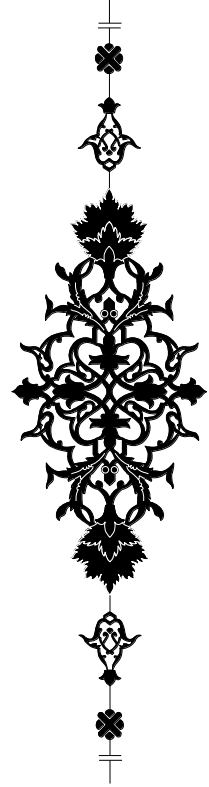

هرآن که چشم دیره
هزاران دل چو مویست دیره

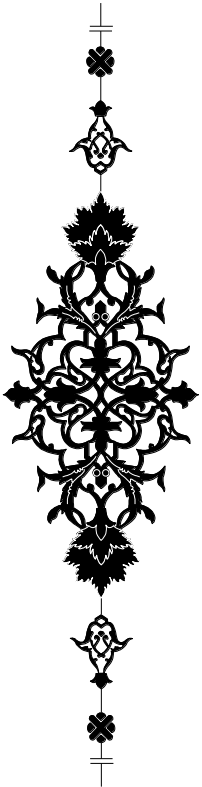
سان عاشقان آماه
چو مویست دیره

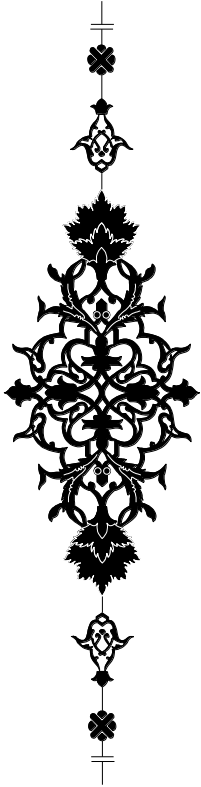
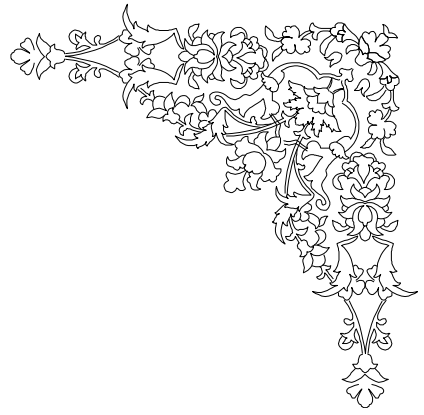

فضا رمزی ز چشمان رخسارش
قدر ستری ز زلف شکبارش

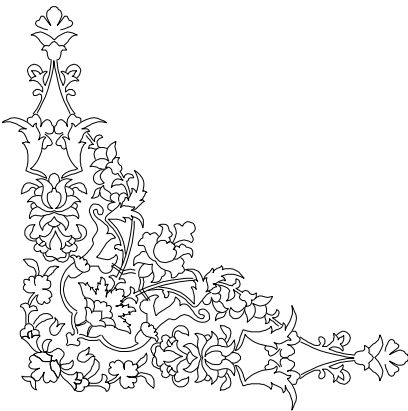
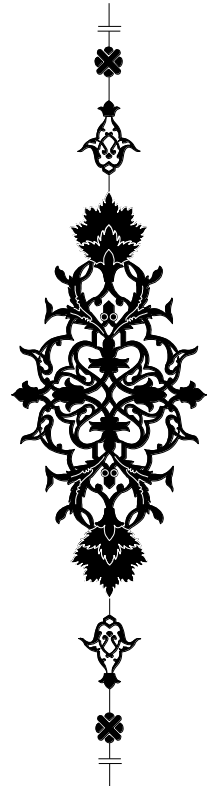
مه و مهر آبی ز آسروی زیبا
سکویان جهان آینه دارش

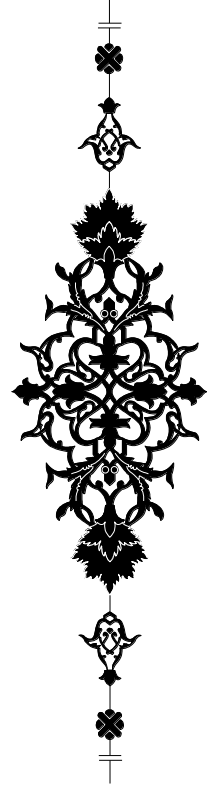

شبی کان مار نیم در بر او
گر نه چشمم از نو بر او

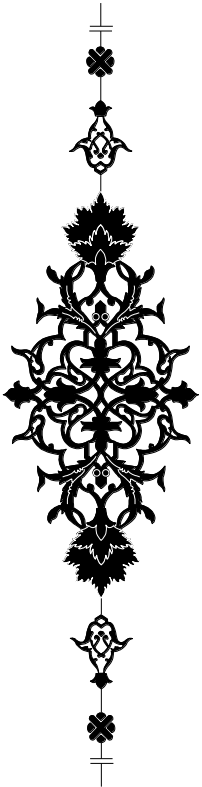
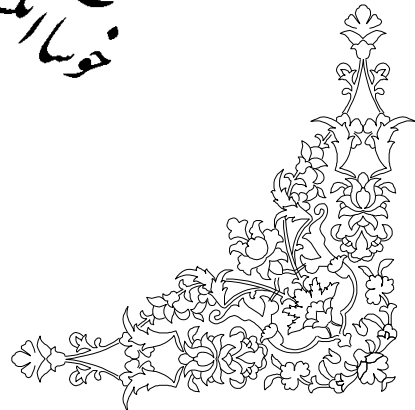
نه شودیده موتا حـ کاه
ره باش که یارم از در او

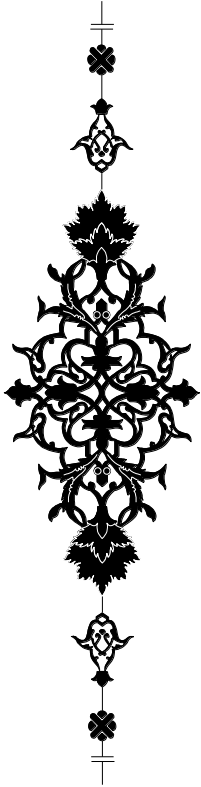
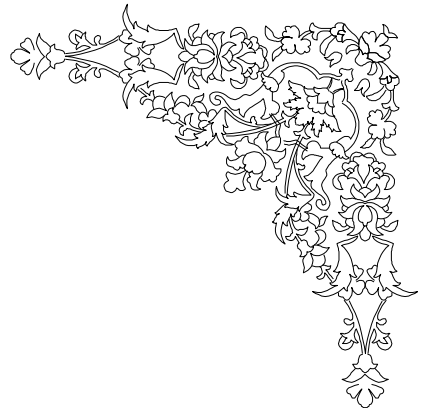

دلدار است پراز خار و حکایت بی
گذرگاه تو بر اوج فلک بی

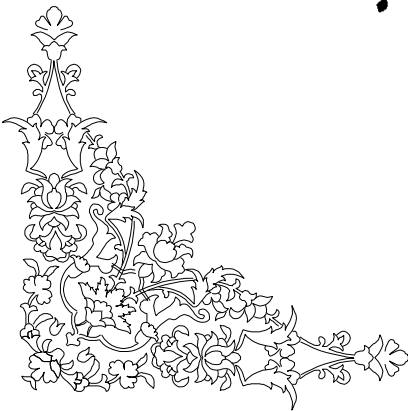
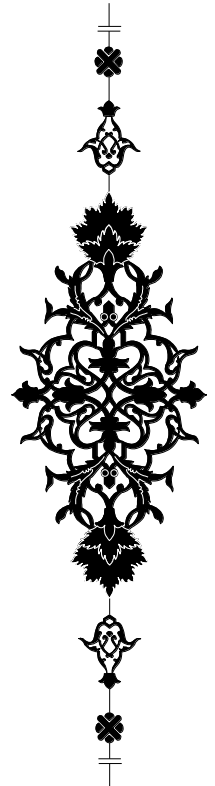
شب تار و سیاهان دور منزل
خوشتر آن که بارش کشته کرب بی

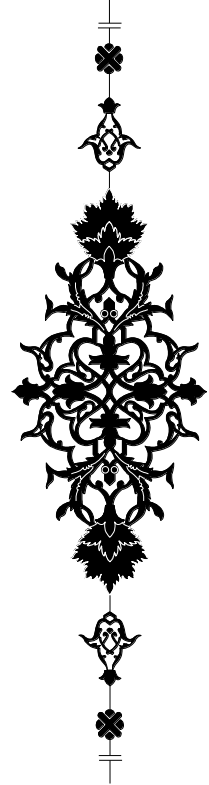
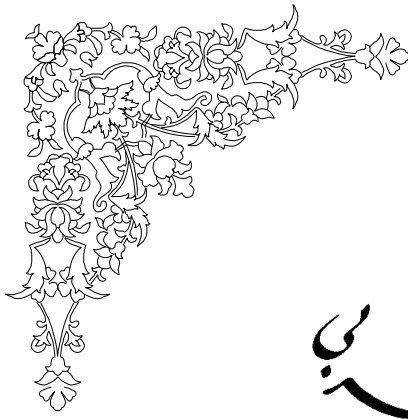

دل چو بوسه ز دونه نیک
زری چو جان مودر دونه نیک

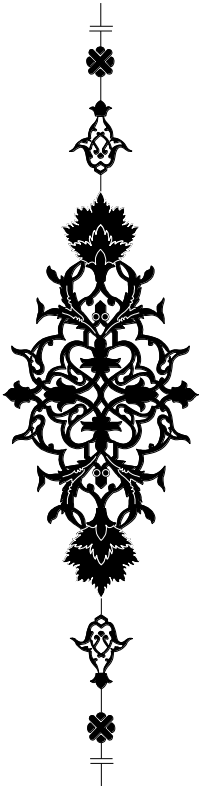
چشمه پالین بدمی نه
که یار سوه دل به سوه نیک

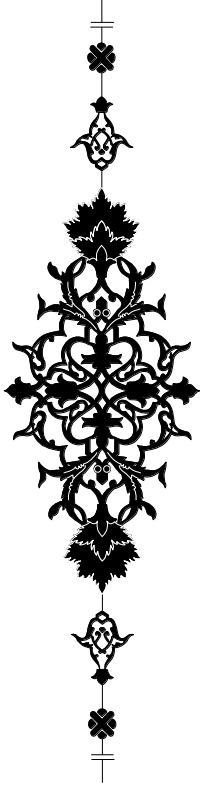
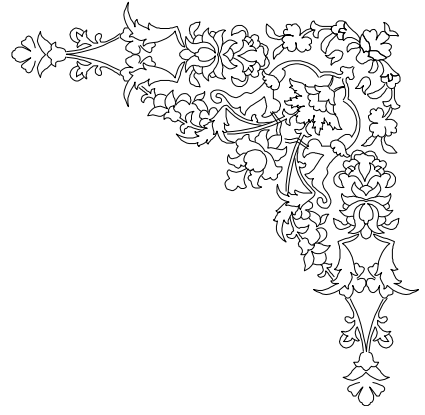

شماره روز و روز از تو بی
بخت ام زیر و زبر
دل

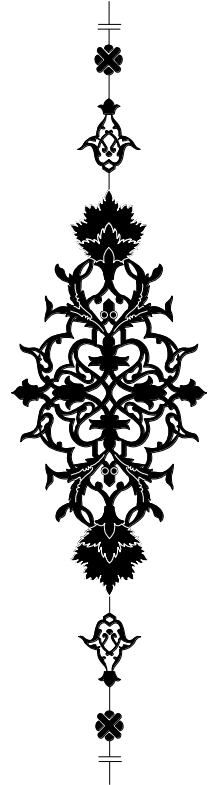
شور و زاز و زازت مال
خواه سوه جان پر سر
چ

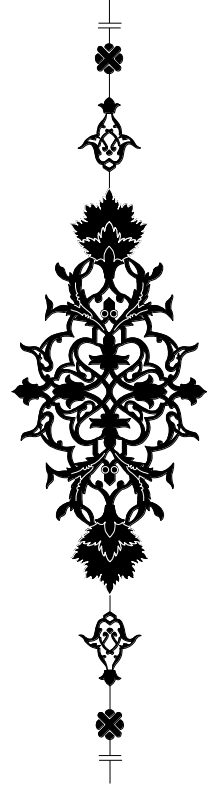
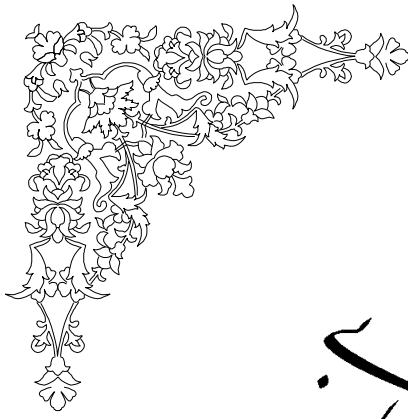

خورشین پیچیدہ حرہ ات افروہ رے
جامہ رعیت دورہ ربی

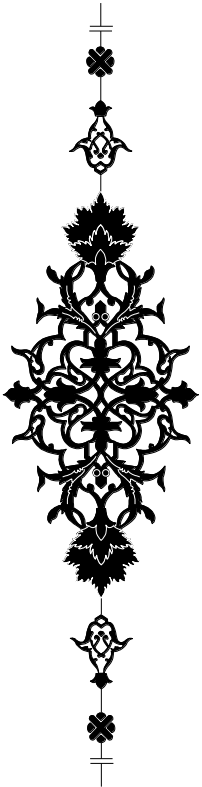
حرا حال رخت دوفی سیارہ
ہر ان نزدیک خوربی سوہ رے

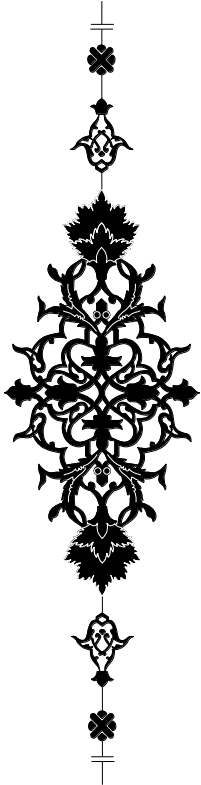
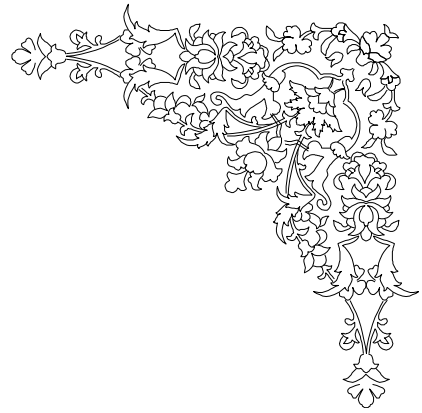

که بر یاری
صفا بودم چه جاب
صفا بودم چه جاب
صفا بودم چه جاب

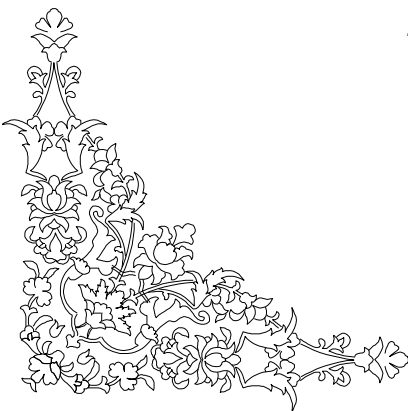
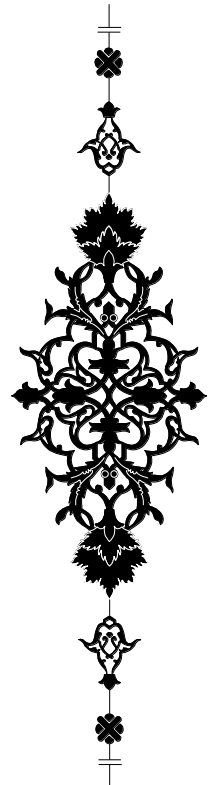
کردم به
شکر و سپاس
ازم به سپاس
ازم به سپاس

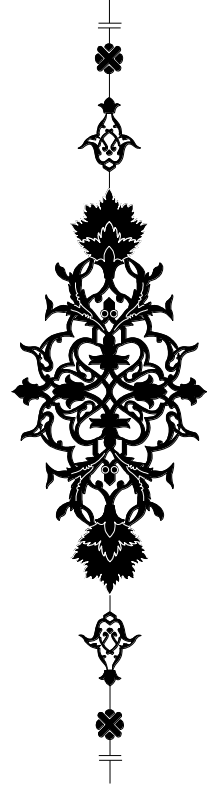
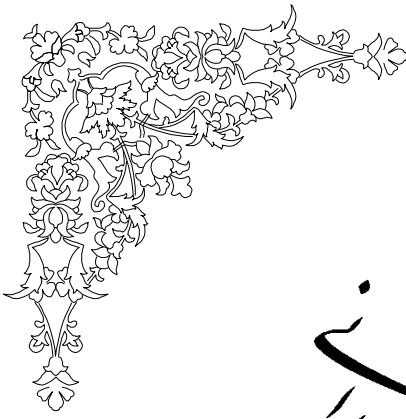

تشراری
مردابی
چو گل پرورده باد بهاری

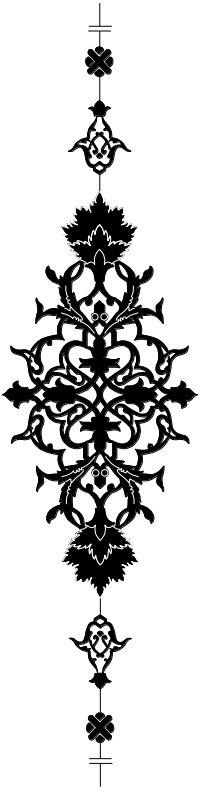
چرا کردی بکوه و دشت و صحرا
چنان اوندازم اختیار

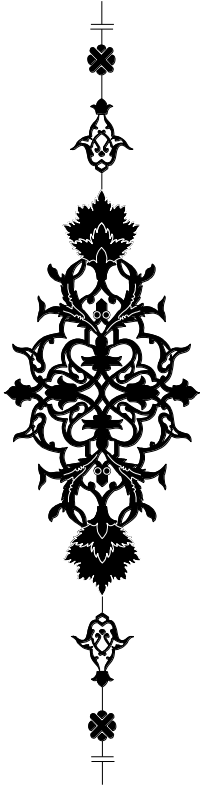
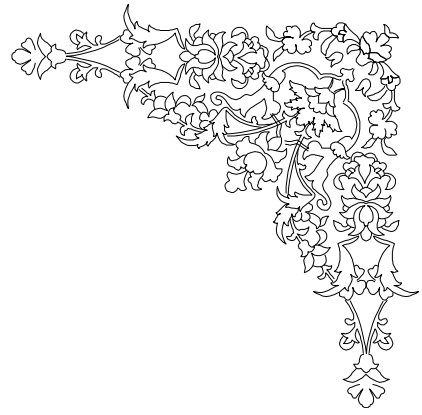

موان باز خندم هدا
لازه در کوه دارم سایه بانی

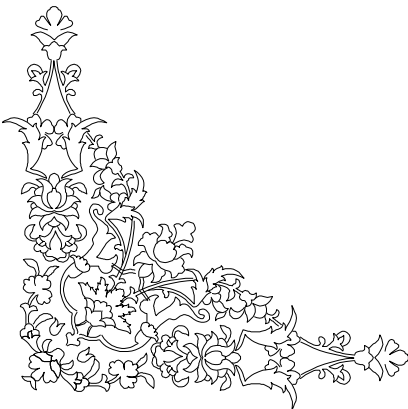
بیال خودم کوهستان کبوترمان
خجک خودم خجک بانی

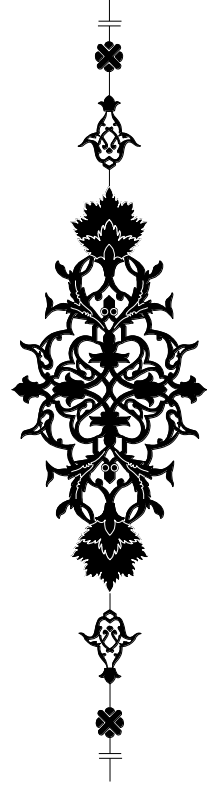
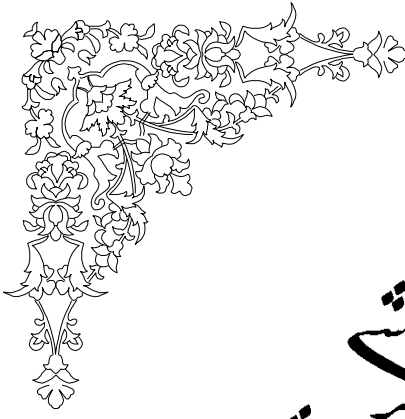

تسلا بی
بسی دل پیش یابی
بدم دیش بلاو
کر حبش

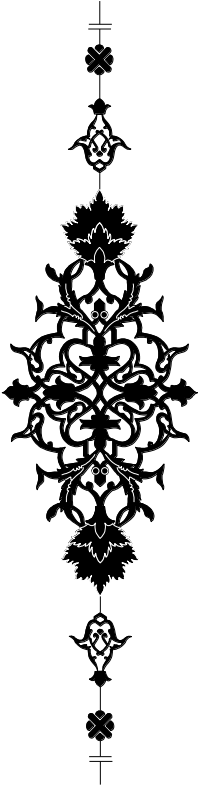
در این ویرانه دل بر خون ندیدم
ز دل گوئی که دست کربلا بی

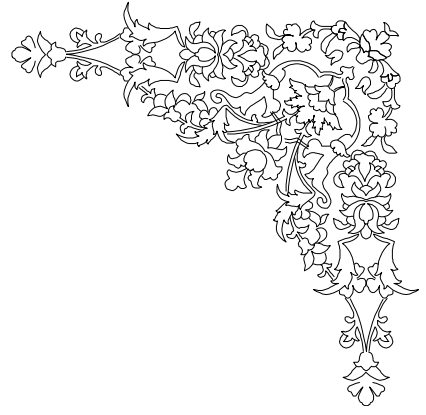

دل دیوانہ ام دیوانہ رہے
حسبہ جاہ ویرانہ رہے

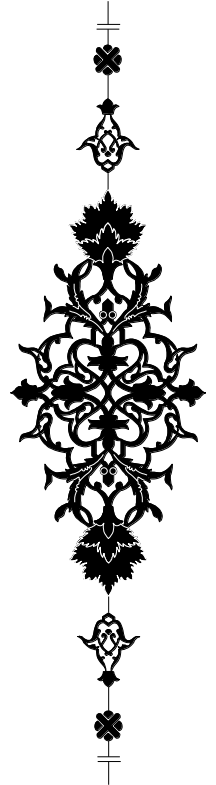
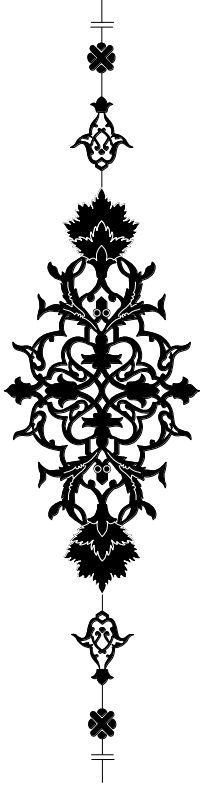
کشم آہی کہ گردن را بوم
کراہ سوہ دیلان کار کسی

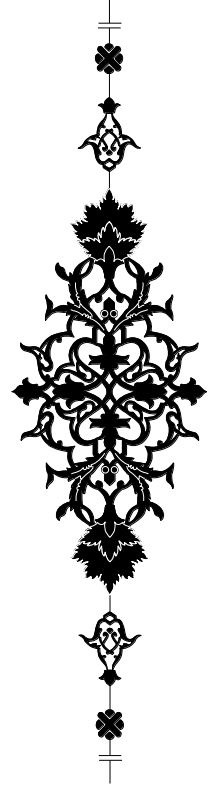
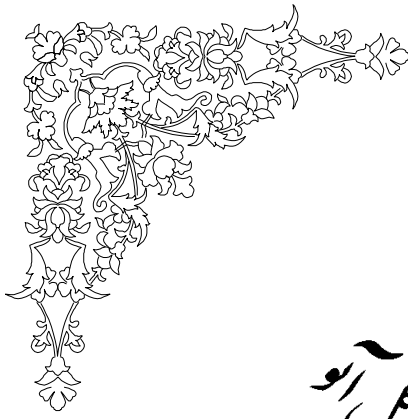

جہان خوان و حلائی مسلمان
نخل امروز موفردا حراں ہے

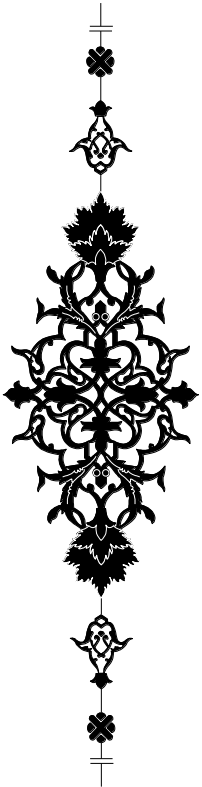
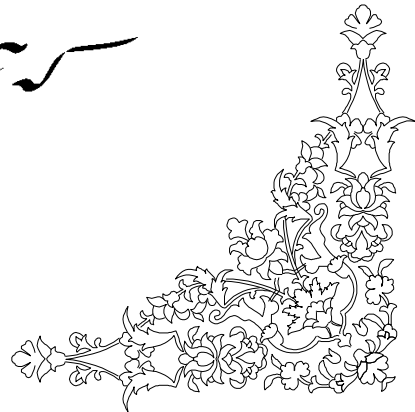
یہ چالی کہ نامش زہند کور
ماواجن کہ ریت حاماں ہے

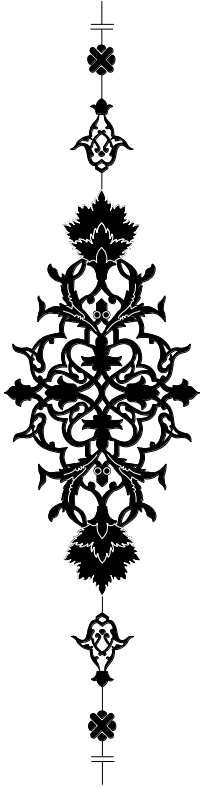
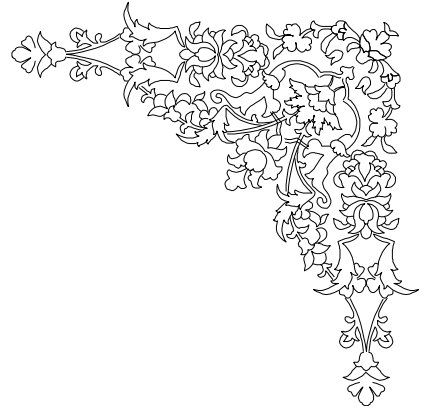

حکایتان که بس بر گل آید
 بدایمان است چشم گل آید

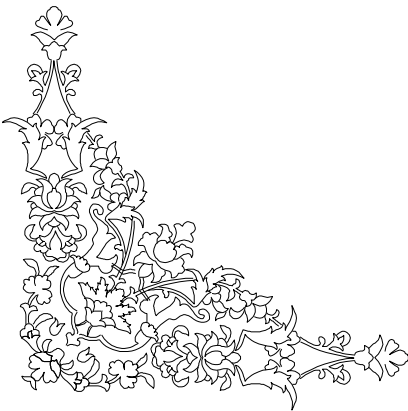
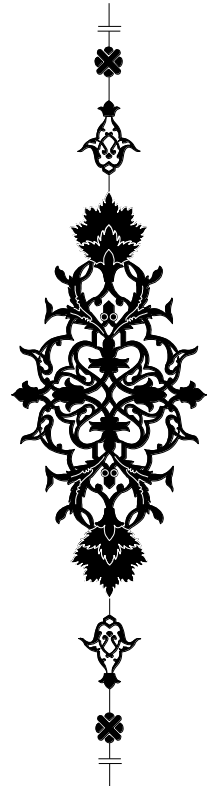
روم در پای گل افغان کنم
 که بر سوره دلی در غافل آید

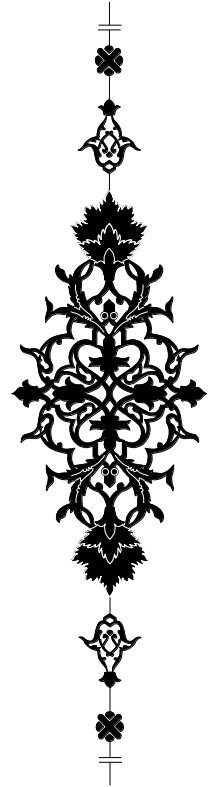
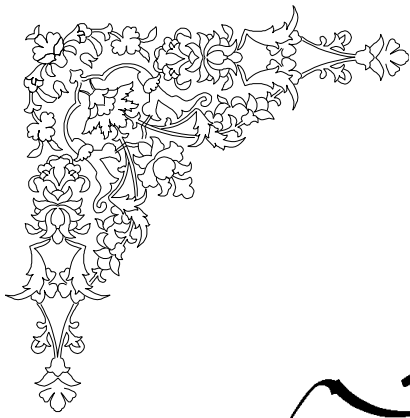

نصرت وصال یاران،
سکون وصال یاران،
نصرت یاران،
زمان وصال یاران،

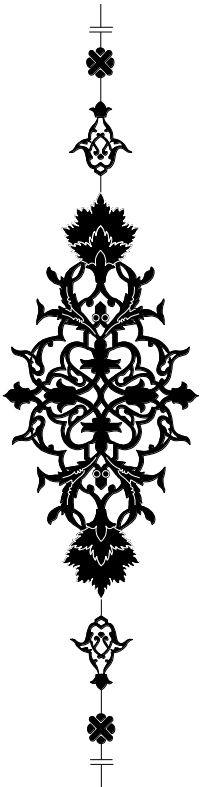
نصرت وصال لاله رویان،
سرگش در لاله زار ان،
نصرت یاران،

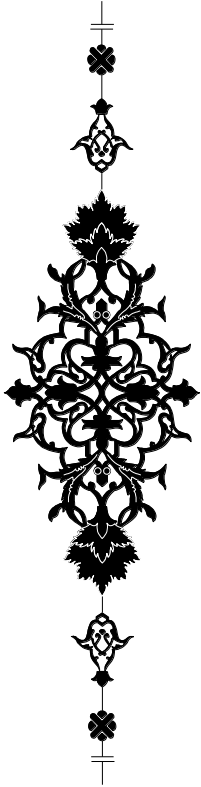
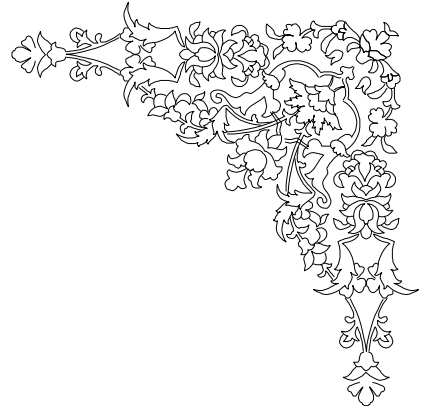

تجی خواہم کہ چو کور
دمی با

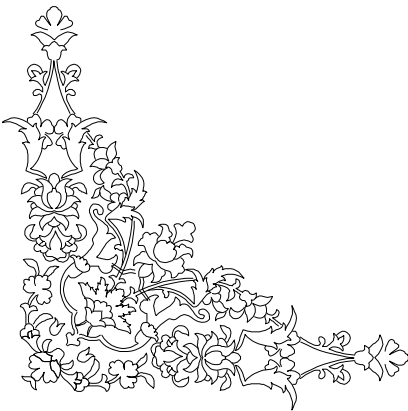
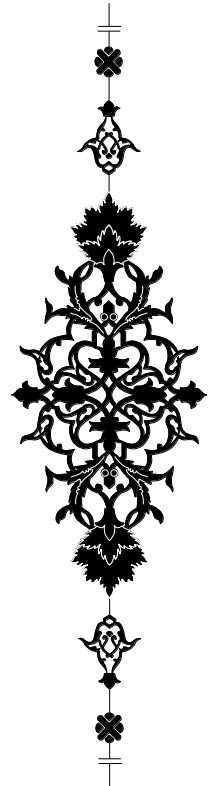
کبہ در بغل قبرا رضا را
دران شگفتن کل

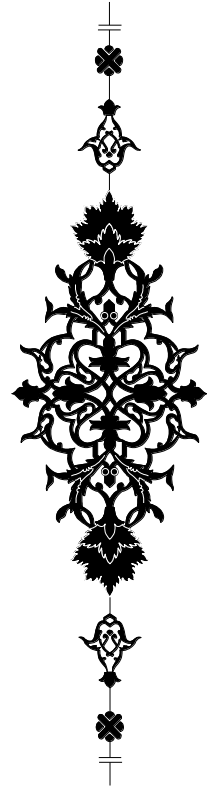
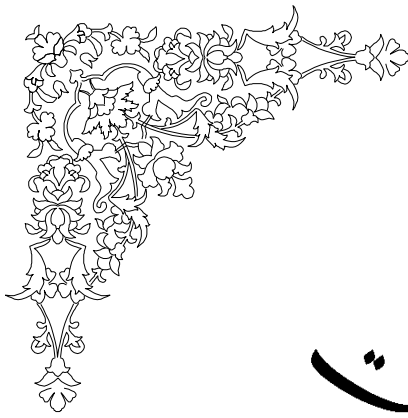

زینت ترسیر نسبت بی
هزاران دل اسیر کلمت بی

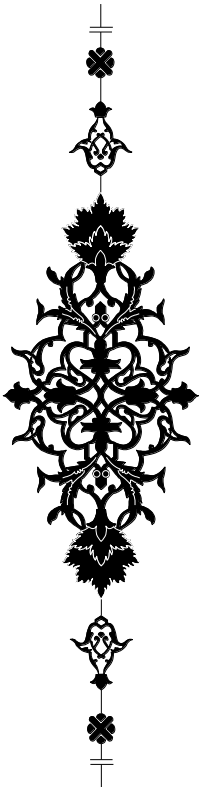
ز راه و ناله شری ندیم
ز خار اخت پر کوپادت بی

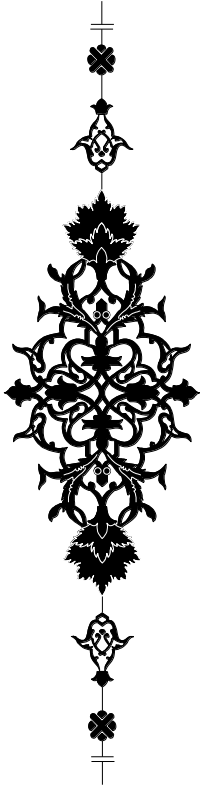
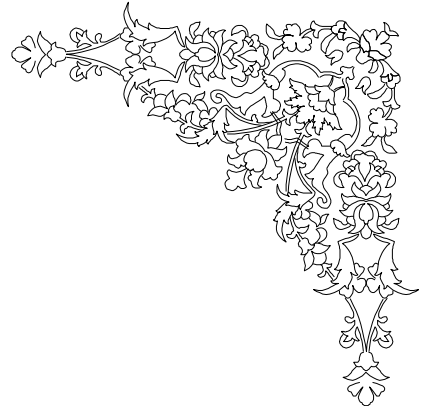

نرسی حال یار و رفکارت
 که هجران چون کند بار و زکارت

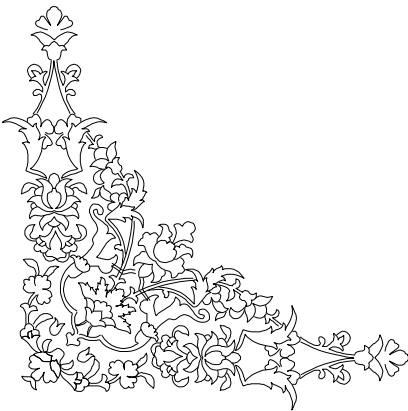
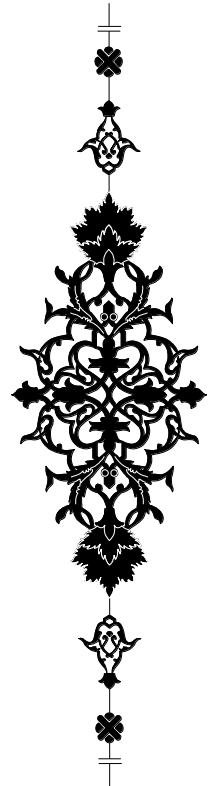
یکه روز و سوان در یاد موئی
 هزارت عاشق با موج و چکارت

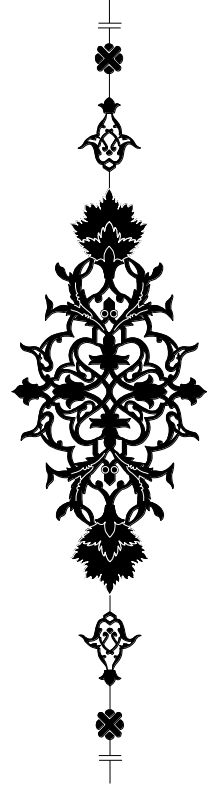

شما خست شمارم
شما خست شمارم
شما خست شمارم
شما خست شمارم

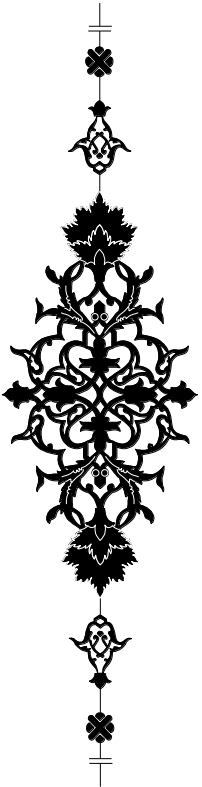
شما خست شمارم
شما خست شمارم
شما خست شمارم
شما خست شمارم

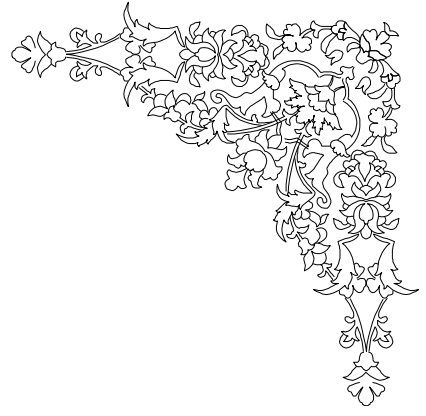

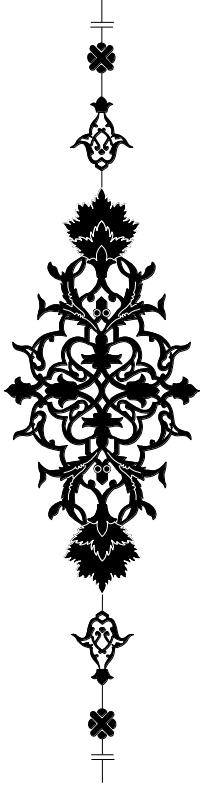
ای ای فلک چو نوز بون سی
دست، سحون دل موعرفه خون سی

اگر یک خط ام بی غم بوی
تصن دامن بسزین غم

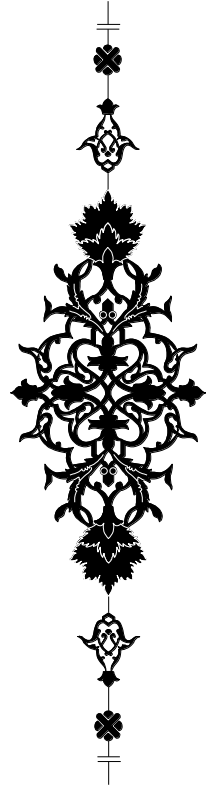

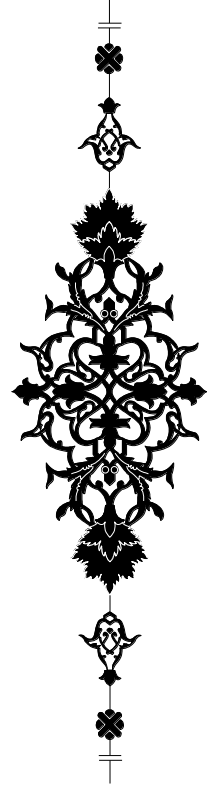
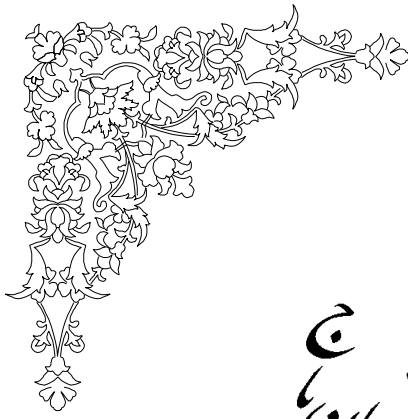

درامم دل پر ز خون بسکری
چو شمع آتش جان و دیده بر

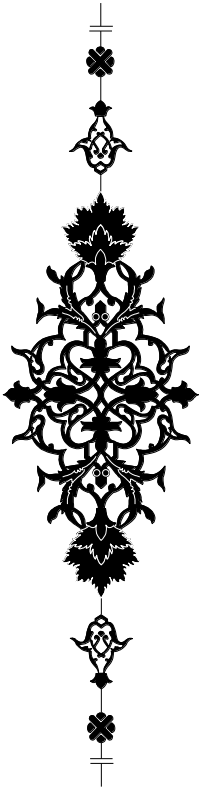
ششم سر راست شورور
کر تار و زری برابر موی گداز

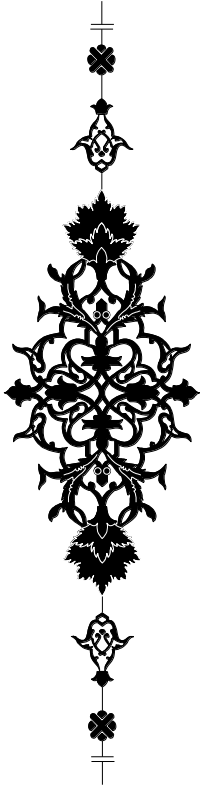
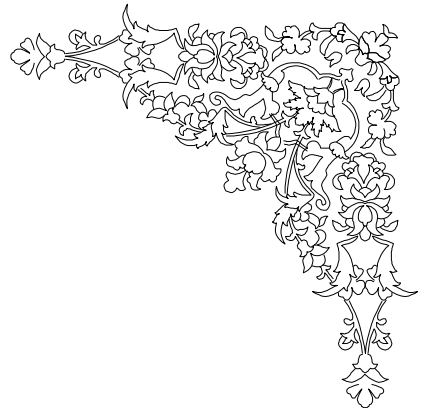

من آن زدم که گریسم از جهان با ج
 یوسم چون و ب نه تاج

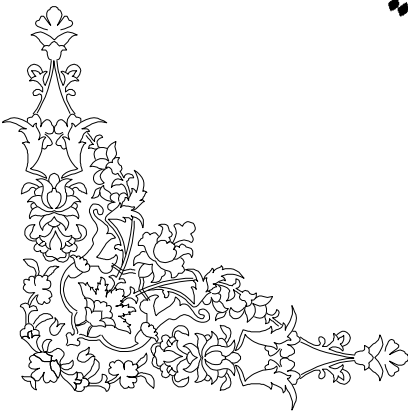
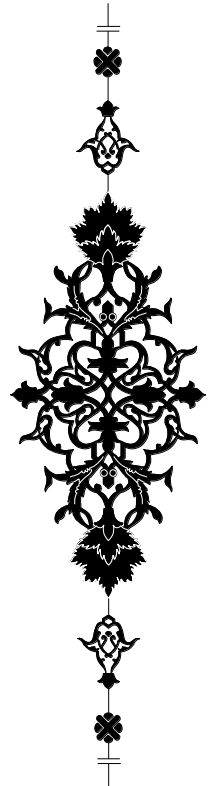
و نه و نایب مردان بنامد
 اگر دارم

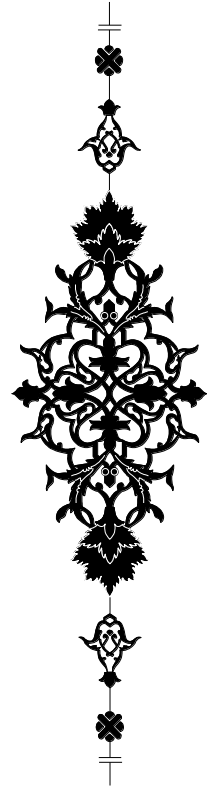
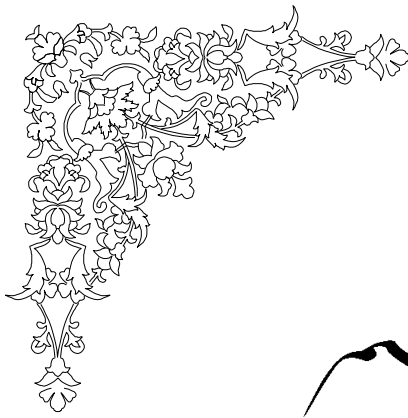

دلی دیرم چو مرغ با شکسته
 چو کسی بر لب دریا نشسته

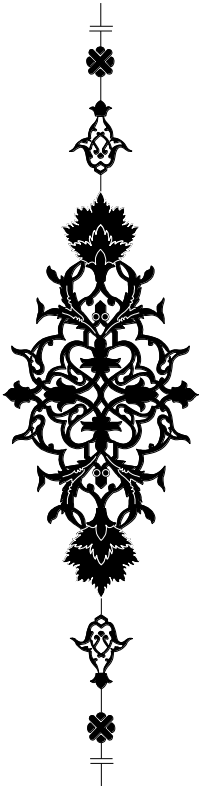
تو کوئی طاهر، احون تبار نواز
 احون میدیدمار شکسته

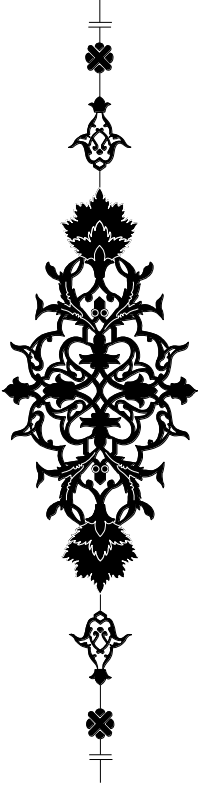
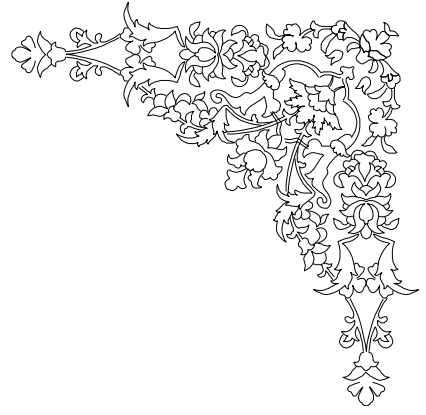

موان دل داده یکبار
چون و خودی
که جام

منم که در بر محبت
منم که در بر محبت
منم که در بر محبت

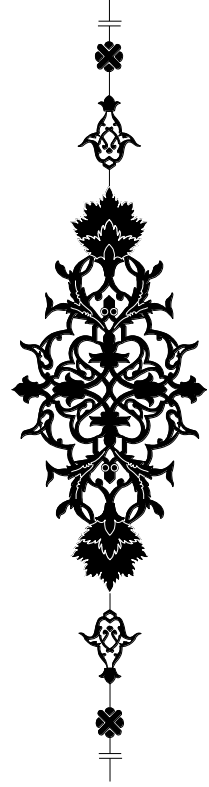
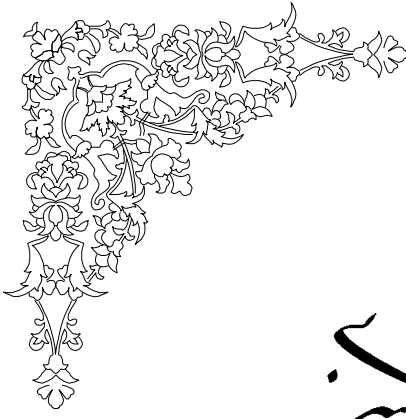

نگار تازه خیر کجائی
چرخه ریز کجائی
چمن

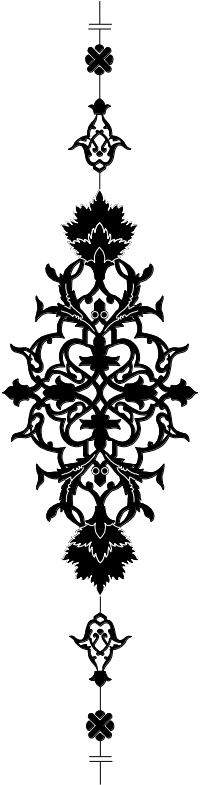
نفس رسته طاهر
دم رخن عزیز کجائی

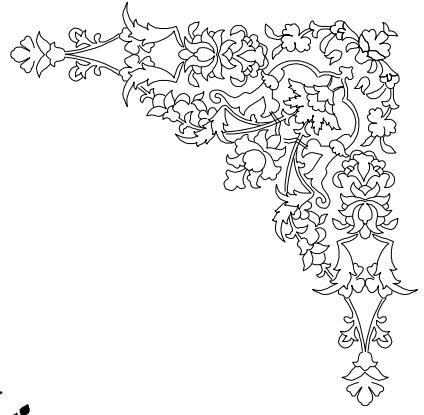

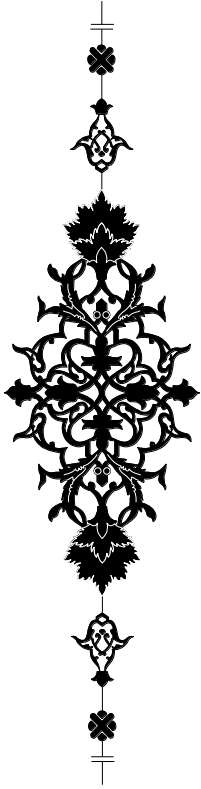
خوش بی مهربانی هر دو سر به
 کریم مهربانی در دو سر به

گر محزون دل شوریده داشت
 بس کی از آن شوریده بر

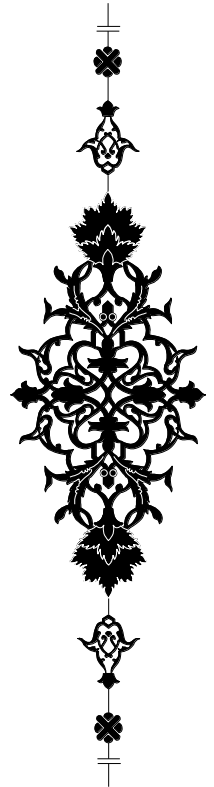

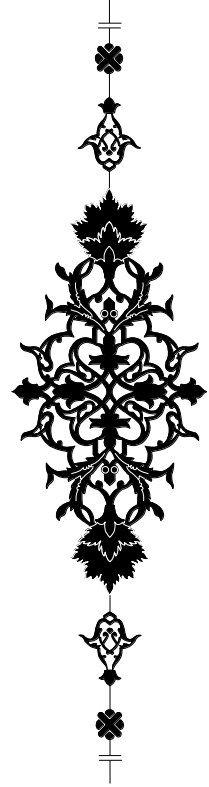

مینان شمع که شکم آتشین بی
 کربسوی دلی حاش، مین بی

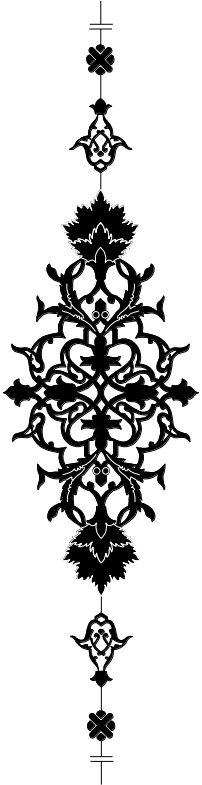
شیم کریم و سوزم همه روز
 شیم ممر حسان روزم چن بی

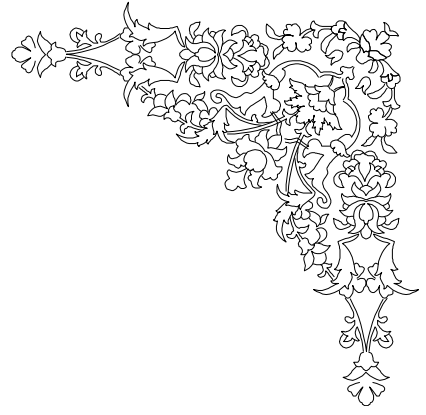

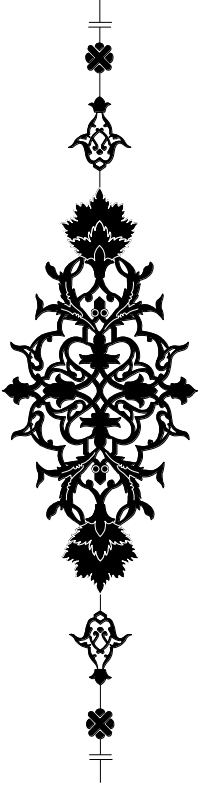
گر دردم کی بودی چه بودی
و غم از کی بودی چه بودی

سهم چسبی یا چسبی
ازین هر دو کی بودی چه بودی

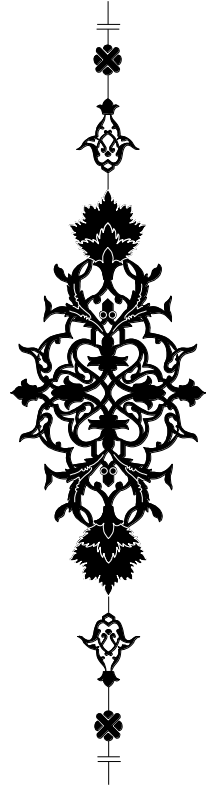

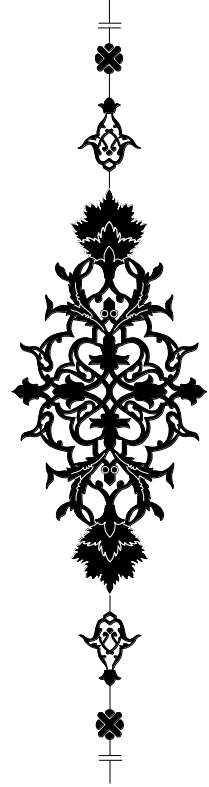
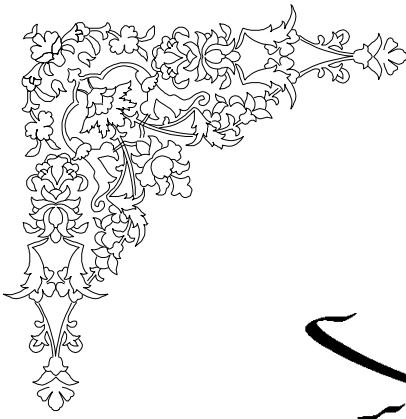

کرم خوانی و رسم رانی یہ دانی
کرم درس و سوزانی یہ دانی

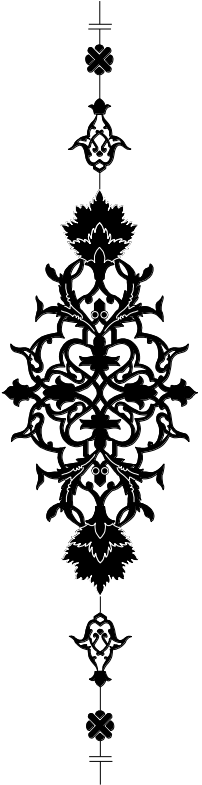
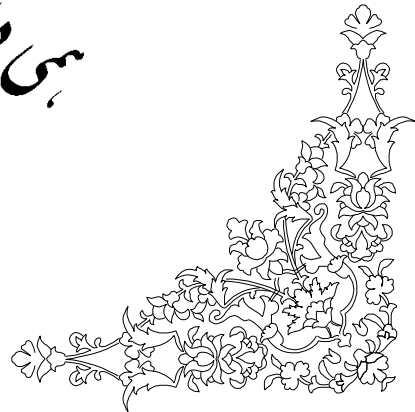
ورم بہ زنی الود و سیدنی
ہی و احمر حید اجابی یہ دانی

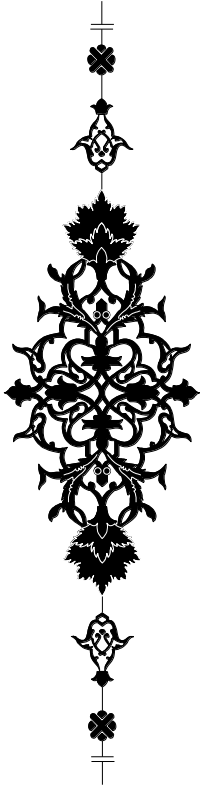
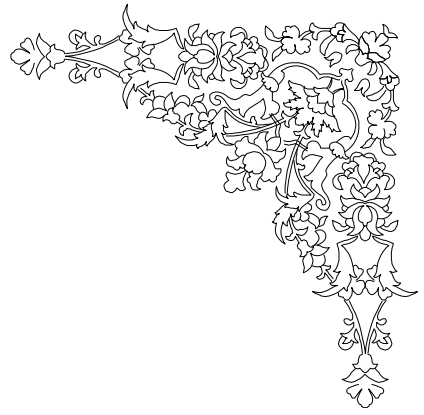

نکاح زیناد دل و جانم به دیر
 به سدا و به نام دیری

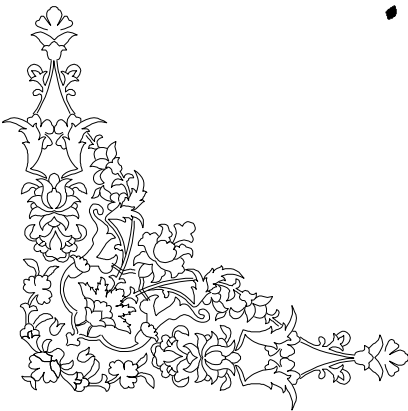
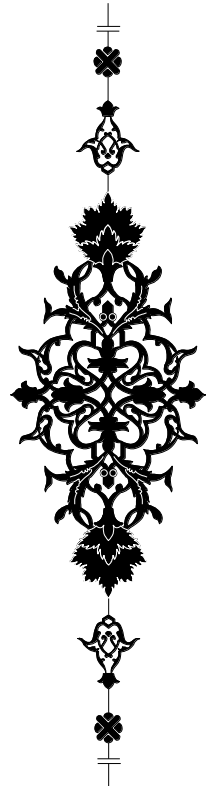
نمیدانم که این درد از کجاست
 بهی دامنم که در نامم به دیر

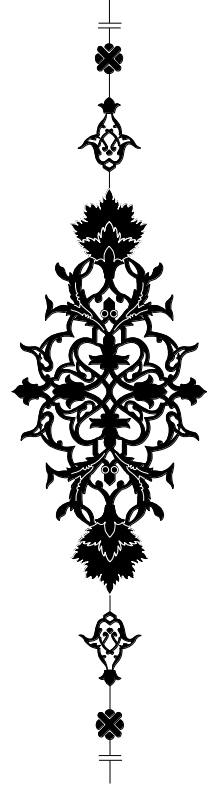
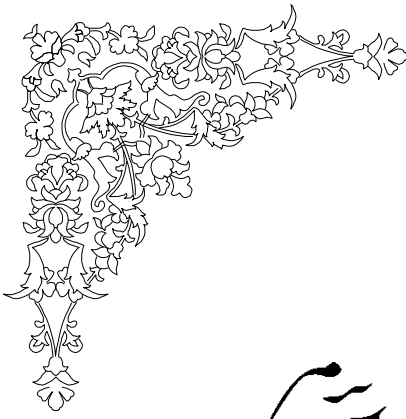

موان
کرد هر ملک و هر
مخت کش چست نصیم
هری غیم

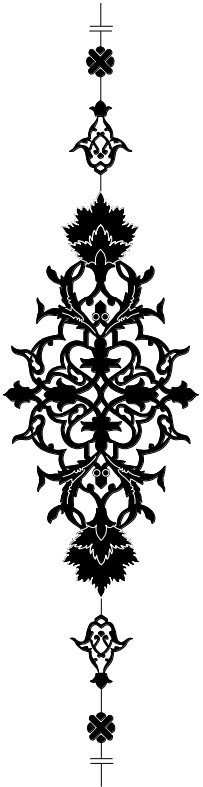
سوروزی که آئی به من
بوی مرده از بحبیم

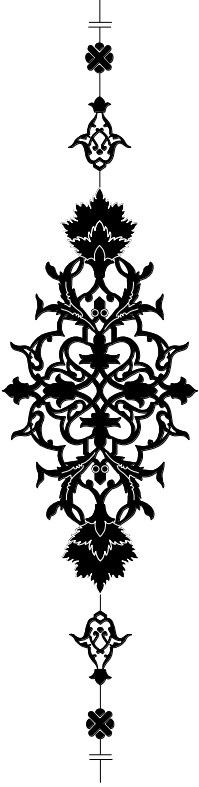
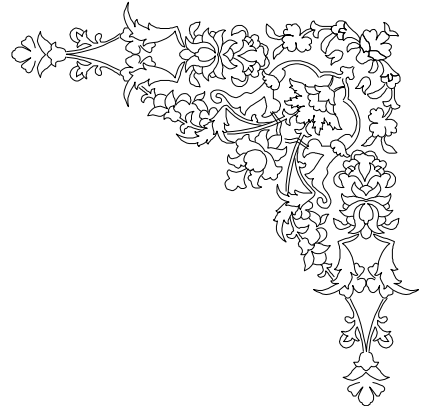

نفسه در کرباری ندیم
باغیاری سروکاری ندیم

بدکان ته ان کاست عم
کراسلاروی بازاری ندیم

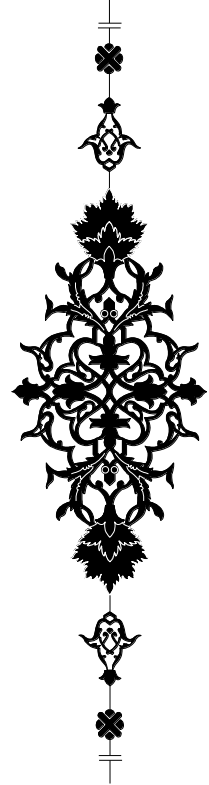

بوره جاناکه جانام تو تے تو
بوره یاراکه حکام تو تے تو

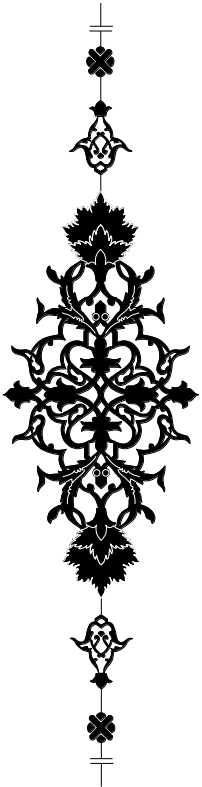
تہ دونی خودکے موتر تو ندوم
بوره بورہ کہ ایام تو تے تو

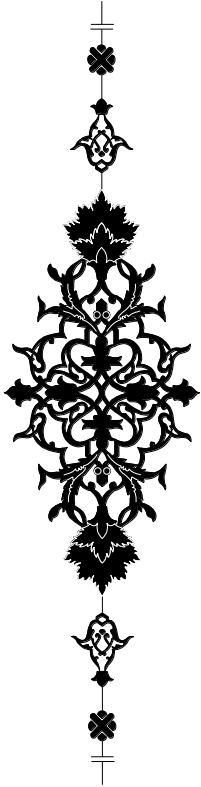
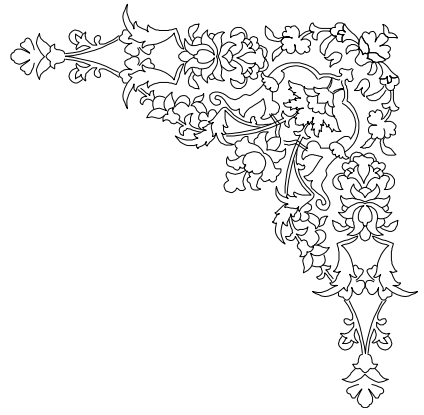

ولی دیرم ہو مودوانہ و دیک
زده آہیہ ہر نام بر سبک

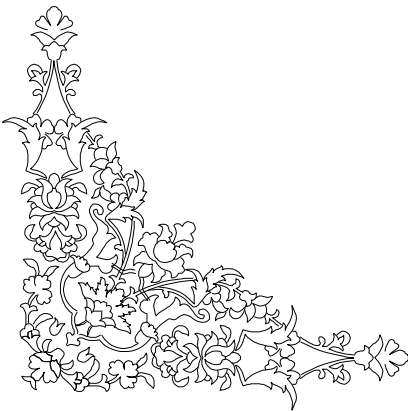
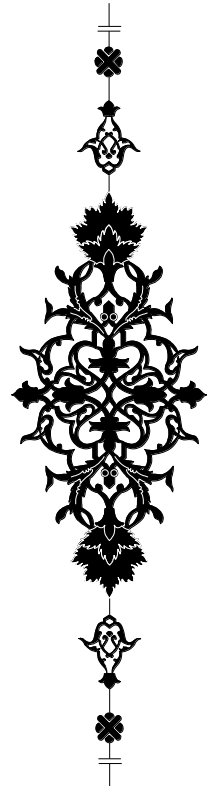
مودوانہ کہ پیام دیک
ہر ان پارس توئی چہ نام و چہ سبک

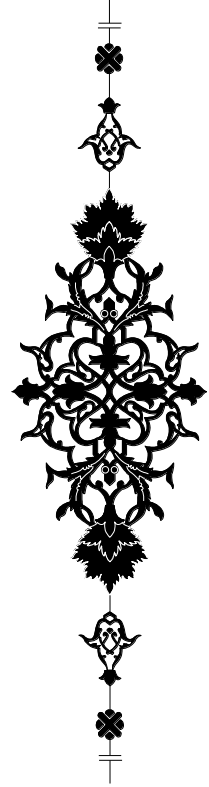

سر زبانی شمع
دل به سوز در انداره

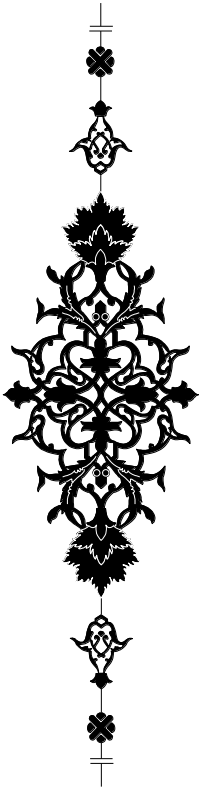
هند دوازده کس سر زبانی
دل به سوز در انداره

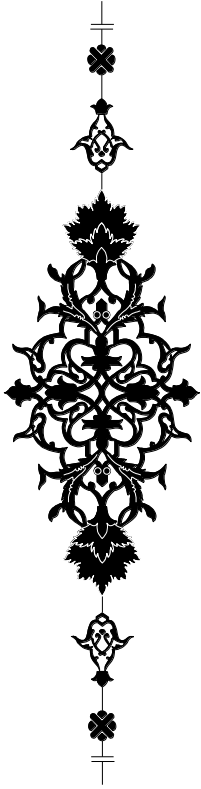
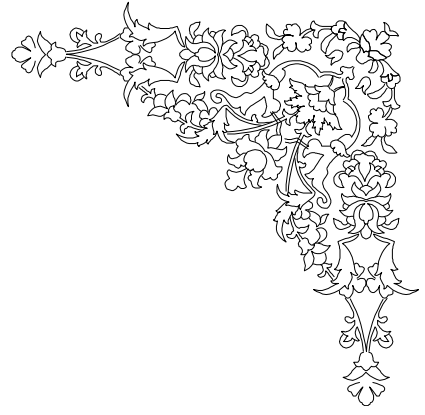

وای آن روحی که دقیرم بندیش
 یایم بند

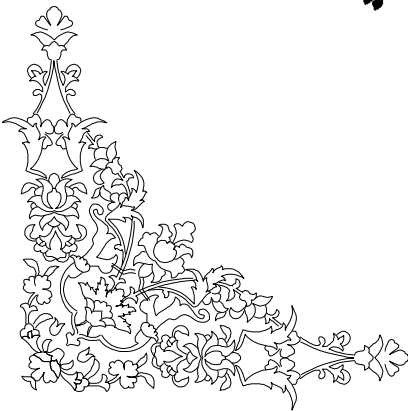
نیایم که بکیریم زماران
 ز دست آن که باموران

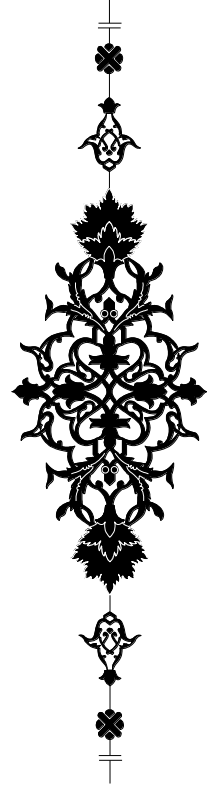
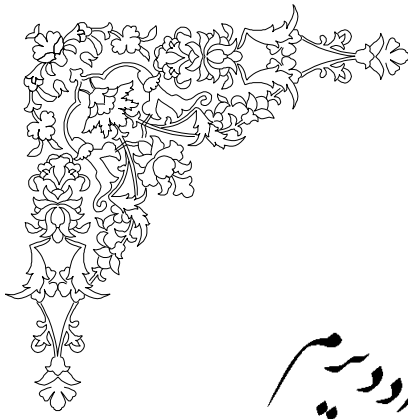

بیل چون یادم از نوم و بر آید
شکر خود از چشم بر آید

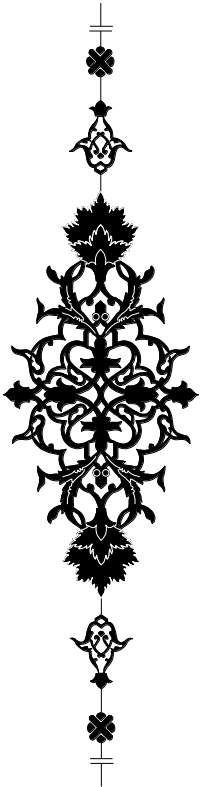
از آن رسم من برگشته دوران
سر م در غریب بر آید

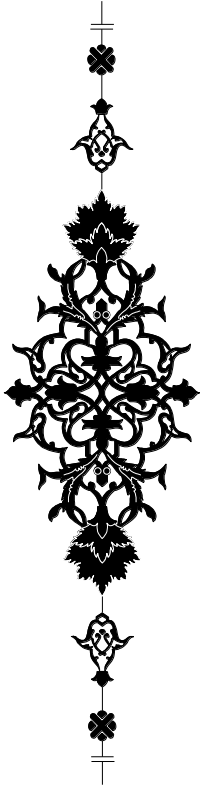
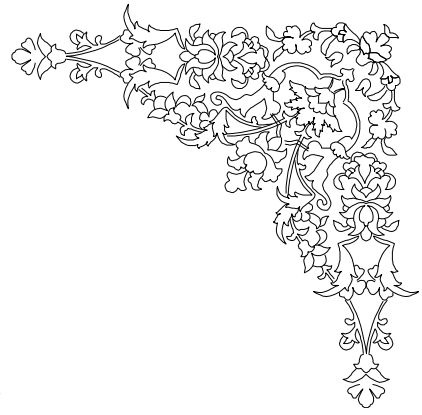

ز دست چرخ گردون دادیم
هزاران ناله و فزایدیم

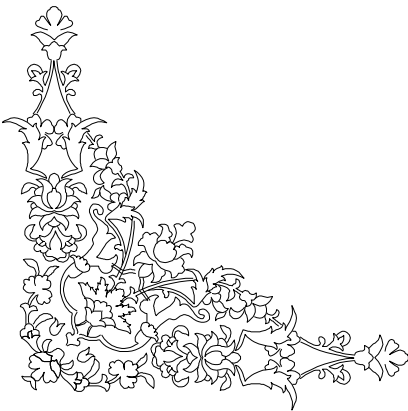
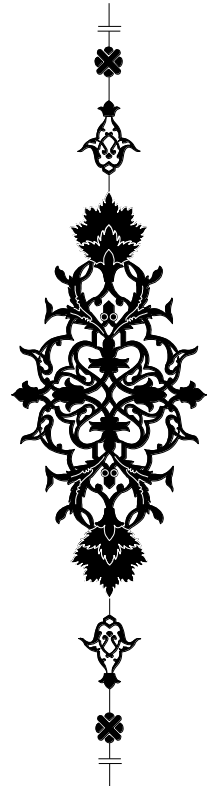
نشند و ستانم باخ و خار
چگونه خاطر خود یادیم

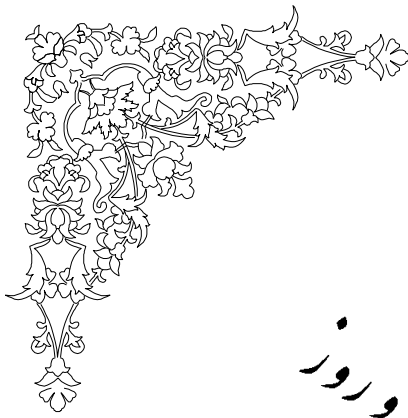

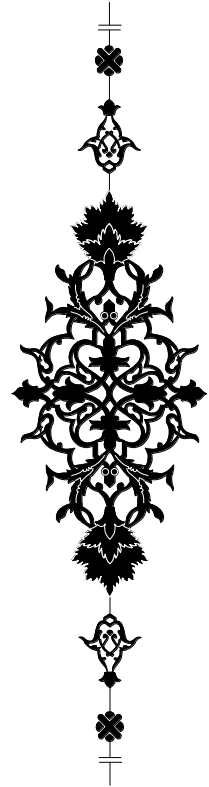
دلاره تو بر خار و خشک بی
درین راه رویش نمائی

گر از دست برآید پوست از تن
ببینم تا که ببارت

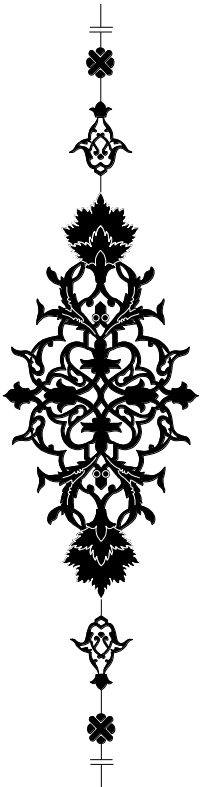

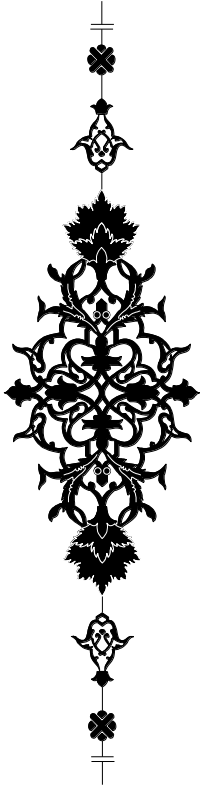
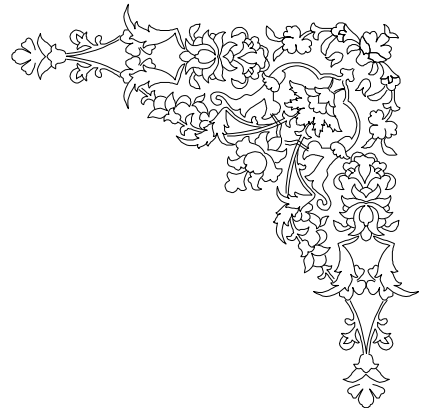

بی‌سکری در پیام شور روز
از دیده بارانم شور روز

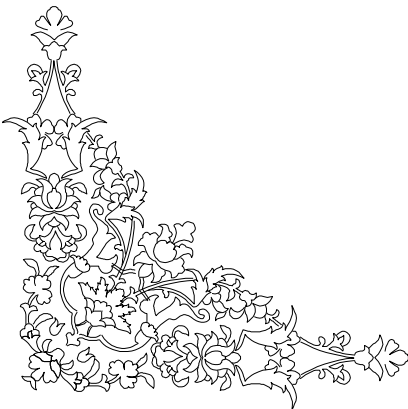
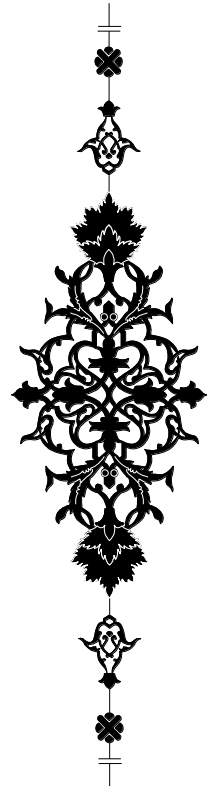
بیمارم نه جامی در
بیدارم نه کمالام شور روز

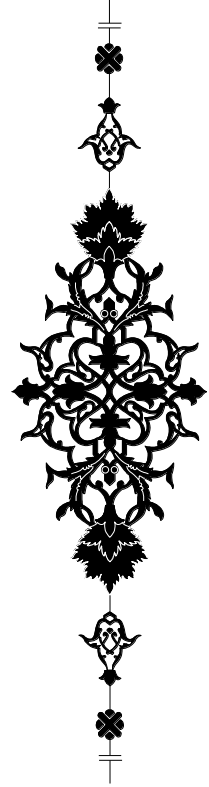

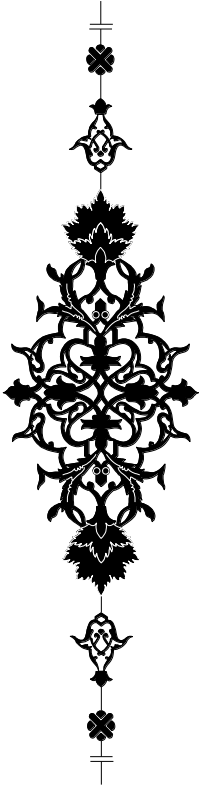
همه روزم فغان و یقیناری
چون بیداری و فریاد و زاری

موسج دلی هر دور و نزدیک
تیراز سکنیدی پروان داری

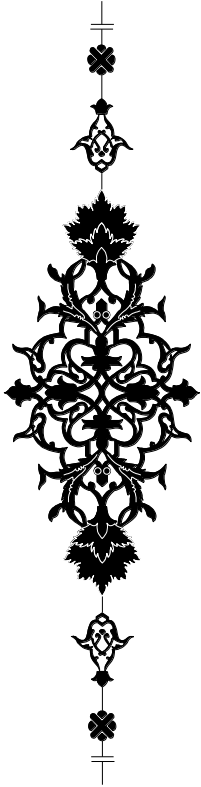
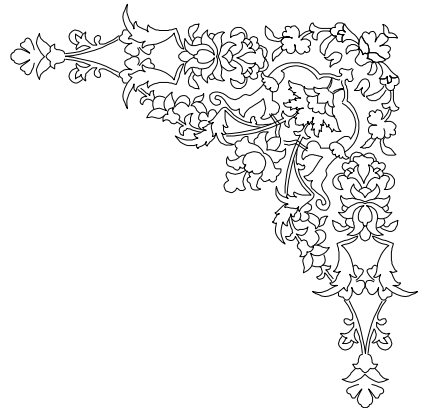

سر راه را از دست نده
چون سر راه را از دست دهی

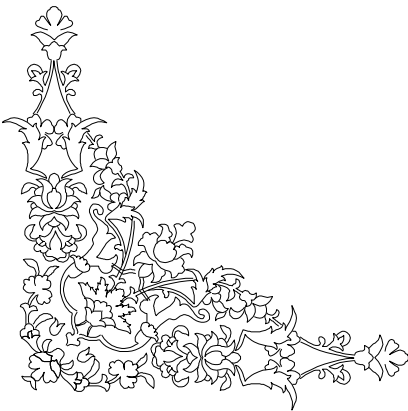
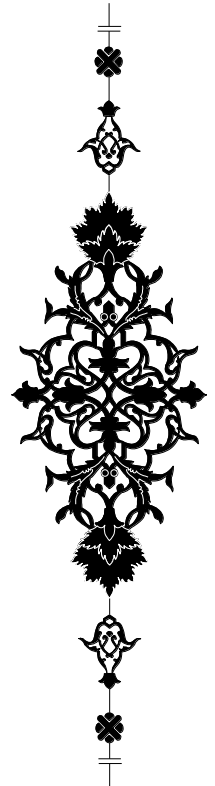
کرار مویست
چون کرار مویست
چون کرار مویست

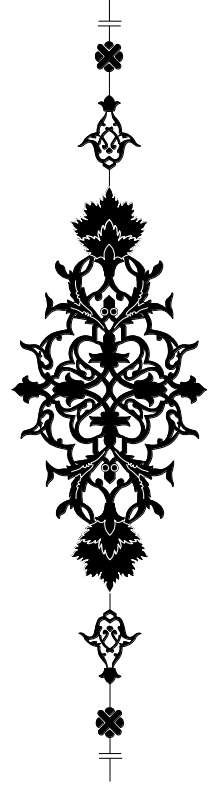
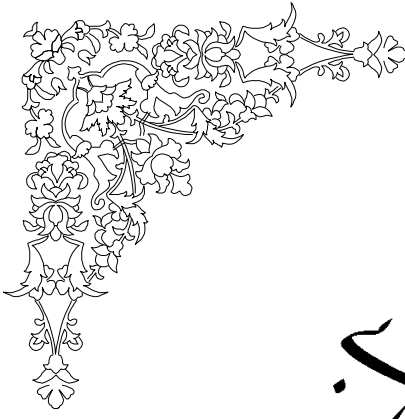

بشبهی
الاکه کو، ساران،
بشبهی
ساران،
بشبهی

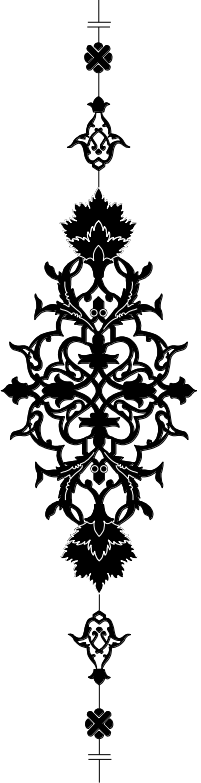
شیر و
سادی سیکه شیر و
بشبهی
گلزاران،
وفای

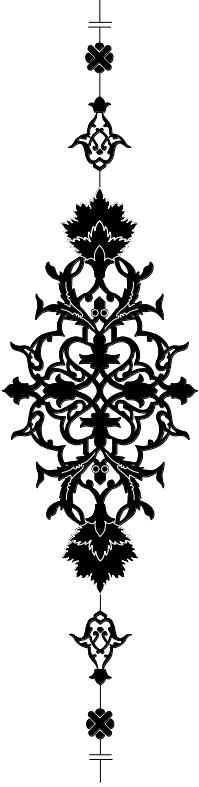
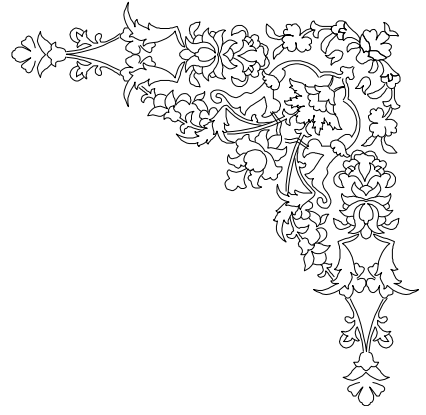

اے دل بی دل بلا ہے
گر خستہ دل نہ کر دے
مثلاً ہے

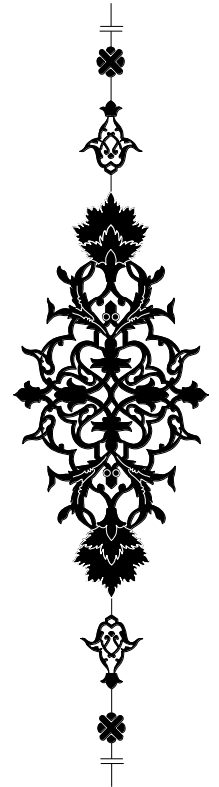
اگر چہ شمع دیدہ بانی
چہ داند دل کہ خوبان در کجا ہے

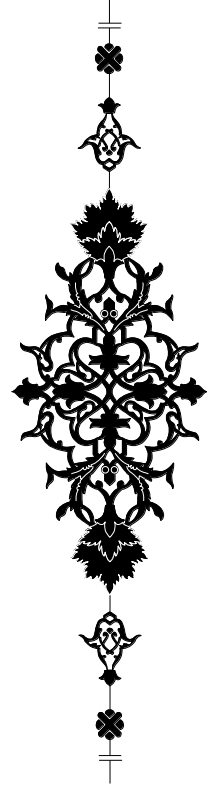
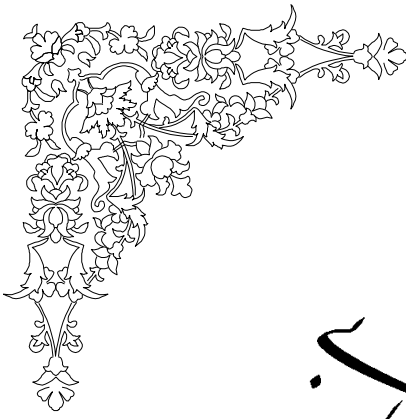

یکست نازده چمان سرمه سائے
یکست زیننده بالاد لربا

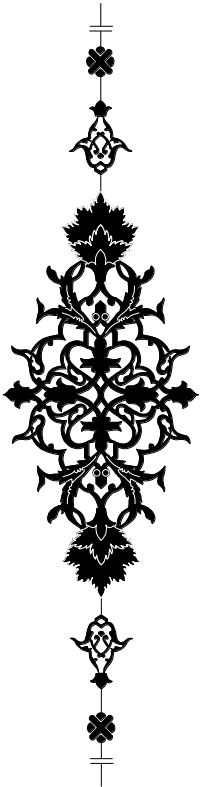
یکست مشکین دویدر فائے
مبواجی که

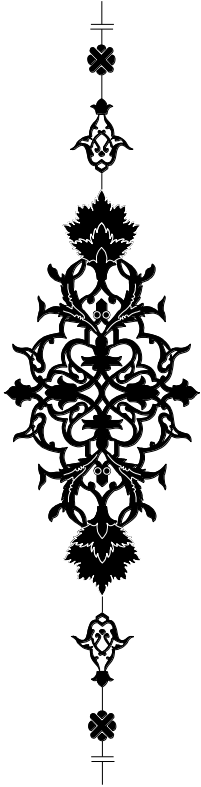
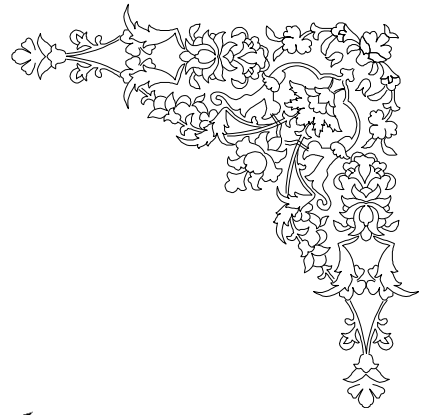

جان یوسف از دکان ما بے
گل غم نیست دکان ما بے

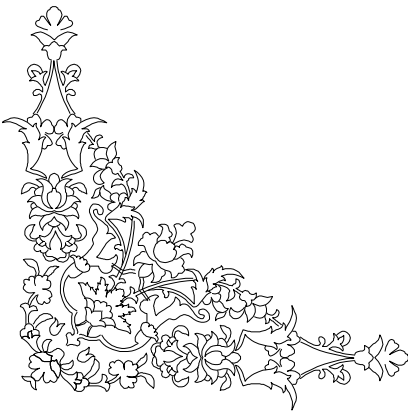
نعمتی که یوسف و محنت های اوب
همه کس را نصیب جان ما بے

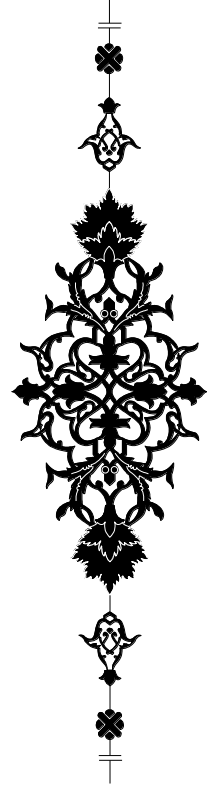
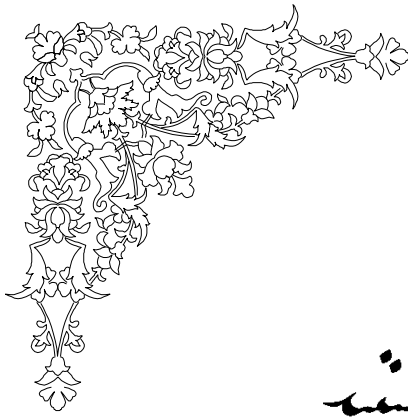

خوش آن ساعت که بار از در آید
 چو بماند روزم سر آید

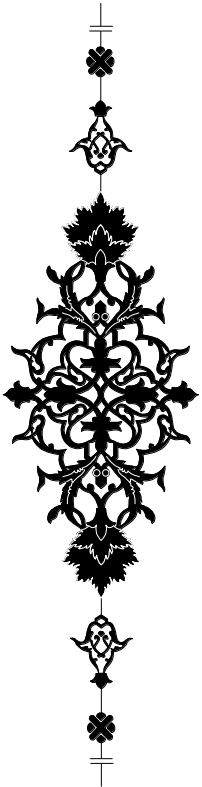
ز دل بیرون کنم جابر اصد شوق
 بهی و اجم که جایش دگر آید

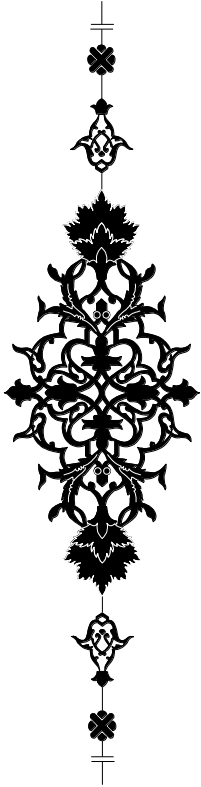
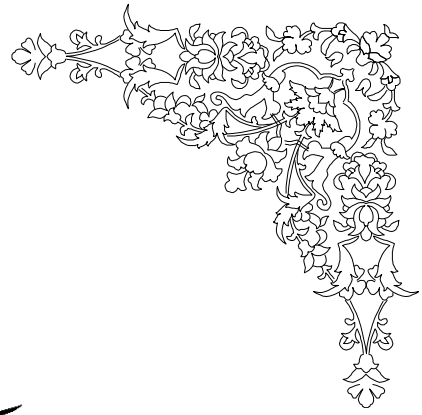

خوشترانه بانه
میشه بادل سر میشد

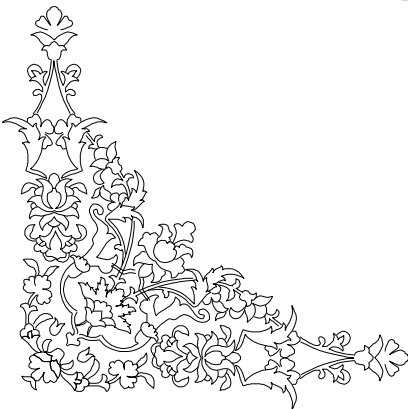
همین بی رسم عشق و نصاری
کر شاه اندویشد

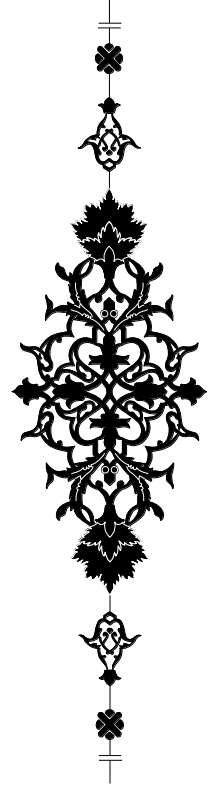
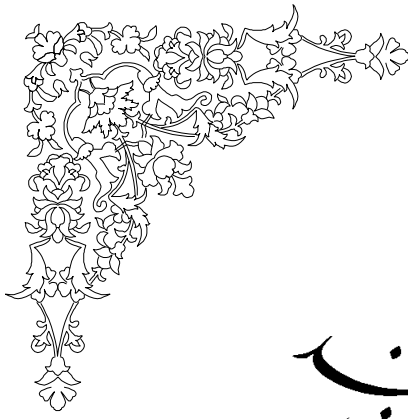

شوان اسارگان میکشمار
براست تا حردا تن را

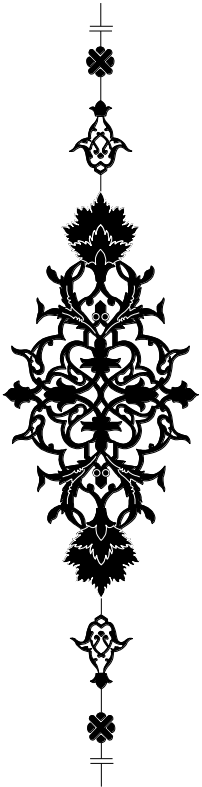
س از نمه شوان که نیامی
ز دیده است چون باران بارم

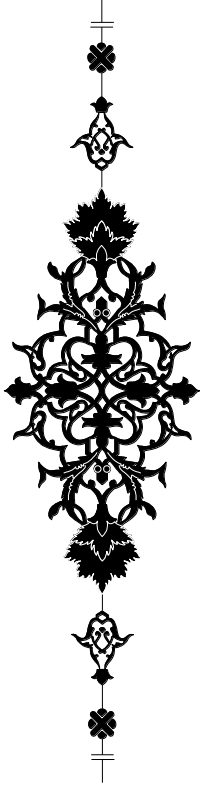

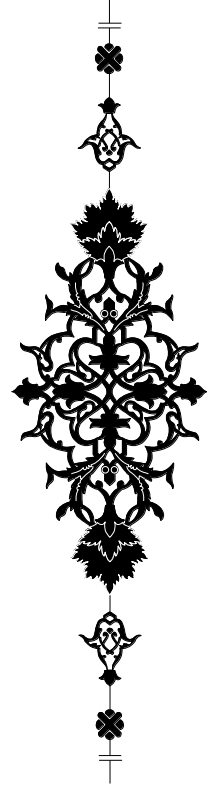
خوش از آنکه هزار زرد
ز حریفی و انویسند و خواهند

خوب چون
از این کوه گل رود آب و چرا
زهند اندر سیاهان

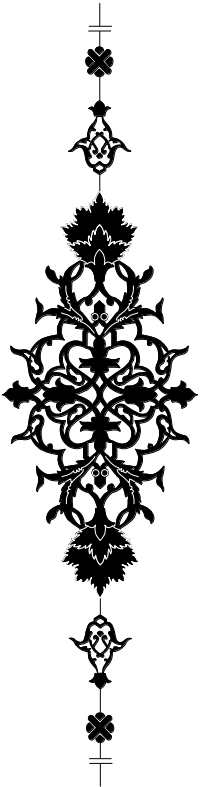
ولی در مکر
چو در مکر
نخچه

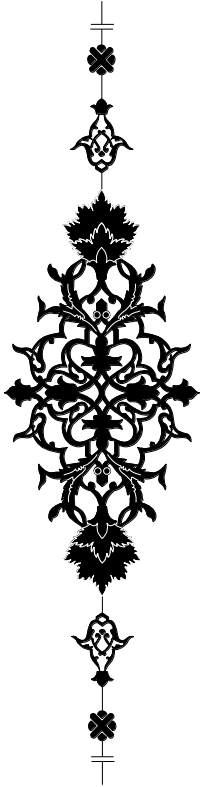
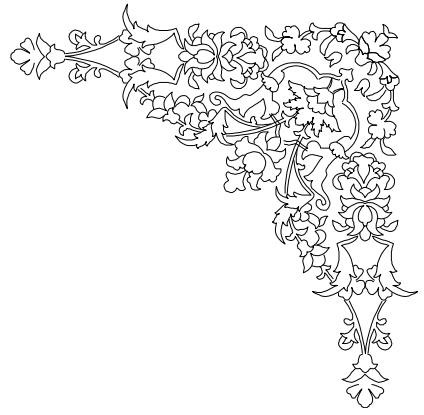
[illegible]

خدا یا و رکبان هم
 یدین چایانی و رکبان هم

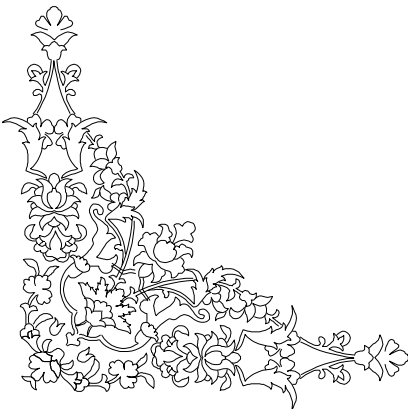
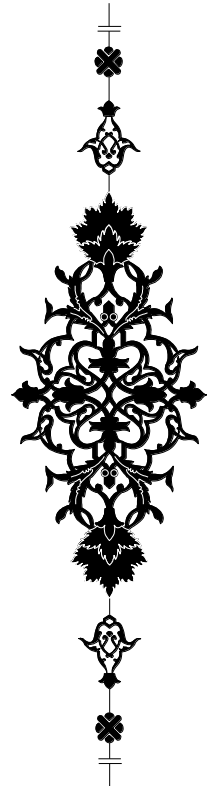
یکه از در برانست سوختیم
 یکه از در برانی و رکبان هم

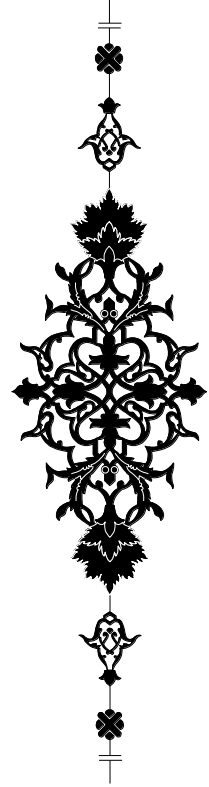

بهار آید به شاهی سخی بی
بر لاله نزاران بلبل بی

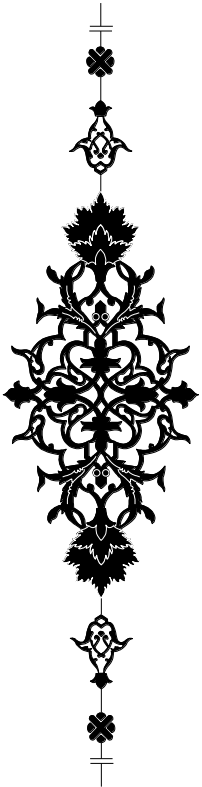
هر مرزی نیارم با خداون
میزنو، سوزدی بی

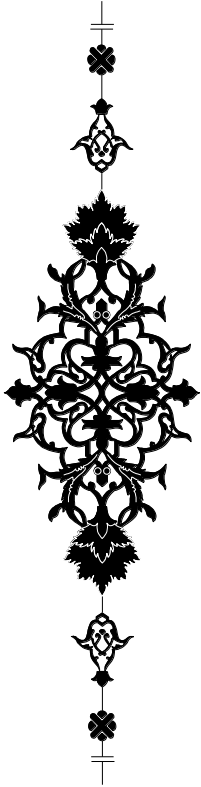
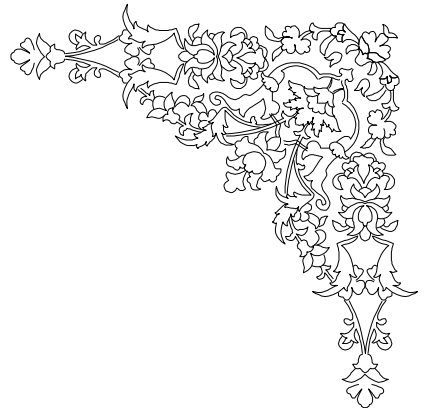

سپاسگاه دل پر درد مومین
شیرین سخاوت روی زرد مومین

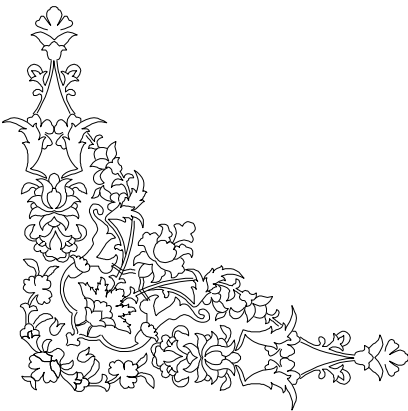
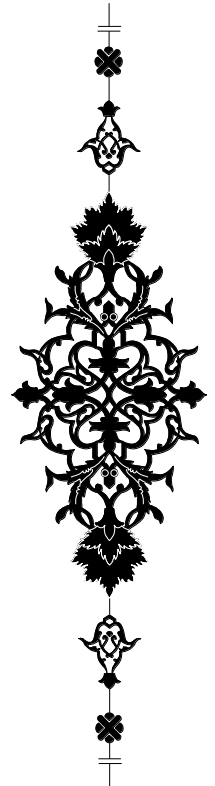
نغمه خوری آورد صوری
بمهر جان پرورد مومین

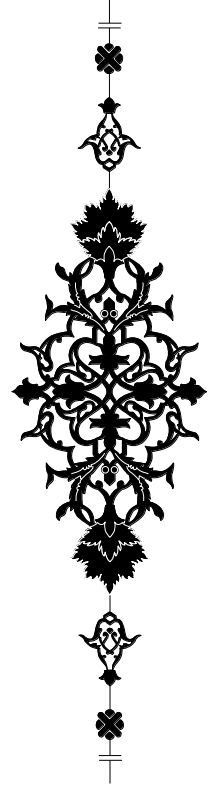
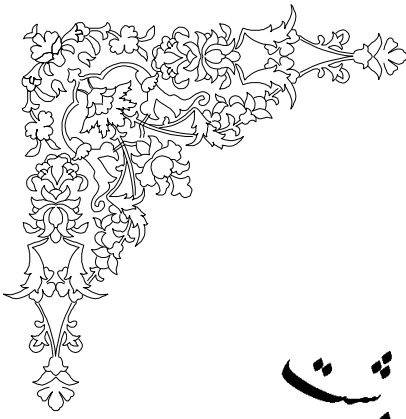

ز روی زلف تو مستخوّم ای گل
ز زلف روی تو دنجوّم ای گل

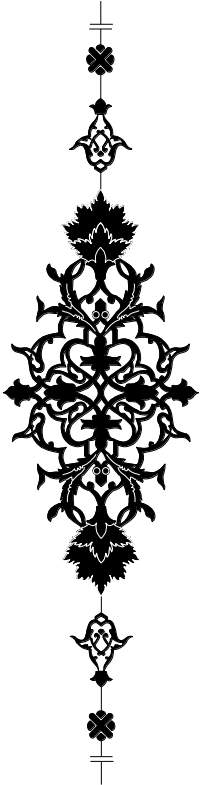
من عاشق ز عشقت بی قرارم
رسکی و من مجبوّم ای گل
تو چون

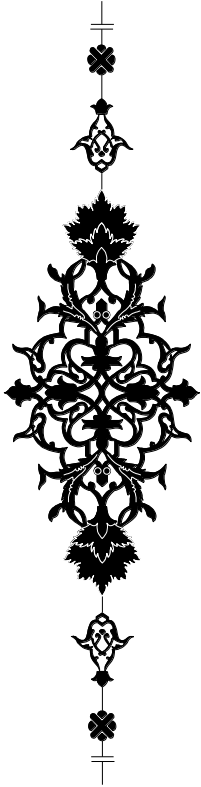
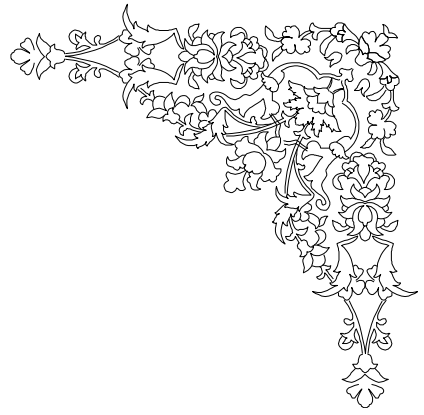

بهار آید، صحرای او در دشت
جوانی، صحرای بود و بدست

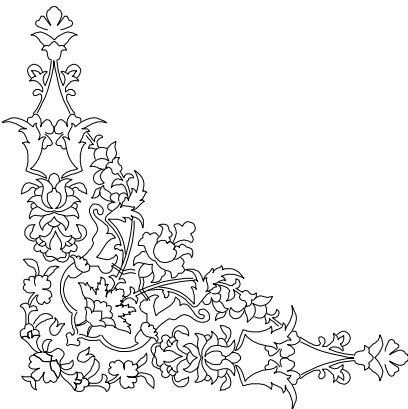
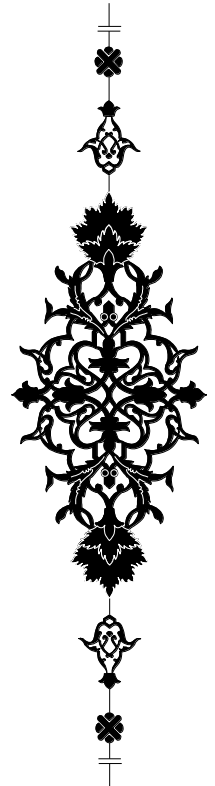
قصر جوانان لاله رویه
دیگر گلرخان آید، گلگشت

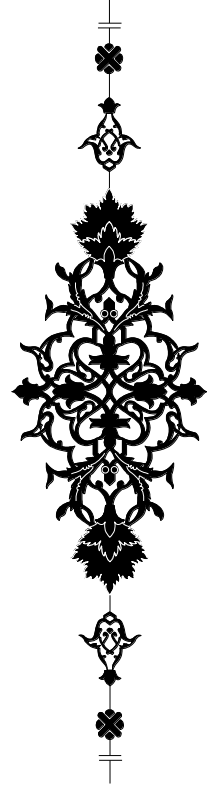
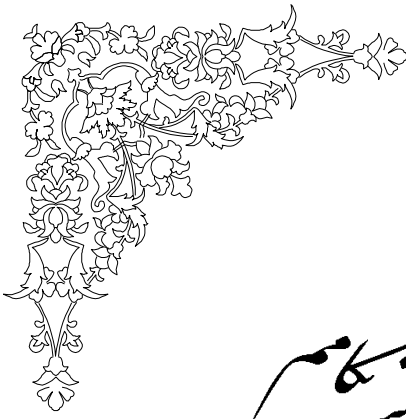

سزده
 اگر شاهین، پسر زدرک
 سزده

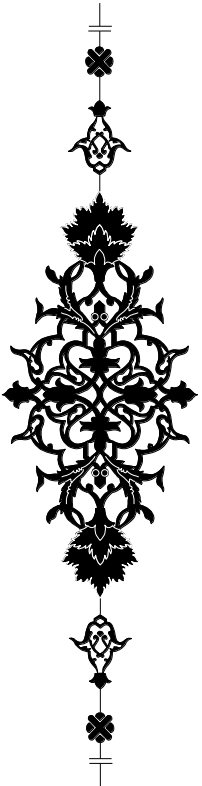
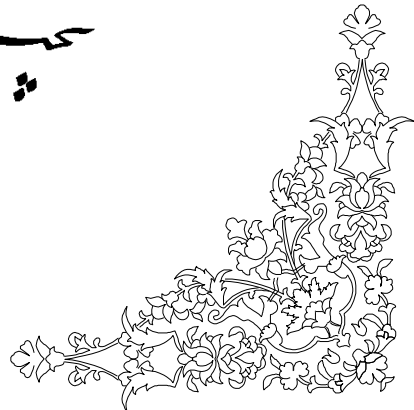
اگر صد سال در دنیا مانده
 در آخرت

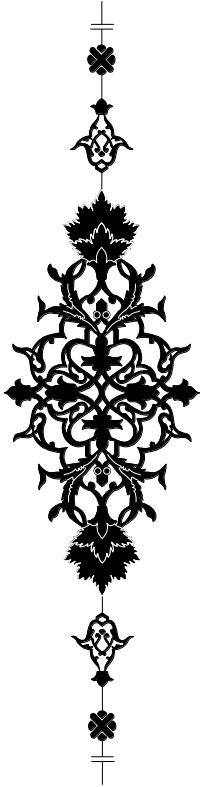
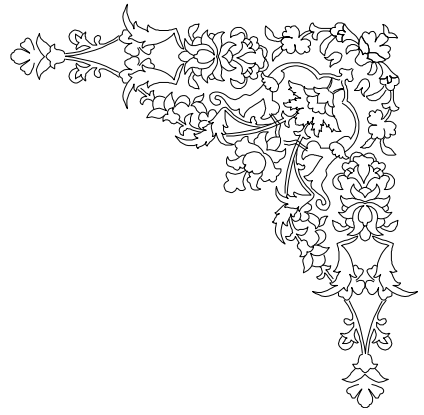

وای ازین دل که ننی هرگز کلام
وای ازین دل که آزار و دمام

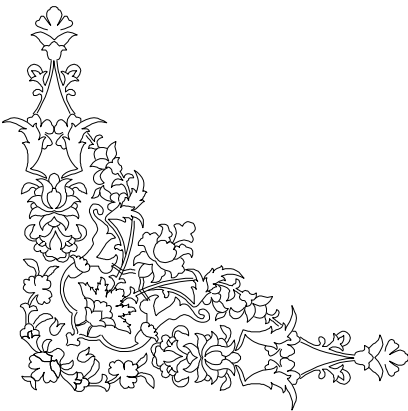
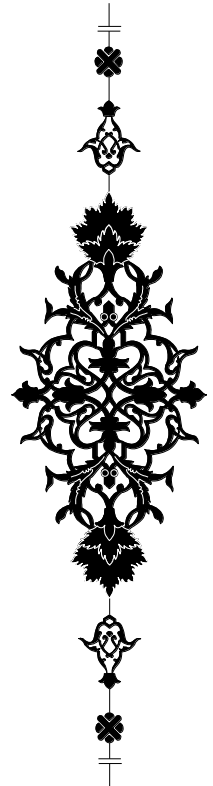
وای ازین دل که چون مرغان وحشی
بچیده دانه اندازد بدام

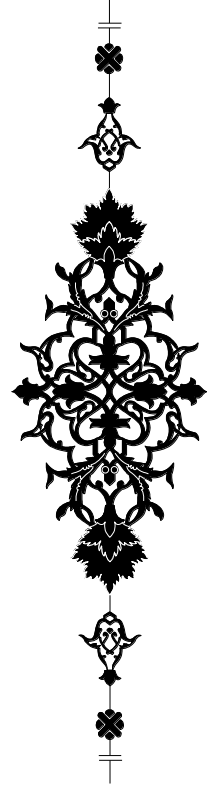
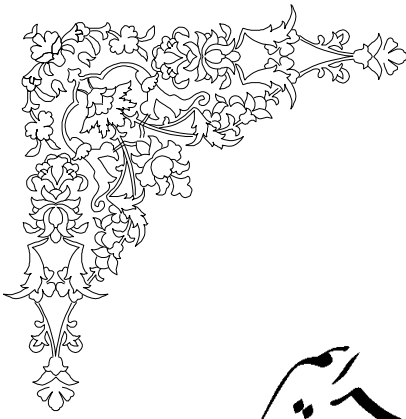

مویه یارم سیه یاری ندیره
مویه دردم سیه یاری ندیره

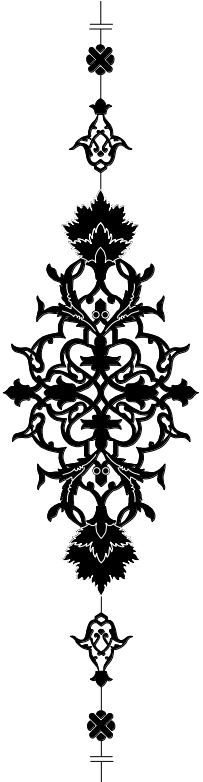
همه واجن که یارت خواب بازه
چه خوابست این که بیداری ندیره

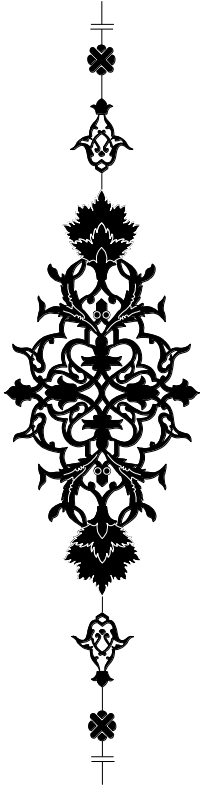
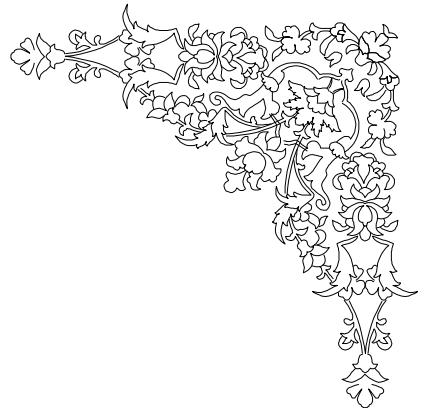

کسی نالان
نمیدانم کسی گریان
چو کردان چو ایم
چو ایم

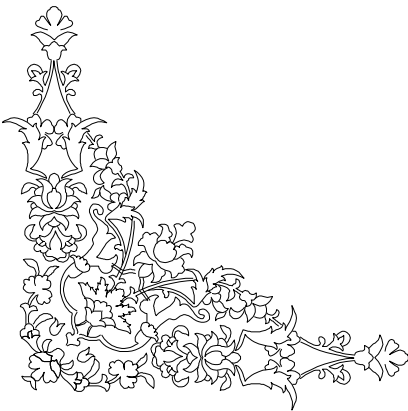
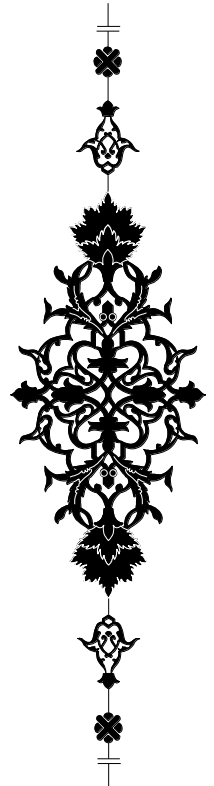
دردی بدوران یافت درمان
دردم موکه بیدرمان
چو ایم

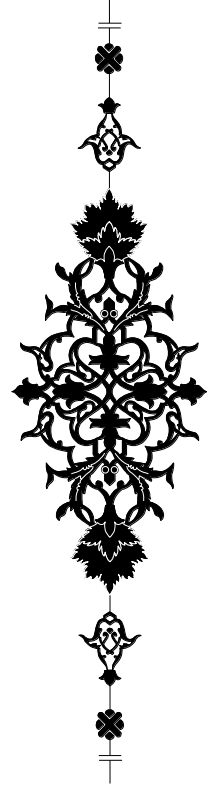

دل از دست غمت زیر و زبر به
 خجستان اسکر از خون جگر بی

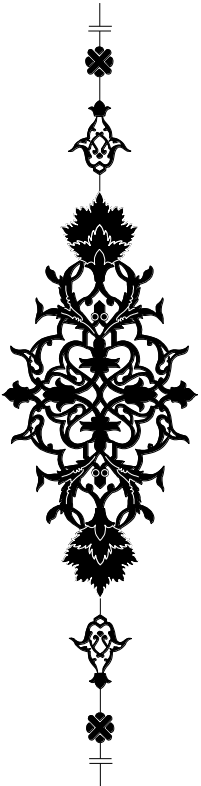
هر آن یاری چو مورزار دیره
 دشت چو عصب جاش پر شر به

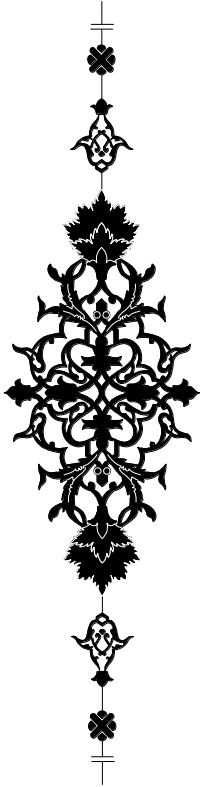
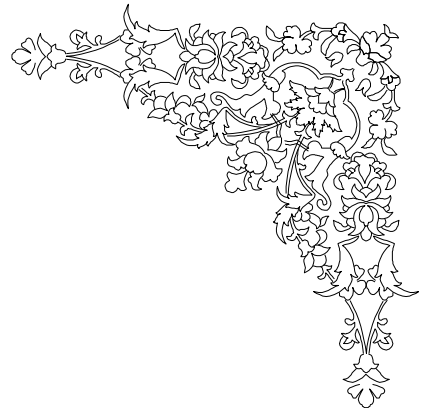

دنیای دنی کے مانی بی
سر دامن بر جان افسانی بی

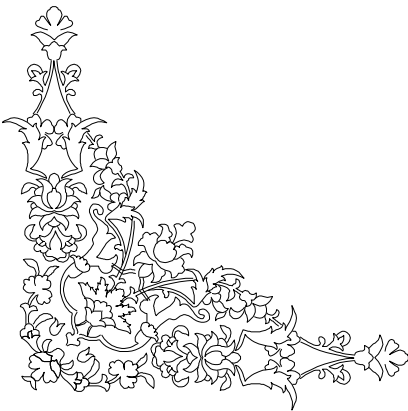
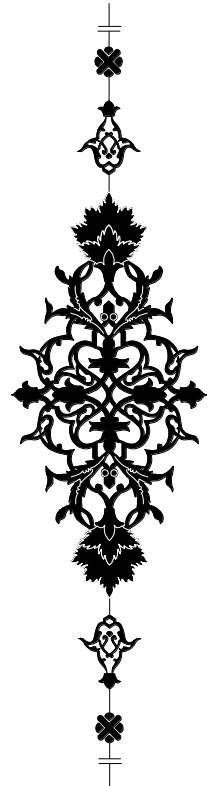
نیرا
ہی لا تقطوا خوالی
دلایا دینا ہم خوانی بی

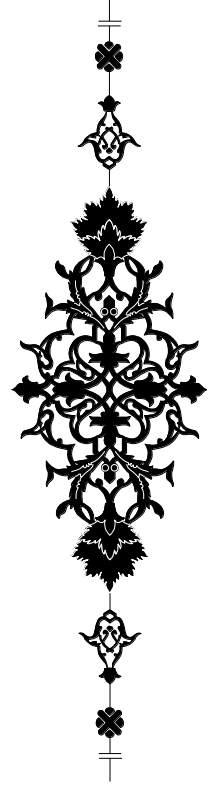
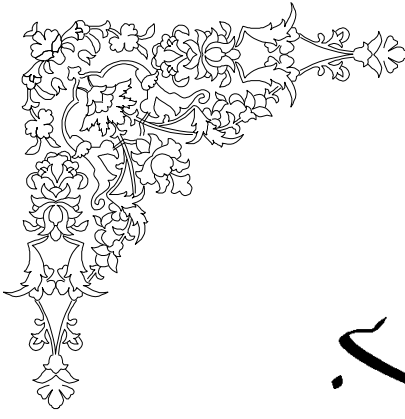

از آن روزیکه ما را آشنایی
بصفت چهری ندیدم
غیر از

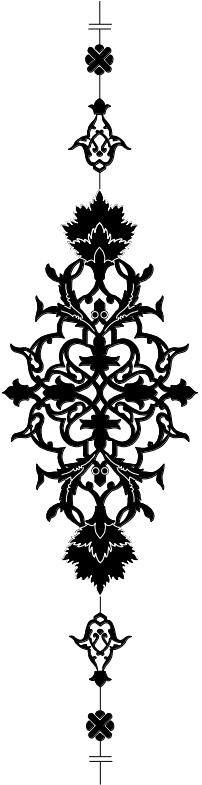
خداوند با حق است و چارت
زما بگذشت دیدی ندیدی

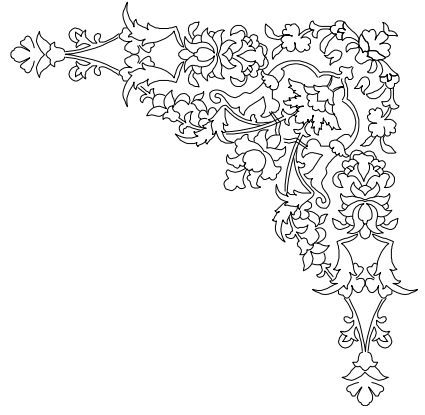

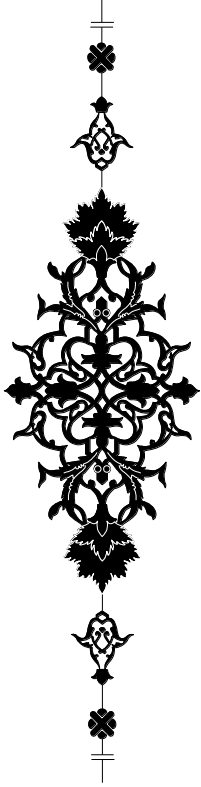
خدا کی کہ مکاش لا مکان ہے
بحسب حال گمراہان ہے
صفا

پیدا آئندہ روز و شب و خلق ہے
کہ بہر ہر روزی رسان ہے

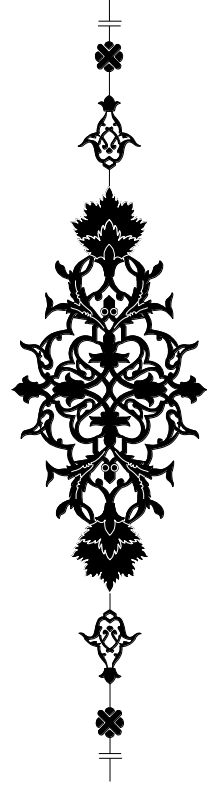
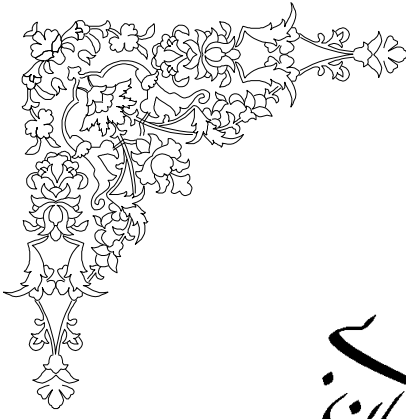

دل ار شقت نزاره مرده او
روان بی درد عشق افسرده او

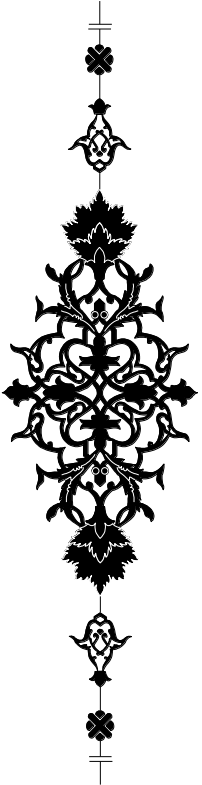
بمسک زرد گلشن آواز
سر کل بی عشق حق پر مرده او

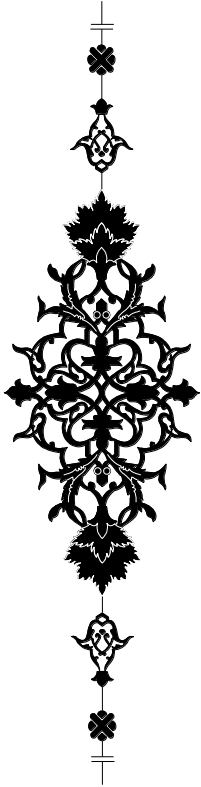
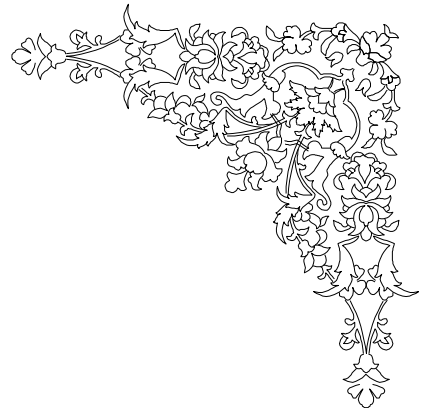

ہزاران لالہ و گل در جان ہے
ہمہ زیب با تخیم و کمران ہے

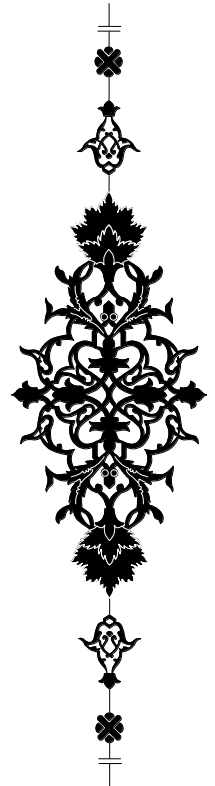
غ
الائہ موبینائی در این باب ہے
سراپا از رزمۂ الکلبان

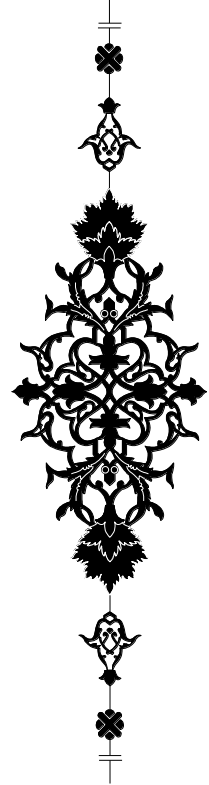
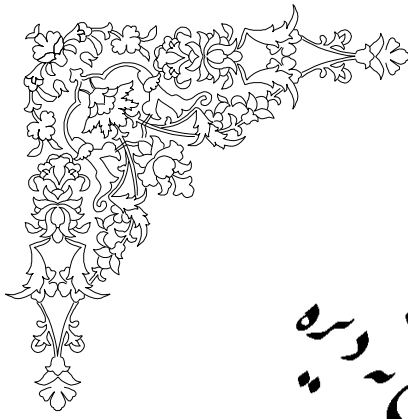

دل عاشق به جامی سازد
خمار آلوده با جامی سازد

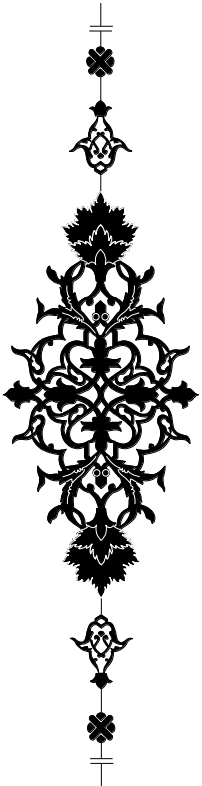
مرا کفایت تو کفایت
ریاضت کشید با جامی سازد

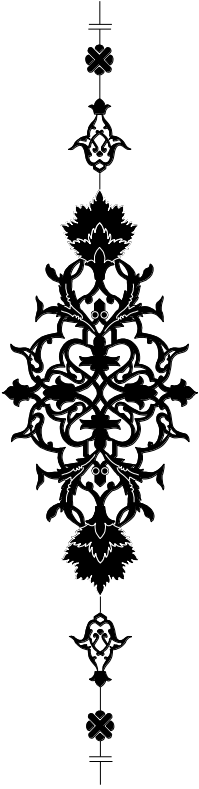
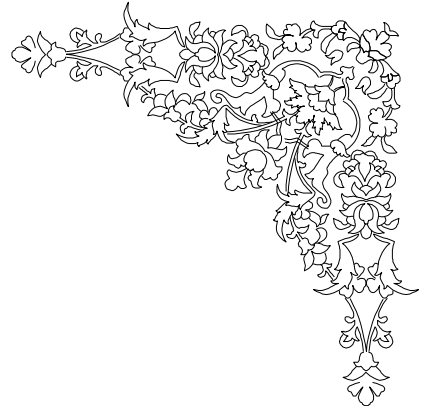

درم تیه اسم داغ تیه دره
سکل باغ تیه دره
درون تیه

دو نیم آلاک زاران لاله تیه
دو نیم آلاک داغ تیه دره

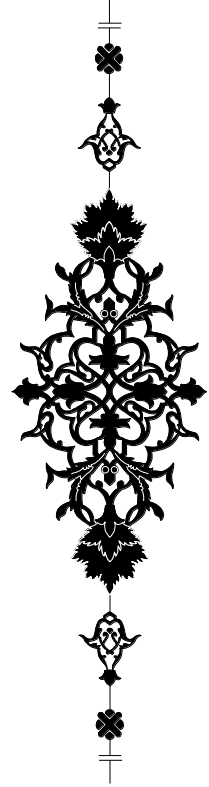

عممت حبیبی و مزار دلم
محبت و مزار ویدم

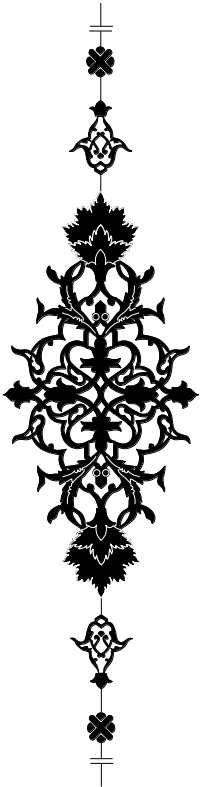
عممت مبله که مویها
میرزا باریک الله مر حب عم

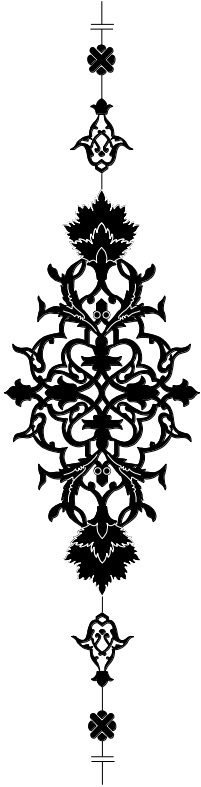
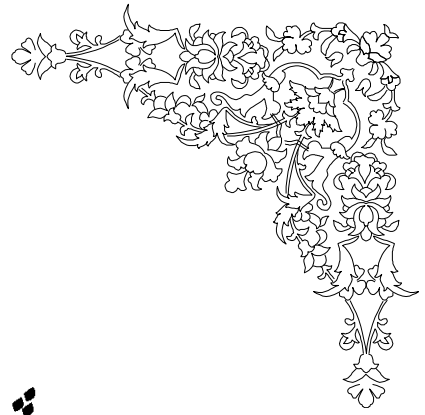

نعم الم نصیب جان مایی
بدور ما فراغت کسیایی

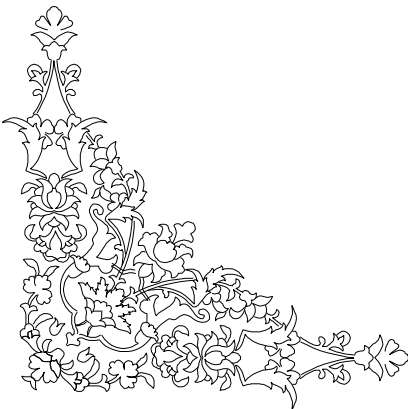
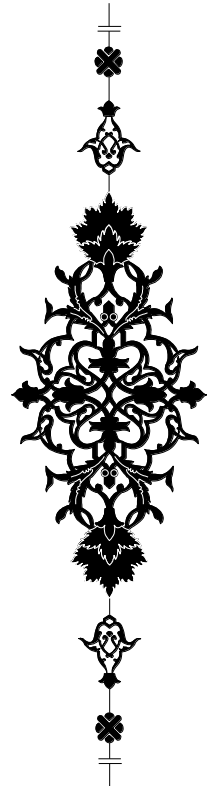
رسد خنیدرمان درد هر کس
دل مایی که دردش بی دوا بی

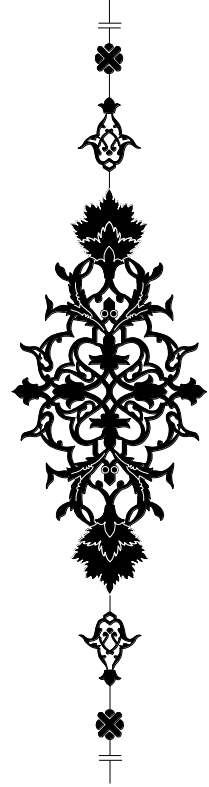

شیرین
عزیزا که
دو چشم جایی
سین

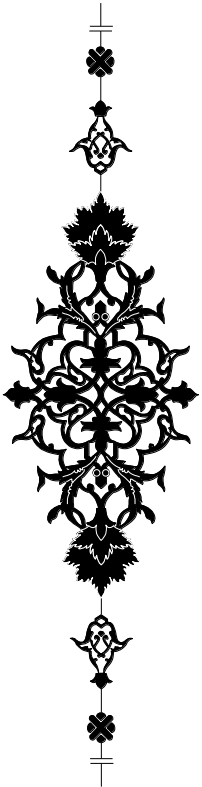
از آن
که غل زبانی
شیرین حار که
بایست

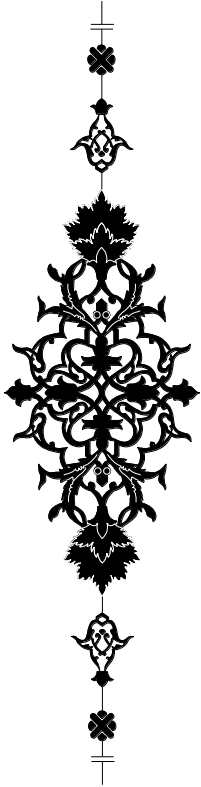
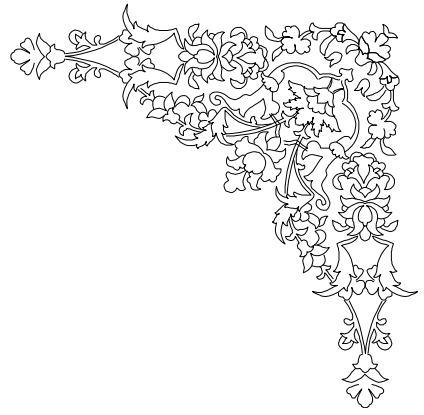

ز دست دیده و دل بر دو فریاد
که بر چه دیده . . .

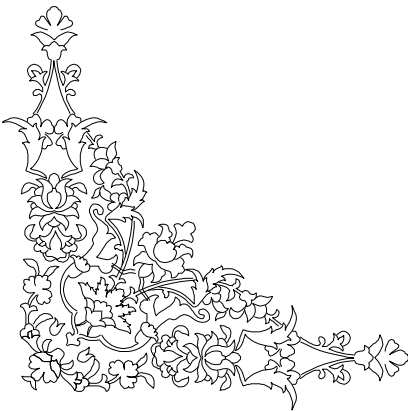
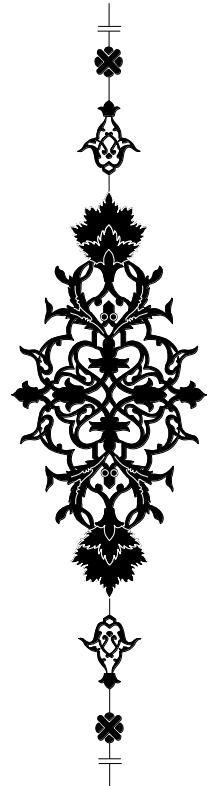
نشیش ز فولاد
سازم خجری تا سر کرداراد
ز زخم بر دیده تا دل کرداراد

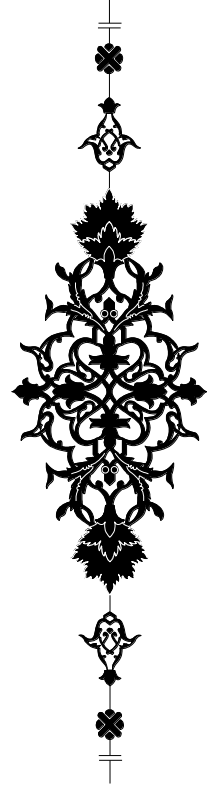
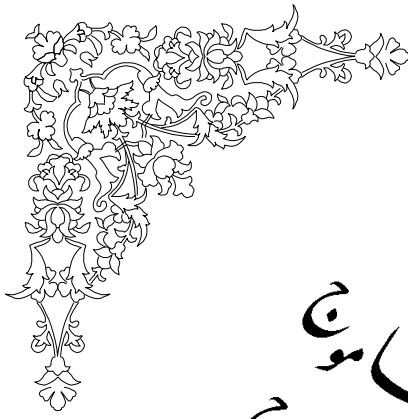

تیمیار بستان گل مروارید
دشمن سر زنبوی
و کر روید

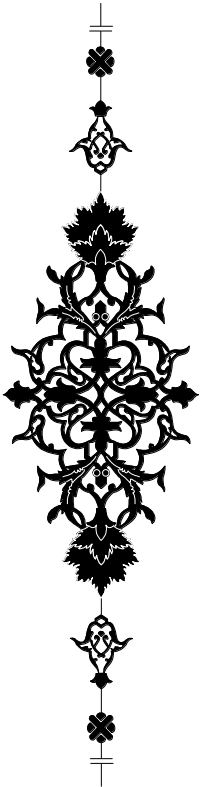
تیمیار بستان گل مروارید
دشمن سر زنبوی
و کر روید

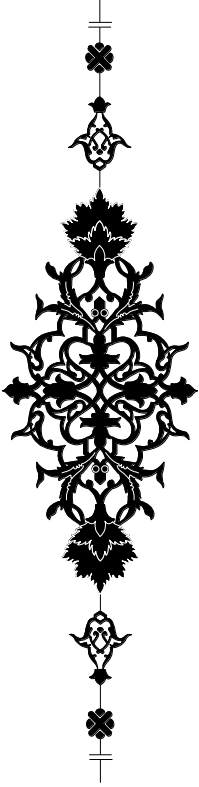
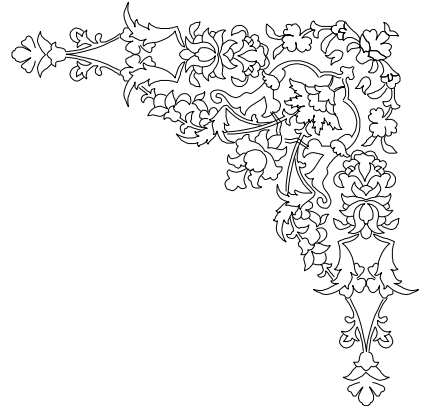

ساج
 تیکہ شے موچارہ شے کرم روج
 کر این باریک سوارا چون

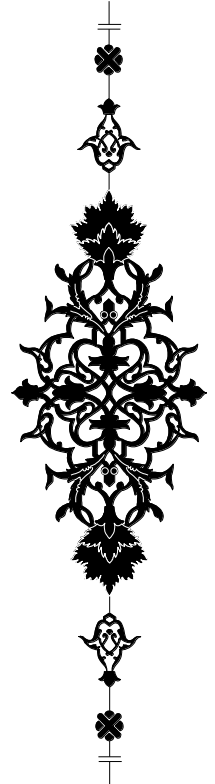
کسی واجہ کرمی این روج آو
 کسی واجہ کرمی کزوانہ روج

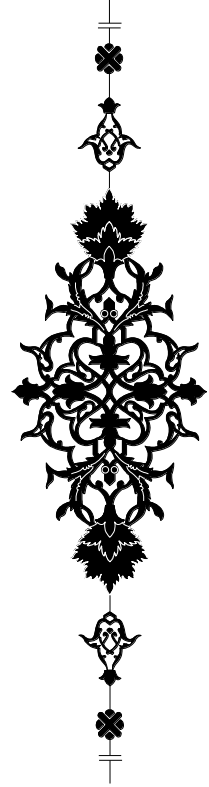
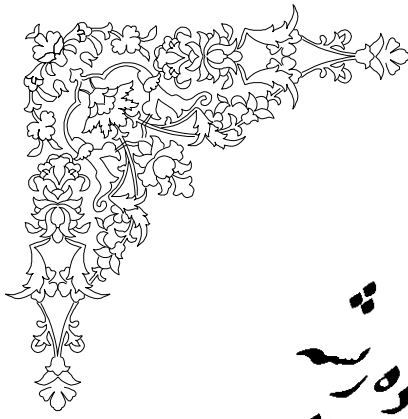

میاں دست ازین عالم بداریم
میاں پاپے دل ارسل براریم

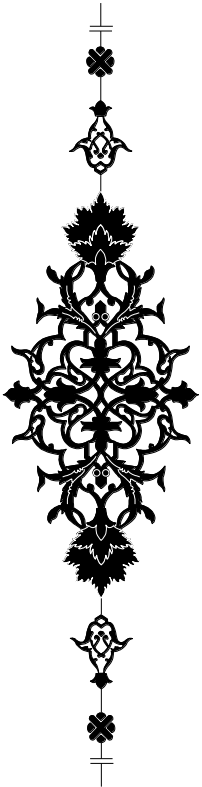
میاں سرداری شہ ساریم
میاں نبی کے کوئی کاریم
میاں محم

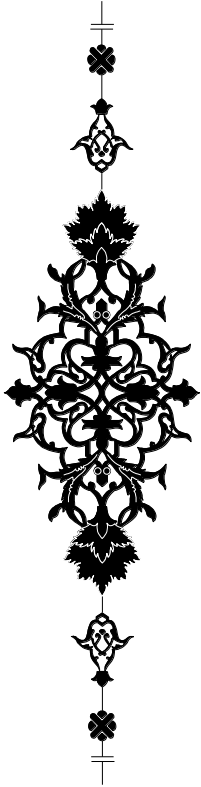
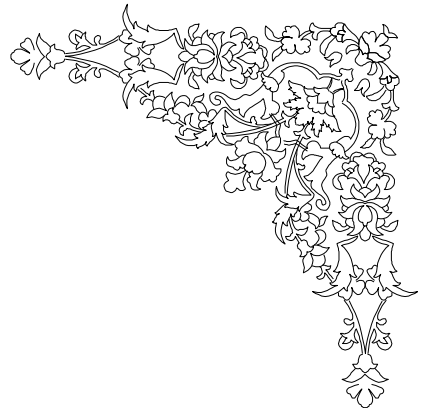

دست غم بر جام برده
بدرگاه خدایم رسید

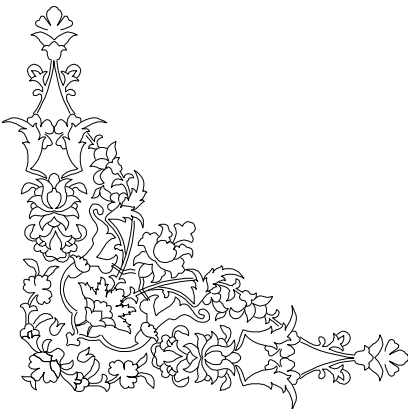
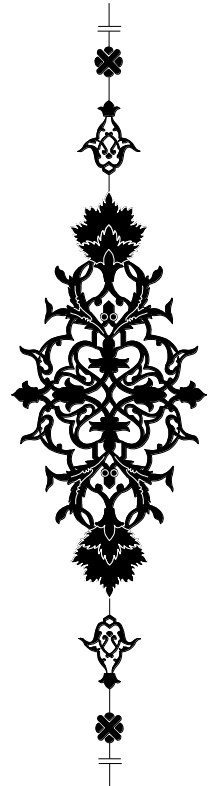
ز قیاس قدر یکدیگر بدانند
این سنست و آدم شریک

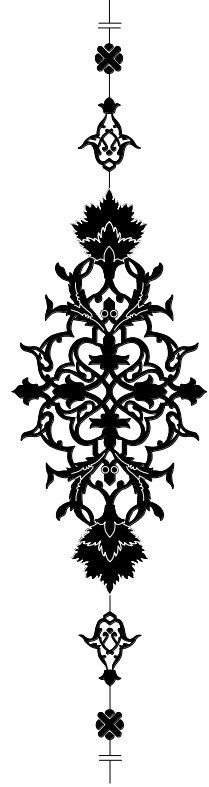
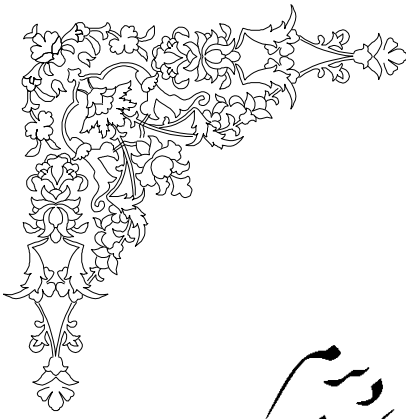

شادیم
دلی نازک سان
شکر زب دیم
سر آهی

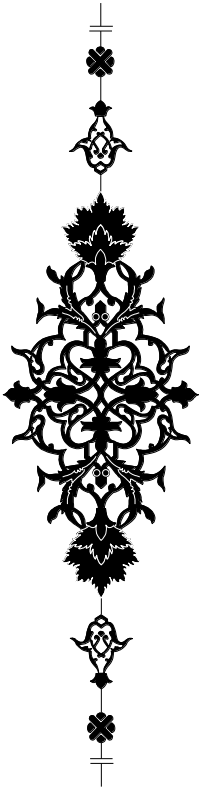
شکر بود خونین عجب نیست
سر گریه در خون
موان حکم

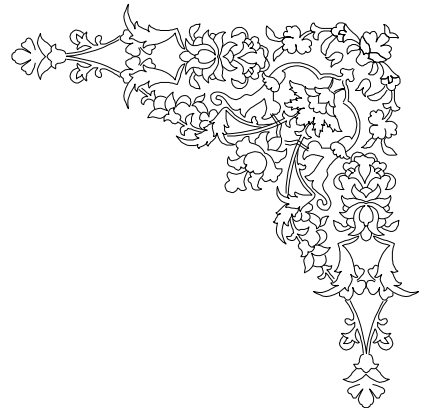

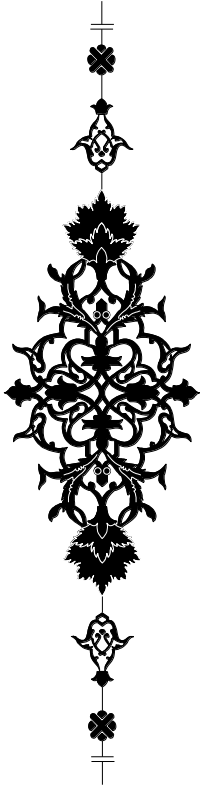
موز قلاویں پیش دیم
 گز از برک و باران پیش دیم

اگر لا تقطو دست من
 موز یاقوت از دست دیم

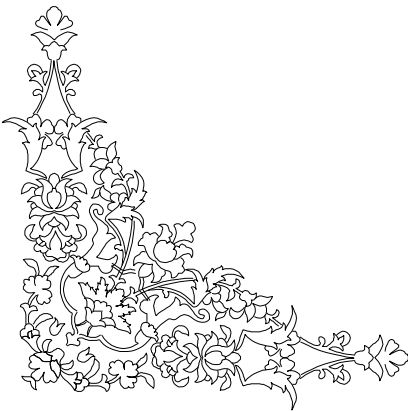

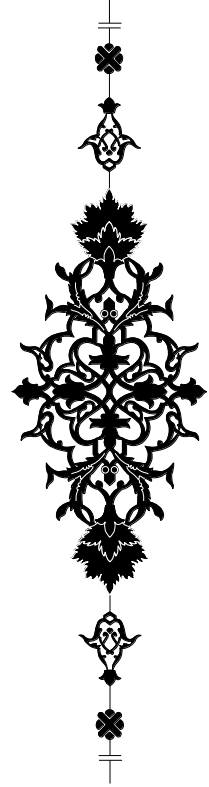
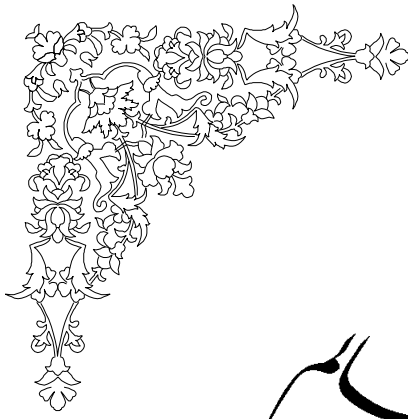

حد از روست ای ماه دل افروز
نه روز از پیش هم نه سوار روز

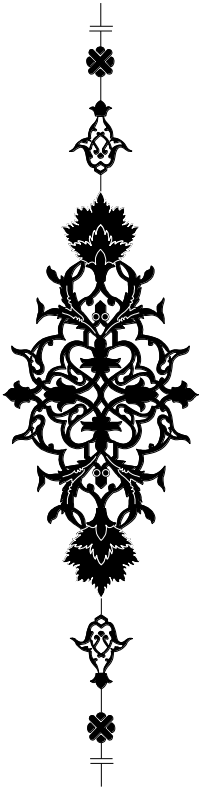
وصالت کرم کرد پیش
همه روزم بود چون یار روز

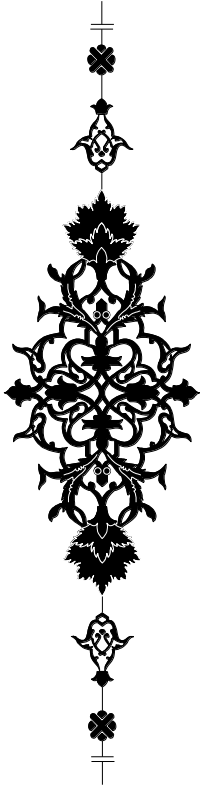
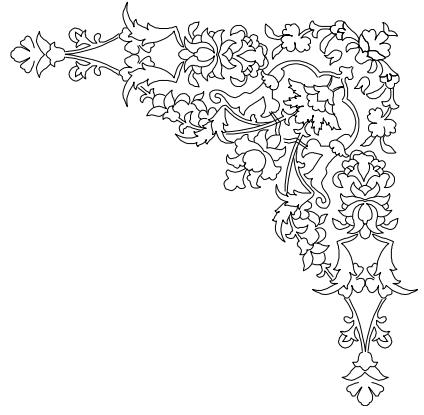

میرزا سید دلاور چوین
میرزا بی حاصل چوین

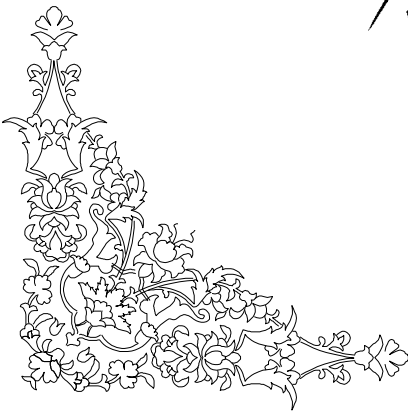
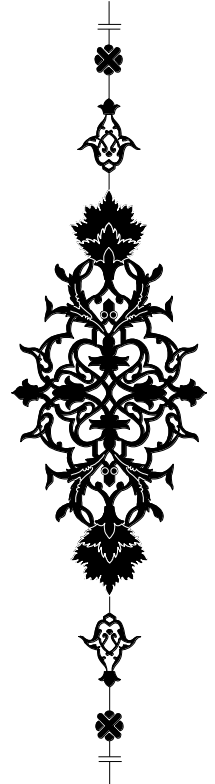
بُکلی شیدا ز ناله
مکه دور از کلام چوین

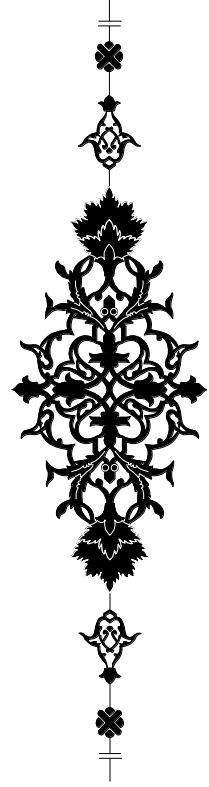
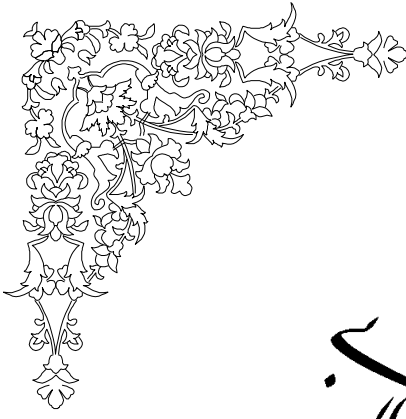

گر آئی جانست و انواجم
و گرنائی چیراست که اجم

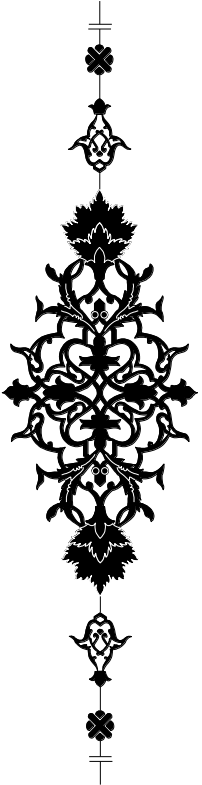
یہ سردی کہ داری بردم
بہر یاسو جم بایا جم

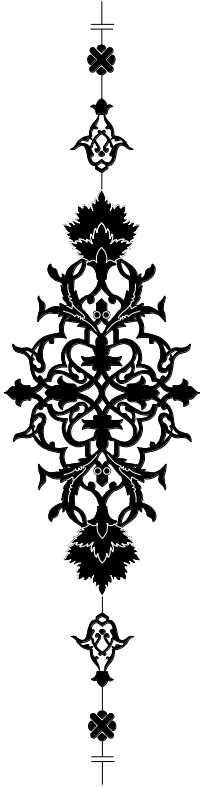
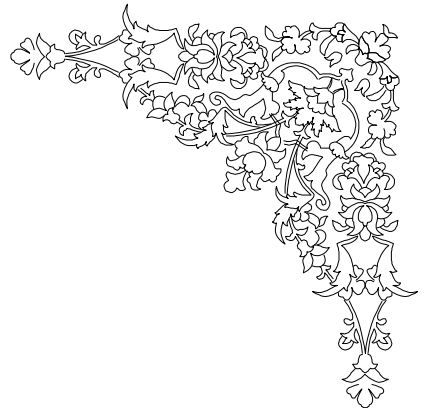

عاشقِ آن بہ کہ دایم در بلا
ایوبؑ آسا بکیرمانؑ

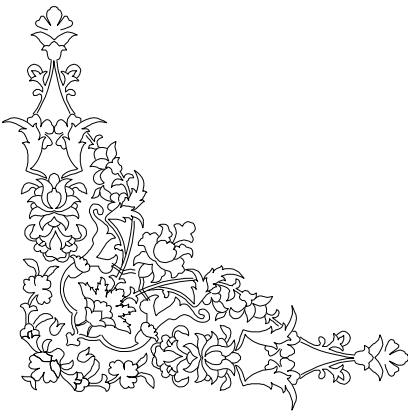
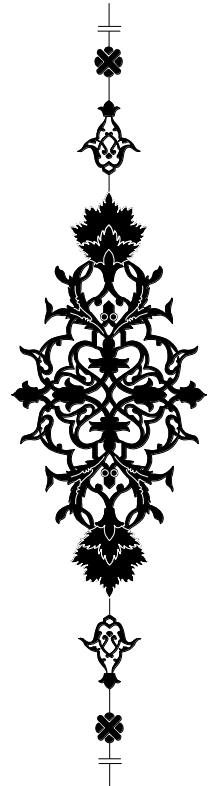
حسنؑ آسا پیش کاہ زہر
حسینؑ آسا بہت کربلاؑ

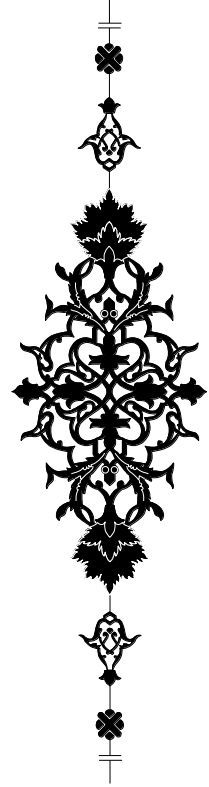

دلم از دست خویان کج وید
مزه بر لبم زخم خواره ری

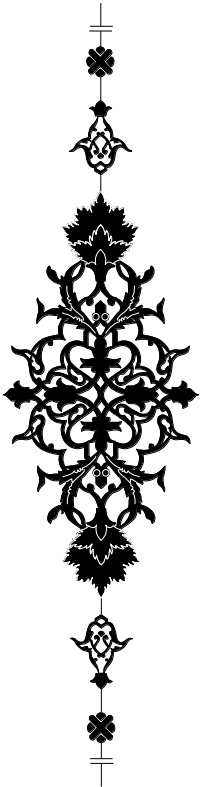
دل عاشق سال چوب تربی
سری سوجه سری خواره ری

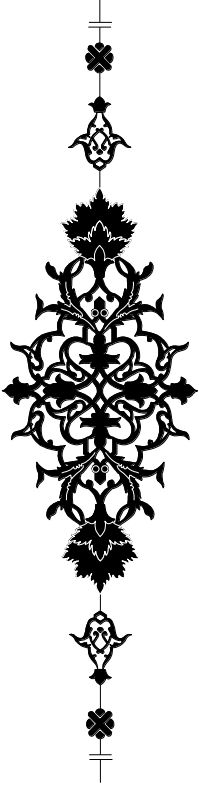
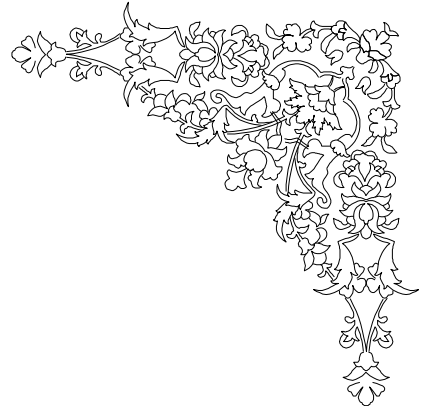

پیشم کہ چشم و از کون بی
پیشم کہ روم روم بی

شدم آوارہ کوی محبت
ز دست دل کہ یارب غرق خون

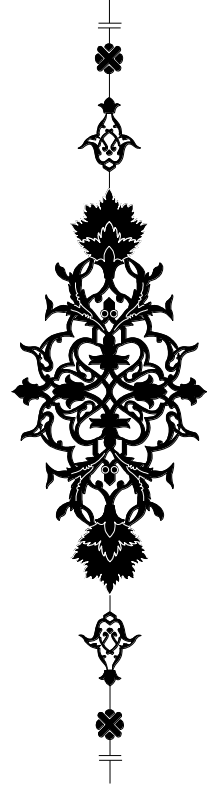
سید
پیشو دلم
دومى
کران

هزاران
زبان
حق باو
نمى
زبان
زبان
زبان

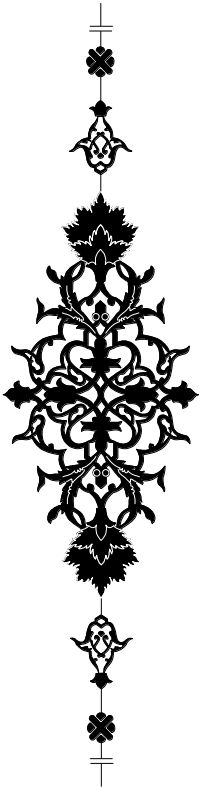

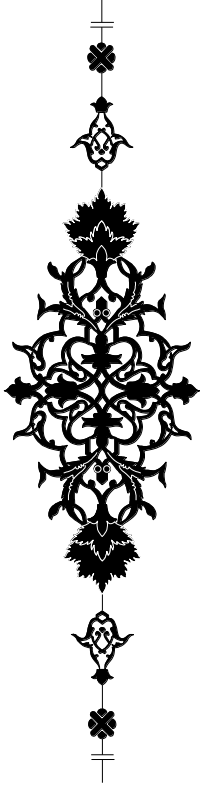
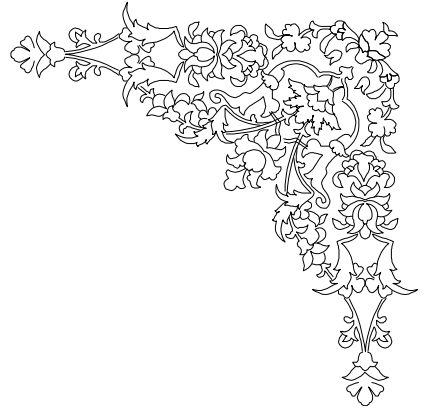

مَواَسمِ اَن اَدَرینِ مرغی کَفی اِحاا
 بوجهِ عالمِ آدَر بزمِ با

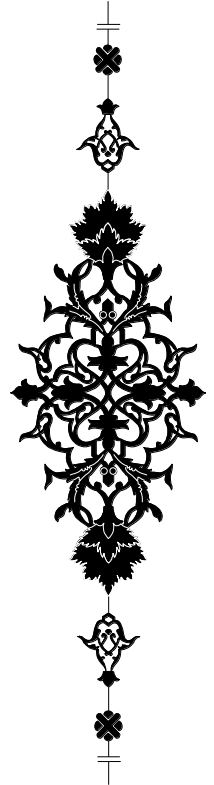
مَصورِ کَرِ شَمِزِ کُشن
 بوجهِ اَرِشِ کُشن

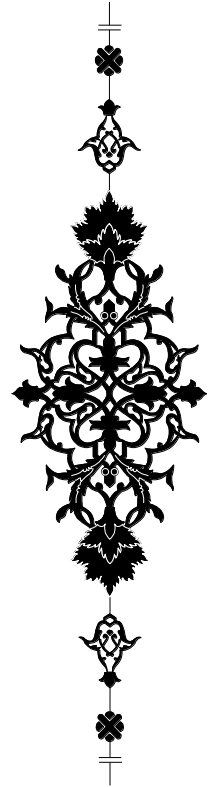
درامد دل راه و دیده را
شراب عیشم از خون جگر

سویت زندگی با من پس از مرگ
پیرا کر بر من حکم کز زبانی

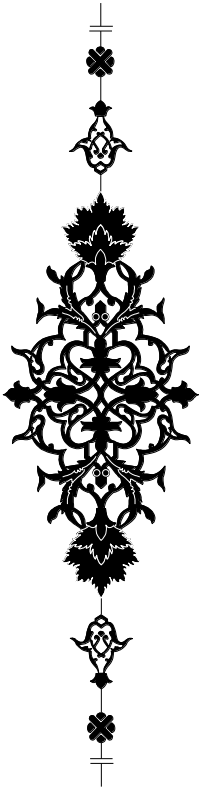

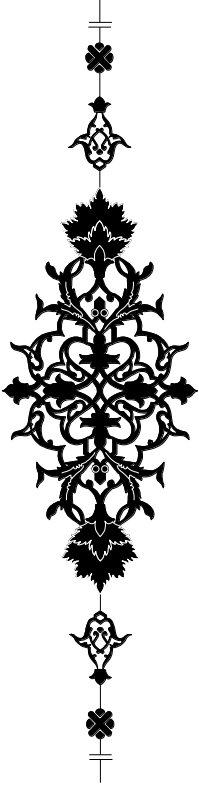
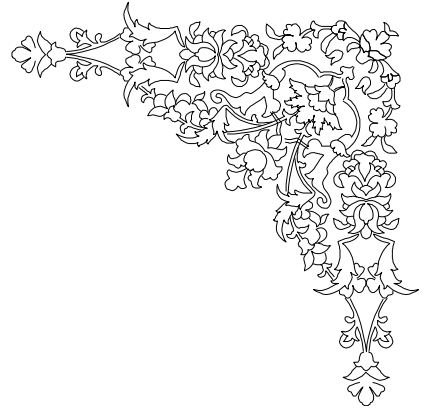

تغیرستان کز مردم کم پیش
 ز دست درویش دیدم.

ز درویش سخن در خاک رفت
 ز دست دردها کس نصیب پیش

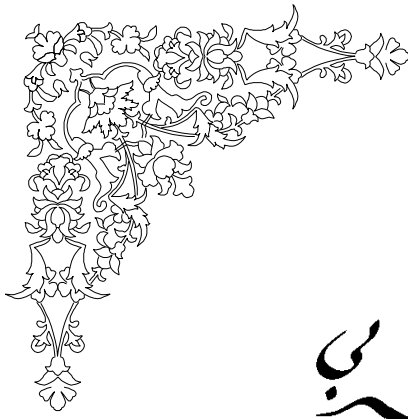

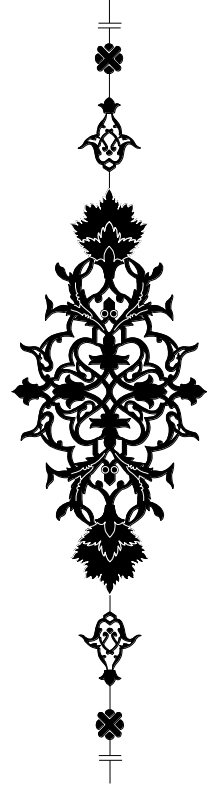
یکہ مسمئی نیم چرائی
یکہ مسمئی نیم چرائی

یکہ مسمئی برداغ ریش
نہ پاش دل ریش چرائی

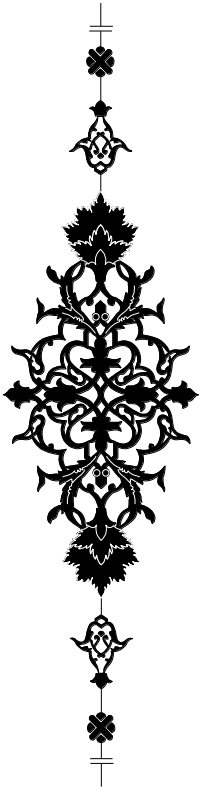
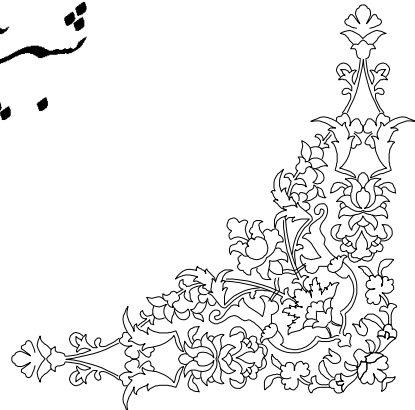

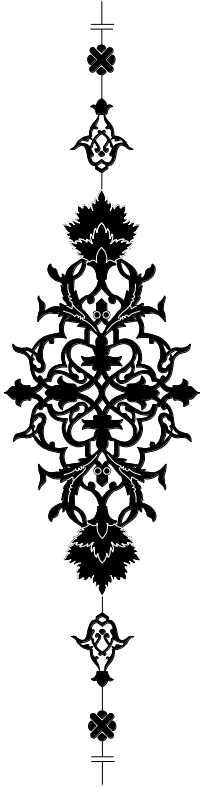
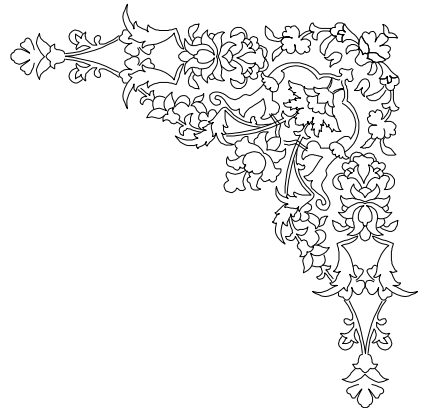

هر آنکس مال و جایش پیوسته
دش از درد دنیا رست

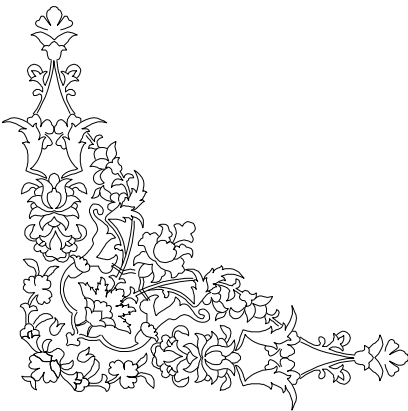
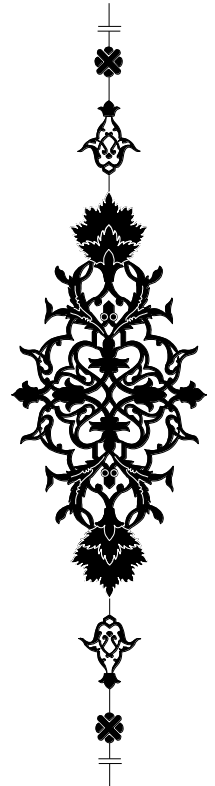
گرچه نسی چون خردوان مانج
شیرین جانت آخر پیوسته

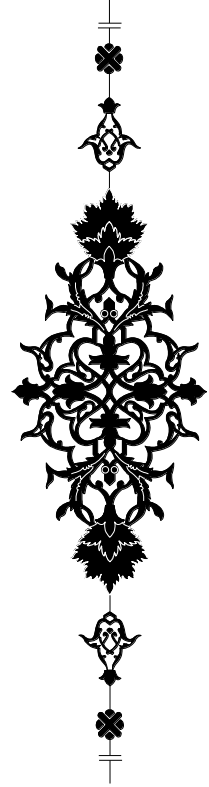
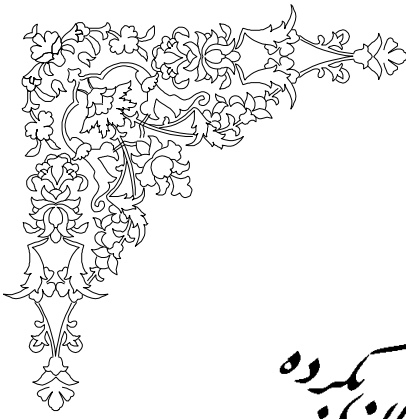

تیکدم دلم خست مانی
گر رویت یوم غم مانی

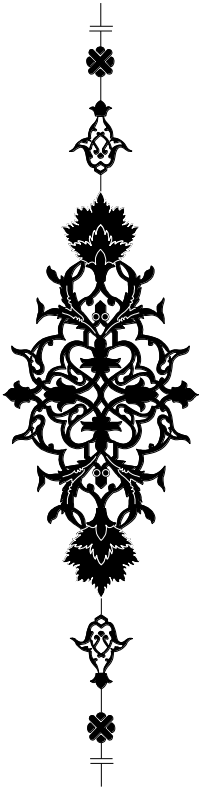
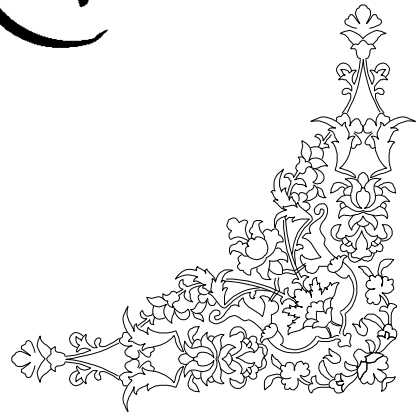
گر درد دلم خست مانی
دلی بی غم دین عالم مانی

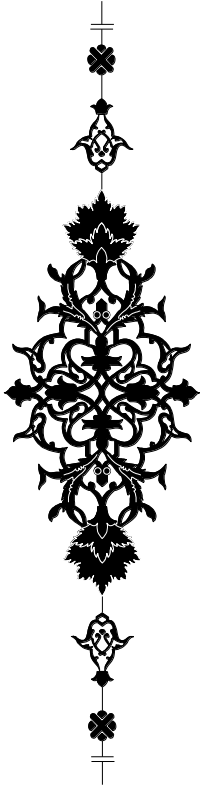
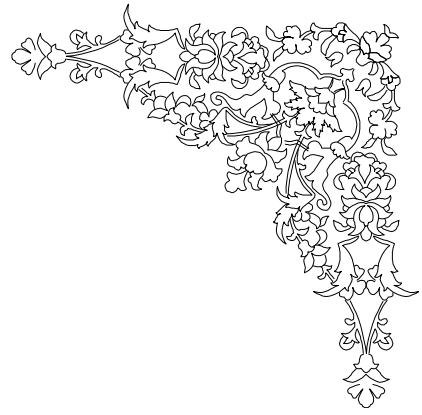

سرچون کوی دست دران کبرده
دلم از دست رویان برکنده

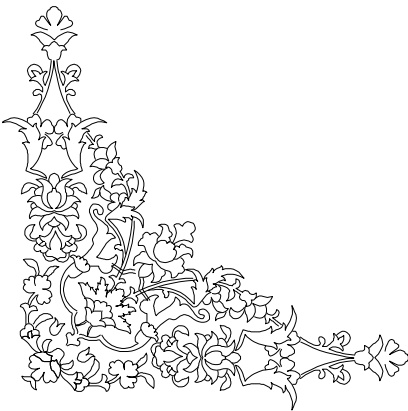
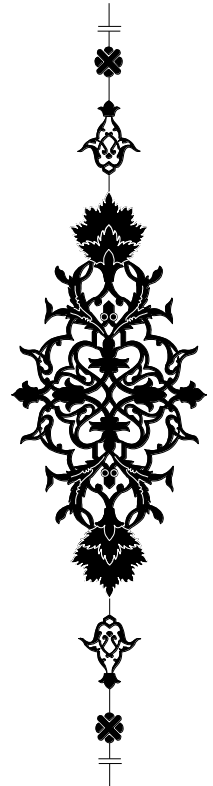
اگر دوران بن ابلان بماند
نیشتم تا که این دوران بگذرد

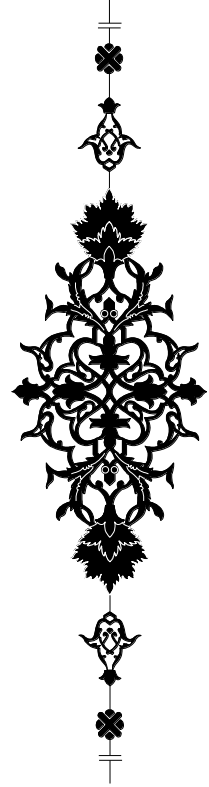
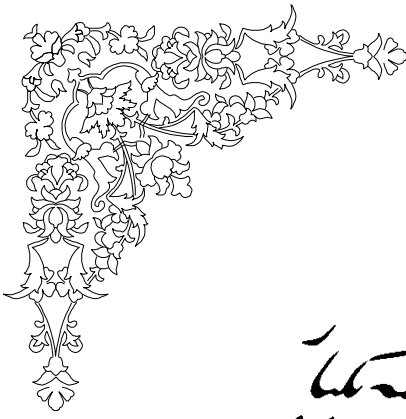

دلم از دست تو دیار غمینه
 خستنی و بستر
 باین

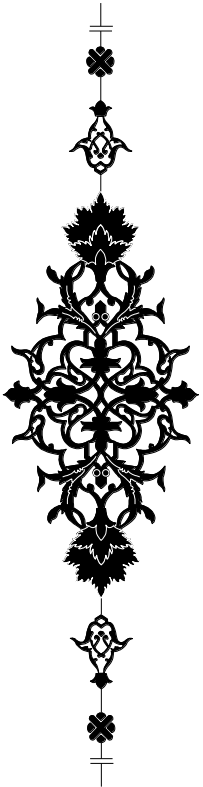
همین جرمم که موته دوست دیر
 گریخت دوست دیره حاشا

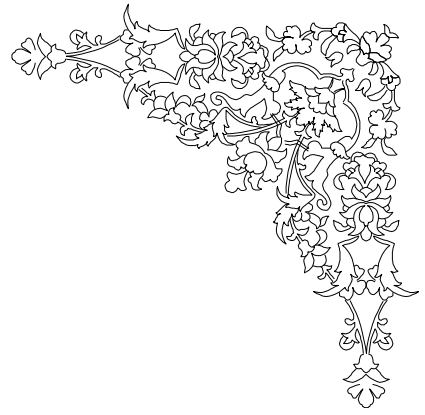

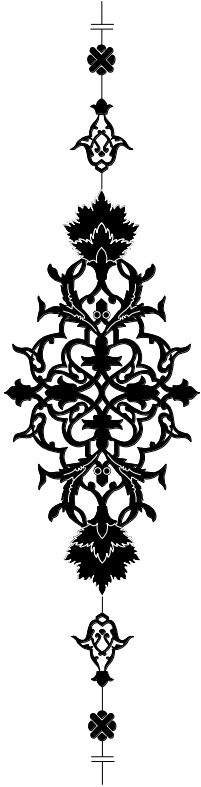
در دامنِ سحرِ سحر
غریبِ واسی و غم‌یار

غریبِ واسی چاره‌دیده
غم‌یار و غم‌یار و غم‌یار

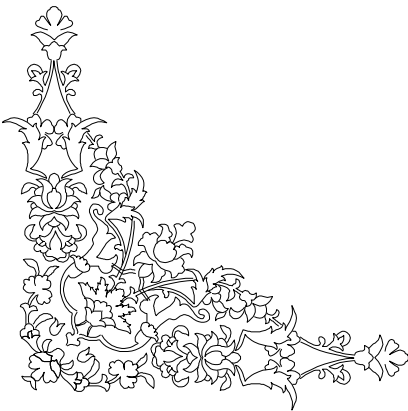

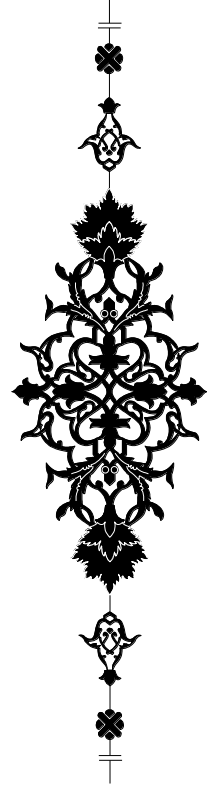
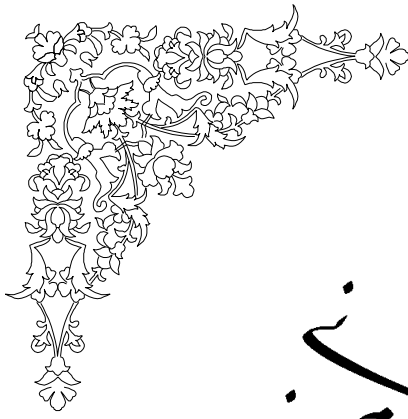

دلم از سوز عشق آتش جان بی
کلامم ز سر زار ان پسد دهن بی

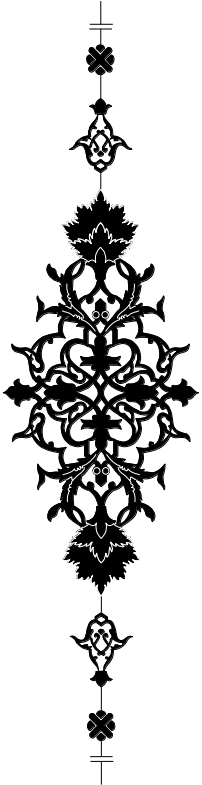
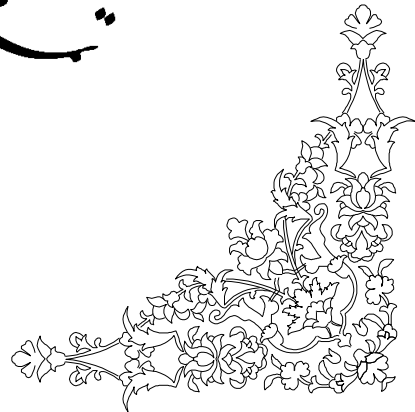
جان دستان که تابه بی بگردن
کنو مریه کس به زبان بی

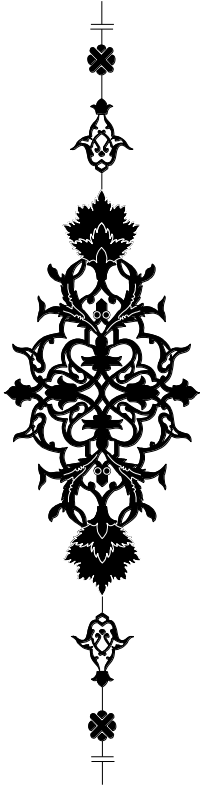
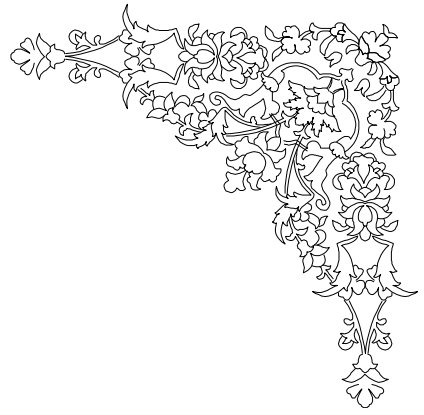

یہ کہہ دور از منی دل از برم نے
ہوائی یہ عرصت دیرم نے

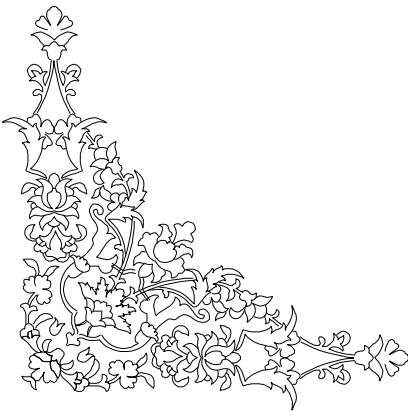
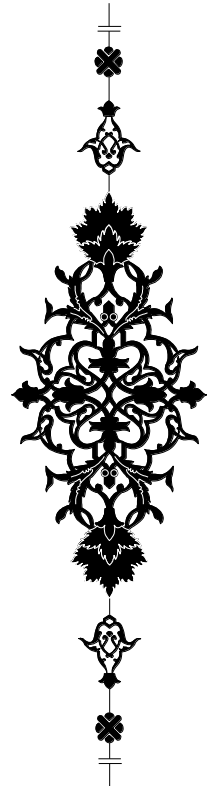
جانیت دیر کر نہ دو عالم
سنہای دیر جز دیرم

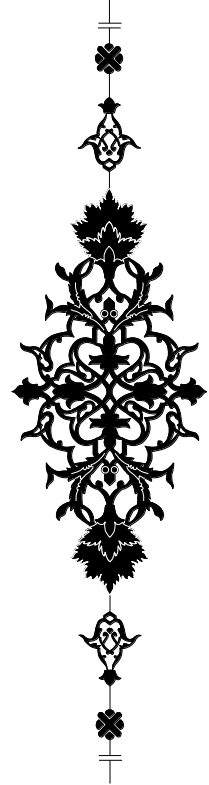
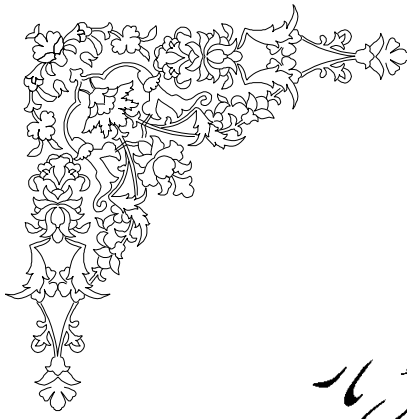

دلم بویل - شادی بسیاد
زرد و سخت ازادی بسیاد

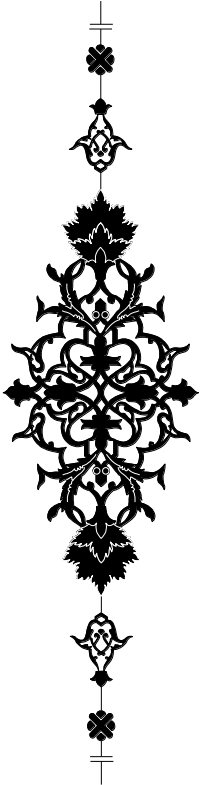
خواب آلود بیدار تو
سختی آردی بسیاد
آهی

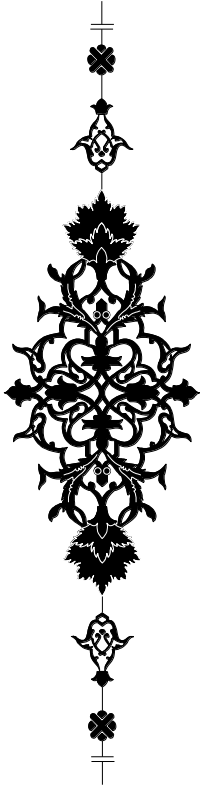
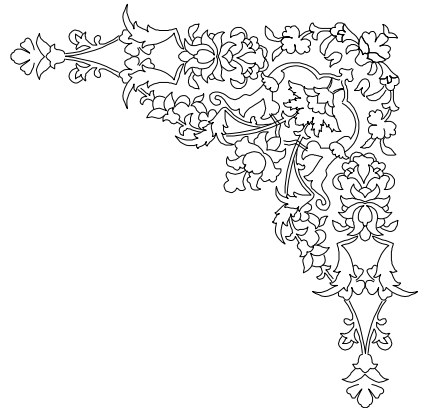

الاکہ کوہ سار ام توئی یار
نوشہ جو

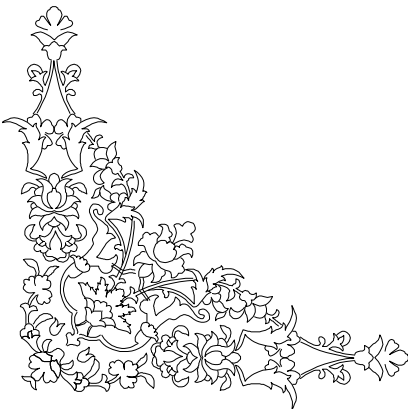
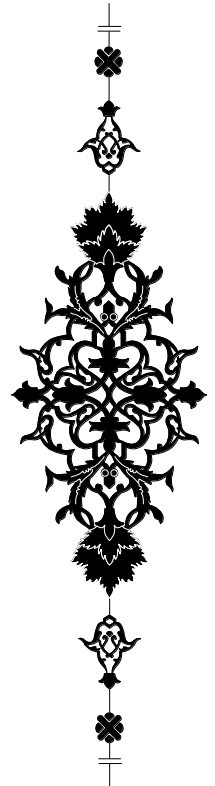
الاکہ کوہ سار ان بنفت عی
امید روزگار ام تو ہے یار

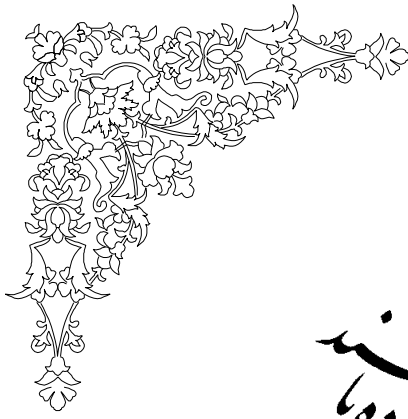

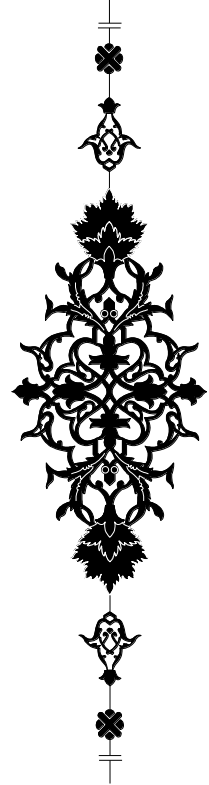
نمیدانم دلم دیوانه است
کسب آواره و در خانه است

نمیدانم دل سرکش است
پیرایه کس شانه است

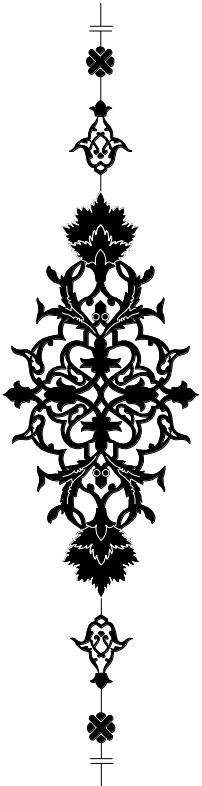

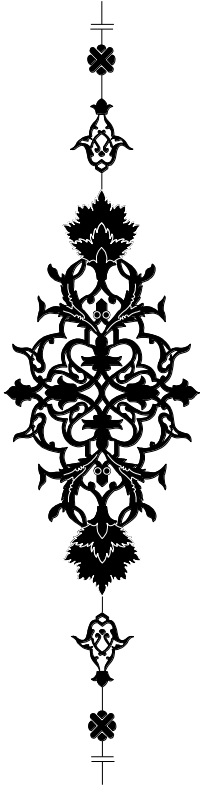
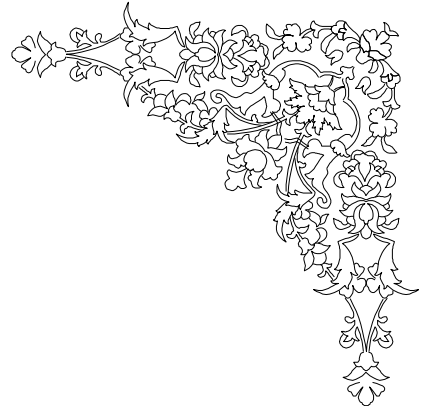

چو آن حکم که بارش خورده باشند
چو آن ویران که بخش برده باشند

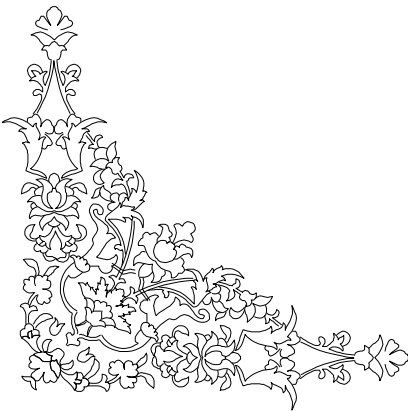
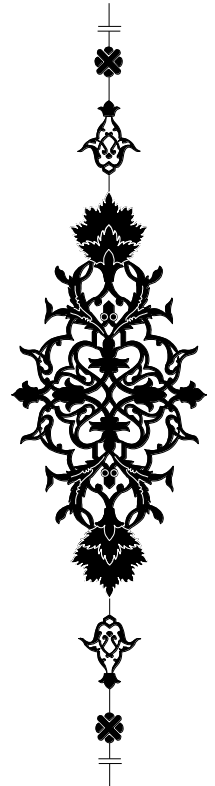
چو آن پیه که می نالم در اندشت
که رودان عزیزش مرده باشند

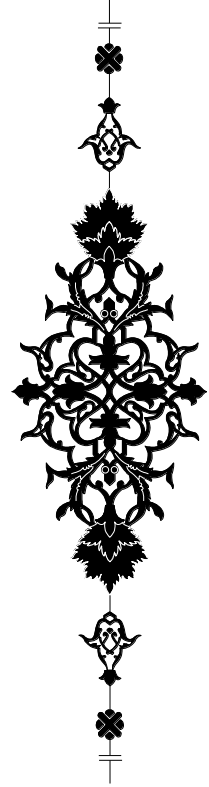
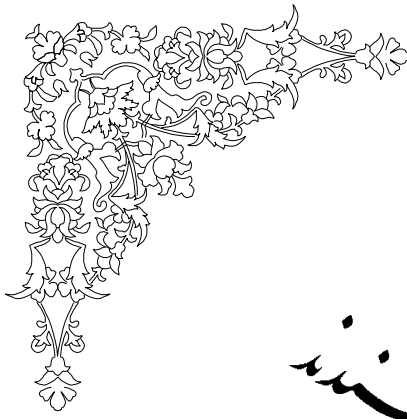

خدایا خسته و زارم ازین دل
شور و زان در زارم ازین دل

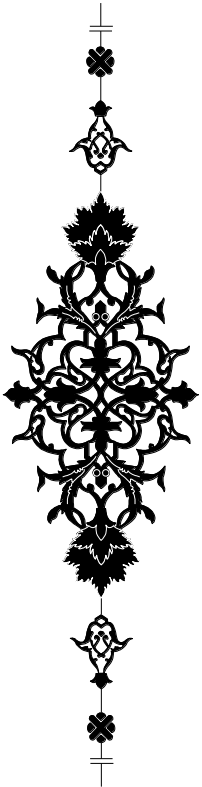
مواز دل نالم و دل نالدارم
ز بستان که نیرم ازین دل

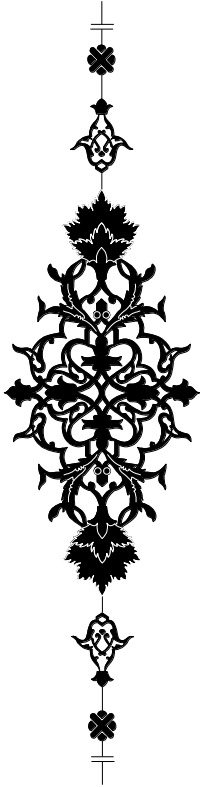
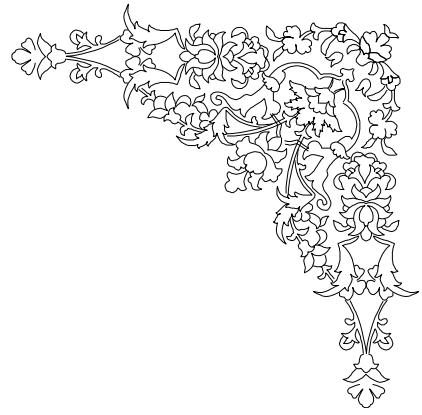

دلاخومان دل خوین پسند
 پسرکه خومان این پسند
 دلاخون

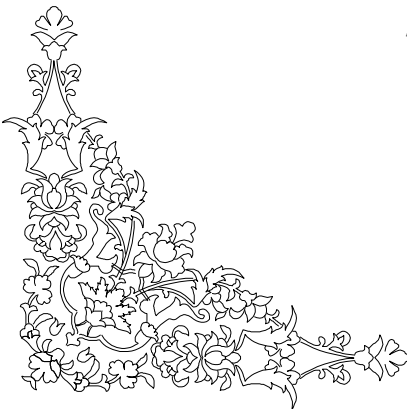
کهنه دین بی شری نیست
 شمع کیه روی این پسند
 گروهی ان

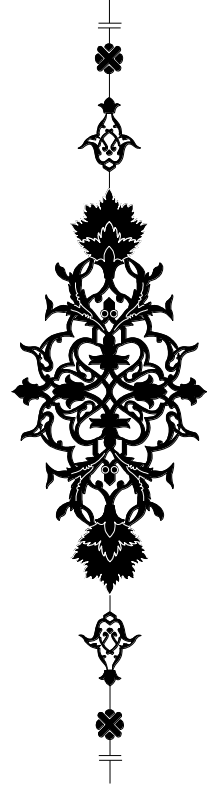

بروی ماهیت ای ماه ده و چار
سروقت ای زیبند رخسار

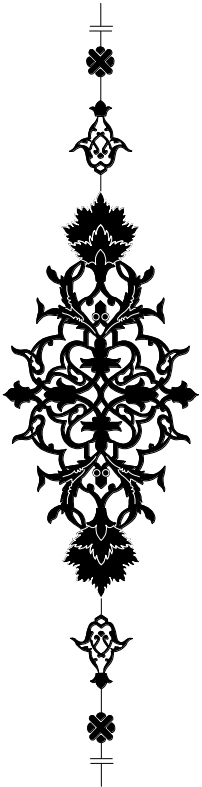
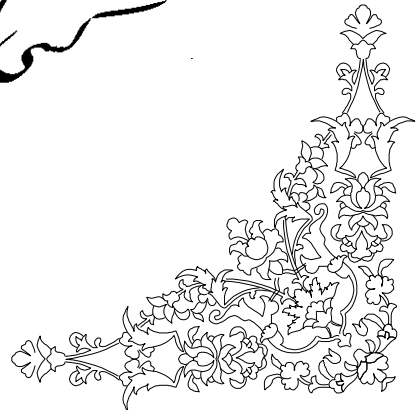
که جبهت خیالی در دلم نمی
بیداری ندیدم موپ و کار

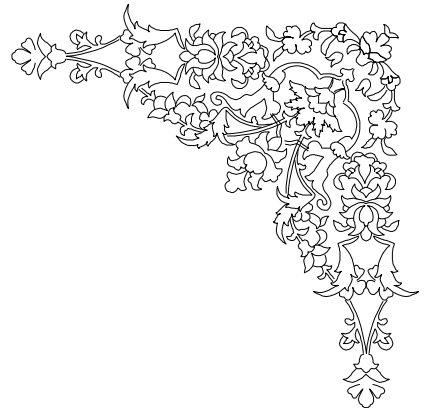

کسی که ره به یادم بردی
خبر از آدم بردی

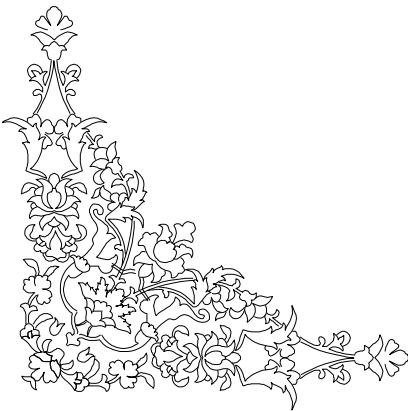
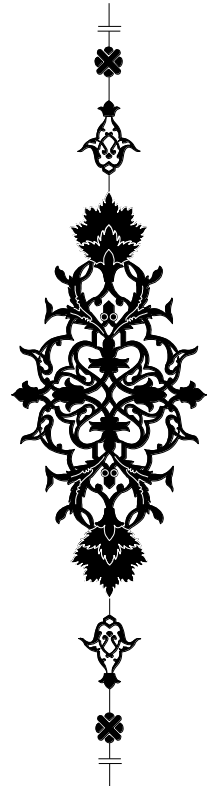
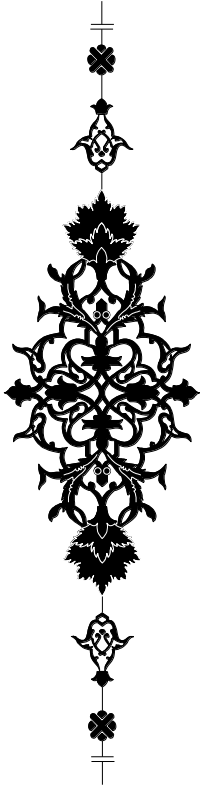
مهمان عالم به جمع کردند
کسی که یادت از یادم بردی

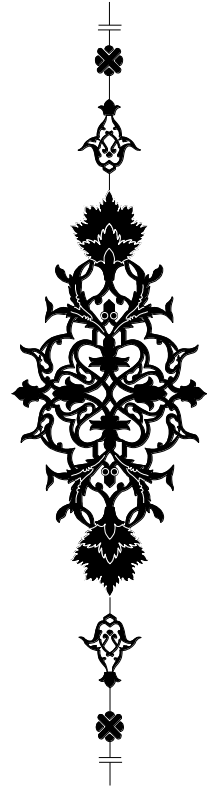

بر شام و
که جاری
از مژده دیده
که میزبانی

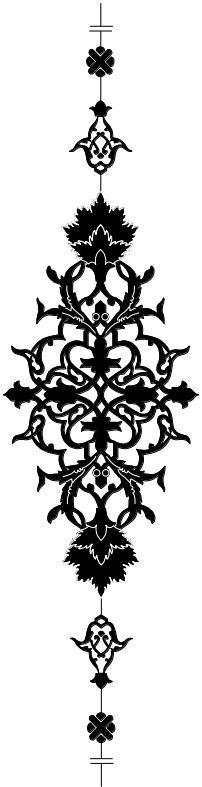
موانی علم در باغ علم
که گل کارم بجایش خار روی

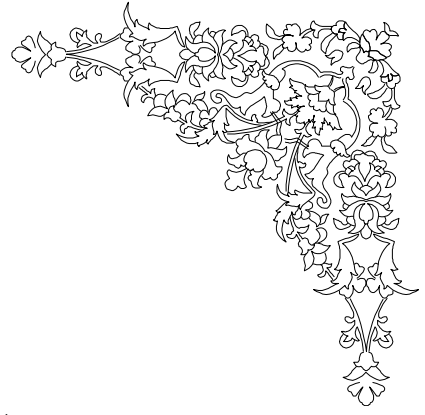

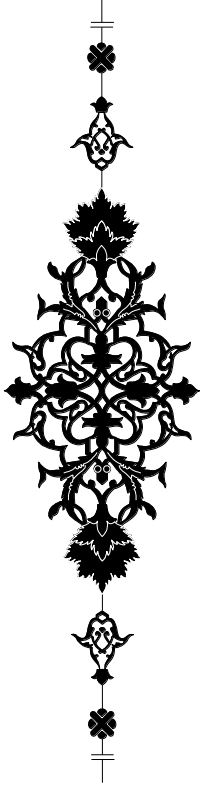
شکسته نام
شبی نام
ز جور بار و چرخ
شبی نام

کسی شکسته تر خورده
کسی خون چرخ
کسی خون
کسی خون

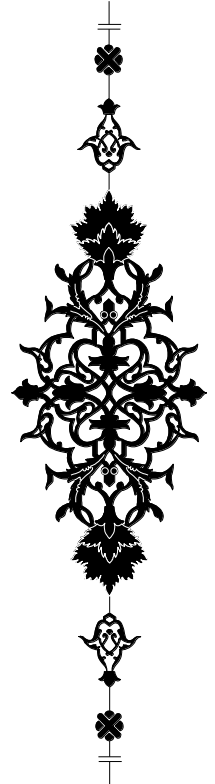

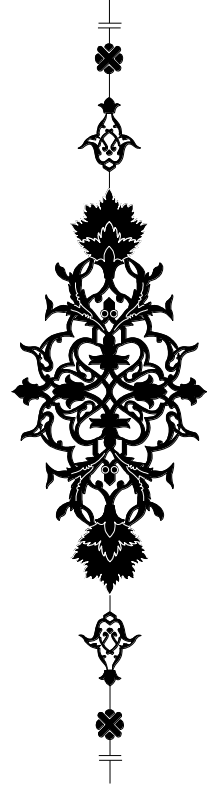
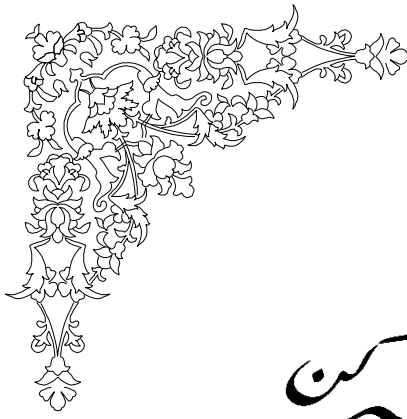

دل از مهرت نوزده برده ارزه
گفت آن دل که مهر تو نوزده

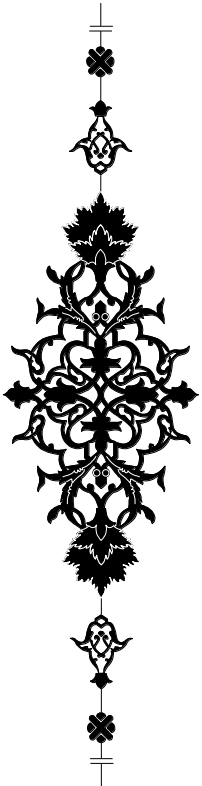
کریانی که از بهشت شود چاک
بیک عالم کریبان و ایره

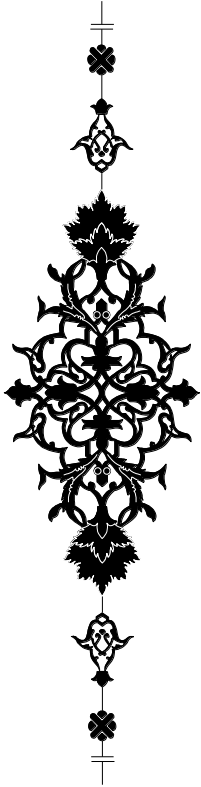
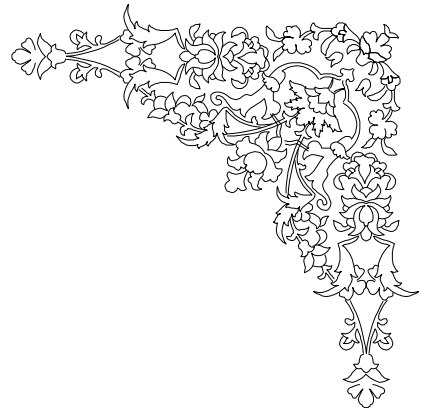

پیش کن
 حقیقت پیش کن
 آری سوز زردت پیش کن
 دل را

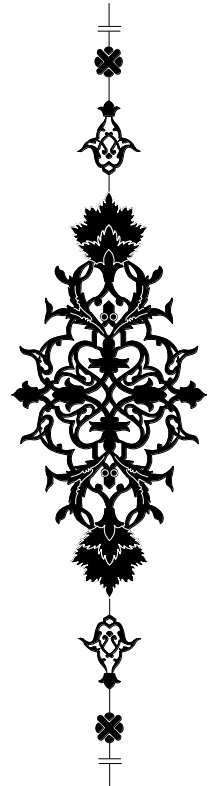
ازین گدوم فاع نسیم
 ازین گدوم فاع نسیم
 جانم صد هزاران پیش کن

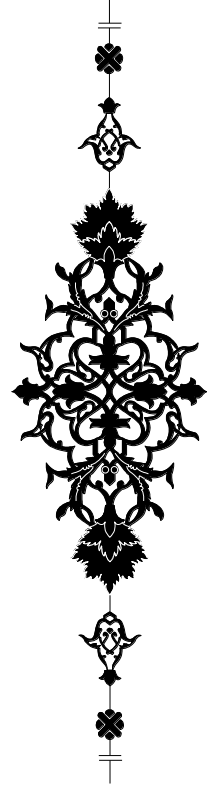
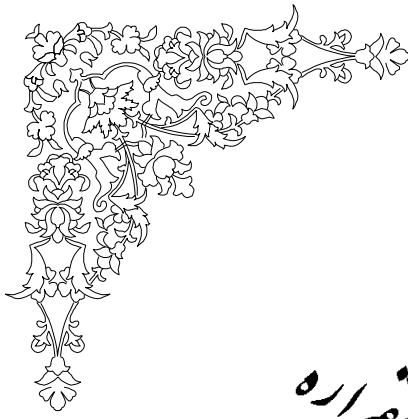

نعمتِ جید و دردم‌بی‌شماره
فغان کاین دردِ مودرمان‌نداره

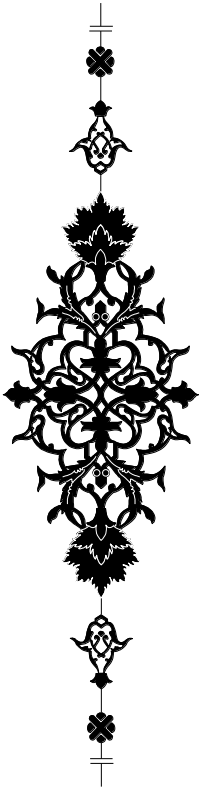
خداوند اندوه‌ناح‌مو
کرونی‌یاد دلم‌بی‌اختیاره

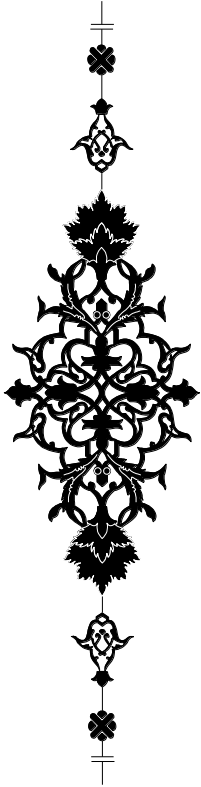
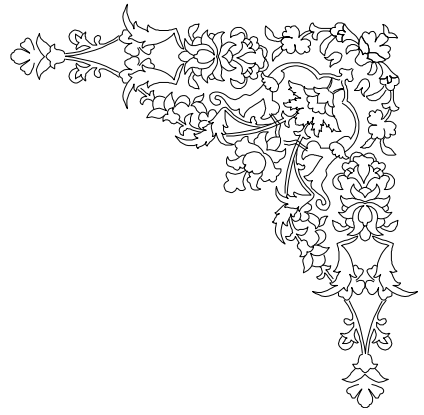

دل مویزار و سقاره
حسب ازار مویکاری مداره

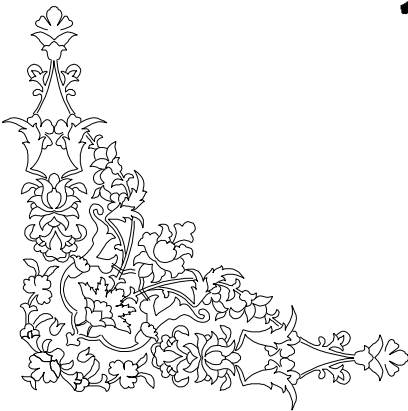
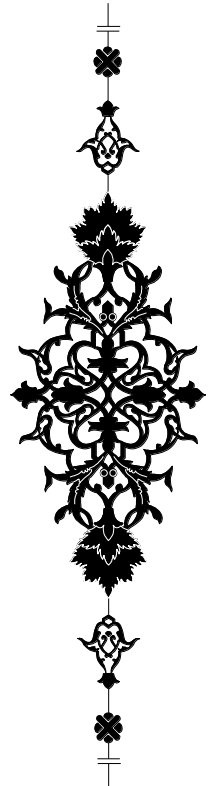
زندستان بسرون طفل بدو
بدرد هجرت این روزگار

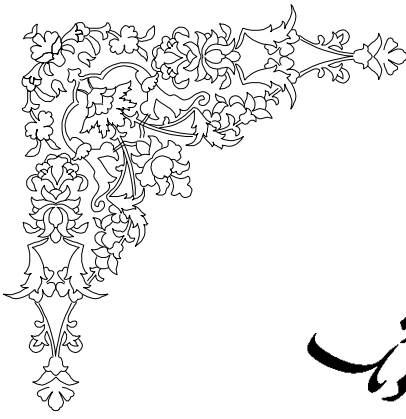

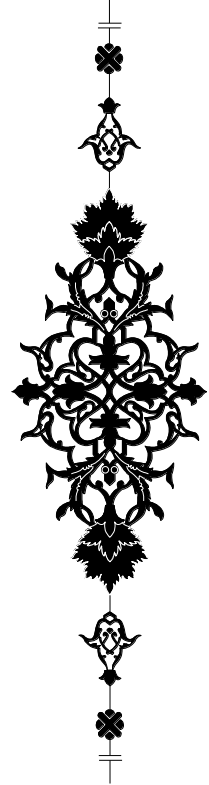
خداوند! یارِ دلم‌رس
تو یارِ کسانِ مونده‌بی‌کس

همه کس نداره
ندایارِ موچه حاجت‌کس

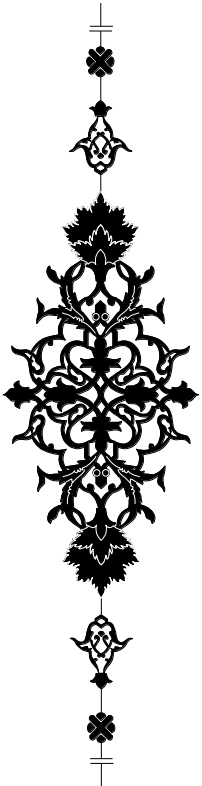
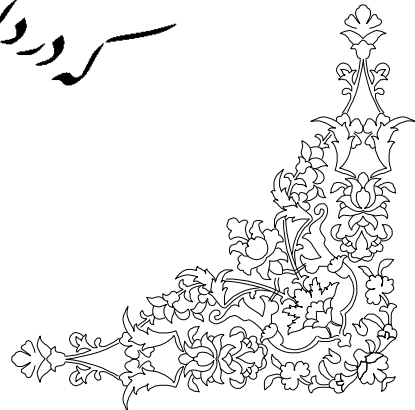

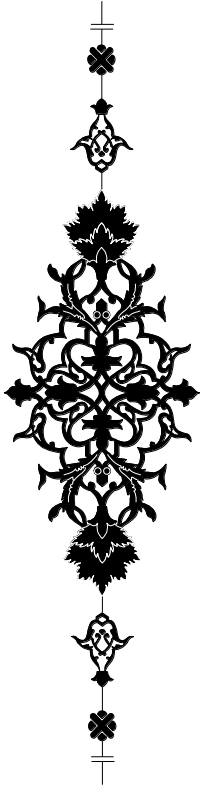
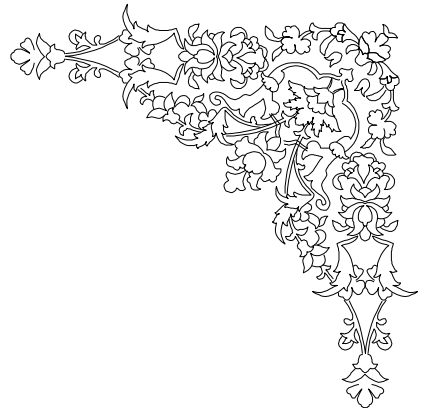

دی دیرم دی دیوانه و دنا
دی دیرم دی دیوانه و دنا
دی دیرم دی دیوانه و دنا
دی دیرم دی دیوانه و دنا

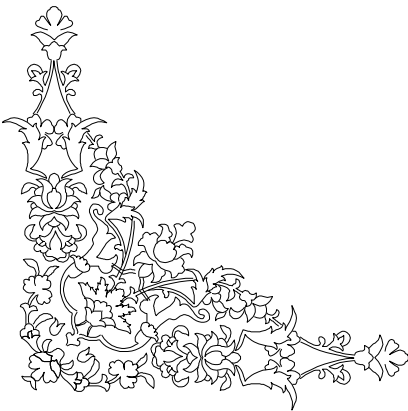
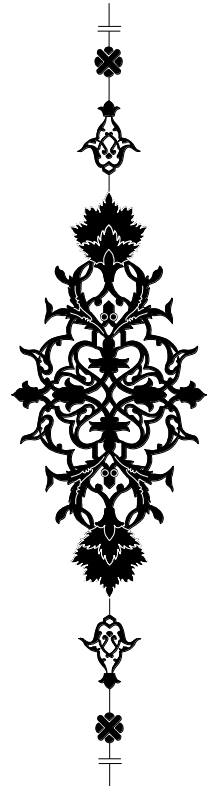
ازین دیوانگی روزی برآیم
ازین دیوانگی روزی برآیم
ازین دیوانگی روزی برآیم
ازین دیوانگی روزی برآیم

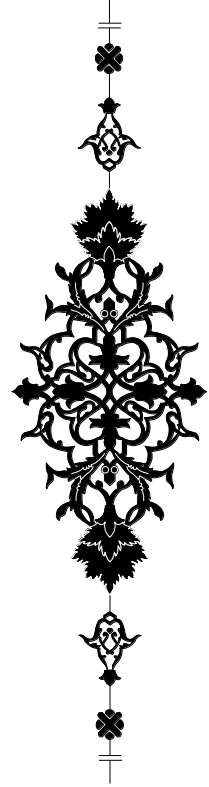
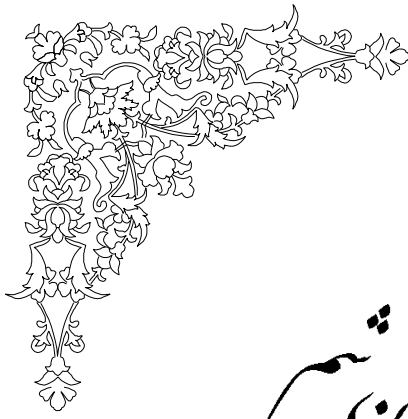

همه عالم را از کرد و چ سازم
چو مودل هستی را از در و چه سازم

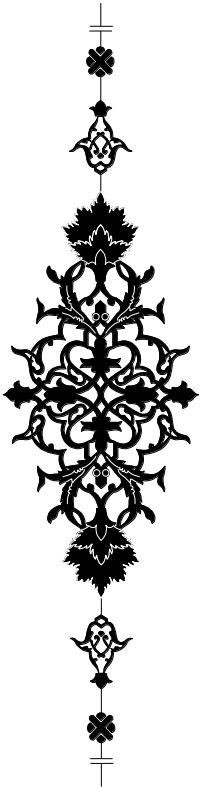
بستم نسبی دامن الود
هموار عالم زرد و چ سازم

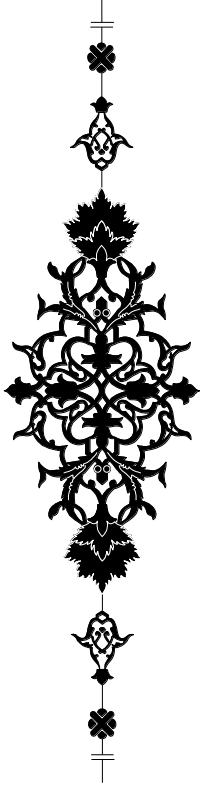
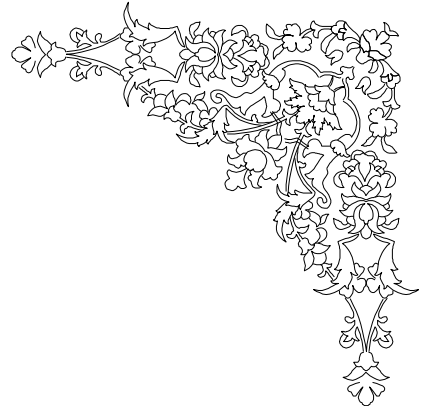

قدح بر کرم و سرگلان پیر
بطرف سره و آب روان پیر

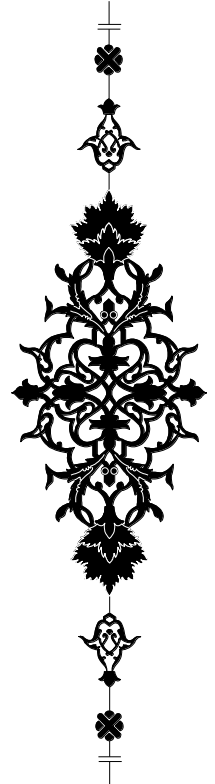
دوسه جامی ز نم با پشاد کامی
ست و سیرالالین پیر
دامیر

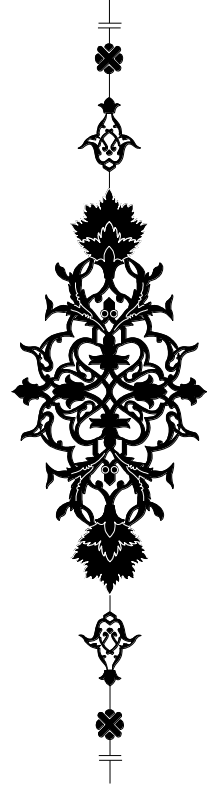

موز جورتان دل ریش دیم
ز لاله داغ بر دل ریش دیم

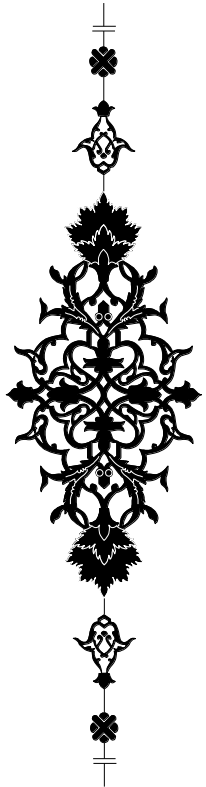
خوش در نامه خوانان نامه خوانند
چشمنده سر دیش دیم

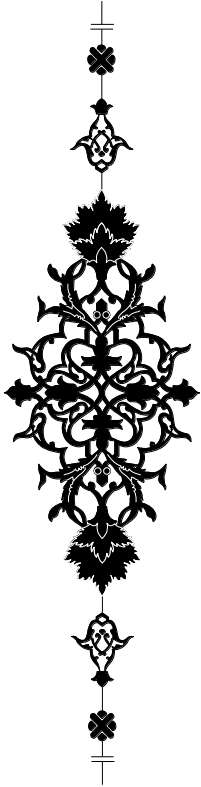
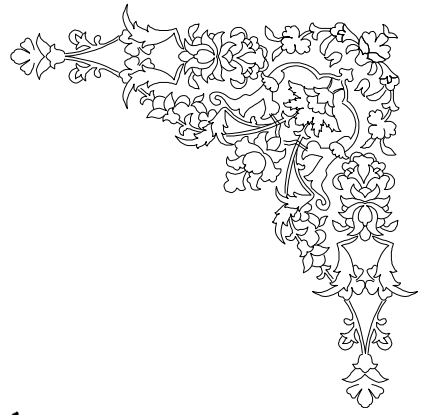

قدم دایم ز بار غم بی
چو موخوین دلی در دهر کم بی

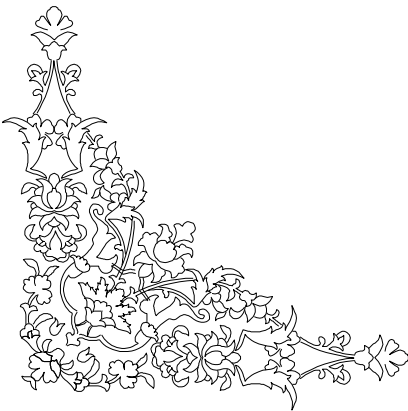
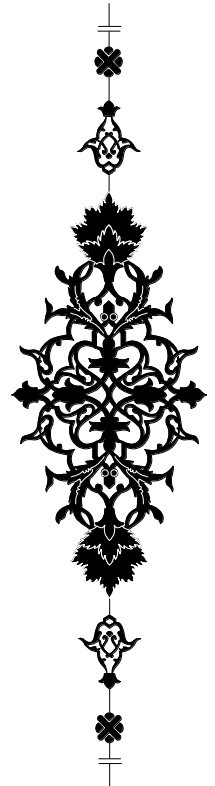
ز غم یکدم سوزادی ندیرم
دل به راه موه غم بی

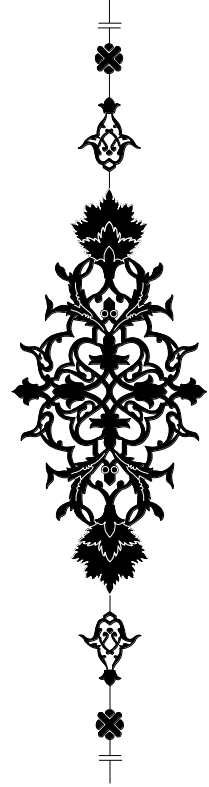

ز هجرانت هزاران شادیم
در سینه دیر
میسوزیم

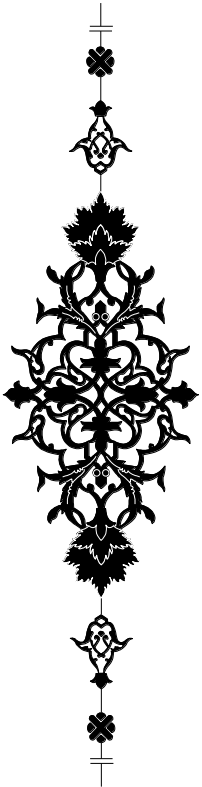
ز ماسازی بخت و گردش چرخ
نغان و آه و زاری پی دیر

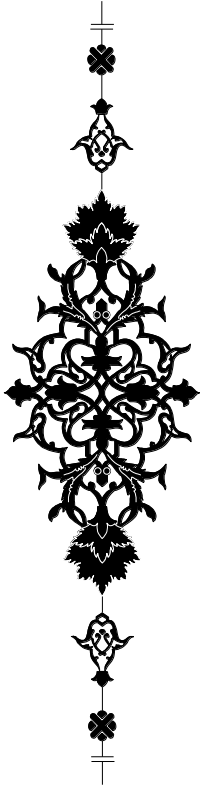
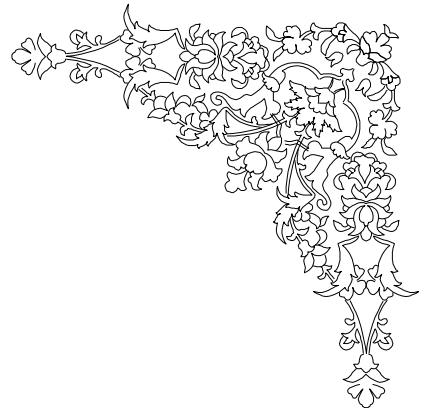

پی دی درم ز هجرت تار تارو
کرده مجلس یل و غارو

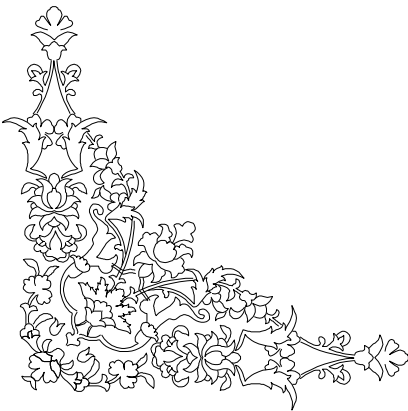
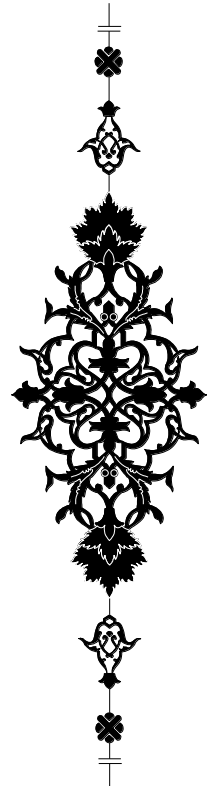
خداوند ادم راروشنی ده
کر تا ویم حال بست و چارو

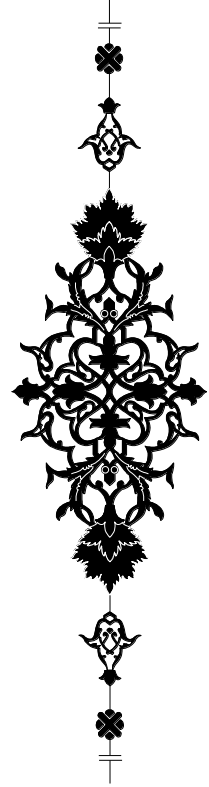

پست‌ناراست و کرکان می‌شد پیش
دوزخانت حایل کن بوره پیش

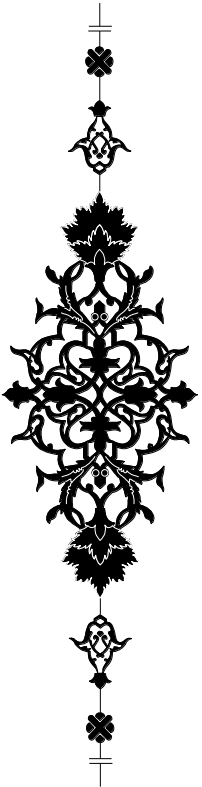
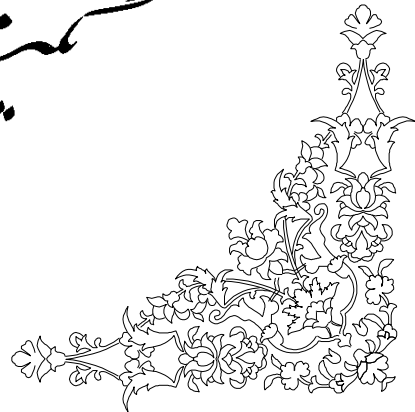
از آن کنج بیت بوسی بوده
گبوره حسد ادا دم بدرویش

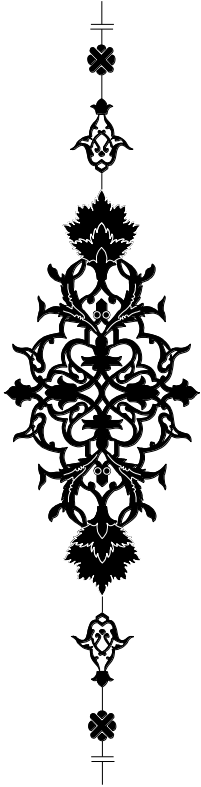
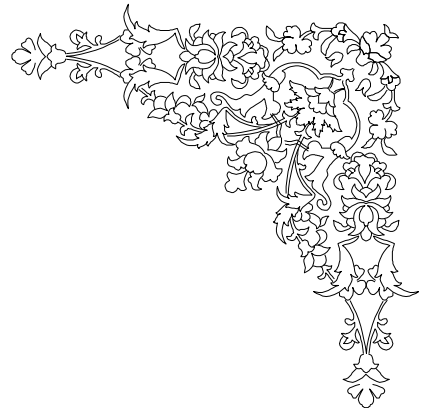

بخش که بر آرد دیدگانم
در آتش که بسوزد استخوانم

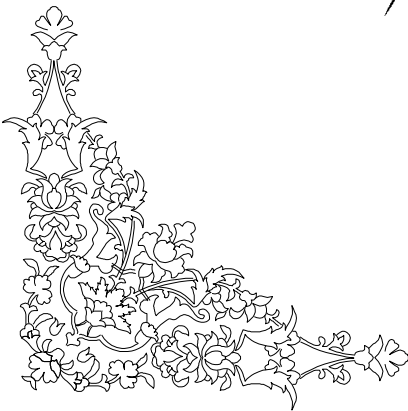
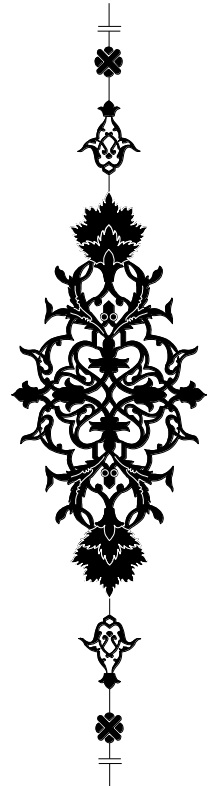
گر بر باختم نمی بویسم
سنگمیرم دل زیار محرابم

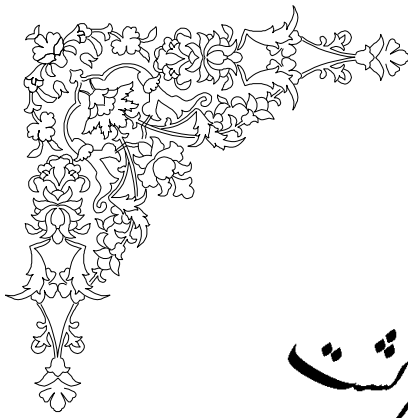

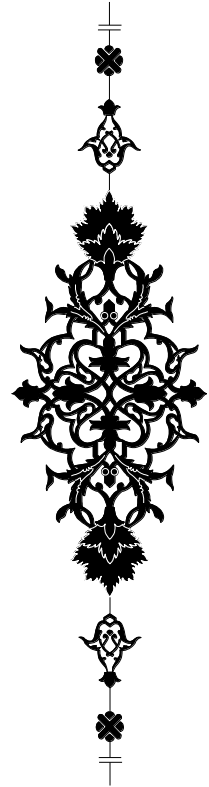
موان زدیم که عصیان پیشه داریم
ستی جامه و دسی پیشه داریم

اگر تو یکسایه رو ملک تو
من از تو و آدم رایه داریم

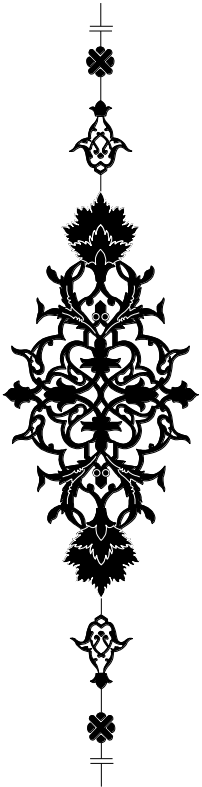

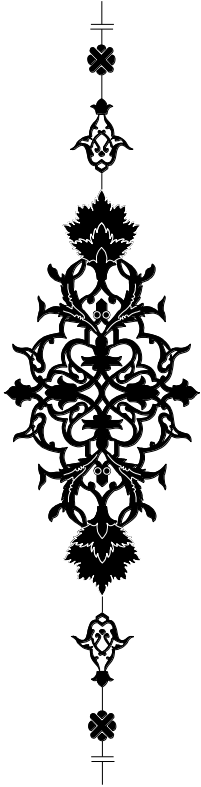
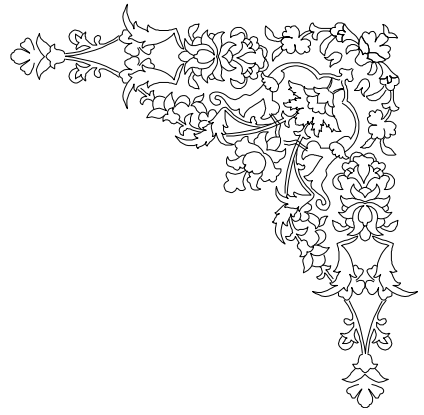

سپای دو چنانست مرا
درازی دور زلفت مرا

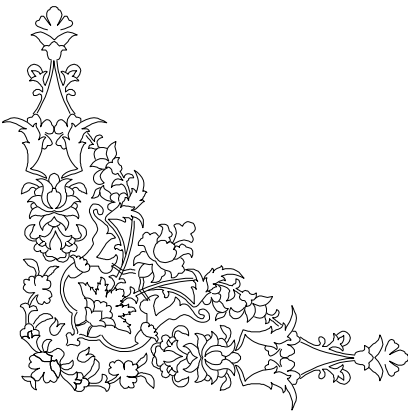
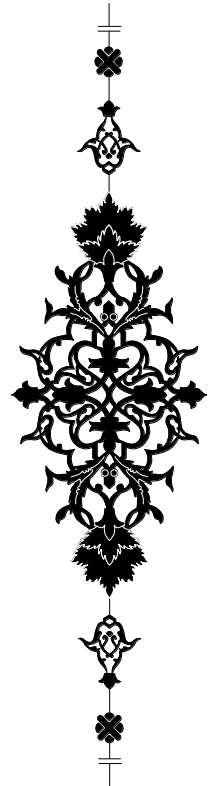
تقصم حاجت سرو کانست
خمر آبرو و مرگانست مرا

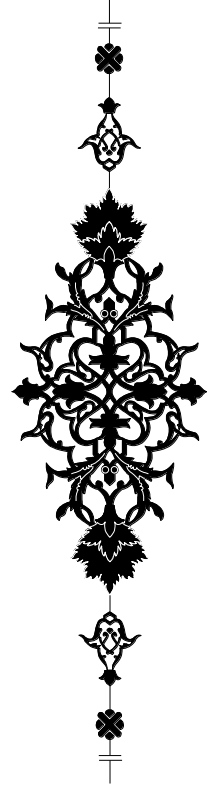
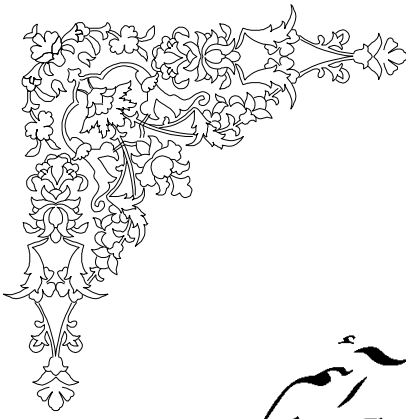

بلا ریزی ز باهی تپاش
خون سری رسودای تپاش

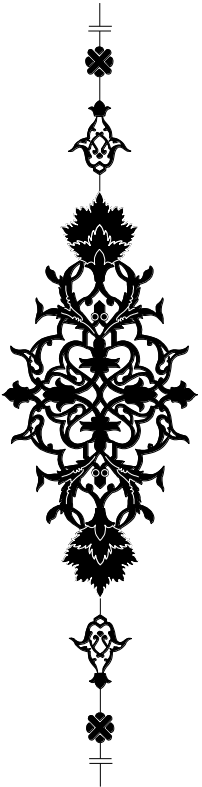
صورت آفریم این سکن لبی
سرخشان در تپاسی تپاش

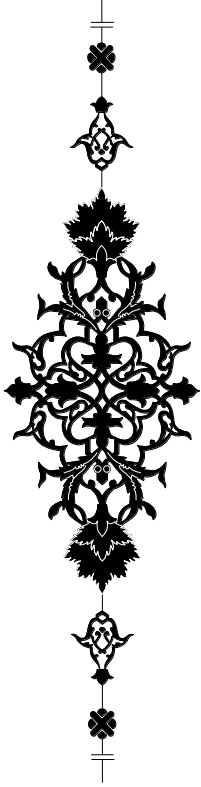
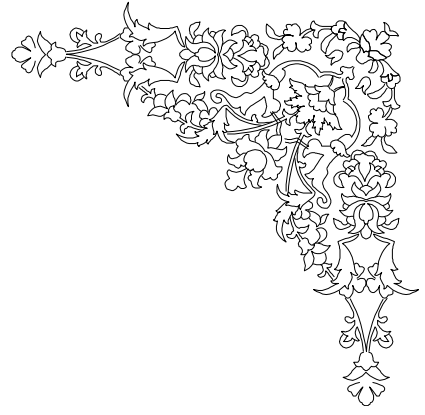

پای سوز دلان کرد
نخن با واکرم

راز و اوریم غم
هر آن سوزیم وزین رازیم

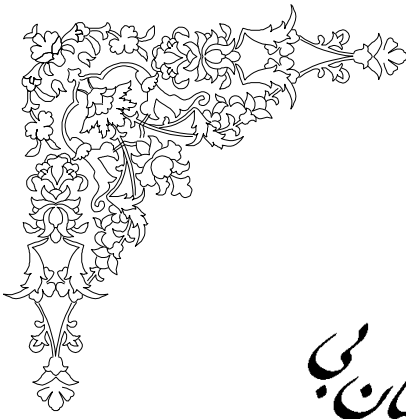

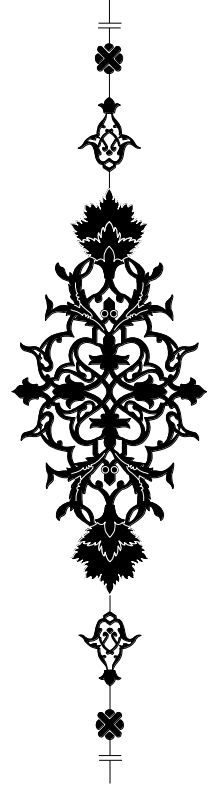
ز شور گنجی حری و فلک بی
چشم پرست بی
که دایم

تا مای
دادم دودا چشم تا مای
ماییل اسکر تا مای

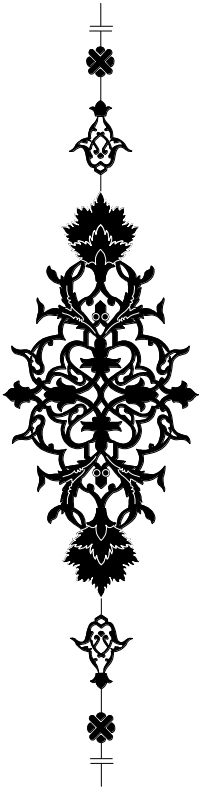

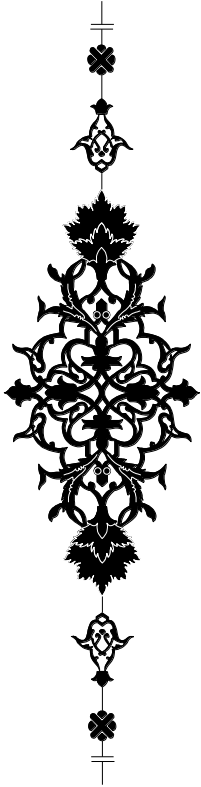
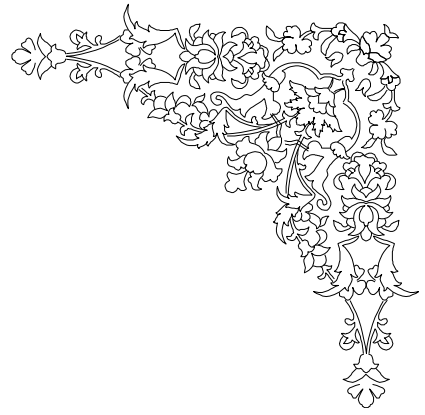

نخن از هر چه واجب و ایشان بی
حدیث از پیش و از کم و ایشان بی

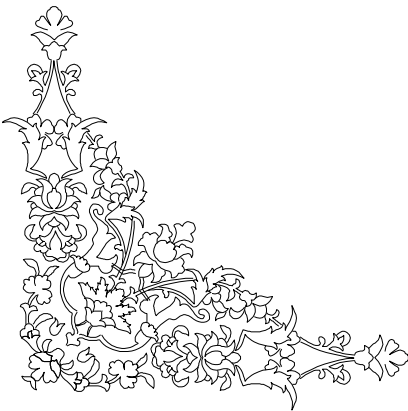
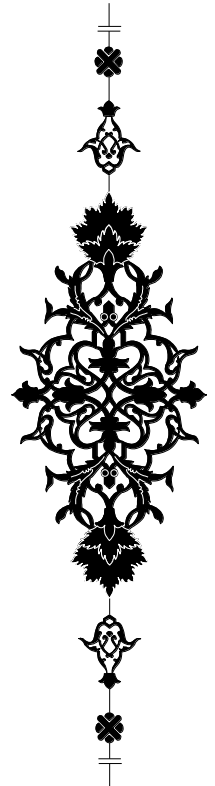
بدینا که روم کو، هر چه آرام
هر آن که بر که ویم و ایشان بی

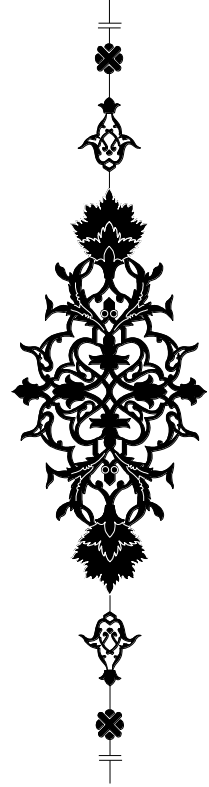
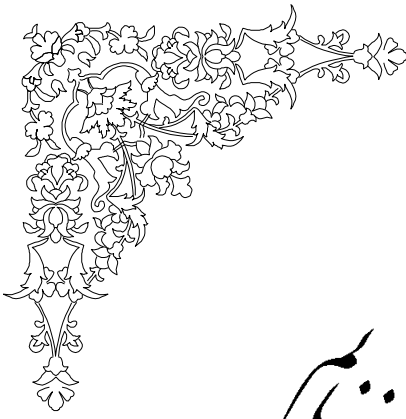

دلی دیرم دمی بی غم
دلی دیرم که هرگز کم
غمی دیرم که هرگز کم

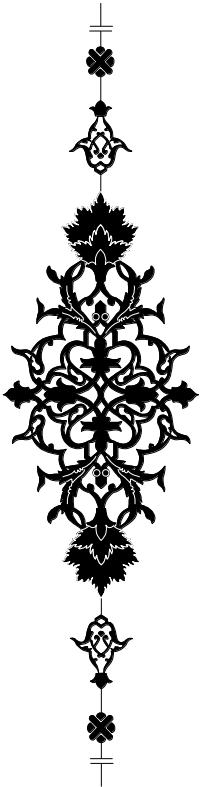
نظمی دیرم موز خوبان عالم
که یار یوسف دیرم

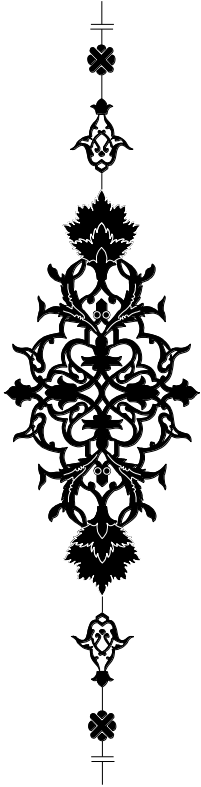
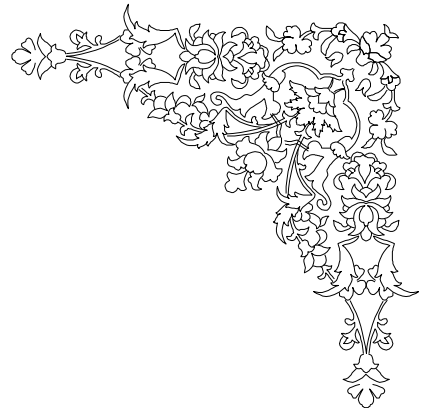

شفت عالم چون نام
مکه یرو با لم چون نام
شسته

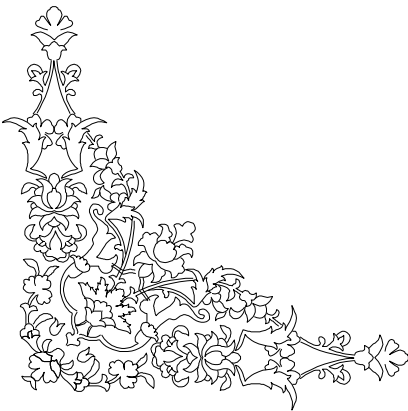
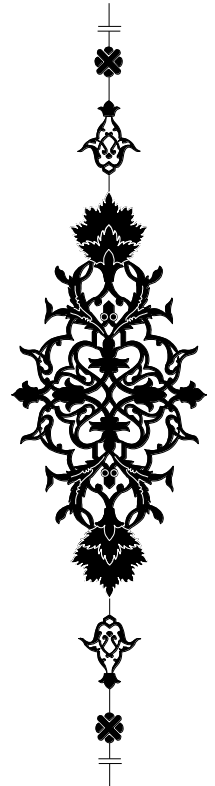
مکونید خلائی چ نامی
پیشانی در چ نام
چون نام

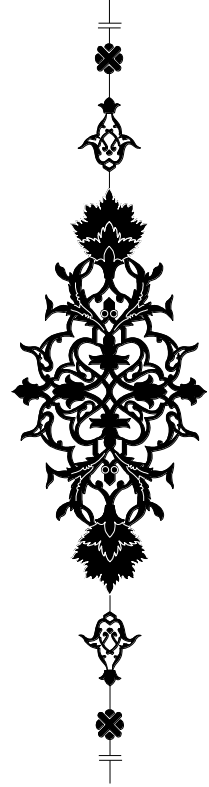

دل شاد از دل زارش خبری
تن سالم ز پایش خبری

تقصیر که این رسم قدیمی
کز ارادت ریش خبری

بیاویم که در باغ و چین بی
کوه و وطن بی

نخون دیر که زینون دیر که زینون
دم مردن پرو با لم کفن بی

